

ACADEMIA ROMÂNĂ

MEGLENO-ROMÂNII

STUDIŮ ETNOGRAFICO-FILOLOGIC

DE

PERICLE N. PAPAHAĞI

PARTEA II.

EXTRAS DIN

ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE

Seria II. — Tom. XXV.

MEMORIILE SECȚIUNII LITERARE.

BUCURESCI

INSTIT. DE ARTE GRAFICE „CAROL GÖBL“ S-SOR ION ST. RASIDESCŮ

16, STRADA DÓMNEI, 16

1902.

7425

Prețul 1 leu 40 bani.

MEGLENO-ROMÂNII

STUDIŢ ETNOGRAFICO-FILOLOGIC

DE

PERICLE N. PAPAHAŢI.

PARTEA II.

Sedinţa de la 27 Septemvrie 1902.

XIII. Basme.

1. Ficioru şi siculiu.

(Feciorul şi trăistia saŷ săculeşul.)

Un ficior ună oară si dusi cu boiŷ şi ȗireă să za joacă, aȗi aşŷ la zacaciŷ siculiu di un spin şi ca si dusi si ŷa toarnă boiŷ, cŷn vinŷ, spinu ve criscuť. Şi-ŷi zisi la spin:

- Spŷnuli, du-mŷ la siculiu! — Nu la duc!
- Si-ŷ vicnès băltia di s-ti talŷă. — Vicneă-ŷ.
- Aŷ, băltiu, s-la talŷ spinu! — Nu vin, nu.
- Ama s-la vicnès focu s-ti ardă. — Du-ti!
- Aŷ, fŷculi, si-ŷ arzŷ drăjăŷ la băltiă. — Nu vin, nu!
- Ama s-mi duc, di si-ŷ vicnès valea s-ti stingă. — Du-ti!
- Aŷ, vali, s-la stinŷŷ focu! — Nu vin, nu!
- Ama s-mi duc s-ŷŷa vicnès boiŷ, di s-ti bea. — Du-ti!
- Aŷdiŷ, boŷ, si-ŷ beŷŷ valea! — Nu vinŷm, nu!
- Ama s-mi duc di s-ŷŷa vicnès lupiŷ, di si ȗa mănancă! — Du-ti!
- Aŷdiŷ, lupŷ, s-ŷŷa mănacăŷ boiŷ! — Nu vinŷm, nu!
- Ama s-mi duc di s-ŷŷa vicnès luvaciŷ, di să va tălcŷască. — Du-ti!
- Aŷdiŷ, luvăci, s-ŷŷa tălcŷŷŷ lupiŷ! — Nu vinŷm, nu!
- Ama s-mi duc di s-ŷŷa vicnès ŷŷăriŷŷŷ, di s-va mănancă urēcŷŷŷ. — Du-ti!
- Aŷdiŷ, ŷŷariŷŷ, s-la mănacăŷ urēcŷŷŷ la luvăci! — Nu vinŷm, nu!
- Ama s-mi duc si-ŷ vicnès maȗa, di să va mănancă. — Du-ti!
- Aŷ, maȗu, s-ŷŷa mănănŷ ŷŷăriŷŷŷ! — Iundi sa?

— O, lă an dulăp.

Mața dupu șoăriți, șoăriți după luvăci, luvaci după lupi, lupi după boi, boi după vali, valea după foc, focu după bălția, bălția după spin, spinu așa căzută și ficioru așa la lă siculi și mersi casă.

[Oșani.]

Rizu Leșu.

2. Cusi-cucoti, ili priczma cu baba și cucoti.

(Cusi-cocoș sau basmul cu baba și cocoșul.)

Aș vut-aș ună babă un Cusi-cucoti. Aș la trimiteă ȋer-ȋe zăă di rămă ăn gndi și mănă ȋe fla. Cum aș rămă ună dimneță, aș flă an gnoi ună spricică. Aș-aș lă și și-u dădi la baba.

Baba-și vă borgi la ampiratu pri virghiă și nu vă lanti pari si da, ăș-u dădi spricică.

Dupu văcăt ă prubidi Cusi-cucoti spricică și baba zisi: «ȋo-ă ded la ampiratu pri borgi». Cusi-cucoti zisi: «Cum șa? și ampiratu ă lă di la baba mea spricică, că-lă futuri ampiratița? Io si mi duc s-mi-ă ȋer!»

Și șa Cusi-cucoti că chinisi drumu, ă flă lisița. Ca ntribă lisița: «ȋun'ti duți, Cusi-cucoti?» ȋel ă lă zisi: «mi duc, la ampiratu să-lă ȋer spricică, că-lă f. . . ampiraticică!»

— Nu mi veră și mini?

— Ti voi, amă potă si amniși.

— Pot, cum să nu pot? di ȋea ȋă lisița.

Și Cusi-cucoti ă lă.

Și șa, amnară, amnară și ca-și rămasi lisița și nu puteă vechi si amnă și-lă zisi Cusi-cucoti:

— A! a! lisițu! la ă curu greă! ȋi rămasiși?

— Nu pot, pustăni, mi si tălăără picăări.

— Fă-ti mai ăncă, fă-ti mai ăncă! ă lă zisi Cusi-cucoti, și ca la prucășă curu, ă anglită lisița.

Ca și chinisi, ăș bătă pri lup ăn drum. Lupu antribă:

— ȋun'ti duți, Cusi-cucoti?

— Mi duc la ampiratu, s-mi-ă ȋer spricică, ca-lă f. . . ampiraticică.

— Nu mi veră și mini?

— Cum nu ti voi! ama potă si amni?

— Cum să nu pot, că di ȋea ȋă lup.

— Bun, amă ă diparti.

— Că să ȋă, ȋo pot.

Și la lă și ȋista Cusi-cucoti, și ca și chinisiră, ca și amnară, amnară, ăș rămasi lupu. ă lă zisi Cusi-cucoti.

— Aȋdi! lăpuli! ȋe, tu nu amni? Căta-ȋi fu?

— Nu păt, Cusi-cucoti, pustăni.

ȋră Cusi-cucoti ă lă zisi:

— Fă-ti mai ăncă, fă-ti mai ăncă!

Și ca si pruchiþ lupu di Cusi-cucoti, ca la prucăscþ curu, la anglitþ lupu. Amnþ, amnþ Cusi-cucoti și bătũ pri albina. Ȃlĩ zisi albina.

— Iundi Cusi-cucoti?

Ȃra[arã] iel zisi :

— Mi due la ampiratu s-mĩ-ũ țer spricĩca, cã-lĩ f. . . ampiraticĩca.

— Nu mi verĩ și mini.

— Ti voi, 'ma poțĩ si amnișĩ ?

— Cum sã nu pot ? Nu sam albinã Ȃo ? Nu lag toati pørțili, sã dun mĩari și luminari ?

Aũ lþ și chinisirã drumu. Așĩ amnarã, amnarã și rãmasi albina nãpõi, cã pustãnĩ și nu-ũ țin'ẽũ vechĩ p'ẽnili.

— Aĩdi! albinu! țe șizũșĩ ?

— Nu pot, pustãnĩ, nu pot!

— Fþ-ti mai ăncoã, mai ăncoã.» Și ca si pruchiþ albina, cã la prucăscþ Cusi-cucoti curu, aũ anglitþ albina.

Așĩ chinisĩ Cusi-cucoti drumu și nuibþ valea. Ȃlĩ zisi valea lu Cusi-cucoti:

— Iundi, iun'ti duțĩ, fãrtati!

— Mi duc la ampiratu sã-mĩ țer spricĩca, cã-lĩ f. . . ampiraticĩca.

— Nu mi verĩ și mini ?

— Ȃĩ, ti voi, cum nu ti voi!

Așĩ chinisirã drumu-drumu și pustãnĩ valea și rãmasi. Alĩ zisi Cusi-cucoti:

— Aĩdi vali! pustãnĩșĩ ?

— Pustãnĩ!

— Fþ-ti mai ăncoã, alĩ zisi Cusi-cucoti și ca si pruchiþ valea, la prucăscþ curu și aũ anglitþ.

Și ca și amnþ, amnþ, așĩ junsĩ la ampiratu și si pusi an gnoĩ și prucãntþ Cusi-cucoti, cõt putũ:

«Cucuricu, ricu,
udã mari ș-micu !
Ampirãtuli, dþ-mĩ spricĩca,
cã-țĩ f. . . ampiraticĩca!»

Și ca uzþ ampiratu «bra!» zisi, «un Cusi-cucoti si m-anjurã! mara! țe-ĩ țela? lațĩ-la, la punițĩ an cucotiľĩ noștri, si la cĩupleșcã și sã la tãlcĩascã!»

Și ca la pũsirã an cucõtĩ ampiratẽșĩ. Cusi-cucoti aũ lãsõ lisița din cur și un cõtĩ un, alĩ nieþ toțĩ cucotiľĩ lu ampiratu și arã prucãntþ iel :

Cucuricu, ricu,
udã mari ș-micu !
ampirãtuli, dþ-mĩ spricĩca,
cã-țĩ f. . . ampiraticĩca!»

Ca uzþ ampiratu mult rþũ alĩ vinĩ și zisi: «Lãgãțĩ, vidẽțĩ, țe si țezi bra!» Ca si dũsirã, vizurã toțĩ cucotiľĩ luĩ nicãțĩ, arã Cusi-cucoti ca bic.

Ampiratu zisi: «Lațĩ-la, punițĩ-la an caľĩľĩ noștri, sã-l neçã, sã la zdrũn-cinã!» Ca la pũsirã Cusi-cucoti an caľĩľĩ lu ampiratu, «caca, caca, ca ! caca,

caca, ca! di pri un cal pri lant, pona lășo lupu din cur și lăa nicò toți cali. Ați ară ișo și prucânto:

cucuricu, ricu
udă mari ș-micu!
ampirătuli, dō-mî spricica,
că-ți f . . . ampiraticica!

Ca uzò ampiratu, foc si feși; «Lăgăți bra! videti țe fați cōinili și duș-manu Cusi-cucoti!» Ca pucătară, cali cupōnî dărăți, ară Cusi-cucoti mai di bic! Ampiratu tunțea zisi la oămini lî lui: «ardiți bra! furna! ardiți di nōu ori, să iă bun arsă!» Ca ârsiră furna și ca la pûsiră Cusi-cucoti an furnă, nu știtō mult și a lî dēdi drumu la vali din cur și aș stinsi. Ați cāntō și pricāntō ară din furnă:

cucuricu, ricu
etc., etc.

Uzò ampiratu și zisi: «lăgăți bra! puștu, videti țe fați?» Cōn si dûsiră la furnă, flară Cusi-cucoti ca bic nuntru. Zisi ampiratu tunțea: «Dați-la bra! puștu s-la pun an izmēni, să șod pri iel să-lî iēsă și mătăli.»

Și ca la pusi ampiratu Cusi-cucoti an izmēni, di c-aș lășo albina din cur, la feși țesta ampiratu an niți un al! Zis-aș iel tunțea: «Lați-la bra! puștu, la puniți an aznă, las sătură di spricichi și belchi, si gibărdișescă di tama-chiărlōc.»

Și ca la pûsiră an aznă, si bucurō Cusi-cucoti și ca prucăscō curu, anglitō toati furli nî și ați prucântō cu chief mari. Si dûsiră di la ampiratu di lăa dișcōlsiră și ca scăpō Cusi-cucoti, aș vinî casă și-lî zisi la baba:

— «Șterni, babu, un pucrōv și lē-ți ună virz'euă, ca s-mi pun pri grindă, s-mi frăscăiēși.»

Ca și știrnūt-aș baba un pucrōv, aș lat-aș și vērğa, aș pusi Cusi-cucoti pri grindă și la frăscăi pōn li scoasi toati pârili. Ați aș dișfēsi Cusi-cucoti dipri grindă și-lî zisi baba lă Cusi-cucoti: «află, babu, ună cîțură s-li mirim.»

Baba si dusi din maală și flō ună cîțură și vini li mirî pârili. La miriri parli, si lipî ună furlină an curu di cîțură și cōn lî-u dus-aș cîțura di iundi aș vē lat, țesta antribăt-aș:

— Țe veți mirit?

— Un'ec ghipt.

— Ghipt nu-î, că pari veți mirit! Na, furlina țe si lipî, aș spuni.

Tunțea baba nu putū si scundă și zisi, cum aș vē un cucōt și ca și la pusi pri grindă, di ca-și lō ună vērğă, la bătū, la bătū, că-lî cēcō saldi furli nî ampiratēși.

Țea-și vē și ea saldi un cucōt la gălî nî, la pusi pri grindă, belchi a lî fați și la ea furli nî, ama ca la bătū, aș muri.

3. Baba și cu dedu.

(Baba și bunicul.)

Ună babă și cu un ded singuri an ună casă, beși unu, beși lantu și puni li an ună tiefă, bișonili ca răzvrăjoră, si f'esiră șoariti. Si fronsi tiefa, fuziră șoariti. Dedu cu mașa dupu ieli să lă tălciască. Tunțea baba zisi lu dedu :

— «Nu, d'eduli, nu toți lă tălcă, tucu lasă un s-na iă ficiôr.»

Dedu lăsò un, și șoàricu la criscù mari și la si fesi cupilăș și baba zisi :

— «D'eduli, d'eduli, ficioru na criscù, si fesi mari, cupilăș, cum si amnă șa for tacòm! d'eduli, să-l cumpăròm tacòm.»

Țe să zică dedu? Acu zisi baba șa, șa si facă, și ăli cumpărara fes cu tufcò și sil'ef și cișuli nalti. Și-l zisi babă ară lu dedu :

— «Cmo, d'eduli, cmo, la cari fetà s-ti duți, s-ti struișeși s-na la ansuròm ficioru! că na! d'eduli, si fesi cupilăș și trubuiști să si facă tinir-juni. Io vechi nu pot să sirbès și voi să am ună noră.

— 'Mi, la cari s-mi duc?

— S-ti duți la soarli, că lui fetà ăi mai ùbavă și iel ăi mai juni di toți.

Și dedu chinisi la soari și ca junsii, ăli zisi :

— Soari, soari, țe iేశi mari, să mi-ù dai fetà, că tu fost-ai mai juni.

Și soarli ăli zisi :

— Nu sam io mai juni, că noru mi pulupești și io nu ved.

Dedu zisi «ș-a-i! noru-i mai juni.» Și si dusi la nor.

— Nòruli, nòruli, dò-ù fetà dupu cupilașu meù, că tu fosta-i mai juni an duñia.

— Io nu sam mai juni, d'eduli! Mai juni ăi boarea; cò mi za suflă boarea pimintu nu mi ancapi și io sirumà mi fac di nivizùt. Tucu du-ti la boari, să-ți aù da fetà la cupilașu.

«Ș-a-i» zisi dedu, «boarea-i mai juni.» Și si dusi la boari și-l zisi.

— Boariu, dò-mi fetà, că tu iేశi mai juni.

— Nu sam io, d'eduli, nu sam io! mai juni ăi cărticioana, că ari an còmpu di Nònti un ghinghiaru, țesta zuă toată io suflăi, nu putui s-la rup [zarup] și ca si dusi cărticioana di la za rămò di la coriñi, la sarupò. La ea du-ti, las ț-aù da fetà, că ea ăi mai juni.

Și dedu ca si zaciudl, si zaciudl, cum să iă cărticioana mai juni di soari, noru, boari, zisi «ș-a-i, ș-a-i» și căterpò, căterpò, si dusi la cărticioană și-l zisi să-l-ù da fetà la cupilăș.

Cărticioana nu zisi «nu» și-l-ù dedi, că șa fu pisăitura, ea să iă mai juni și țe fetà mai ùbavă și mai bună. Și șa șoàricu si ansurò cu fetà di cărticioană și si uidișră doi. Și cò si fesi nunta, soarli rădă, nori, plânđeău și boarea cântă di mari bucuriță, ară tiniriți juni jucău.

Și șa priczma sfârșò.

[Oșani.]

Rizu Leșu.

4. Uomu sirumà.

(Omul sărac.)

Ve un ūom sirumà, àşî ve doi gulùbî, gulubu fàţeà cõti un ūoũ àn zuũa şi-şî la vindeà ţela ūom ūou, àşî lăià cõti un'ec fàrină şi àşî răneà toţi cu ţela ūoũ, ţe la fàţeà ţela puîũ. Tată-su si dusi la lucru àn ibanlõc, ramasi mumă-sa casă cu doi ficiõrî. Şi mumă-sa li vindeà ţeli oăũali la un cîăfût şi àşî cãţõ priatili ţela cîăfût. Ca la vizũ ţela puîũ zisi, «junglîa-la ţista puîũ şi si nu dai la niţi un carni si mănancă di iel.» Şi muma, ca căţară si plõngă ţelîa ficiõrîlî, lă la dedit la unu di ie,î capu şi la lantu drobu şi şera-ta cõn vinî cîăfutu zisi la mumă-sa: «la junglîaşî puîũ?» — «La junglîi — la irseshî?» — «La ierşũ. — Scoati la s-la mănecõm.»

Şi ca la scoasi, zisi: «mi capu? iundi-î?

— Mai bini dirẽpt, la mănecõ ficiõru.

— Mi drobu, iundi-î?

— Drobu la mănecõ lantu ficiõr, zisi mulîarea.

— Junglîa-la ţela ficiõr, ţe la mănecõ drobu.

Tea mulîari zisi, s-la junglim.

Şi ţelîa ficiõrîlî, ca uzoră, că zisi şa cîăfutu, si anfricară şi fuziră. Şi ca fuziră ţelîa ficiõrîlî, ţela ţe la mănecõ capu si fesi àmpirăt, ară ţela ţe la mănecõ drobu, àşî flo ună chiesi di pari sup cap. Şi ca fesi tată lor doi-trei añî àncola, vinî casă şi aũ flo saldi muma şi àlî zisi:

— «Mulîare, iundi-sa ficiõrîlî?

Muma zisi: «Muriră.»

— «Că muriră, iundi-sa grõburli?

Muma zisi: «Nu li ştiũ.» Tunţea ūomu zisi: «aĩ si na àntribõm la ampi-ratu, si vidẽm cum s-na zică» şi că chinisiră să si ducă la àmpiratu ţelîa doi ficiõrî, că lîa vizură tată-su şi mumă-sa, că z-duc la àmpiratu să si judică, cum si facă, si nu-lîa picăşescă lañîţilî, dărară ună mēră di răzint ca si-ũ turească cõn si vină ţelîa. Cõn vinî tata şi muma aũ turiră mēra şi si sculară şimidõilî dupu glimă şi antrară an cunac şi tată-su zisi: «àmpiră-tuli, iõ ram la lucru. Vẽm doi ficiõrî casă şi cõn vinî cmo, nu lîa flaĩ şi cõn àntrẽb mulîari-mea, ea ziţi «muriră.» Io àlî zic: grõburli si mi li spună, ară ea ziţi «nu li ştiũ.»

Àmpiratu zisi: dirẽpt spuni, ma să şa! pãn di zinucî.

— Muriră.

— Dirept spuni, ma să şa! pãn di brõn.

— Muriră, zisî ară mulîarea şi s-tucnî pãn di brõn.

Ară àlî zisi àmpiratu: la treili ūorî ma să spuni, că ficiõrîlî sa ghiĩ, scapĩ. Ară mulîarea zisi: «nu că muriră» şi la treili ūorî s-tucnî toată, aũ angjitõ pimintu.

Tată-su la lară ieĩ pãnă fu ghiũ.

[Oşanî.]

Duciu Stoian, Elev în cl. III primară.

5. Uomu, lisița și lupu.

(Omul, vulpea și lupul.)

Ună oară un ūom z-dusi cu chiriă. Si dusi diparti și cumpărō pești. Că chinisî si ducă casă, ca amnō mult, āți ca pruchiō di casă, vizū āntru iel ună lisiță culcată ān drum, ca moartă. Și iel aū și-ū pusi ān coșu di pești și zițē zārōs. «Că s-mi duc casă, di si-ū bilēs, di si-lī dar un cujōc la muliari.» Și-și amnā cutru casă.

Că pruchiō di casă ancā di la poartă, viciñ: «muliari-mea, muliari-mea, ieși curōn si discārcōm, că mari căsmēt vuși, di flaī ună lisiță, di si ț-u darōm cujōc.» Și muliari-sa bucuroasă si dusi, si discarcă. Cōn pucātarā an coș nū-ari ni pești, ni lisiță.

Ară țea lisiță nu ra moartă, tucu șa si culcā. Di ca-ū pusi ān coș la ea cā-lī vinī ān criel, di cā cațō, lē pești și turiā. Că līa turi toți, fesi ān unu coș ună sucică, scuenī și ān lantu, fesi și ān iel ună sucică și āși fuzi. Āți, cā līa dunō pești chinisî, si ducă casă cu pești. Āți ca z-dusi casă, cā līa zacăciō, zacăciō di grindă, și cā vinī priātilū lupu, ea la lō scandu și līa dēdi si șadā. Ālī zisi la lupu:

«Priātilūli, io s-mi duc s-līa dun lușnați lī di pri casă, arā tu șozī, ama s-nu ti pucāți ān sus, cutru grindă, că ari niști cucudi di cāntari di si-ți cadā vrinā an rost, di si-ți iā frōngă dinți lī.»

Āți fuzi lisița. Ca fuzi lisița, lupu cātō an sus līa vizū pești. Lupu ași zițē cu crielu: «emo, ca si vinā lisița, si vedā țe si-lī fac.»

Āți ca vinī lisița, aș lō ună tuīagă, arā lupu ună sōūā si răzbătură. Lupu cā măinea cu sōūā, dō-ī-ti di grindă, arā lisița cā-lī ra mică tuīaga, cā la dunō pristi mur, la tălcīō.

Și șa pricazmu si sfārșō.

[Oșanī,]

Nuși Toma.

6. Feta fōră mōñi.

(Fata fără mână.)

Ra ună oară un ampirāt cari vē ună muliari mult ūbavă. Că-lī muri muliari-sa, iel cātō, ubidi an toată ampirāțō līa lui, ca sā aflā unā muliari mai ūbavă di toati, sā-ū līa muliari, cā an țela vacōt, șa vēū adēt: cari ra ampirāt, vē și muliarea mai ūbavă din ampirāțō līa.

Ca flo unā muliari țe ra ūbavă mai mult de toati, aū lō. Ampiratu vē di prima muliari ună fetă, cari ra mai ūbavă di cōt ampiratița. Țestā ampiratiță tucu aū pizmī i līa ampirātului și an ună sērā fesi naēt sā-ū tălciască.

Ea-lī zisi la un izmichiār di lu ampiratu, cā starā io s-țā-ū daū țestā Mariā, șa ra numea lu fetă, și s-ti duți an urmān diparti, sā-ū tălcīōși. Și-lī zisi: «ca s-ti viruīēs, cā-ū tălcīōt-aī, sā-mī li duți mōñi lī din cot.»

Șa, sērā-ta lī-ū dēdi Maria și ca-ū dusi diparti an urmān, feta picāsī, cā nu-ū duți an gārdinā, cum ālī zisēsī, «sā va duți angārdinā, sā va șātāi lī.» Feta tunțea ālī zisi plāngōndura:

— «Io cunuscûi, că s-mi ułizî tu, tucu țe sa li porți picătîli! las-mi oa, an țista urmân s-mi mănancă vrină divutină.»

— Să ti las, tucu ampiratița țeri mōñîli din cot.

Țesta fahira si candisî di-lî talîp mōñîli din cot și-ũ lăsō an urmân.

An țeli zōli lu pașa ilîũ ișōt-aũ la lov prin urmānu țela și ca uzō un vicut, scultō ca scultō, aũ vizũ țea fētă iundi plōnđi. Aũ lō și-ũ dusi casă angă tată-su. Iel vrut-aũ să ansoară dupu ea, amă tatu-su alî zițea, că nu fați tari pašalarēsc ficiōr sã ansoară dupu tari fētă fōră mōñî. Bun 'ma ficiōru «nu! ili si fați, ili mor. Țesta-mî fu casmēt.» Și șa, ca zisi, s-mi ansōr, sã-ansurō.

An țela vacōt ampiratu trineși tiligrâf an toati pašalariurli, ca să vină cōti un ūom din toati pašalariurili sã-lî dară chîefu, cã-i mult an gailē. Din țesta pašalariã si dusi țista ficiōr, ilîu lu pașă și ca junsî cola la ampiratu, cu tot aschîer dupu iel, ampiratița antribō la unu din luî cavășî, dă-li ari mulîari. Cavasū alî zisi, că ari ună mulîari cu mōñîli tălîati din cot. Ampiratița așî dusi an criel tunțea, cã-i fēta lu ampiratu și cã izmi-chîaru nu-ũ uțisi.

Ampiratița antribō cavasū: di să trimetă vrină carti emoți ilîu lu pașă. Cōn să trimetă, tunțea cartea si-ũ duți la mini și iō sã pisăiēs ună anclî-năciuni.»

Ca-ũ dărō țela ficiōr țea carti, pisăi, că mulîarea luî ăi lu ampiratu ilîă, di țea sã-ũ cātățî bun și multi lanti. Dupu țesta li-ũ dēdi la cavazu si-ũ ducă casă. Ară țista li-ũ dēdi la ampiratița, dupu cum ălî vē zis, sã-lî pună ună anclî-năciuni.

Ampiratița rupsi țea carti și dărō laltă mult nibūn, cã țesta fētă-i di nibūn sōiũ, sã nu-ũ pridunățî casă, tucu sã-ũ gunițî mai curōn di iundi-ũ flōm, ca s-nu-ũ spargă casa și multi lalanti.

Ca-ũ dūsiră casă țea carti și ca-ũ cāntō tatu-su, aũ gunî țea fētă din casă ară an urmân. Cola ea fēsi un ilîũ și ună ilîă.

Cum ra cu mōñîli tălîati din cot, ea nu putēa, cum sa la da țōță. Di țesta șizũ an ună p'ēștiră și cola culcată la dideă. Napcum, ca criscură ilî, vinî un aschitiă și duțea rană lu țea mulîari, pōini și lanti.

Con vinî ficiōru lu pașă, nu-ũ flō mulîari-sa casă și antribō iundi-i? Tatu-su alî zisi: «Cum na vēi pisăit an carti, șa-lî fēsîm.» Tunțea țela ficiōr sã moară di jalîũ. Așî pridunō aschîer și ișō si-ũ află an urmân și cōn aũ flō cu doî ilî și cu mōñî muma lor, cã ea cola an urmân, ca si vut-aũ rugăt la bogorōdița, alî dat-aũ mōñî, aũ lō și si bucurō mult, mult.

Aũ dusi casă an țitati și-lî dărō la ampiratu ună carti șa cum dupu dōũ zōli sã-lî ștētă an oăspiți. Ampiratu si zabucurō mult și ișō dōũ zōli di-parti di-ũ priștitō ilî-sa cu tōmpiñî, cu sfîrbî, cu giambușurî și-ũ dūsiră an țitati.

Ampiratița di frică si scunsi și ampiratu ca-ũ flō, aũ arsi an cătrân. Ați

la pusi zîniru-su pri scand și ilîa sa ară ampiratiță. Ampiratița Maria fesi bunătôți pri la sîrumași și pona an mârđini si uzô.

Șa ram și îo cola și emo spuniți și voi.

[Lunđini.]

Noe Dumitru.

7. Doiî iî lu ampiratu și zona Ghîulizara.

(Ceî doiî fîi aî împăratului și zîna Ghîulizara.)

Ra ună oară un ampirat, cari nu vë niți un ilîu și multu țireă să aîbă un ilîu sa nu-lî si stingă numea. Di țea îel tucu si rugă la Domnu să-lî da un ilîu. Ună zuuă si dusi la un maghesnic, să cată, dă-li să-lî da Domnu vrin ilîu ili nu. Ară țela maghêsnicu aî dëdi ună mëră și-lî zîsi: «să-û dai la mulîari-ta țestă mëră și să-û mănancă și ea să rudescă un ilîu, șa cum ați țeri buricu.»

Țela ampiratu, ca la scultô, aî-u dëdi țea mëră la mulîari-sa, să-û mănancă și cu țea mëră ea rudî doiî ilî pliznăți.

Bun 'mă an țela vacôt, cõn fesi mulîari-sa, ampiratu nu ra casă, că vru să facă cavgă și îel la dunô tot aschîeru și fesi multi zoli cu cavga. Cõn fâtea cavga, aî vinî ună carti di casă, ca cum mulîari-sa fesi ună mață, an loc că ea vë fat ună fetă, și un cățol, an loc că ea vë fat un soari di ficîôr, șa ubav! Țești di țela lucru îelî aî pisăiău șa, că alaîtechili ampiratului aî pizmîău ampiratița, dintru țe să iă șa ùbavă.

Ampiratu, cõn uzô ca ampiratița rudî un cățol și ună mață, mult aî si nigrî buricu și trimësi carti casă și spusi, că mulîari-sa să-û angroapă di ghiă pona la toți, că țesta-lî trubuiăști, cum ari fat, să află. Ară ficîoriî lui, demec: cățolu și mața, să lîa puniți antr-un mic sinduchîu și saăt să nu-lî ținiți, amă să-lî turiti an Arâl, ună mari vali di cola proapi di că săbăia țea, iundi s-fesiră țestîa.

Dupu țe țestă carti lu ampiratu aî lară țelîa oamiñî, f'esiră tot dupu cum ampiratu vë zis an carti. Ficîoriî țelîa, că lîa turiră pri țea vali, ca lô pri apu, pri apu sinduchîu, junsi anga ună moară și cola si zapurô an bucă. Muraru din moara țea, vizû că si stărpî apa și işô să vedă țe-î, țe nu-î Dupu țe işô, etcă vizû langă bucă un sinduchîu și cõn la dișclisi, flo doiî ficîori cola an nuntru, ubavî și bucurôși și lîa lô.

Țela murâr vë și capri. Di țea, că nu vë lapti cu țe să-lî crêscă țistîa ficîori, îel mulziă di la capri și șa cu lapti di capri lîa criscû și lîa fesi măcîcătî.

Cõn si f'esiră di șapti aî lîa trimësi la sculiô.

Țistîa doiî, frati-su și soră-sa din toți mai anvițău și raû miluîți di toată lumea. Amă mai mult din anvițatură miluîău îelî mûzica. Di mûzică vëu mult mirac, di țea si anvițară mult bun să sfîrêscă cu muzica și cu lalti sfirbi.

Napconta, ca jûnsiră an aî și criscûră și anvițară să cõtă cum nu si ari vichî uzôt an duñîa, cățară di-și lară sinătati di la muraru și cățară

prin toati cătunili, căsăbăpili și țorili să șatăiască și să cöntă. Și fură prun-
dăți la toată lumea.

Maî dinăpdi di toati jûnsiră și an un cătun proapi di țeă căsabă, iundi
ra ampiratu, tatu-su lor. Ampiratu cön uzö că an fil'en cătun si află țorî
oamiñi, trimesi dupu ieli și lîa dusi an lui căsabă.

Izmichîrili și alaitchili cön vizură, că țistîa sa țelîa doiîi ficiörî, țe-lî
vêu zis la ampiratu, ca ampiratița fesi un cățol și ună mață, an loc di ilî
buñi, li amplîară izm'enili di frică. Țe să dară cmo? Cum să scapă? Tri-
m'esiră un izmichîar cu mincîuni, că-î trimis di ampiratu și la zisi: «an
fil'en loc si află ună tîmbură, țe an toată duñia nu ari ca ea la sfiriri. Să
va duțiți să-ü lați și cu ea să viniți să-lî fațiți chîefu lu ampiratu, că mult
lî-ăi buricu an gailê.»

Izmichîrili ziteău, că ili să fugă ili să peră, acu si duc cola. Și șa scă-
pöm noi di frică.

Bun ma ficiöru cu mirac pri sfiriri, ca uzö, ca șa-î, ună și ună la ancălicö
calu lui cu ieripi și si dusi an tari loc, să-ü le țeă tîmbură. Con jinsi an
locu iundi ra poarta lu țeă casă, flo doi munți cari si băt'eu äntri ieli, de-
méc si băt'eu ună lalîți: unu si ardică, lantu si lăsă. Tunțea calu cu ieripi,
alı za-zburö la țela ficiör și-lî zisi: «Cön să dișelidă munțilî, tu să-mî dai
zort și să antröm an nantru.»

F'esiră șa și antrară.

Ca antrö țela ficiör cu calu cu ieripi an țeă casă, äși șizü an bugiäc și
cön cătö disuprä di par, ä vizü țeă tîmbură. Casa țeă ra la ună babă și
șera-ta la țină vinî ilîa babbăliă să-lî pulescă la moñi, ca să si spelă, cum
ăi adetu.

Și cön alî puleă, an loc di apu cu vin. Tunțea țela ficiör antribö: «cö-țe
cu vin puliți și nu cu apu?» Alî zisi baba: «Noî oa apu nu ari, an loc di
apu, vin bem, cu vin fațim mănecrli, cu vin spilöm văsili, toati cu vin li fa-
țim.» — «Noî vin cola an nostru loc, zisi ficiöru, saldi la bem, lant țiva nu
fațim cu iel.»

Ficiöru șera-ta mănecö bun și nu biü vin, amă-lî ambitö cu vin țeli lumi
din țeă casă și ca durñiră, iel si sculö și-ü lö di pri par tîmbura, la an
călicö calu cu ieripi și tot șa cum vinî, fuzi și jinsi la soră-sa, țe la ștită.

Oamiñilî ampirätuluî, cön vizură, că scăpö di munțilî țelîa, că nu la tăl-
cioră, ancă ună oară li amplîară izm'enili, și-lî zisiră ară ună mincîuni: «Că
an tari loc si află ună fetă cu numea Zöna Ghiulizara, cari an țela vacöt ra
ca ună prufită țe știa tot și toati lûmili viruiău la-ea, că țe laf ziteă ea, tot
si căță.

Șa și țista juni ficiör, cu calu cu ieripi, ca jinsi la țeă poartă lu Zönă-
Ghiulizară, cola rău doi rapî, cari vigliău cu caldecichili, să nu antră niți
un üom. Tunțea calu cu ieripi alî zisi la ficiör: «Dö-mî zort să trec disuprä
pristi zid, cari ra mult nalt. Și cön alî dedi zort mari, tricü calu cu ieripi
an di-țindea parti di zid și zisi cu gläs tari: «Zöno-Ghiulizaro, Zöno Ghiu-

lizaro, ieși năfară!» Ea tunțea zisi: «ropă s-ti fați! nu-am lucru cu tini!» și si feși ropă pona proapi langă glèsnilî cālului.

Ară strigat-aŭ iel: «Zono-Ghiulizaro ieși fcră!» și ară-ai zisi ea: «Ropă s-ti fați, nu-am lucru cu tini» și si feși ropă pona la foalili fciòrului. Napconta ară vicni cu tot zortu: «Zono-Ghiulizaro! Zono-Ghiulizaro, ieși năfară!» și Ghiulizara cõn vizù, cã nu si feși ropă ancã, cunuscù, cã ari vrin lucru cu ea și isò farã. Și cu un laf arã la feși țela fciòr juni ùom din ropă jimitati țe ra. Dupu țesta ai spusi, sã viñi sã cãntõm priunã și sã na duțim la ampiratu. Zõna-Ghiulizara sã-nu-î spargã chiefu și sã scapã ampiratița di zahmèt, ai sã mergã la ampiratu. Zõna-Ghiulizara ai vè zis mai nainti: «îo țe sã fac, și voi țea sã fațiți!»

Ca antrarã la ampiratu aŭ flarã muma lor angrupatã di ghiã pona an țõți. Ampiratu vè pus cola un poliz, ca ier-țe ùom sã trecã pri cola, sã-ŭ scupã. Cõn tricurã țelã treilî nu-ŭ scùpsirã și polizu îia zapãrò, cõți nu-ŭ scupetî? Zõna-Ghiulizara zisi: «Noi nu-ŭ scupem, acu vreți șa, acu nu, s-na turnõm.»

Ampiratu zisi: «aidi, antrãți, nu-ŭ scupetî!» Și ca antrarã la ampiratu, unã și unã izmichiarlii la dãrarã cafe cu òtrovã, ama Zõna-Ghiulizara știã, cã-î òtrovã și nu vrurã sã biã.

Dupu țea țistia doiî frați zãcãțarã sã cõtã cõntiți mult dulți și mult ùbavi. Ca cãntarã mult, mult, ampiratu zisi: «aidi gñanãm Zono-Ghiulizaro, nu dari vrin cõntic?» — «Dunãți-va toți, zisi ea și sã cõt.

Cõn si dunarã toți, toți, ea zisi arã: «Mulți iți, amã arã nu iți toți!» Și șa si feși la treili ùori și tunțea unu zisi: «belchi și țea-ŭ țeri di la poartã, țea angrupatã pona la țõți?» Ea zisi: și țea sã vinã!»

Tunțea oãminilî aŭ dizgruparã, amã ra goalã oasi pona la țõți, cã mulți añ vè di cõn ra an pimint și iarba dinzùr din ea ra unã palmã.

Dupu țe-ŭ dizgruparã, aŭ duserã langã iundi raŭ dunãți toți și tunțea zõna zacãțò sã spunã și sã cõtã, ca cum țistia fciòr di prima raŭ, și cum ieli sa ililî lu țesta muliari, cum alaichili dãrarã carti cu minciuni la ampiratu, ca an loc di ilî buñi ampiratița feși mațã și cãțòl și toati cõti pãțarã fciòrilî din prima pona an emoți.

Muma lu țelã fciòr cõn ași vizù ililî murî di bucurilîã mari și ampiratu cõn si anvirinò ai pusi izmichiarlii și alaichili an cãtràn sã iarbã, arã ampirãțolîã-ŭ lãsò la ilî lui și iel trasi din țestã lumi și si dusi an un munti și cola șizù pona murî.

Ram și îo cola și emo vinîi sã va spun țestã pricazmã. Spunã și laîți emo.

[Oșani]

Crista Papagheorghe.

8. Doilî ilî lu ampiratu și Zõna Ghiulizara.

(Ceî doî fi ai împãratului și zina Ghiulizara.)

Ra unã oarã un ampirat, cari nu vè fãmeļiã. An unã zuũ si dusi la un maghesnic, ca sã catã, dã-li sã-î da Domnu fãmeļiã ili nu. Țela maghesnic

*

ăli dedi ună meră și-lî zisi «s-lî-û dai la mulîari-ta țestă meră si-û mănancă și ea să rudescă un îlî.» Aû lî ampiratu și fesi șa.

Ampiratu an țela vacôt țireă să facă ună cavgă cu un lant ampirat și cõn să si ducă zisi la alaîchili lui: «Ca să facă mulîari-mea un îlî, voi să-mî pisăîți, dă-li-î fêtă ili ficiõr.»

Cõn ra ampiratu la cavgă, alî trimesiră carti alaîchili, că cum «mulîari-ta rudî un cățol și ună mață, ăn loc, că ea vë rudît un ficiõr ca soarli și ună fêtă ca luna.

Ampiratu si anvirinõ și trimesi carti napõî, cum că mulîari-sa s-aû an-groapă di ghiă põnă la țoți an pimînt, ară ficiõrîlî lui, cățolu și mața, să lî pună an un sinduchîu și să lîa turescă an Arâl, ună mari vali, cola proapi di ța cāsabă.

Dupu țe f'esiră șa cum la vë pisăît ampiratu, țelîa ficiõrîlî, ca lară pri vali, pri vali, jûnsiră langă buca di ună moară și si zapărõ cola sinduchîu langă bucă.

Murarû tunțea alî lî ficiõrîlî și că nu vë lapti cu țe să-lî rănescă, la dideă lapti di capră an loc di la mumă. Și ca criscură măcicățî, alî trimesi să anveță carti. Ielî anvițău bun; ama mai mult țir'eu să anveță la sfiriri, ca să sfirescă bun.

Cõn jûnsiră an vacôt, lară prin cătuni, prin cāsabõî, și prin ampiratõîlî să amnă, să șatăiască și să sfirescă. Mai la mârđini jûnsiră și an cāsabăia ța iundi ra ampiratu tata lor.

Alaîchili cõn lîa vizură, cunuseură că țelîa sa ficiõrîlî țe-lî lăsară pri Arâl și țirură să-lî perdă. Di țesta si dusi un izmichiâr și zisi la ficiõru: «ampiratu zisi să ti duți și să lei tãmbura din iundi si bat munțîlî și nap-cum să viñî să-lî cõnți cu ța tãmbură; lîumintrea ați la puni capu la pi-cioari.» Țela ficiõr nu zisi «nu mi duc», amă, ca la ancălicõ calu, si dusi cola și-û lî ța tãmbură.

Ca vizură alaîchili că-û lî ța tãmbură din țela loc di cola, iundi la ța poartă raû doi munți și nu puteăî să antrișî, că țelîa doiîlî munți si plăs-cățeu antru ielî, la trim'esiră să află ună fêtă cu numea «Ghiulizara», și priună cu ea să vină să-lî dară chîefu lu ampiratu, că mult ăi an gailè.

Cola la Ghiulizara si flaû la poartă doi rapî țe viglîău cu caldecîchili an monă și zuua și noaptea. Ielî nu did'eu niți un să antră an nuntru. Ficiõru nu si dusi prin poartă, ama cu calu sârî pristi zid cari ra nalt di 800 di rășõnî și ca antrõ an nuntru aû lî Ghiulizara și priună cu ea si dûsiră la ampiratu. Ghiularizara ieri țe știă ca ună zõnă.

Ghiulizara alî vë zis di mai năinti: «cum să fac io, șa să fațiți.»

Că si dûsiră la ampiratu, toți treilî, frătîli, sora și zõna Ghiulizara, ună și ună că lîa vizû ampiratu, si bucurõ, că raû oamiñî țe știău să-lî dară chîefu. Ama, mai năinti să antră la ampiratu, flară la poartă muma lu țe ra ficiõrî, angrupată põnă la țoți an pimînt și cari ùom trițea pri cola aû scupeă. Ca tricură țîștia treilî nu-û scûpsira. Ghiulizara zisi:

«Noi acu țirêți să antròm, să antròm foră să-ũ scuipòm, acu nu, s-na turnòm.» Și ampiratu zisi «lăsăți să antră!» și cum spusũ, antrară cola și zăcățară să cõtă frati-su cu sora. Tunțea ampiratu zisi, si cõtă și zõna Ghiulizara și țesta zisi: «Dunăți-va toți, să cõt.»

Ca si dunară toți, ea zisi: «ară nu îți toți dunăți!» La treili ũori, ară șa, la patruli ũori ară șa și la țințli zisi un ũom «belchi și țea angrupată di la poartă aũ țeri.» «O! zisi Ghiulizara, etcă țe! și ea să vină!»

Ună și ună ampiratu puvell di-ũ dizgrupară și idvam aũ dũsiră langă ampiratu, că ea di la chiept an jos nu vę carni. Tunțea Ghiulizara za-cățõ să spună și zisi: Țistia doilȳ ficiõrȳ sa la țestă mumă; țesta-ı lu ampiratu mulȳari» și la spusi cum pățoră țistia ficiõrȳ di la zacățõt põnă la mărđini. Tunțea ampiratu puvell, di alaıtchili li arsi an catrân; ară ilȳli luı alȳ pusi ampirăți și ıel aũ lasõ țestă lumi și si dusi an un muntȳ, ıundi murȳ di jalȳũ.

Și ıo ram cola și cum vinȳ, multi uzõı. [Saũ]: Și ıo ram cola țiva nu știũ, țestă seră vinȳ și spuniți voi, cari știă priczmi.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

9. Fațirea lȳmilȳă.

(Facerea lumȳı.)

Domnu la darõ țeru și pimintu an șasi zõli.

An prima zũă Domnu-ũ darõ videla și-ũ dispărtõ videla di antuneric și si fesi zuũă și noapti.

La doũli zõli Domnu la darõ țeru.

La treăzi (saũ: treăza) Domnu la dispărtõ uscatu di apu și-lȳ aũ pusi numea la pimint, ıundi șod oămiȳilȳ, vȳtilȳ, poȳilȳ, ıerburli, și toati chȳtchili; ară adunărli lu api: mõrȳ, ăn cari sa peștilȳ, rațilȳ și laȳȳȳilȳ.

La pătruli zõli la darõ soărli, luna stȳlili: soărli, ca să na sfitescă și să na anclalzeșcă zuũă, ară luna și stȳlili, ca să sfitescă noaptea.

La țințli zõli Domnu darõ toati turliȳli di pulȳ, țe prăȳes și peștilȳ țe plivăȳes ăn apu.

An șasea zuũă Domnu darõ vȳtitili toati și divotinili; an țesta zuũă ıo Domnu țară, la darõ și ũomu dirẽp lica luı și ȳa pusi numea Adam.

Ca vizũ Domnu că lu ũomu ȳı-ăı urõt să ȳă singur, cõn durmȳă Adăm, ıo ună din coăstili luı și-ũ darõ Eva și ȳı-u dedȳ ca soț la Adam.

Napcum ȳıa blagoslovȳ și ȳıa zisi: Creșȳȳ și ıȳ mulȳȳ (și va fațȳ mulȳȳ) și puvilȳȳ-la pimintu cu tot țe si află pri ıel.

Ară ăn șaptea zuũă răpusõ Domnu. Demec șasi zõli să sirbȳm și zuũă di șapti, demec Duminica-ũ sfitȳ, sa na duțim la bisȳerică și să fațim buni lucrȳ.

[Transcriș după traducerea d-luı Noe Crista, Ln.]

10. Ficiõrȳlȳ bábăȳă.

(Feciõrȳ babeȳı.)

Ra ună õară ună babă mult sirecă. Țestă babă ășȳ vę treȳ ficiõrȳ și dintru că baba ra mult sirecă nu ȳa puteă răniri ficiõrȳȳ, di țe ficiõrȳȳ ıșoră

prin urmân, ca să si rănescă cu luvirea. Dupu țe luviră, ă n prima zuă că-țară un pore div și la lăsară mai mărili frati, să la junglă, să-l zdrubescă, să-l pună an căldari și să-l iarbă. Ară lanți i frați si duseră ară prin urmân să luvescă di moinista.

Dupu țe la pusi ă n căldari, ă n la irbeă curbanu, vinî un ūom ȝoglav, cari, că-lî prumiroși la carni, işö din gaură și-lî zisi la țela ficiör, «amân dō-mî un'ec carni că mult sam flămünd.» Țela ficiör ca la viruî, ă lî dēdi ună mucicată. Ară țela ȝoglav, ă n loc si-ŭ mănancă saldi mucicată di carni, priună cu mucicată și tot cazanu di carni.

Sera-ta dupu țe viniră frați lî, la flară fără carni și la antribară, țe ă si-bepu. Iel la spusi că cum, șa! șa! Moinista sizü țela mijlucanu frati. Și la iel șa-lî si pogudi. Poimoinista sizü mai micu frati și ă n la irbeă curbanu işö țela ȝoglav și-lî zisi: «Aman! du-mî ună mucicată di carni, că mult sam flămünd!» Iel ă lî zisi: «Stöi să talîm lemni pişim, napconta să-ți dau.»

Și ă n talîu lemni, vini la ună dispicătură și-lî zisi: «pun-ți-u mōna pân să dau un cîin, napcon io ară s-ți-ŭ scot!» Și dupu țe ă lî si pusi mōnîli, că-lî si strînsiră, zisi: «Amân! scoati-mî-li!»—«Stöi să-ți vină crielu, si videm tu cum la mănânți curbanu.»

Sera-ta ă n viniră frați lî lui, la flară cola și-și zîsiră: «Țista-i țela țe na li mănec bibili; stöi s-la tălcîm.» Și ȝoglavu zisi «aman! nu mi tălcîpți, că io am trei îli, toati trei s-va li dau la voi.» Și dupu țe la spusi șa, ieli, la lăsară și țela dēdi, ă ntrö prin ună gaură și si dusi ă n di joasa lumi. Și țelia ficiörü napcon un dupu un cățară să antră și ieli ă n gaură. Mărili frati zisi: «io, ca să antru an gaură, ca să mi duc ă n jos până să jungă funia.

Că la ȝea gaură vea ună funiă, di cu ȝea funiă si disfarēu ă n jos, ă n di joasa lumi. — Dupu ȝea mărili si dusi până ă n jimitati di gaură, că-ŭ za mişcö funiă, la trăgniră. Napconta mijlucanu și iel șa. Napconta mai micu zisi, că io ca si-ŭ za-micicu funiă, ȝer încă cōta s-mi lăsăți. Și ieli ca fēsiră șa, ca-ŭ lăsară funiă, cazü ă n di joasa lumi.

Dupu țe si dusi an dijoasa lumi, flo an ȝea ună casă, lu țela dēdu trei fēti: Bingvala, Gvelița și Ghîulizara, ȝea mai ūbavă din duñia. Dupu țe la vizură țista ficiöru, zîsiră: «Hi! Ti! ȝe ubav ficiör! A bre! cum bre ti candisîși să vinî și tu oa să ti mănancă țista ȝoglav. Noi na-ari dus, oa, ca să na mănancă.»

Dupu țe flo țesta iel la zisi: «Vreți să va duc ă n disupra lumi?» — «Vrem.» Și iel li lō ună cōti ună, li pusi ă n sus pri funiă. Dupu țe li pusi eali, cățö si pună și iel. Amă țelia lui frați, ca vizură ȝea *Ghîulizara*, ă lî mai mică și mai ūbavă, di cōt lanti, cunuseură, că mai mic frati si-ŭ lē țestă și ă n si puneă ă n sus pri funiă ă lî-u tălîară și iel rămasi ă n dijoasa lumi. Dupu țe rămasi iel cățö să si ducă ă n cola prin urmân. Ca amnō unec, flo un ărburi mari și mult tufnăt. Clo pri țela ărburi vea un culîb di *condur*, cari vea an culîbu lui ȝinți pulî minūți, ca di ună săptămōnă. Și an țela loc vea ună cōștiviță mult mari și vineă di lîa mănecă pulî lî la țela conduru. Și tunțea ă n si

dusi cola ficioru, cola angă ârburi an țela saăt si pogudî di vinî și țeă còș-tiviță și ca-û vizură țelîa pûlî din culîb, lară si d'êpiră. Ară țela ficioru, ca moinî cu ună ropă, aû tălcîp còștivița. Dupu țe-û tălcîp, vinî și conduru ca s-la da mîncari la lui pulî și ca la vizû ficioru, zisi: «hi!! blăstimătuli! belchi tu răi țela țe pri timp vinî să lîa mănântî pulîlî mei. Cmo s-ti tălcîps.» Și ună și-ună țelîa pulî proțăpară: «nu la tălcîp, că iel na scăpò noi di țesta, di còștivița.»

Tunțea țela condur si zabucurò mult, mult și lîa zisi: «Țe bun țerî să-ți fac?». — Un bun țer, s-mi duți ân disupra lumi.» — «Bun, îo s-ti duc an disupra lumi, amă să afliși doi foiluri di bivulî, unu di apu și lantu di carni,» — «Bun!»

Dupu țeă, si dusi șa ân jos angă ună fântonă și cola flo ună fetă țe plânđeă și cari ra ilîa lu âmpiratu din țeă căsabă. «Țe plondî?» — Țe si nu plong? ân țestă căsabă ari ună lamnîă și an sfacă zuûă mînancă còti un ũom, și napcum lasă să pricură apu din fântona țesta. Cmo amî vinî ũrdinu și mini ca s-mi mînancă; di țeă cmo plong.»

— «Nu dună gailè di țesta. Tucu âți mi rog să cați un'ec ân cap.» Și cõn alî cătă, la scoasi țeă fetă ninelu di la zcîzit și lîa la za cățp di peru lui. Dupu țeă, iavi și țeă lamnîă vineă din jos și țireă să-û mînancă feta. Și ună-și-ună țela ficiòr, alî moinî ună și-û uțisi lamnîa. Dupu țe țeă fetă fu scăpată di lamnîă, si dusi casă să spună la tătõni lui. Și tătõni lui, ca si zabucurară, că scapò feta, fesiřă tilîal din toati căsăbaili și dunară toți oămînilî, să vedă cari aû tălcîp lamnîa.

Feta la cunoscu pri țela ficiòr, că-lî vea căcîpòt un ninel ân cap. Și dupu țe flo âmpiratu, ca țista ficiòr aû tălcîp, zisi: «Țe țerî s-âți daû!» — Io țer, să-mî dai un foali di bivul di carni și un foali di bivul di apu.» — «Saldi țesta țerî? Pari nu verî?» — «Nu!»

Âmpiratu al li dedî și țista, că li lo țeli fõlîurli, li dusi langă țela conduru, li pusi pri iel și pristi folîuri și iel ancălicp disupra. Și țela conduru alî zisi: «Cõn si zic *Cra!* tu sa-mî dai una mucîcată di carni, și cõn si zic *Pî!* tu sa-amî dai ună picătura di apu.»

Și șa țela conduru, ca si rădicò ân sus, lo să țopă *cra-pî*, *cra-pî* și cõn ziteă *cra!* alî dideă carni și con ziteă *pî*, alî dideă apu. Ama carnea nu-lî junsî pona ân disupră-lumi; di țeă că si sfârșp carnea di foali și cõn proțăpă conduru *cra!* iel ași talîă di sup monă, di sup picidòr carni, că până tunțea ũomu ra tot ună. Și șa idvam la scoasi ân disupra-lumi. Și țela conduru ca prăinî an jos, si dusi ară ân dijoasa lumi.

Țela ficiòr nu puteă si amnă că vea tălîat carni. Di țeă șizû cola trei zoli. Și dupu trei zoli, ca si andireși, cățp si amnă prin urmân și junsî la ună casă, iundi ra ună babă bitõrnă. Au ântribò: «E! babo! țe ari? țe nũ-ari?» Ea alî zisi, că an cătun oa proapi si fați ună nuntă. Doi frați si ansoară și ari ună fetă mult ùbavă, țe toți cupilașilî aû țer, amă ea nu lîa va, că nu-lî pot dărari rubi cafcu țeri ea.

Tunțea țela ficioru picăsi, că-î țeafetă țe-û scoasi iel din dijoasa lumi și că ruba lu țeafetă iel aû ari cu iel. Mòînista țeababă si dusi și ea la nuntă. Și țela ficiòr, ca rămasi casă, dărò un cal roși și si dusi cu iel la țeabasă iundi si fățea nunta. Țela cal ca cum ra? Iel vè lat un per din capu lu țò-glăvu còn durniă, și încă còn ra ăn dijoasa-lumi, și țela per ca la prinsi si fesi un cal roși și si dusi cu iel la nuntă.

Țeafetă ca la vizù țela ficiòr la cunuscù și ficioru aî dedi rùbili la ea și napcum si lară. Si ansurò ficioru dupu ea, ca cum vea gudìt încă din dijoasa-lumi. Și dupu țeafesiră ună mari bucuriîă di 24 zòli și nu-mî si șădeă la mini vichi și fuzî di cola și vinîi oa si spun la voî țesta priczamu.

[Oșant]

Hrista Papagheorghe.

11. Tùmbuli-bei.

Un pândâr ra la viîiurî. Aî si dusi lisița: «dò-mî, pândâruli, si mănànc uă!

— «Còți, lisițu, tu si-û mănàntî bașa ua?» — «S-ți-u lèu feta ampiràtuluî la tini.»

— «Mi, u potî si-û lèi?»

— «Aû pot.»

Și si sculò lisița, si dusi la ampiratu:

— «Ămpiràtuli, ampiràtuli, si-û daî feta dupu Tùmbuli-bei.»

Și ampiratu zisi:

— «Nu la știû Tùmbuli-bei cafcu ùom ăî.»

— «Maî mult mal ari di tini.»

Și la tocmî Tùmbuli-bei. Lisița ca-și vinî la pândâr ăî spusi.

— «Ti tuemîi și ț-aû puș numea: Tùmbuli-bei.»

Și cmo lisița, țe fesi! Si dusi la valea, iundi spilău mulîarli și niv'estili și la zisi lisița: «nivesti, feti țe seî, țe lucru ăî cola sprotiva?» și eali si zăcătară și lisița, țe fați? Li lò furliîîli și siștațîli și fuzî. Și țeli cum cătău ăn cola, ca și-û zirniră, aû vizură lisița iundi fuzî cu siștațîli și furliîîli și eali prutăpară «mari! țe-î cu lisița!» și ea ăși fuzî prin urmàn și țeli lisița ca li lò, li dusi la feta ampiràtuluî.

— «Na! țești, ampiràtuli! că țeab noastră fu àpansòz!» și-și lăfi cu ampiratu, ăî zisi «țesta dumînică țe vini, si-û fațim nunta» și si sculò lisița di-și fuzî și ca si dusi la pândâr: «Za-cacîa-la tufecu di pândârniță, di-ă si-û lòm feta lu ampiratu.»

Și că chinisiră doiî, cu lisița drumu ăși amnău ielî doiî.

Mi cmo lisița, țe murafet si spună, că pruchiără di căsabă; aî zisi: «tu lè, Tùmbuli-bei, dòu zmărèî.» Și șa ca li zăvlicîră dupu ielî di sârî una mogleă, di si za-ciudî căsăbaûa. Còn si duseră la ămpiratu, ămpiratu zisi:

— «Mara lisițu, iun' ț-u cuscrimea?»

— «I! ghidi ampiràtuli, ca sarî ună dușu, pirî, saldi noî cu Tùmbuli-bei scăpòm bileă. Ruba, țe-û vè, aû pirdù. Di la picurăr oaîa țesta-û lòm. Și lisița zisi lu pândâr: ma tu si nu ti uzirèși, că ampiratu rubă di sarmă ari!»

Și Ța dădi, la priminî și Ți-ŭ dădi Țeta și la andireși și trimeși aschiër și suvari muliți cu Țel, ca vrin âmpirât și ca chinisiră năpîi și lisița âlî zisi la Tumbuli-bei «Țo si trag la cunâc! la lu zmeu cunâc Țo s-mi duc s-la ard, Țoc s-la fac.»

Că si dusi lisița la zmeu, âlî zisi: «zmèuli! trăgneà-ti din cunâc, că Ța-la âmpiratu vini și că bat-fat nŭ-âi, trăgneà-ti di ună parti.»

«Mi Țundi si antru, lisițu?»

«Ân un cup di seșă cola.»

Țel antrò ân cup di seșă și lisița âlî dădi foc, arsi. Și că vînîră țelîa: Tumbuli-bei, ca ântrară ân cunâc, mănecături multi vè cola pri țela cunâc și âŭ pŭsiră lisița an bugiâc, biîură, mănecară cu țelîa muliți oamiñi lu âmpiratu și vini loc si si ducă ân pravicini și țelîa oamiñi lu âmpiratu, că âŭ fê-siră nunta, âși fuziră. Chinisiră lisița cu Tumbuli-bei, amă lisița pri cal cu coada la parti și cu nivesta-și pricâjâŭ toți treilî și că si dŭsiră la âmpiratu ântrară ân cunâc, biîură, mănecară, tot fêsiră, âși dărară giambüş și că vini loc si fugă, âmpiratu trimeși oamiñi muliți s-Ția ândiregă și că si dŭsiră până ân jimitati di drum, si turnară țelîa oamiñi.

Și că si dŭsiră Tumbuli-bei și cu nivesta casă și cu lisița, și lisița si fesi ca loașă. Tumbuli-bei ra dus la șătăiri și că vini di la șătăiri, lisița ra fată loașă, si vedă da-Ți-âŭ cată. Ară nivesta lu Tumbuli-bei zisi la Tumbuli-bei:

— «Țe-u lisița di tureà-ŭ!»

— «Măre, cum șa?»

— «Măre! Țe-ŭ di tureà-ŭ, că muri lisița.» Și cõn Țo Tumbuli-bei lisița, âŭ turî di pri cunâc și lisița ca si sculò, si dusi la Tumbuli-bei, âlî zisi: «Tumbuli-bei, aȚi pot fătiri si stai ară pri tufec.»

Și Tumbuli căzŭ la rugămînt: «Bră! amân, bră amân! lisițu.»

Și napeunta, âŭ lară, di-ŭ cătară, âlî dădeŭ mănecături buni și că muri lisița, âlî dărară grob și âŭ angrupară cu popî și Țo amî viniî di cola și multi lucrî duș, amă tricŭi prin vali și si nicară.

[Oșanî]

Dociu Str. Arzintâr.

12. Mincîunoșîi (Mincinoșii).

Vrin si duseși ân vrin cătun și cõn si anturnasi, cătuneñîli la antribară.

— «Că ti dus'esiși, Țe cătun ra, Țe turlîi di cătun ra?» Țel la zisi:

— «Càsili raŭ cupiriti cu carni di porc!»

Cătuneñîli cum să viruîască țesta! Bini ma ș-la vè cu Țel mincîunosu și soțu-su. Și țista zisi:

— «Șa-î! Țo nu vizŭi oăltari cõn tricŭi pri cola cum raŭ cupiriti càsili, amă vizŭi, că gârdurli raŭ amplititi cu cãrnăȚi.»

Țista laf si ziȚi cõn nu junȚi un mincîunòs, amă vini și lantu cu maî mari mincîuni.

[Oșanî]

StoȚe Arzintaru.

13. Gărnîşoru şi bûbili.

(Porumbul şi gândacii de mătase.)

Nainti, spuneà baba noastră, că gărnîşoru cõn vinì oà an locu ȝista, un òom din Nõnti la dus-aũ. Iel ra àn aschièr, àn jos, cutru Nadulia. Cola, ca la vizù gărnîşoru, aũ amplîõ gura di tufèc di gărnîşòr şi-ũ dusi oà àn cătûnili noastrei.

Şa şi bûbili. Li dus-aũ un Nânt'èn din aschièr cõn fiȝ'eu cavgă an Irmènì. Lõ ună frõnďă di ciarnic plină cu bubi şi-ũ dusi oà şi di cola si zăcaȝarà bûbili.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

14. Gròburli di Nõnta.

(Cimitirul din Nãnta.)

An gròburli di Nõnta turtèşȝi si află pisăitûri multi vecļi şi cõn sapă Nãntenilì an ȝeli groburi, află multi òorì oàmiñì, angrupàȝi din vecļă vacòt.

Şi cõta sa măcicàȝi ȝeļia oàmiñì, că capu lor àĩ cõt un òom di as.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

Alta.

Si spuni, că comandaru lu Alexandru şadi an Nõnti. ȝista comandàr vut-aũ vrin ficìòr di un an şi la vut-aũ pus àn vrin legăn di furlină şi la capu lu ȝela ficìòr vut-aũ vrin diamènt.

Frenȝilì aũ flat-aũ ȝesta pisăitură an vrină ròpă, amà nu ştiũ iundi-ĩ angrupàt ȝela ficìòr, ca cõn murì ficìòru, la angruparà cu tot legăn şi diamènt.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

15. Uomu cu măgarilì.

(Omul cu măgarilì.)

Un òom li sfârşò l'èmnili, aȝi vită nu vè sã ancarcă. ȝirũ prin maală şi dunò nõũ măgarì. Şi chinisì si ducă la lèmnì. Ca si dusi pònă an un loc, că ļia numirò măgarilì, òopt ļia scoasi, că ȝela di sup iel nu la puneà.

Căȝò sã plõngă «iundi-ĩ măgaru, iundi mĩ-ăĩ măgaru, io 9 măgarì vèm cmo sa òopt, iundi s-la aflum lantu măgar.» Şi şa chinisì năpòĩ cutru casă plăngòndăra. An drum bătũ pri un òom şi la antribò: «Nu vizùşĩ vrin măgar?» ȝela òom aļĩ zisi: «nu vizùĩ!»

Chinisì ară plăngòndăra cutru casă, flo un ficìòr di 9 aĩ, antribò: «A bra! la cicĩa! nu vizùşĩ vrin măgar?»

— Mi tu cõtĩ mulȝĩ aĩ, pirdut-aĩ vrin?

— Măra, nu ştiĩ, bra milu, aĩ vèm 9 măgarì, cmo mĩ-am òopt.

— Numir-ļia, cicũ, aļĩ zisi ȝela ficìòr.

Că ļia, numirò, ară òopt ļia scoasi.

Ficìòru mic aļĩ zisi:

— Mi ȝela di sup tini, ȝe la aĩ ancălicàt, cicũ, nu la puñĩ?

tini!» Și ficiōru ași li dusi casă și iar si printurnō la ampiratu. Cu noū ampiratu la trimesi cu noū bivulī la lēmni.

Țela ficiōr ași vę grișōt băltia casă și iel ași vę lat ună tăpugă. Cōn si dedīră niști oamiñi dupu iel, cari upinca și-ū pirdū, cari cīarōpa, toți ași turnară. Iel dupu țe si dusi, tălīō lēmni și cățō s-līa ancarcă bivulīlī. Līa ancăreō ūoptilī, vini ūrdinu ș-la lantu s-la ancarcă, tucu etcă-ū ună samuvilă din nas lăsă di trei turlī di plamin: roși, gălbina și verdi, și țela juni cōn aū vizū, di ună oāră lăgō, si tutnī pristi ea și-ū cățō di grătlan, ași aū ligō și că la ancăreō lantu bivul, aū lō și aū ligō di iel și-și amnă ca oāia dupu iel. Șa bivulīlī līa zaguneă, dupu bivulī iel și dupu iel samuvila ca ficiōru dupu tatu și lăsă plamin roși, verdi și gălbina.

Ampiratu cōn si pricătō dipri cunăc, la vizū jūnili cu bivulīlī antru iel și cu samuvila dupu iel, ași amplīō ună-și-ună izm'ēnili di frică și pruțăpō :

«Juni, juni, mută-ū di oa!»

Ficiōru-ū lō di cola, aū uțisi, și ați si dusi la ampiratu, ași lō bacșișu și mērsi casă.

[Oșani]

Itu St. Arzintaru.

17. Marcu și Ficiōru-Cocotinu.

Dupu cum spun și dedilī noștri, că fost-aū nainte vrin ūom cu numea Marcu. Iel ra un ficiōr di 15 aņi. Ra un ficiōr mult slab și cōn si țirtă cu vrin di ficiōrī, ca la za-suflă, ași-cădeă. Ară ună zuūă cōn ra putirīt di ficiōrī, iel antrō an ună p'ēștiră și cola flo ăn un lēgān un ficiōr mic, cari plāndeă și cățō s-la lēgānă. Dupu țeā, vini țeā samuvilă și cōn vizū, că tari ūom-ăi, ăli dēdi di țucnī noū ūorī lapti și si fēsi cōta mult juni, că ridică și ridurī (dealurī). Ca si turnō casă di la țeli samuvili, iel si ansurō și napconta, cățō di dārō ună calocică, cum nu ra ăn lumi.

Dupu țe-ū dārō, iel la junglīō țela cuvăciū, ca să nu dară la lant tari. Și cățō si ubideșcă prin lumi vrin ūom mai juni di iel. Mumă-sa ăli zisi: «Că ăn un loc si află un ūom cu numea Ficiōru-Cocotinu; iel ăi mai juni di cōt tini.»

Ca la ancălicō calu si dusi cola. Cōn antrō la poartă lu Ficiōru-Cocotinu, cola ra ună ploaciă mult mari și pri ea rău șapti-zōți și dōi di nivēsti. Și cățară cu Feciōru-Cocotinu si-ū ardică țeā ploaciă. Ficiōru-Cocotinu aū nalțō până langă foali, ari Marcu până langă zinuclī. Cōn vizū că Ficiōru-Cocotinu ăi mai juni, zisi, ca si si ducă ăn oaspiț la casa luī. Și cōn amnău drumu doiłī, Marcu aū scoasi calocīca și-lī-u tricū prin buric. Ma Ficiōru-Cocotinu di multă juniłī nu picăsi, că-ī calocică, tucu zisi, că mi doari buricu. Marcu līa zisi: «plecă-ti s-ăți trecă!» și ca si plicō, căzū di pri cal. Marcu ăn țeā zuūă cōn si dusi casă, an țeā noapti vizū an vis, că plāndeă mulīari-sa ăn ună vali cu doiłī ficiōrī, ară mumă-sa la mārđini si rādeă. Ca si dusi casă, aū flo-mumă-sa, că plāndeă, ară mulīari-sa și ficiōrīlī rău lati di lant bārbat. Iel aū lăsō mumă-sa casă și si fēsi un călugăr. Cōn șătălă prin cātuni cu calu

si dusi și la țea casă, iundi ra muļari-sa. Poarta lu țea casa ra ancļisă, și ca antribò cola, ļa spusi sibepu si antră. Cøn antrò, șizù și ca-ļi aũ dũsiră și calocicea, iel ļa jungļiò toņi și așļ lò muļari-sa, aũ anvil ăn catrăn, aũ arsi, saldi tòņili nu-ļi li arsi. Nu știũ de-ale ăļ asļi țeșta priczamă, amă lòcurli iundi zic, că si feși, si află ăn locu nostru. Coasa, iundi la ligò calu și lântili multi locuri dăratu di iel. Dupu țeșta, ca işò martinu, la tălcioară.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

18. Legendă.

(Păstorul, vierul, femeia cu războiul și agricultorul.)

Domnu amnă și junsu la un pastir, țe mult si plonđi, că ari ũoi un'ec. Domnu ļa zisi: «Toati cĩdõfļi si si pru-facă ũoi!» Și șa si feși.

Di oă Domnu junsu la *dõuă-șòputi* (1). Un ũom lucră ceșma și tot nu dără trebă. Domnu ļa zisi: «vin și rachiă ăn loc di apu!» și șa si feși. Mai di-țineea flo Domnu un urăciũ țe lucră agru di ună parti. Cum? Dipu țe dără un ũrdin, si pri-turnă ară si dară lantu di la prima. Nu știă si facă urdin și di iundi sfărșă.

Domnu ļa zisi: «Di țe șa arĩ? Nu verĩ sa-țĩ spun ıo cum si arĩ tu?»

Și Domnu ļa spusi.

Ăți Domnu flo ună muļari țe nu știă să dară bun răzbõũ. Și aũ antribò: «Verĩ si-țĩ spun ıo cum si fațĩ?» și ea zisi: «Carĩ ũom nu așĩ va ũocli?» Și Domnu ļa zisi, să nalță un picior și cu unu si calcă și șa za-gunĩ răzbõũ.

Dipu mult vacòt Domnu si feși ũom și vinĩ pri pimint și tricũ pri la pastir. ļa țeri unec lapti și țela zisi: «Pari aĩ?» — «Nũ-am pari.» — «Acu pari nũ-aĩ, lapti nu-ĩ.» Și Domnu, cøn li dună pastiru oĩli birichĩet mari, tprĩu! tprĩu! zisi: «Țe ra, si si facă!» și si fేశiră ară cĩofĩ.

Mai dițineea junsu Domnu la țela di la *dõuă-șòputi*. Și țista uļitò, ca nu ve năinti apu și cmo vindeă la toată duñiă pri pari vin și rachiă. Domnu aļĩ țirũ un'ec vin, că ra pumaròt. «Pari aĩ?» Tot șa Domnu zisi, că pari nũ-ari și ũomu nu ļa dedi. Tunțea Domnu zisi: «Țe ra, si si faca» și si feși ară apu. Drumătoru și trasi drumu și la lasò, si si miră cum priczură cmo apu.

Cøn junsu la niveștă aũ antribò, carĩ aũ anvitò să facă lucru șa bun. Ară ea: «sĩngură, sĩngură.»

«Dirmi sĩngură anvitășĩ tu, un an di zoli si lucrězĩ și sup soară si-ũ porțĩ?»

Cøn junsu la urăciũ aļĩ zisi: «Carĩ ti anvitò să arĩ?» — «Mi carĩ? Domnu! Domnu mi anvitò, să iă mari.

Și Domnu, cøn uzò țestă lacardiă, aļĩ zisi:

«Tu să arĩ, să sapĩ și birichĩet si aĩ. Toată duñiăũa si mănancă și pulĩ și toțĩ și tot si aĩ.»

Și șa fu. Di urăciũ toțĩ si rănesc. Și boĩlor zisi Domnu să le iă mønca și țara licșoară.

[Lunđini]

Dedu Lazar, bătrân de 80 anĩ.

(1) Nume de localitate ın apropiere de Lunđiĩĩ.

19. Rila-Mănastir.

An ȝea veeļļă vrēmi vut-aũ la Rila-Mănastir un cālugăr, ŝi frati vut-aũ ŝi țista. Ca si lō locu di Turcu, ca si anturcīpră bugarilī ȝe raũ oă, cătunu țela rămasi ŝi cu mănăstiru. «Că ȝe mari, că ȝe bra! să aibă caurī» ŝa ziȝeũ turȝilī, cōnilī. Tălīaȝilī, că cālūgărilī nu si prid'ediră, cățară fēsiră dubară; cățară un ficiōr, măscuri, la priminiră an fitēscă rubă ŝi cățară, lară țela mănăstiru.

ȝela ficiōr la dūsiră la țela mănăstiru. Ma ficiōru ra turcu. Ŝi ca la prīnsiră, la dūsiră an udăia ȝea ficiōru fēminin: «bra! ună fētă turȝescă fuzī, ȝe si fēsi! bra! oă fēta, bra! cola fēta, moȝi, țesta fētă ȝe si pirī, că-ũ scūnsiră!» Lăgară coa, lăgară cola, napcum, că si dus-aũ la mănăstir, la cățară dinzūr, d'ediră mari zort la cālugăr.

Ca līa dēdiră zort «nu ŝtiũ gīanăm, nu ŝtiũ! io sam cālugăr, tari lucru la mini nu trubuiaȝti.» Turȝilī «nu! fēta-ũ țirēm di la tini, fēta oă să iă!»

Că līa d'ediră zort, iel «nu ŝtiũ, ŝi nu ŝtiũ.» Ară cōnilī «Nu ŝtiȝ, cheratā tu! Noī si-ũ vidēm, acu-ũ flōm, air nu ari di tini, bun nu ari di tini, că s-ti uȝidim.»

Aȝi si dus'ēsiră prin udōī, buruviră, că buruviră, aũ flară cola ŝi prīnsiră fēta ȝe nu ra fēta, că ra ficiōr dărāt fētă.

«Bre! cōini, di turȝi fētă aũ țōnī, aũ scundī oati! ŝi nu spuñī!» ŝi «laȝi-la să-l tălcīōm» la bătură, la uȝisiră ŝi la turiră prin ŝumi, prin ulūcī.

Neīti, țela frati ȝe ra la alt loc, alī vinī abēr an ȝea zuũă, că frati-su la tălcīpră. Ŝi dupu ȝe si sculō, vinī oă la Rila-Mănastir, s-la ubidēscă frati-su; că vinī, si dusi la mănăstir nu la flō.

Tunțea mērsi la ulūcī ŝi-lī diȝclisi drumu ŝi la flō, iundi-ī uȝis ŝi turīt. Ŝi ca la flō, si fēsi saibu pri iel: «Dirmi la flaȝi, ȝe verī fō: acu țerī să ti tălcīōm ŝi pri tini.»

Ŝi iel si rugō la Domnu tunțea: «Dō-mī jutōr la mini, că ŝi mini si mi uȝidă, si ni mănancă!» Ŝi si dēdi zbor dumnizēsē la iel: «aīdi tu! dō-ȝi zbor, că ti priturȝēȝi ŝi turcu, saibu, să-ȝi află doi junȝi ninjugăȝi.»

Moȝi, līa flară, līa dūsiră doi junȝi ninjugăȝi. «Pri un car si porȝi snopiȝi», līa zisi ară Domnu. Fēsi ună rugăcīuni dumnizēsēcă: «Doămne! emo caru vinī, junȝilī viniră, drum emoȝi la mini!» ŝi Domnu alī dēdi drum ŝi-lī zisi:

«Le-la frati-tu di iundi-ī turīt ŝi puni la-n car ŝi anjug' alī boilī!» ŝi ca-lī anjugō boilī, la turī frati-su pri car ŝi ŝizū ŝi iel pri car.

Ca ŝizū pri car, aȝi fēsi cruțea «aīdi, lu Domnu tislīm, drum diȝclis la minī că si mi mănancă țīȝtia.»

Ŝi caru ŝi boilī chinisiră cu Dōmnulūi cuvēt cutru oa [Lunȝiñī]. Ŝi caru an drumu țista coa, pri muntī, si sparsi ŝi țela tunțea fēsi blăstēm:

«Si da Domnu uscată grīndini să-ũ bată țestă memlechetă, țestă parti!» Di ȝea oa mirzeă grīndini an alt timp.

Că fuzī, fuzī caru, oa di coa, ca tricū Conțea, vin'ēũ din Oșanī, oamiñī ŝi

zaparò caru, că-lî si priamnò pòini: «'Agîaba veî, bra chiragî, ună mucîcată di pòini, că sam flamund?»

Ielî priubidiră prin torbi şi lară pòini şi-lî d'ediră. Iel aû mănecò şi zisi: «Staî un lucru si va spun. Oa blăstimăi mult, că si sparsi caru di drum rêu şi îo ţireăm să fug. Tucu staî să-lî talîu mōna lu ţista mort şi sa va-û daû la voî, si va duîî «Sfetir-Anghil», şi-û angrupăî mōna la mănăstîr, şi blăstemu si nu caîă.» Şi di ţesta nu mēzigrîndini, ama suflă boari an Lundayî, Nonti şi di ţesta la Oşanî nu suflă boari.

[Lundayî]

Dedu Lazar.

20. Pricazma cu acu.

Ună mulîari alî zis-aû la bărbatu-su: «Na ţista ac şi du-ti d- la la cuvaciû şi zi-lî di iel să dară ună maşă, ună lupată şi un palişnic.»

Ca si dusi bărbatu, feşi şa şi după ună zuûă si dusi să li le. Cuvaciû alî zisi: «acu, ca la puş an foc, pirî!» — 'Mi emo, ţe gîuvap să-lî daû la mulîari? — Şa să-lî ziî: «Di un, niîiun.»

Şi ūomu ţela, ca s-nu ulîă, amnă drumu şi tucu ziţea: «di un, niîiun.» Cōn ziţea şa, dēdi pri un luvaciû şi alî dēdi un chîutēc, că luvaciî nu ţer şa s-la ziî.

«'Mi, cum să zic?» antribò ţela.

— Ţe, nu ştii cum sa ziî? «cōti doî, cōti trei», şa, să ziî.

Şi ūomu nostru căpò să zică, să nu ulîă, «cōti doî, cōti trei.» Mai cola bătù pri nişti oamiîi îundi purt-aû un mort şi ca la uzoră, că şa ziţea, la cătară, la bătură şi-lî zîsiră: «Noî unu nu la putēm prijăliri, ară tu să ziî, cōti doî, cōti trei?»

— 'Mi cum să zic di oa an cola?

— Di oă an cola şa să ziî: «Dom'-lîartă răpusătîli sùfliti!»

Iel cum amnă drumu şi ziţea «Dom'-lîartă» bătù ună nuntă. Şi cola la bătură, că ţe şa să zică şi napcum alî zîsiră să zică «damba-dumba» şi să strigă, că şa si faî la nuntă, îundi-î bucuriîă.

Iel feşi şa şi bătù mai an cola nişti porîi ţe păşteû şi că ţăpò iel, si spărură porîi şi purcarîi la bătură cola. Di cola bătùt mult, jinsi la punti strimă şi cōn ra an mējlucu di punti, ţirû să si vedă an apu dinapòî, cōt alî bătùt şi cōn să-şî pu-vedă, căzû an vali şi si nicò.

Ară mulîari-sa ancă la şţetă bărbatu-su, să-lî ducă maşă, lupata şi palişnicu.

[Huma!]

Totu S.

21. Pricazmu cu mincîunoşîi.

Raû ună oară doî mincîunòşî şi alî zisi un mincîunòs la ţela lantu mincîunòs: «Aî si na duîm si mincîunòm lûmili!» Ară ţela lantu zisi: «Aî cum si-û mincîunòm lumea?» — Etcă cum: «si na duîm doîi la un cătûn, că la

Livòđi și ȳo si fug năinti și ca s-mi ntrăbă : ȳe ari, ȳe nă-ari ȳo, si zic, că bunătati, amă că vizūi un văltur, sup peñli lui mirinđău 1000 di ųoi și lumea si cūdeșcă. Și si fug ȳo si viñi tu dupu mini și si ziȳi tu, ca s-ti ntrăbă lumea ; ȳe ari, ȳe nu ari, că etcă cum ųōm, că na spusi un ųom, că șa și șa, ară tu si ziȳi ; nu vizūi tari lucru, amă vizūi că ăñ un ųoų răų dunăȳi 100 di oamiñi cu loăstili, și nu put'ēų s-lă za-micică. Ielȳi să zică că ăslȳi ȳi țista lucru.» Și șa dărară păzarea.

Și si dūsiră dolȳi minciunōși la Livòđi și un din ȳelȳi fuzi mai năinti și ca tricų prin Nōnti, cum răų dunăȳi cola oămiñiȳi, ca la vizură la antribară : «di ȳundi viñi?» Ară ȳel zisi di cutru Livòđi. Șa antribară : ȳi ari, ȳi nă-ari cutru Livòđi?» — «Bunătati, șȳuchȳur la Domn.» «Amă un lucru di cūdire vizūși, că mirinđău sub peñli lu un văltur ună miȳă di ųo ! — «Vizūi.» Și putricų țela și dupu țela vini lantu minciunōs și la antribară «di ȳundi vini?» ară ȳel zisi «di la Livòđi.» ȳe ari, ȳe nă-ari cutru la Livòđi, că etcă cum ųōm, ca na spusi un ųom, că sub peñli lu un văltur mirinđău ună miȳă di ųoi.» Ară ȳel zisi ; «nu, nu vizūi tari lucru, amă vizūi lant lucru, că an un ųoų di văltur, ca răų dunăȳi ună sută di oamiñi cu loăstili, nu put'ēų s-la printoarnă.»

«E! zisiră oămiñiȳi, că ăslȳi ȳi țista lucru.» Și fuzi mai diparti. Etcă f'ēsiră ună minciuni ăñ Nōnti și țela lant minciunōs, ca si dusi anlant cătųn, că la vizură oămiñiȳi, la antribară. «ȳe ari, ȳe nă-ari cutru Nōnti? — «Tot bunătati, ma un lucru vizūi, că gărdurli răų amplititi cu cărnăȳi.» Și oămiñiȳi si za-cūdiră.

Si-șȳi si duseși țela minciunōs la casa lui și dupu țela vini lantu minciunōs și că la antribară, că etcă cum ųōm, că tricų un ųom și na zisi, că gărdurli răų amplititi cu cărnăȳi.» ȳista zisi : «Nu ! tari lucru nu, amă vizūi că cāsili răų cupiriti cu slănină di porc.» Și oămiñiȳi zisiră, că «ăslȳi ȳi țista lucru, delmi, că cāsili răų cupiriti cu slănină di porc.» Etcă f'ēsiră dōų minciuni. Și-șȳi fuziră casă țelȳa minciunōși.

Și ca ųō un ųom că tari minciuni f'ēsiră țelȳa minciunōși zisi : « ȳești minciuni nu sa țȳa, ama si vidēm cafcu minciuni si la dar ȳo.»

ȳista ųom lō un măgăr și-lȳi pusi sub coadă un-doi migȳōȳi și si dusi s-la vindă măgaru și ca si dusi, ca ăñ Fūștiñi s-la vindă măgaru, și ca si dusi lăngă duchȳanu lu minciunoșȳi «pat!» cu tuȳagu la măgăr și tunȳea ăȳi cāzų di la măgăr un migȳt. Că vizură țelȳa minciunōși, si dūsiră lăngă țela ųom și-lȳi zisiră : «cum si poati s-la vindă țista măgăr, ȳe faȳi pari?»

Și cum zburăų (lăfăȳăų), ară ăȳi cāzų di la măgăr și lant migȳt. Și ȳelȳi ăȳi zisiră s-nă la vindȳi ; cōȳi pari si țeri si-ȳi dōm. Și țela ųomu cu măgaru zisi : «ăȳi s-vă la vind delmi cōȳa amȳi va ancărcăȳi.»

— «Ăȳi, cōȳi pari țeri pri ȳel? Si-ȳi dōm 10 liri?»

— «Daȳi 12 liri.» — «Ăȳi, si-ȳi dōm», zisiră minciunoșȳi. Scoāsiră pari și-lȳi d'ēdiră la ųom. Și dupu țe-lȳi d'ēdiră pari, la antribară : «ȳe si-lȳi dōm si mănancă măgaru?» Ară ȳel zisi : «Si la puniȳi an un loc strimt, ăñ cōȳ si

Și minciunoșii că vizură țesta ciudă, si anfricară și zîsiră: «Di țe aũ junglîași mulîarea?» Ară ũomu zisi : «și lanti ũorî șa-lî am fat.» — «Cum si anghîiască?» — «Etcă cum!» Lọ un friel și za sfirî și mulîari-sa ună-și-ună si sculò. Minciunoșii ca vizură țestă ciudă, zîsiră: «Tamàn, șa friel ăi di noi,

cum nu na scultă muliărli. S-nă la daî, mult ăți na ancărcôm.» Și scoă-siră și-lî d'ediră multi liri și la lară. Și ca si dūsiră casă, zisi unu la lantu: «aî du-ti jungliă-û tu muliarea mai pișim și îo napôi» Ară lant zisi: «Aî dolîlî priună s-li jungliôm.» Și cön si dūsiră casă ancă di prin ușă așî jungliară muliărli și ca li jungliară, zisiră «aî s-li sculôm!» Și si curdisiră si sfirească și ca sfiriră, nu si sculară muliărli și șa îelî rămăsiră fără muliărli.

[Oșani]

Papagheorghe Itu.

22. Cucotu, birbețili, măgaru și lupilî.

(Cocoșul, berbecle, măgarul și lupilî.)

Ra țe-șî ra! Raû ună oară un cucôt, un birbeți, un măgâr și lupilî.

Aî, așî chinisî birb'ețili să-șî fugă și așî zisi singur: «Țe să fac și îo cafcu! țeștă mea ghiață nu si trazi! vini an cătun un zabî: lați-la birb'ețili să la jungliôm, să la gutfîm, să la gustîm țista zabî; la vlădica, ară birb'ețili, să la jungliôm, să la gustîm țista bărbôs; la caîmacâm: ară lați-la birb'ețili s-la frîzim să mănancă țista cîini.»

Și șa, cum amnă drumu, dedî pri un cucôt cu un biîluc di gălîni lângă îel așî pășteă cola și-șî rămă an cupu di gnoî; Aî zisi birb'ețili la cucôt: «bra! fârtati, bună zuă! țe-î țista raăt toû? Blăz'ei ăți bra! Țestă-î ghiața! Cu un biîluc di gălîni, tu ghiëzi ca pașă!»

Ară cucotu aî zisi la birbeți: «Dedî Domnu «eli-alaisi» sam bun și nu țe lant țiva. Ama îundi, fârtati, șa?»

— T'u-ți nu antrebă, fârtati, nu ari loc di mini. Țe zabî să vină: lați-la birb'ețili să la jungliôm; țe vladica să vină, ară birb'ețili, că nu si trazi, țeștă mea ghiață. Amî chinisîi să-mî fug, să-mî fug pönă îundi să-mî vedă uocliî.

Ară cucotu aî zisi: «Nu mi verî și mini? să vin și îo cu tini?»

— Mi, tu cum să-ți lași buîucu și raatu di oa?

— Țista-î meû lucru.

— Aîdi gîană, șa zburșî! cum să-ți lași țista raăt cu toati niv'eștili lângă tini, ti culîți cu carî țeri, ăți ti visileșî și-ți ti bucurî cum ați țeri buricu și să vinî cu mini, iun' să-ți v'edă uocliî?

Ară cucotu aî zisi: «E, e, e! fârtati, nu știî țî ari pri mini. Țe mari ūom să vină, așî zic cătun'eñilî: cu țe să-î dărôm ună ciorbă la țista ūom? ară îelî, carî di carî din un glas toți: cucotu, cucotu, cucotu! E! napcum, îundi să sta și meû suflit? țeștă ghiață vechî nu si trazi.»

— E, delmi șa-î, aî cu mini fârtati! și la lç cu îel.

Chinisiră si amnă an cola priună și șa cum amnă, bătură pri un măgâr, țe cu un-dou măgrăță așî pășteă cola an ună puîană.

Aî zisiră cucotu cu birb'ețili: «bună zuă, măgaruli! E, e! țe-î țista raăt di tini, bra fârtati?»

— O! o! cön rămas-a raăt la mini fachiru! Io și raăt? E, îundi și voi cu domnu?

Nu antrebă, di noi loc nu ari și fuzim pona iundi s-na vedă uoclii.

— Ai și io, nu mi vreți, să vin cu voi?

— E, 'mi tu te moncă ai, di țeri să vini cu noi! Nu-ți li ai măgrățili lângă tini, nu-ți, junzi țestă pușiană cu iarbă verdi? Țe veri mai mult?

— E, șa-î, con ūomu nu știă; tucu mea moncă nu-î cu spūnirea, mi cu viderea.

— «Elei-alaisi», spuni să videm țestă ta monca șa greșă, cafcu-î?

— Nu-mi videti roșili dipri spoți? di te sam vinît an țista cărăr io? la te să prutrubuiască vrin lucru «lați-la măgaru!» la lemni măgaru! ancă nu sam vinît di la lemni, a! la moară s-la duțiți ghiptu; ancă nivinît di la moară, a! la vali să lați cu stōmnili apu. La lemni, la apu, la agru și șa pustăni, amî scoāsiră sămaru și mi lăsară.

— «Acu-î șa, alî zisiră țelîa, ai și tu cu noi, că soț nostru ieși!

Ca amnară, amnară, așî jūnsiră an un loc, iundi si uză un mari călbălōc.

«Aidiți să videm țe-î țesta gălcăvă», zisiră țelî. Con si dūsiră cola an ună gaură, raū dunăți toți lupi, gozbă așî vēū, că vēū fat un mic lupeică și gust'ēū. Con antrară an gaură, lîa priștitară bini vinîți. Ați si gustiră cola. Tunțea zisi țela bitōrn lup: «â, â! mo să darōm cōti un cōntic, ficîōrî. A, voi oāspiți să spuniți cōti un cōntic.»

Ară oāspițilî zisiră: «tu, mōșuli, să zacăți mai prima cōntic.» Și moș-lupu zacățō să cōntă: De! ee! ee! ee! te na vini carni azōr la picîōr, să nă darōm dințilî.» Și șa cāntă iel.

«Cmoți și tu oāspiț, cōntă!» Și cățō birb'ēțili să cōntă:

— «De! ee! ee! Țe-î țela la ușă, țe-î țela la ușă! cu picîoarli ca piștoali cu urēcîli măcicati.» Iel cāntă șa și ziteă di măgār, că măgaru ra angă ușă, di nu puteă să antră, di țea șădeă la ușă.

Ară bitōrnu lup si spārū și zisi: ișōțî bra, videti țe-î la ușă?»

Ișō un să vedă țe-î, nu si priturnō di frică, ișō și lantu nu si priturnō, șa un cōti un, toți ișōră și nu si priturnară și rămasi saldi bitōrnu. Bitōrnu ișō și iel să vedă țe-î, și că si spārū birb'ēțili cu cucotu, di lî-u dēdi birb'ēțili la lup cu coārnili pri spoți, lupu s-brāsnî să iēsă. Birb'ēțili pri ușă, și că-lî si zacățō cornu di ușă si ancîsi ușă. Tunțea cucotu pri grindă cățō: «Ca, că, că!» Ară măgaru di la ușă racăiaști cōt poati «aa!» Ară birb'ēțili, dō an ușă, dō an lup, dōū ūorî an lup, ună oară an ușă, cucotu di pri ună grindă, pri lantă și cōt poati căcāreză, «eleisi-alaisi», zisi domnu di si frōnsi ușă și fuzî lupu.

Șa rămāsiră cola cucotu, măgaru și birb'ēțili și si gustiră.

Lupu ca fuzî mai an cola, flo ună mōscă an ună pușiană și-lî zisi: «E mōscu, mōscu, s-ti mănānc io tini.» Ară mōsca-lî zisi: «Tu s-mi mănāntî mini, tucu scoati-mî-li prima ploci di la picîoari, să nu-ți lîa frōnđi dințilî.»

Con si plicō să-lî li scoată, alî dēdi ună cu cloța an dinți, alî lîa frōnsi toți dințilî, și așî fuzî mōsca an cola.

Aidi mai an cola, ca amnō, lîa flo soțilî lui. «Mara, iundi ieși, bitōrnuli? cum scāpāși bra?» la antribară țelîa.

— «Cum scăpăi nu antribăți! birichiet la țela cu crivili coarni! Cpon si curdisi țela cu crivili coarni, s-mi acăiască, ară țela dipri grindii cu chiurecu roși «i! di țestă grindii s-la spinđurđm cu fuñia an moñi, i! di țestă lantă! ară lantu di la ușa, di curđon! Zisi Domnu di si fronsi ușa di scăpăi, lju-mintrea mi măncau cola ghiu. Și nu junsii țesta: cum vineam mai ancoă; flai ună moșcă an drum, țirui să-ŭ mănanc, ară ea zisi: «să-mi scoți plocili, că ți lla fronđi dințili», și io că mi plicai să-l scot plocili, cpon mi-ŭ dedii cu cloța an dinți, amii lla fronsi dințili.»

Tunțea la antribđ un lup minut: «Di toŭ soii ari fat vrin nalbânt, bi-törnuli?» — «Nu» zisi lupu, nu si ari uzđt di nostru soii nalbânt.» — Tunțea tu di țe sa ti fați, să-ți frongă și dințili rămăși?

— E, țe s-aŭ fat, s-aŭ fat, zisiră lanțili.

Ați cum amnău, flară un grănciăr, țe-și discărđ și-și durmiă, ară măgaru ași pășteă. Lupii la nicară măgaru și la măncară și-l zisiră la bitörnulu lup: lę oali, lę carni, iarbi și mănancă, că tu dinți nu-ai.»

Cpon si sculđ grănciăru, ași flđ măgaru nicăt. Tunțea iel căterđ, căterđ la prinsii lupu bitörnulu, aii băđđ sămaru, ași pusi partalinchili și oălili și-și fuzi casă. Ară io amii lai cđti-va poaci buni să-mi li duc casă. Cpon tricui prin murminturi, săriră cđnilii, nu vēm cu țe s-mi vegliu, li fronș poăcili și-mi vinii fară țiva.

[Oșani]

Itu Papagheorghe.

23. Ficioru lu ampiratu.

(Feciorul, băiatul împăratului.)

Scultăți ficidri s-va spună dedu ună pricazmă, ama cătăți si-ŭ anvițăți, ca să-ŭ spuniți și voi la lanții ficidri.

Iși ra ună oară, ilii lu dedu, un ampirat și ună ampiratiță. Ielii ași veŭ saldi un ficid, ama ra șa di ubav, an cđt nu ra feta la cari s-nu-i cadă la buric. Ficioru țista toată zuă stăteă an un ciardăc și căntă din tămbură. Ună zuă, pri la miazăți, vedi iel ca si proachiă niști aschieri, țe raŭ priminiți an lanti rubi, nu ca aschierili lu tată-su; ară-n mejluc ună tăligă cu pingertli dișelisi și-n nuntru ună feta si-ŭ beŭ an scafă. Iel cđt aŭ vizu nu si putu să si duțonă și căzđ di priscaud, dintru că aii si lđ videla; ea tunțea aii turii an ciardăc ună cđrpă ligată și-și vizu di drum. Cpon ași vini an criel, ficioru nu vizu țiva-godea lant, saldi cđrpa cari-ŭ lđ și-ŭ turii an un dulăp.

— Bun, dedii până oa, tucu tu nu na spuseși, cari ra feta țe di iundi vineă și iundi si duțea.

— Nu v-angunisii, ficidri, ari s-vă spună dedu tot, ză trăiți un'ec. Scultăți: feta țe ra ilia lu un lant ampirat din lantă ampirăđliă. Ea-și țirui izun di la tatu-su să si ducă la grobu-lu-Domnu și cu sibepu țista si țrecă s-la vedă și ficioru di cari n-ai lafu, cđti multi si spuneă di ubăvliha lui, tucu s-nu tăr-cidti că feta ra mai pri jos. Ea nu stătđ an cāsaba și chinisi mai diparti.

Ficioru pusi tunțea să-lî si facă azôr și la iel ună tăligă și cõțî-va aschîerî și si lõ după ea belchim si-ũ vedă ancă ună oară. Năfile iel dëdi tãrcõl pri dinzûr di fêtă, cõți ea, itră cum ra, nu la lăsõ si-ũ vedă și șa, după țe vizură grobu-lu-Domnu, si anturnară sfaça la tatu-su. Din vrēmea țestă crielu lu ficioru țela nu ra di cõt la fēta și din zuũă țe mirzeă tot mai mult slăbeă.

Tunțea la antribară tătõnîlî «țe ari di-î șa slab?» iel nu putû să-și țonă focu pri buric și la spusi tot, demēc cum ălî căzû la buric fēta țeă și acu nu-ũ. lē ea di nivestă, iel cu lantă nu si ansoară. Si slăgăiră ielî cutrilî țe să facă, cum să ză-cată, ca lucru să iēsă bun, dintru că nu la dideă mōna si-ũ țeră fēta, cõ-ți tatu-su ra mai sus ca ielî. Scultăți să vidēți țescurni ampiratu: aî să punim, zisi iel, să si gotfescă nõũ căzani di carni (bibă) și nõũ põnî măcicati și cari s-li mănancă toati țela ari să iă cadõr s-na jută. Mulîți flămõndî și sirumăși si săturară cu sibepu țista, amă niți un nu putû s-li mănancă toati. Pri la sfârșuc etcă vinî un dëd ca di șapti-zõți di aî, ași fēsi cruți, gustõ din toati căzânili și põnîli cõti ună mucicătură, si anturnõ cutru ampiratu și-lî zisi: «S-nu tãrciõși, ampirati, că voi s-mi rõd di tini, cõta-ți spun, că io sam cadõr si-ți fac lucru țista, saldi tu să-mî dai pari multi, ca si vem cu țe să plătîm.» «D'eduli, acu-mî fați bunu țista, să știi că ti fac vizîr ăn ampirățõlîa mea, cõt di pari nu dună gailē», aî zisi ampiratu. Pusi tunțea dëdu di-lî d'ediră doî calî, lõ cu iel 2 disõzi di liri și șa iel pri unu și ficioru pri lantu chinisiră cu Domnu năinti. Tucu năinti ca să iēsă din poartă ași dusi dëdu an criel și l-antribõ pri ficior di ari vrin bil'eg di la fētă. Iel ălî spusi, că-lî turî ună cõrpă cu un'ec bumbac și cu ună iēsli ligati ăn ea, cõn trițea cutru grobu-lu-Domnu și acu trubuiaști poāti si-ũ ducă.

Lē-lî, iîruli, aî zisi dëdu, vezî cum ra si ulîțom lucru țela mai di nivõlîa; tu nu știi că cõrpa-și ari nõîma lui. Scultă să vezî: bumbacu din nuntru spuni la țe an să trazim, cari si cîiamă Pamuc-an și țe-î cãrși di cunacu iundi șadi fēta, ară iēsli, țe drum trubuiaști să cãțom, ca să junzim aũ cãsabaũ lui.

Pri drum si tucmiră ielî, că ficioru să scultă di dëd ca di tată. Și șa am-nară până țe jûnsiră iundi vëu naët.

Cõn antrară la mărzini, dëdu c. iāmõ un ficior ălî dëdi cõți-va irmilõți și-lî zisi s-lîa ducă până la Pamuc-an. Cmo cundisiră ielî la an, ama nu spûsiră la nîminea naetu lor, niți că ficioru ăi iîũ di ampirât, saldi cõta zițeaũ, că viniră să si șatăiască.

Istina si șatăiră ielî ună zuũă, două zõli până țe ăn ună dimin'etă, dëdu ălî dëdi ună mōnă di pari și-lî zisi: țoni pãrili țesti și du-ti di antră an grădina lu ampiratu; grădinaru nu s-ti lasă, di țeă tu si-lî dai lirili țesti și șa ari si-ți da drumu. Ficioru nu putea di bucuriîă! si dusi și fēsi șa cum ălî zisi dëdu. După țe-ntrõ ăn nuntru, cațõ să si șatăiască prin grădină, gustõ din un pom, gustõ din lantu până ăn sfârșuc ălî si fēsi son și si trânti ca un vițilûș pri iarbă vērđi la umbra unuî ie.

Pri la mîazăți fēta antrõ și ea cu cõti-va alaitchi, si ugulî și si scãldõ

zăbaia dintru că ştiă că-î vrutu cola, şi tăreia că-û vedi di iundi-va. După țe si priminî căţo să si şătăiască prin grădină, isticli că s-la vedă, tucu nu amnô mult şi dedi di iel, cari durmea ca dupri țe lantă lumi. Ea nu la distitô, lô ună monă di şenghi şi-î li pusi an giep, ară napcom işo şi si dusi casă.

Cutru scăpitatu soărilui putû să si scoală ficioru şi buimăciôt cum ra di son, si zălăgô cutru uşă, işo nafară şi si dusi ca curşumu la an. Dedu cõt la vizû picăsî că nu fesi ţiva-godea di țe-î zisi: e! îliuli, să uzôm di bini! spuni-mî şi la mini țe fisêsî as? Tucu ficioru anvirinôs ălî puturnô: «tu, d'eduli, ătî baţi peză di mini şi cum ved îo, vreî să chifuim pri oă.»

— Nu ti anvirină, pûliuli, că ştiî cum na-î lafu, ama spuni-mî cmo, vizuşî ţiva-godea an grădină ili nu? — Țe ra să ved, că ea nu vini.

-- Nu viruîes, cõtî îo-û vizûî, că antrô, ia du-ţi bini ă n minti, dali durmişî?

— Amî si faţi că zătripnî un'ec.

— Delmi-î şa, ia vezî cmo ai ţivă an giep. Cõn să si alnescă iel, țe să vezî: un pulm di şenghi. — E! vezî, priîatili, că tu ieşî cabatliă? scultă să vezî cari-î noîma lor: Si ştiî un lucru, că feta țeşa-î mult criilată; ea-ţi li pusi dintru că nu ieşî ancă juns s-ti ansôrî cu ună fetă ca ea, di țea trubuiăsti sa ti joţi mai pişim cu şenghi, ca ficiorîlî minûţî, cu lanti sboară, ti rōdi.

După trei meşî dedu la trimesi ară an grădină ama-î zisi, să cată, s-nu si doarmă ară. Di țeşa oară ălî mersi bini; pri la mîiazăţî vedi că si disclidi ună pingercă di la cunacu lu feta şi-î fesi bil'eg di trei-ûorî cu ună chiteă şi cõta fu an zuă țe; ară mōntiză-ta aû disclisi pingerca di trei-ûorî şi-û anclisi.

Dedu picăsî țe vrû să spună ea cu anclîdirea şi cu disclîderea pingercăliă; di țe ăşî trimesi ficioru şi-î zisi. Toati si sfârşoră, etcă țeşa şeră ti şetă an cunacu lui singură, tucu un lucrû s-nu ulîţî, cată si anclîzi toati uşili pri iundi să treţî, că acu nu faţi şa, si-û păţoşî ară. Cõn uzô ficioru țeşti lafurî, ra să si peră di bucuriă şi vë ac fachiru, că si umărô vichi di cõta lăgari. Niţi nu si antunicô bini şi etcă-şî la junsî la poarta sarăiului şi an nuntru țe să vedă! feta priminită cu nişti rubi nõu la ştită pri prag. Iel si lăgô, aû guşnî şi cătară să si sărută, tucu-şî ulîţo si-û anclîdă pcartă şi uşili. Istum an saatu ţista tricû şi caraula țe viglîă cunacu, îla vizură cum si guscăiău, şi dintru că vë izûn di la ampiratu, antrară an nuntru îla lară şi îla turiră an zândan. Năfile ştitô dedu să vină ficioru, cõ-ţi cmora-n apsană.

Tunţea picăsî iel, că nu-î bun lucru, cliămô curõn ună babă, ălî dedi ună tipsiă cu plăntă şi cõtî-va liri şi-î zisi: «Scultă, babo, țe să faţi tu! le-û tipsiă țeşa şi du-ti la poarta apsanului.

«Cola să caţi să plonđî, si ti faţi că-ţi murî di curõn un îliû, şi verî si-î «daî di suflit. Ună şi ună țe să antrişî ă n nuntru, si afli un ficior şi feta lu «ampiratu. Si-î daî ruba ta lu ficioru, ară tu s-ti priminêşi cu lui, dintru ca «să poată işori iel an locu toû; ară țe să faţi napcom, ari si-ţi spună feta, «s nu duî gailê, că să păţoşî ţivă.»

Baba fesi toemu cum ălî zisi dedu, şi mōntiză-ta, etcă-şî-la ficioru ca bic

ară casă. Dedu nu la țirtò, tuçu spusi s-nu-lî iă frică, că iel s-li andiregă lucrurli. Tot an zuûa țeă si vicăi tiliâl țe zițeă, că ampiratu visò un vis uròt și cari s-la ecșighisescă la țela ampiratu alî da jimitati di ampirățoîlă. Visu ra țista «visò, că niști corbî alî scuteău uocliî.»

Toți ichimiî, toți dăscăliî, și toți popiî si dunară, că s-la ecșighisescă și nițiun nu fu cadòr si-lî află noîma. Tunțea vinî și dedu și-lî zisi: «İo pot s-la ecșighisès, ampirati, ama cu țista caul, că s-mî-û dai iîa-ta dupu ficiòru țista, ară cari sam İo și ficiòru, si-ți spun năpcòm. Ampiratu lî-u tăxi, ară iel alî spusi, că corbiî țelă sa oămîniî, cari-lî scot uocliî, dintru că tu niți abèr nu ai, ampirati, că feta țu-î an apsană. Còn uzò lăfurili țești, si zăciudî ampiratu și trimesi si-û ducă ună-și-ună. Feta cu criel cățò să plongă și zisi șa: «Tati, ieri șeră mi dureă buricu și să mi licuîes cliămăi baba țesta ca s-mi tăiarcă, ama caraula niți una, niți dòu, na lò și na țurî șimi-dòuli an zăndàn.» Ampiratu si anvirinò foc și pusi di lîa jungliară aschierili țelă, ară feta-û dedi dupu ficiòru țela ubav și șa bucuròși si dusiră casă și f'eshiră ună nuntă cum lantă nu si fesi di tunțea. Șa și toati.

Cmo si spună și lantu.

[Cules de Iufa Petru din Oșani.]

24. Ampiratu și lamniă.

(Împèratul și balaurul.)

Ra țe nu-și ra.

Ra ună oară un ampirat și ună ampiratiță mult zinghiîi, ama nu-și veû fâmeliă. Năfile si rugară la Domnu, ca s-la da un ficiòr ili ună fetă, dintru că ampiratița ară strepă rămasi. Din sibepu țista an ună zuûă ampiratu isò nafară din căsabă si-și ubideșcă casmetu. Etcă că alî strătî ună babă gărbovă și-lî zisi: «Iundi ti duți șa zăciudit, ampirati?» — «Ei, babo, si știi tu țe foc amî ardi buricu, nu si-mî ziți șa; scultă, babo, si-ți spun: İo sam ampiratu și toati li am, ama Domnu nu-mî dedi fâmeliă, di țeă isòi belchim si afli vrin lèc.» — «Și di țestă ti plondî, ampirati? saldi țesta sa-ți iă bolica», alî zisi baba, «cmo, delmi-î șa, țoni mēra țesta și du-ti s-aû măncați cu nivestă-ta și dupu un'ec vacòt si vezî, că ampiratița si-ți rudescă ună fetă ubavă.

Ampiratu bucuròs că flo lèc, si anturnò casă și fesi șa, cum alî zisi baba. Dupu țe aû măncară mēra, ampiratița rămasi greûă și dupu trei zòli rudî ună fetă șa di ubavă, să-û beî an scafă. Si fesi tunțea ună mari bucuriliă an toată căsabaûa. Amă țe să videti voi? baba țeă ra dracu, ară feta țeă fată ra lamniă. Ea zuûa stătea ân legăn, ară noaptea si fățeă lamniă și mănca còti un cal și cari ra țela mai bun. Ună șeră șa, dòu serî șa, picăsi ampiratu că-î vrin cari-lî mănancă calîi, ili lîa fură, amă nu-lî trițea prin criel, că-î feta lui.

Cmo trubuiăști să știm, că an saraîu lu ampiratu raû doi frați ca izmichiări, un frati și ună soră. Ampiratu lîa cliămò și la zisi: «Nu știu cari-mî fură calîi, di țeă voi să vigliăți țestă șeră și cătățî si-mî spunîți drept mōni, cari-î țela, dă-li nu va jungliu.» Ieli si pucloniră și si dusiră să-și vedă di lucru.

Pri la miază-noapți ved, că ieși din legăn un plamin, si anvrtești an caļi și mănancă mai grosu. Si slăgăiră ieli cutrili țe să facă, să-lī spună lu ampiratu ili să-și fugă? Acu-lī spun, s-līa junglă, di țe ași f'ēsiră cruți și ișoră tiptili din sārăiū. Amnară ieli cōt amnară, că etcă līa strătești un ded cu barba albă și līa antribō, iundi si duc. Ieli aļi spūsiră țe pățoră și tunțea dedu scoasi un cuțităș di brōn și la dedi la ficioru, să-lī si află la nivoliă.

Dedu țista ra Domnu și cuțitașu ra blagoslovit șa, că saldi s-la ciăpneăi un ūom cu iel și ună și ună muriă. Și șa amnară ieli trei zoli și trei nopti pōnă jūnsiră an un urmān des-des. Ară la mejluc țe să vezī? Un cunac pulit cu răzint, țe sfileă ca soārili. Ficioru itru picăsi, că trubuaști să iā țiva-godea cola, di țe ași lăsō soră-sa nafară și antrō an nuntru.

Mult si zaciudī iel cōn vizū, că toati raū azōr și niți ună ghiață nu ra. Ța: lāmbili raū prinsi, sinia pusă cu toati turlili di mănçōri pri ea, ișlili plini cu iarbă, cu un laf toati an lor loc. Iel ași cļiāmō tunțea soră-sa și-lī zisi: «vin soră s-na bucurōm di toati ubăviliāli buniliă, dintru că cunacu țista ișticli di noi aļ gotfit.»

Tamān cōn anglitāū ieli ca niști țoglāvi și veū ac fachirilī, că nu veū mănçāt trei zoli, uzōră un glas gros, cari za-trimurō urmanu antrēg și zisi: «cari-i țela cu dōu cāpiti țe si nāmī să antră ān cunacu meū?» Și pōnă să sfărșescă lafu, si puivī ună nāmilă di ūom cōt un munti și negru ca tăciuni.

Ficioru tunțea trimurōndālīa si dusi di si strāti dupu ușă și cōn rapu pusi picioru pi prag, la buțnī cu cuțitașu lui an trubușōnă și la trānti tumbă jos; napcom vinī și soră-sa, și iel di un picior și ea di lantu, pūtūră s-la tărăscă pōnă an triușă și s-la tureșcă an un bunār di ună fuñiă țe ra langă gard. Amă să vezī lucru drācului. An bunaru țista, ierī-țe ūom, acu stătea patru-zōti di zoli, anghia, șa că și rapu ra să anghiască.

Dupu țe la tălcioră rapu, frațilī rămāsiră ieli stāpōnī pri cunac și dupu cōti-va zoli ficioru zacățō să lovescă lēpurī și lanti divutiñi, dintru că lant țe ra să facă? Istum an zuūa patruzōta etcă țe pățō ficioru: Cōn iel șizū la corinu di tupolă, ca să si dismărăscă un'ec, veđi că vini cutru iel ună rāslāniță cu doi rāslāni minūti. Iel tunțea di fricā si pusi pri tupolă și știtō să trecă, tucu di nicasmetu lui, ea șizū an lui loc și zacățō să-și plecă puliļi, amă saldi din țe levă, cōti an țōta dreptă ve un cir'eļ. Iel tārçidō, că ișticli iel la șțetă di țe si rāslāgāi țe să facă: dāli să tureșcă cu tufecu an ea, ili să la sālāghiască cuțotu.

Viruī că-i mai bun să līa da drum la cuțot și cuțotu căzū istum pri rana rāslānițălī, șa că-lī si licuī cirēiu. Ea plină di bucurilī, ca si ansānātușō, cātō dinzūr di ca să vedă cari līa fēsi bunu țista. Ficioru trimurā ca verga, cō-ți tārçia, că si anvirinō rāslānița, nu știa, că ea la ubideā să-lī spulai-disescă.

Cōn si zacățō sus etcă-și la vizū, aļi zisi: «Di iundi ti scoasi Domnu, iļiuli, să-mī fați țista bun? disfo-ti cmo să-ți dāu și io țe țerī.»

— «Știu, că mi minciună, alî zisi iel, dintru că naetu tpu ăi ca s-mi mănâță, di țeă năfile țe-î zisu, că nu mi disfac.»

An sfârșuc, vru nu vru, si disfeși și-lî țirû să-lî da țelia doi răsłanî. Multă moșcă alî căzû lu mumă-sa, amă dintru că-și dideși lafu, di țeă alî lîa dedî din tot buricu și lîa zisi la dispărțori: «ilîlî mei pona cmo mi vuți mini, di oă an cola să știți, că veți tată pri țista bebi, di țeă laf s-nu-lî priturnăți, șa s-va blagoslovescă Domnu.»

Și iel ăși si anturno casă cu țelia doi răsłanî.

Șa, țesta ra zuăa cון trubuîă să ghiiască rapu, istina ca si anghîi.

Cum aũ flo țeta singură, niți ună, niți doă, ili s-la lîa bărbăt ili să-ũ uțidă Cõt di urõt ra iel, țeta di frică si candisî mai bini s-la lîa bărbăt, că si moșă. Cmo cum să scapă di frati-su? Tucu etcă țe criel alî dedî rapu: «Tu cmo țe-ti ca ieși loășă, ară stară, cון să vină frati-tu, să-lî ziți să-ți ducă un'ec lapti di răsłaniță și șa să la mănancă răsłanița.

S'erata frati-su ca vini, așî lăsò răsłanîlî nafară și antrò. Cון vizû, că-î loășă, ăși ulitò și di mănecari și di tot, acu la ea nu-lî ra ùstrulu. Ea tunțea-lî zisi: «miluțuli frati, picăsès, că nu ghiès ancă mult, tucu să-mî trecă miracu, ăți mi rog mănecò-ti un'ec și țe un vartăcòl prin curia țesta, ca să-mî duți un'ec lapti di răsłaniță, că mult mirac am.»

— «Saldi țista miracu să-ți iă, soro, că io sam cadòr să sar an foc dintru tini.»

Iel nu-lî spusi țiva-godea di țeli țe pățò an zuăa țeă, niți di răsłanîlî țe raũ dupu pârînățu. Mõtiză, cון si dusi să-lî ducă lapti, ișò ară rapu di iundi ra seuns și-lî zisi; Acu si antoarnă să-lî ziți să-ți ducă ună lubiniță din țela loc, undi si flaũ mulți șorpî și belchim cola să-și află lecu.»

Frati-su feși cum feși și-lî dusi lapti și ară la trimeși colo iundi-lî zisi rapu. Iel și di țestă oară nu-lî priturnò laf și-șî vizû di drum.

Dupu țe vini cu lubinița, ăli zisi soră-sa: «bun, frati, spunî-mî cu țe murafet li fați tu țești lucrî, țe nițîun ùom poati s-lî facă?» — «Să nu țarcîșî crăști țe pilivăn sam io, la mini-mî jută Domnu, cõtî sam șa di moali, că nu pot să rup niți un ir di mătasi și ca să vezi, că șa-î, să-mî lezi moșîli.»

Istum țesta ștită soră-sa. Ea ună și ună flo un ir și-lî li ligò na opecu. Iel si zmuncîò s-la rupă ama nu putû. Tunțea ea cățăuă la pridedi la rapu, ară iel aũ antribò: «țe să facă cu iel: s-la junglîă, să-lî scoată ùocîlî, ili țe să-lî facă?» — «Scoatî-lî ùocîlî, zisi ea și ciutneă-la nafară, că cmo nupoati s-nă facă țiva-godea.»

Și șa fachiru cu ùocîlî scoși si țărò pona la gîadeia țe trițea prin curia țea. Di casmetu lui ama, răsłanîlî lîa lară ùocîlî și lîa țin'eu sup limbă. Pri cola tricură chiragî și lîa rugò s-la le și iel fachiru. Mulți nu vrură, saldi un mai di cutru partea Dòmnelulu la pusi pri cal și cון junsiră proapi di căsabă, la lăsò la mărzini să țeră.

Un'ec mai diparti ra ună ceșmă și cון răsłanîlî aũ vizură, si zalăgară și cățară să bea apu, că nu bișiră di multi zoli. Tucu an vacòtu țista la că-

zură ūocliji an pustāv și emo si pūsiră să vegliă unu la ună mârzini și lantu la lanta s-nu lă le vrin și șa nu lăsău să si proachiă niți puli pri cola.

Ūorbu niți abēr nu vε di țesta, că iel täreciă, că răslañili rămāsiră la rapu di ȝea iel si tārō pōnă la un bujiuc di ficiōri, cari cāntău di surli și sfrieli. Lă rugō tunȝea, să-lī da și la iel un sfriel, ca si za-sfrirească, și Doamne ȝe sa vezī? Cāntă cōta ubav, că ziȝeī, că țista nu-ı ūom, 'mi anghil. Și si dusi lafu di iel pōnă la ampiratu. Tunȝea la cliāmō ampiratu și rămasi la sārăiū saldi să cōntă.

Ari ună zuūă si vienī tiliāl, ca stăpōnu să si ducă să-și le răslañili, cō-ȝi nișanu di apu-ī. Uzō și ūorbu și idvam tunȝea picāsī, că răslañili sa lui-și-șī țirū izinu di la ampiratu să si ducă să-și lă le.

Cōn iel si pruchiō, cum f'ēsiră și flară ūocliji. Bun ma ūocliji si f'ēsiră an apu cu lēc și cum aļi pūsiră an loc, aļi vini videla ară. Ampiratu, dintru că nu vε ilī și dintru cā țista ra tinir ubav, s-la beī an scafă, la fēsi zīniri.

Tunȝea iel așī cliāmō muļiarea di ună parti, aļi dēdi un ir di mātasi și-lī zisi: «Leȝă-ȝi mōna cu iru țista și cōn s-ti stringă, ună și ună s-līa gripeși răslañili, că nu-ī lucru bun.»

Dupu un'ēc vacōt si dusi să vedă ȝe faȝi soră-sa cu rapu. Cum amnă prin drum, etcă-lī iēsi un popă năinti. «A! bun că ti scoasi Domnu, pope, aļi zisi iel; știī ȝe-ȝi mi rog? dō-mī rūbili tali și na-ȝi-li mēli, că mult amī trubuēs.»

Popa pișim nu vru cō-ȝi täreciă, că si rōdi di iel, ama cōn vizū, că-ī șa, cum aļi ziȝi, aļi li dēdi cu tot buricu, că nu răū di sfiță.

Să vidēȝi ȝe naēt vε ficiōru:

Iel ciuenī la poarta lu rapu și ună și ună ișō și di iru scăpō s-nu la mă-nancă. «Stōi, ūōmuli, aļi zisi ficiōru, nu vezī că sam popă? Scultă ȝe nivoliă mi faȝi să vin: uzōi, că nu iȝi aneurunăȝi di ȝea vinī s-v-aneurūn, ca să iȝi blagoslovīȝi di Domnu.»

Rapu nu la picāsī, ca ra iel și la lō an udaia, iūndi ra și soră-sa. Niȝi la ea nu-lī tricū prin criel, că țista-ī frati-su.

«Aī, mai curōn s-va-aneurūn, că mi angunisēs», la zisi iel. «Tucu cată, rāpuli, s-nu aī vrin cuȝōt la tini, că nu-ī bini, di ȝea pun-la pri puliță.»

Dupu ȝe si zadinzurară di vrină dōū-trei ūorī dizur di ună buȝeūă, popa pusi mōna pri cuȝitāșu lui, țela dat di Domnu, și la buȝni rapu și la trānti la pimint. Cōn si vizū scăpāt di dușmanu lui, aļi zisi la soră-sa «īa cată-ti an ūocliji mēli, să vezī, nu mi cunōști, cari sam?»

Ea la picāsī, amă di rușōni ra mai bini să-ū angliță pimintu. «Cmo s-ti anvēȝ iō criel, șapratecă, cum știī s-ăȝi pridăi frati-tu» și fără niȝi un laf aū talīō ān mucēcōȝi.

Dupu țesta, aļi vinī chīefu să si ducă la ampiratu, di iūndi fuziră iel cu soră-sa. Mult si zaciūdī, cōn vizū iel, că iarba criscusi an toati triușli, ară cōn si pruchiō di sārăiū, etcă la priștitō lamūia și-lī zisi: «A, bun că vinișī,

că flămundôî di cõn nu treți niți ună ghiață prin oa.» Slăgăltî voi cmo țe țòglăvă di lamnîă ra, că vë mănecăt ună cāsabă și tot zițea, că-î flămundă.

«Cmo, cum verî s-ti mănânc, șa cum sam cu dințîlî stripijõțî ili s-mi duc pișim s-lîa tuciõs?» ălî zisi ea.

«Mai bini, tuciă-lîa, zisi iel, și ca să nu-ți iă frică, că fug, dõ-mî ună tãmbură să țângărës.» An vacõtu cõn iel țângăreă, ișõ un șoarie din dulăp și-lî zisi: »Țe fați, bra budalăiuli? nu vezî, că s-ti mănancă? țe șteți? fui mai curõn! cõt di țângăriri, lasă-mi să țângărës io, ca nu-mî-ăi frică di ea.»

Lamnîa antribõ di vrină dõu ũorî, dăli să vină ili să mai șetă. Bun ană șoariu nu ra budală să-lî pricăjescă. Cõn vinî ea, si lõ di per cõn vizù, că-ũ minciunõ; tunțea si pusi pri casă și la vizù cum fuzeă fachiru di scăpiră pimintu. Curõn si lõ și ea dupu iel și la pruchîõ. Di casmetu lui rău nõu tãpõlî, una lăngă lanta și ună și ună si pusi pri una.

Lamnîa aũ crășnî cu dințîlî și-ũ trântî la pimint. Iel op! tunțea pri lantă; ară lamnîa aũ tălîõ și țesta și șa põnă la nõua. Oa ea si umărõ și dințîlî si sãldisiră. Ildvam cmo așî dusi ficiõru an criel di rãslăni și tunțea iru aũ strinsi muliari-sa și ea-lî gripi rãslăniîlî. Ielî la flară și-ũ fësiră lamnîa an măcicõțî.

Ați așî si turnõ casă și ghiiaști ancă acu nu murî.

[Oșanî]

[Cules de d-l Iufu Petru.]

XIV. Împărțirea ȕileî.

1. «An zõrli» = în zorî:
2. La darea zõrli = în zorî de ȕi:
Si sculõ la darea zõrli = Se sculă în zorî de ȕi.
3. La bătirea soarluî = la răsăritul sórelui.
4. Dimneța, dimineta-ta = dimineta.
5. Ancriscu soarli = S'a luminat de ȕiuă; s'a făcut ȕiuă; și ca si privizũ = și dacă se lumină de ȕi, Wgd. 61; cõn si priveđi = când se luminéză de ȕi, Arom., *cĩndu ápiră*.
6. Cripõ zuňa = S'aũ făcut de zorî; se lumină de ȕi.
7. S-fësi zuňa = se făcũ ȕi; s-fësi zuũa mari = se făcũ ȕi mare, adecă: s-a luminat bine de zi.
8. Mîază = Mîađă-ȕi; mîază-ți = amiađi, mîađă-ȕi. *Di mézlokazuõ* Wgd. 67 = In der Mitte des Tages.

9. Rucõc = prânz.
10. Mirindi = Arom. mirindi = timpul de pe la cina mică, pe la tocate.
11. Mrac, mirac = amurg. *Vinî an mrac* = venî pe la amurg; *dirẽp viniri vařli an cãtũn*. (= Drept când vin vacile în sat.)
12. Seră, șera, s'ërata = séra. *S-fësi seră* = Se făcũ séră, nópte; *Stară* = De-séră.
13. Țină = cină: *Aĩ să ținõm* = aĩ să cinăm.
14. Scăpitarea soarluî = Apusul sórelui.
15. Noapti = nópte. *S-fësi noapti* = Înoptă. *Pristi noapti* = în timpul nopții. *An jîmitat' di noapti* = pe la mieđul nopții.

[Oșanî.]

16. Mîază-noapti = mîađă-nópte; *Pristi noapti* = mieđul nopții.

[Birislaũ.]

17. Dareastetă cândrăsare lucăfêrul.
 18. Neclară mi se pare expresiunea următoare, auđită des : vini casă noaptea niți ună doabă, care, liber tradusă, însemnă : veni cu nóptea

- în cap, veni în plină nópte.
 19. Cântarea cucuțilî=la cântatul cocoșilor, după mieđul nopții, timpul când se deșteptă femeile érna, ca să se apuce de lucru.

XV. Nume de animale.

În ce privesce numirea vitelor, se obicînuiesce a fi numite după colóre, calităđi sau defecte, etc. Numai în ce privesce boii și vacile capetă numiri, după ziua în care s'aú născut. Ast-fel un boú născut Duminică se va numi *Dumi*, după primele silabe ale cuvîntului *Duminică*. Întrebând de ce nu-î ăice *Duminică* și-î ăice *Dumi*, mi s'a răspuns, că ar fi păcat, Duminică fiind o ăi sfintă; *Joică* și *Đoică*, se va numi vaca născută Joia; iar boul născut în acéstă ăi se va numi *Jure*.

Numele fôrte usitate, după colórea vitei, cari nu fac decât să repete colórea însăși, ca *negru*, *roșă*, *albu*, *cianușiă*, etc., nu sunt reproduse mai jos.

Nume de animale.

1. Aleiă, nume de cal, de colóre roșatecă. Arom.: <i>algîé</i> , <i>algîu</i> .	17. Cîut, n. de țapi, berbeci, fără córne. Arom. <i>șut</i> , <i>cîut</i> .
2. Baľiă, n. de oi, de capre. Arom. <i>baľië</i> .	18. Cona, n. de cățeă, de obiceiă la cele de soiă mică.
3. Biľiúr, n. de câni.	19. Culă, n. de epe.
4. Beliciú, n. de câni.	20. Cul, n. de cal.
5. Carmàn, n. de câni după numele propriu turcesci.	21. Cuse, n. de căne.
6. Caramàn, n. de câni.	22. Domcă, n. de capre (prescurtare din <i>Duminică</i>).
7. Caușă, n. de capre.	23. Dumi, n. de boú fêtat Duminică.
8. Căleșă, n. de oi, capre. Arom. <i>caleși</i> .	24. Doncă, n. de capre (din Duminică).
9. Cenă, n. de cățeă.	25. Duri, n. de cal, întors.
10. Ceba, n. de cățeă; capră.	26. Đoică, n. de vacă născută Joia.
11. Ciapă, n. de cățeă.	27. Fina, n. de cățeă.
12. Căacu, n. de căne.	28. Garșă, n. de capră.
13. Cîl, n. de cal.	29. Ghiesă, n. de capră négră, vărgată cu roșu; iar dacă-î de altă colóre, se ăice <i>ghiesă</i> , fiind vărgată cu negru. Arom. <i>ghiesă</i> .
14. Cîula, n. de oi.	30. Ghîoc, n. de cal, de colóre că-runtă. Arom. <i>Ghîoc</i> , <i>psar</i> .
15. Cîupă, n. de capre, de oi. Arom.: <i>cipă</i> .	31. Grivu (Grivei), n. de căne.
16. Cîută, n. de capră fără córne. Arom, <i>șută</i> , <i>cîută</i> .	

32. Iripată(aripată), n. de capre, de oi.
33. Jacă, n. de câne.
34. Joică, n. de vacă născută Joi.
35. Jure, n. de bou fătat Joi.
36. Lisa, n. de căteă; de oi.
37. Luna, n. de vacă fătată Lună.
38. Lunce, n. de bou fătat Lună.
39. Marta, n. de vacă fătată Marți.
40. Martin, n. de bou fătat Marți.
41. Nata, n. de vacă fătată Marți.
42. Mașoșcă, n. de vacă fătată Marți.
43. Murg, n. de oi, cai, câni, boi, catări, măgari.
44. Murgă, femininul de la *murg*.
45. Mărea, n. de oi.
46. Mărciș, n. de câni.
47. Minghîșarcă, n. de capră (cu cercei), de oi.
48. Murgîu, n. de câni.
49. Mierlă, n. de vacă fătată Mercuri.
50. Mierciș, n. de bou fătat Mercuri.
51. Neșca, n. de vacă fătată Dumineca, prescurtat din Dumi[neșcă].
52. Pană, n. de căteă.
53. Pală, n. de câne.
54. Peșu, n. de bou.
55. Pripășotă, nume de capre.
56. Ragușcă și Ragușă, n. de oi.
57. Rap, n. de cal negru.
58. Rapcă, n. de oi, de capre, epe, cătele.
59. Săbă, de vacă fătată Sâmbăta.
60. Sobani, n. de bou fătat Sâmbăta.
61. Suza, n. de căteă.
62. Sivu-glavă (bulg., cu capul cenușiu), n. de capre.
63. Șarcă, n. de căteă.
64. Șută, n. de capre fără corne.
65. Tărnă, n. de capre negre. (bulg., negru).
66. Venu, n. de bou sau de vacă născuți Vineri.
67. Vița, n. de vacă fătată Vineri.
68. Vrană, n. de capre.
69. Zoică, n. de vacă născută Joi.

Strigăte de chemare a catărilor.

1. Vir! Când chemăm catărul, ca să apuce drumul drept; tot așa:
2. văr aț! !
3. aț! ! strigat de chemare ca să oprim catări.
4. moț! ! strigat de chemare, de îndemn, de oprire la catări; depinde de modularea vocii, ca să exprime îndemn, chemare sau oprire.

XVI. Nomenclatura localităților din Huma, Căntica, Lunăniș, Oșani, Birislău, Nănte și Cupa.

1. Agri-Dumce (la ∞), n. de loc. în Hma.
 'Agrili-al Jaică, n. de loc. în Hma (vest).
 Agiole, n. de loc. în Oș.
 Apă-albă, n. de loc. în Nta.
 5. Apa-li Cuvită, n. de izvor. Apa acestei fântăni este roșie, la gust
- acără și locuitorii îi atribue proprietatea de a tămădui pe cei suferinți, cari vin aci și-și spală picioarele.
- Apa-rați, n. de fnt. în Oș. Apa din acest loc curge în continuu mai mult timp și după acesta încetază de a mai curge un timp

- îndelungat de câte-vă lunî, une-
ori săptămîni, pentru ca apoi
să reîncepă a curge din nou
în abundență.
- Apa-l-Teana, n. fnt. în Cpa.
Ân Arburî, n. de loc. în Ln.
Ardulă, n. de loc. în Oș.
10. Areûlu-di-Ghînpca, n. de drum pră-
păstios, care duce din Hma spre
Ghevgheli.
- Arghîr (pri), n. de loc. în Cpa.
Arghia-l-Dava, n. de loc. în Cpa.
'Aria Dòmnuului, n. de loc. în Ln.
Aruaùt cişmè, n. de fnt. în Oș. care
se mai numesce şi *Cişma-di-
Padi*.
15. Aşca, n. de loc. în Nta.
Baltăiă (cişma ∞), n. de fnt.
în Oș.
Balta-Cialr, n. de loc. în Ln., unde
altă dată a fost un mic lac, se-
cat acuma.
Balta-mică, n. de loc. în Hma spre
vest.
- Baltă, n. de loc.; numai când plouă
se strînge apă în cât forméză
un fel de lac.
20. Baltă-roşi, n. de loc. în Cpa. (lac).
Baltă (secă), n. de fost lac în Brw.
Băuişti, n. de loc. unde altă dată
aù fost băi, după cum spun
moşii. (Ln).
- Bară, n. de loc. în Oș. Pămîntul
este mocirlos, de unde şi nu-
mirea de bară.
- Baş-Cişmă, n. de fnt., în Cpa.
25. Ân Batòni, n. de fnt., în Oș. Altă
dată a fost un fel de *văltorî*.
Băuva (în loc de: Bahuva), n. de
loc. în Brw.
Băcilişti, n. de loc. în Hma. Loc
unde când-vă a fost târla, de
unde îi vine numirea.
- Băciliştea-al-Chiorle, n. de loc.,
fostă târlă, după cum arată nu-
mirea, în Hma.
- Băcilă-al-Cioica, n. de loc. în Hma
spre Nord.
30. Băciliñî, n. de loc. în Cpa.
Băciliñă, n. de loc. în Brw, hotar.
Băciola-Ghiuluî (târla celui viù),
n. de loc. în Oș.
Băciola-lu-Riza-chëaia, n. de loc.
în Hma. [Târla lui Riza-scu-
tarul.]
- Bărdet, n. de loc. în Hma. Altă-
dată pădure de brađi, ađi sunt
numai ogóre frumoşe acî.
35. Băş'ërica-mica, biserica în Oș.
cu hramul «Adormirea-Maicii
Domnuului.»; n. de loc. în Nta,
altă dată biserică.
- Băş'ërica-mari, n. bisericii cu hra-
mul «S-tul Nicolae» din Oș.
- Băş'ërica-lu Tanăs, n. unei bise-
rici, în ruine ađi, din Hma.
- Băşelurî, n. de loc. spre nord, în
Hm. Sunt grădini frumoşe de
unde îi vine şi numirea: tk.
Bahce = grădină.
- Bătañă, n. de loc. în Brw. Este
hotar.
40. Bătăñia di-la Sircanu; n. de loc.
în Cpa; *bătăñia* de acî func-
ţioneză.
- Bătòñî (an ∞), n. de loc. în Oș.
- Beliţa, n. de riù în Meglena, se
varsă în Megleniţa.
- Beş-bunar (tk. = cinci puţuri, is-
vóre), n. de fnt. şi de riù, care
isvorësce din Oș. şi se varsă
în Carazmăc. Eşînd din teri-
toriu aparţinînd Oș., capetă
numirea de *Megleniştî*, iar mai
în colo numele *Culodăi* şi sub a-
cest nume se varsă în *Carasmăc*.
Se numesce Beş-Bunar, fiind-că
apa isvorësce din cinci isvóre

- Bicîac, (cişma ∞), n. de fnt. în Hma, chiar în sat.
 Bigurliva, n. de loc în Cupa.
45. Bijăniă, (an∞), n. de loc. în Cpa şi Oş.; servesce de hotar.
 Bila-lungă, (=stânca-lungă) n. de loc. în Oş.
 Bila-de-Varnic, n. de rîuleţ în Hma, a cărui apă trece prin sat altă dată, după cum se spune şi după cum atestă albia rămasă secă. Legenda spune, că pe când se jucă în apa rîuleţului un copil, venind dintr'o dată un curent puternic de apă, a târit pe copil de vale şi l'a înecat. Mama acestuia, nebună dedurere, şi-a răsbunat asupra rîuleţului, astupând, în curs de mai multe zile, gura rîului cu lână, făcându-l prin modul acesta să-şi schimbe cursul în direcţia opusă cătunului, spre Conţica.
- Bilă, n. de loc. în Cpa.
 Bilincă, n. de loc. în Cţca.
 Bistriţa, n. de apă în Nta.
50. Bivul, n. de loc. în Cpa.
 Blaţa, n. de loc. în Nta; ∞ mari, ∞ mică, n. de loc. în Oş.
 Blădişă, n. de loc. în Hma.
 Ăn-Boja, n. de loc. în Nta.
 Borcă, n. de loc. în Oş.
 Boşă, n. de fnt. în Oş.
55. Bòşăliă (cişma ∞), n. de fnt. în Oş.
 Boari, n. de munte în Meglenia, anume şira dintre *Două urecli*, până la Z-na din Nta.
 Brađi-di-cirêş, n. de loc. în Ln.
 Brăţe, (braţe), n. de loc. în Hma.
 Briaznic, n. de loc. în Hma.
- Brañă, n. de loc. în Hma.
60. Bri-miel, (1) n. de loc. în Cupa.
 Bri-purari, n. de loc. în Cupa.
 Bucîava, n. de loc. în Brw.; este hotar.
 Buduvăch, (Cişma di ∞), n. de fnt. în Oş.
 Pri Buluvăni, n. de loc. în Nta.
65. Buluvanu, (an∞), n. de loc. în Oş.
 Bumbăşină, n. de loc. în Cpa.
 Bumbăchişti, (bumbăcărie), n. de loc. în Hma. spre Nord.
 Bunăr, n. de loc. pădurósă în Oş.
 Bunaru Neamţaliă, n. de loc. şi de fnt. în Oş. (Puţul nemţoicei).
70. Bursac, sau Burtac (!), n. de loc. în Nta.
 Burunu-di-varnişă, n. de loc. în Hma, unde se face var. (Puţul de *varnişă* cuprator de făcut varul.)
 Camòri, n. de loc. în Brw.
 Capu-di-apu, n. de fnt. în Hma, a cărui apă este foarte rece şi foarte bună.
- Caraşani, n. de loc. în Cupa.
75. Carăuş, n. de loc. în Hma.
 Carpiu-gros (la∞), n. de loc. în Ln.
 Casandria, n. de loc. în Nta.
 Casă (la ∞), n. de loc. în Cpa.
 Casa-Zmènu, n. de loc. în Oş., reşedinţă de zmeu după credinţa sătenilor, *uom cu peñ*, om cu aripă care zboră, şi când tună, se zice că el tună. *Zmeul* de acî rădică o fată, când jucă în horă şi o aduse în această loc.
80. Căsili-lu Mişi (la∞), n. de loc. în Oş., unde altă dată a fost sătuleţ.
 Căsili-Văşiliă, (casele Vaşei), n. de loc. în apropiere de Oş.,

(1) Nu sunt sigur dacă cum-vă *Bri* n'ar fi prepoziţ. *pri*.

- unde altă dată au fost case și sătuleț.
- Căsili-Petcăliă, n. de loc. în Oș., fost sătuleț.
- Călugăr (cișma di ∞), n. de fnt. în Oș.
- Cămeșă (na ∞), n. de loc. în Conța.
85. Căpă-noi, n. de fnt. în Cupa.
- Cărmilă, n. de loc. în Huma și Cupa.
- Carlăăliă (cișma ∞), = (cișmeaua Carleajei), n. de fnt. în Oș.
- Cărniar, n. de loc. în Nta.
- Cărúș, n. de loc. în Brw.
90. Căstôni, n. de loc. în Cupa.
- Cătuniști, n. de loc. în Hma, unde a fost altă dată cătun.
- Chiauă (cișma al ∞), n. de fnt. spre nord în Hma.
- Chifarea-mari, n. de loc. în Hma. Numită chiară fiind-că nu vede sôrele partea locului.
- Chlatră, (la ∞), n. de loc. în Hma.
95. Chibúr (Cișma lu ∞), n. de fnt. în Oș.
- Chira, n. de loc. în Brw.
- Chirmidărnița, n. de loc. în Hma. (Căramidărie); și în Ln. se găsește o loc. cu această numire.
- Chitea, n. de loc. în Cupa.
- Chitchili-băbăliă, n. de loc. în Oș. (Florile babei).
100. Claira-lu Trăian, n. de loc. în Oș. (Livadea lui Traian).
- Ciavdăr, n. de loc. în Hma, la nord.
- Clocă, n. de loc. în Hma.
- Clori (an ∞), n. de loc. în Ln.
- Cișma-Begului, n. de fnt. în Hma.
105. Cișma-di-culă, n. de fnt. în Oș.
- Cișma-di-Padi, n. de fnt., în Oș., care se mai numește și *Ar-naut-cișmê*.

- Cișm-al Bandu, n. de fnt. în Oș.
- Cișma-di-vali, n. de fnt. în Cpa.
- Cinca, n. de loc., deal, în Brw. și în Ln.
110. Ciucarea di Cirmiei, n. de loc. în Hma.
- Ciucăliă, n. de loc. având forma paserii *căucăliă* (ciocărlan), când e privită din depărtare; în Hma.
- Ciuma, n. de loc. în Oș., spre est și în Cupa spre vest.
- Ciuăreșcă (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Ciuncuteliă, n. de loc. în Cupa.
115. Ciuchiti, n. de loc. în Conța.
- Ciutură, n. de loc. în Nta.
- Ăn Cîin, n. de loc. în Nta.
- Cîinu-dădiliă, n. de loc. în Oș.
- Coadri, n. de loc. în Cupa.
120. Ăn Coastă, n. de loc. în Nta.
- Coasta-di-Parcîluvala, n. de loc. în Nta.
- Coasta-mari, n. de loc. în Lîumnița. Se vede din Ghevgheli.
- Coasta-di-Tanăsiți, n. de loc. în Oș.
- Codru-negru, (Codru negru). n. de loc. în Oș. și în Nta.
125. Codru, n. de loc. în Huma, unde se află pădure foarte frumôsă.
- Codru-naltu, n. de loc. în Hma, care se desparte de *Codru* printr'o muche (*rid*), Arom. *șilatură*.
- Codru Bară, n. de loc. în Hma.
- Coduri (Coturi, în Hain: Koter, p. 268 op. cit.), n. de pădure; și n. de riû, ce se varsă în Meglenița.
- Côrbului (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
130. Ăn Corni, n. de loc. în Nta, unde se află corni.

- Coruna, n. de loc. în forma unei corône, în Lîumnița (Weig. op. cit., p. XXI.)
- Ăn Cômpe, n. de loc. în Cupa.
- Crâișnic, n. de loc. în Nta.
- Crimijăt (izvârcă di ∞) n. de fnt. în Oș.
135. Crivineñică (an ∞) n. de loc. în Ln.
- La Crnți, n. de loc. în Cupa; și în Oș. numită și Fagu-lu-Cîuli.
- Cueđri, n. de loc. în Oș.
- Cuculici, n. de loc. în Oș.
- Cudru-Bară, n. de loc. în Hma.
140. Cudru-Puļļa, n. de deal în Huma.
- Cuļasa, n. de fnt. în Cupa.
- Culă (castel), n. de loc. în Hma.
- Culodîiă (Culudîiă), n. de riû ce se varsă în Carasmăc.
- Cupa-veļi, n. de loc. unde a fost altă dată Cupa.
145. Cupăciu-roși, n. de loc. la vest, în Hma. Terenul aci este de tot neted, saû cum ȃie Humeniî *ramnic*.
- Ăn Cupaci, n. de loc. în Oș.
- Cupăcină, n. de loc. în Huma și Cupa.
- Curabi, n. de loc. în Ln.
- Cureta, n. de fnt. în Cpa.
150. Curiă, n. de loc. în Hma.
- Curiă, n. de pădure în Ln.
- Curiți și Curi, n. de loc. în Cpa.
- Ăn Curicî, n. de loc. în Ln.
155. Curnet, n. de loc. în Huma.
- Curu-di-brad, n. de loc. în Huma.
- Curn-di-muciară, n. de loc. în Oș.
- Se mai numesce și *Pădină*.
- Curu-di-Bătañiă, n. de loc., unde altă dată eră *bătañiă* (vâltóre) în Hma.
- Cusăliă (an ∞), n. de loc. în Nta.
160. Cuseli, (cișma ∞), n. de fnt. în Cȃca și între Hma. și Ln. *Cuseli*, în dialectul meglenit se numesce pămînt roșu. De aci și numirea localității, fiind-că se află aci pămînt roșu.
- Cutaru-Găuăliă, n. de loc. în Nta.
- Cute (an ∞), n. de fnt. în Oș.
- Daicîoană, n. de fnt. în Oș.
- Deal, n. deloc. în Brw.; în Oș.; în Ln., de unde te poți uita peste totă câmpia.
165. Deba (cișma lu ∞), n. de fnt. în Cpa.
- Destor (an ∞), n. de loc. în Nta.
- Diiă (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Diminie, n. de loc. în Nta.
- Dingu, n. de loc. în Hma, unde altă dată eră un *dingu*, (un fel de vâltóre) cu care se curăța orezul. Astăȃi cultura orezului fiind părăsită de Humeni și de satele vecine, ca neproductivă, și *dingul* a fost părăsit.
170. Dragni, n. de loc. în Ln.
- Drăgașcă, n. de loc. în Brw.
- Dîjoasa-biserică, n. de biserică în Ln., numită și *Sfeti-Vraci*.
- Discvena, n. de loc. în Cpa.
- Disupra-Halcîș, n. de loc. în Cpa.
175. Dîi Căstîni, n. de loc. în Cupa.
- Dîi-urecî, muntele din Conȃca, care, privit din depărtare, cele două piscuri par a fi ca două urechi.
- Drumu-mari, se numesce drumul care duce în spre Ghevgheli (Ln.).
- Drumu-di-viñurî, (drumul de la vii), care duce spre vile din Ln.
- Drumu-di-Leșă, drumul care duce din Ln. spre localitatea *Leșă*.
- Drumu-di-mănăstîr, drumul care duce din Ln. în spre mănăstirea din Oșani.

180. **Drumu-di-Ciopri**, care pornesce din mahalaua cu același nume.
Drumu-di Nonti, care duce din Ln. spre Nănte.
An Dròbică, n. de loc. în Nta.
Drumu di ∞ [H]uma, n. de loc., servind de hotar între Brw. și Hma.
Drumu turțesc, n. de drum în Oș.
185. **Duŭa**, n. de deal în Hma.
Dùici, (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
Duleți, n. de fnt. în sat, în Ln.
Dumbròvi, (dumbrăvi), n. de loc. în Oș.
Eleşința, n. de fnt. în Oș.
190. **Fagu-di-Cruși**, n. de loc. în Oș.
Fagu-lu-Ciuli, n. de loc. în Oș.
 Se mai numesce și: *la Cruși*.
Făltonă, n. de fnt. în Oș.
Făltona-cajilor, n. de fnt. în Oș.
Fântânei, (an ∞), n. de loc. în Nta. (Fântânele.)
195. **An Fântonă**, n. de loc. în Nta. (la Fântână.)
Fășănițuri, n. de loc. în Nta.
An-Ferică n. de loc. în Ln.
F'etăliă, (isvoru ∞), n. de loc. în Oș. (=isvorul fetei).
Frajiŭ, n. de loc. în Nta. (=la Fragi.)
200. **Fringhița**, n. de loc. în Huma.
 Tradițiunea povestesc următoarele despre această numire: satele Huma, Lunđiň, Gorșet și Oșani, se certaŭ între ele și nu se puteau înțelege cu nici un chip în ce privesc întinderea hotarelor. Fie-care sat pretindea din teritoriul satelor vecine și din cauza încălcărilor reciproce, ajungeau la fel de fel de conflicte și chiar omoruri. După multe învrăjbirî, au cădut la înțelegere, ca teritoriul fie-cărui sat să se întindă până la locul numit ađi *Fringhița*, altă dată numit alt-fel. Și ca să nu-și calce jurămîntul, cum din întîmplare trecea pe aci o *francă* (europénă, franceză, neortodoxă creștină) aŭprins-o și înmormîntat-o în acel loc, ca să fie păzitoare hotarului stabilit cu învoială comună. *Grobu* (mormîntul) Frâncei se vede și până astăzi și se numesce, *grobu-li-Fringhia* sau simplu, *Fringhița*.
Fureșca, (vali ∞), n. de riuleț în Cpa. (=Valea furéscă.)
Furuluŭ (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
Fuzeti, (an ∞), n. de loc. în Oș.
Gaŭa, n. de loc. în Oș. (=cióră).
205. **Ăn Gardiňŭ**, (=la grădină) n. de loc. în Nta.
Găura-lisițăliă, (gaura vulpii), n. de loc. în Oș. și Brw.
Găura-Ursuluŭ, n. de loc. în Brw; n. de fnt. în Oș. (=gaura ursuluŭ).
Găura-di-Zonă, n. de loc. în Nta. (=Gaura de Zină.)
Găndacia, n. de loc. în Cpa. (Etym. de la gândać).
210. **Gărdiňŭa**, n. de loc. în Cpa; — n. de fnt. în sat în Hma. (Etym. grădină.)
Gărmòzi, n. de loc. în Brw, (grămeđi, ruine).
Gherghina, n. de loc. în Cpa.
Gherghița, n. de loc. în Nta.
Ghigòr, (la ∞), n. de loc. în Hma, unde se află piétră cu același nume.
215. **Ghiolma**, n. de loc. în Cupa.
Ghiubrina, (gunoiu de capre) n. de loc. în Hma. și Cpa.

- Ghîupea, n. de loc. în Hma, în apropiere de *Pesi-grop*, mormîntul unui Turc ticălos (veđi, pag. 12—13), împuşcat aci pentru multe neomenii făptuite în satul Huma şi Coniţa. Tot de aci isvorăşte un riuleţ cristalin, care poartă acelaşi nume. Este loc de poposire pentru drumeţii cari vin din Ghevgheli sau din spre Lunđiňi şi Nănta.
- Ghîurta, n. de loc. în Hma.
- Gîamiă, n. de loc. spre Sud de Hma, unde altă dată, pe când Turcii Iuruci se ocupaŭ cu creşterea vitelor, şi erau constrînşi să éşă cu turmele lor p'aci, în timpul veriî, aveaŭ moschea lor.
220. Gîun'epini, n. de loc. în Oş. (= Juniper.)
- Glăvătiă (an ∞), nume de loc. în Oş.
- Gorşet sau Gurşet, n. de munte împodobit cu o frumoasă pădure şi aparţinînd satului turcesc *Maîada*. Altă dată a fost sat românesc aci, cu acelaşi nume; situat între Lţa. şi Hma.
- Grădişti, n. de loc. în Brw. şi Ln.
- Grămada-l-Ţanţa, n. de loc. în Cţa.
225. Grămătic, n. de fnt. în Cpa. Este un şipot. (*Grămătic*=scriitor, secretar, învăţat.)
- Grecă (an ∞), n. de loc. în Cpa. (=la Grecóica).
- Grigonatca, n. de loc. în Nta.
- Gripa-li-Dafi, n. de loc. în Nta.
- Groapa-Moaşăliă (grópa bătrăneî), n. de loc. în Oş.
230. Groapa-lu-Manci (grópa, mormîntul lui Manciu), n. de loc. în Oş.
- Groapa-gălăliă (grópa ciórei), n. de loc. în Oş.
- Groasa (an ∞), n. de loc. în Nta.
- Grobu-li Fringhia, n. de loc. în Hma (veđi *Fringhiţa*).
- Grobu-Ghiörgăliă (mormîntul *Ghiörgă*, n. de femeie), n. de loc. în Oş.
235. Grobu-Ticăliă (mormîntul *Ticăi*), n. de loc. în Oş.
- An Grobu (la mormînt), n. de loc. în Ln.
- Grobu-Iănăliă (mormîntul *Ioanăi*), n. de loc. în Oş.
- Grobu-lu-Mimedu; n. de loc. în Huma, unde se află immormîntat un Turc cu numele *Memed*.
- Pri Groşi (la cei groşi, erau altă dată doi arbori groşi), n. de loc. în Cpa.
240. Gront, n. de loc. în Cpa.
- Gugăchi, n. de loc. în Cpa.
- Guguréci, n. de loc. în Cpa.
- Gură, n. de loc. în Ln.
- Gura-lu-Ţapu, n. de loc. în Brw.,
245. Gurşet, veđi: *Gorşet*.
- Guşet, n. de sat între Lţa şi Hma. (Weig, VI. Megl. p. XXII), probabil, localitatea însemnată de noi *Gorşet*, *Gurşet*.
- Guti-cu-apu, n. de loc. în Brw.
- Guva-zoñilor di-Viľoari (=Gaura đinelor din Vilioare), n. de loc. în Hma, unde se crede, că locuiesc şi ađi đine. (Spre vest de sat.)
- Guva-Zoñilor-dipri-Ropa-al-Coşa, n. de loc. în Hma, unde se crede că locuiesc đine; spre vest de sat.
250. Guva-Zoñilor-di-Brľaznic, n. de loc. în Hma, spre est de sat, locuinţă de đine.

- Guvîdărniceă, n. de loc. în Cpa., care servește de staul pentru boi și vaci, un fel de *văcăriagă*, cum se dice la cei-lalți Aromâni.
- Iânălă (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Iavur (laur), n. de loc. unde se află pădure de acest arbore în Cpa., Oș., Nta., Ln., Hma.
- Iachi-Cupa [tk. = vechea Cupa], n. de loc. în Cupa, unde se află altă dată satul Cupa; numirea este oficială, nu populară.
255. Ivu, n. de loc. în Nta.
- Izvoară (an ∞), n. de loc. în Cpa, de unde isvorăsc trei isvóre.
- An Izvoară, n. de loc. în Ln., unde se află un isvor.
- Izvoărăli-Măceati (= isvórele mari), n. de fnt. în Oș., de unde isvorăsc mai multe isvóre.
- Izvoărăli-minuti (isvórele mici), n. de fnt. în Oș.
260. Izvoru-Ghiupțesc, n. de fnt. în Nta. (Izvorul țigănesc.)
- Izvoru-di-Blața, n. de fnt. în Oș.
- Izvoru, n. de fnt. în Cupa și Oș.
- Koter [Hahn, op. cit.], n. de riú în Meglenia, numit: *Coduri* (veđi acest cuvint).
- Lăpôs, n. de loc. în Cpa, unde crește buruena *lăpûș*, bună ca nutriment pentru porci și ca doctorie pentru diferite boli.
265. An Lăa, n. de loc. în Ln. (*Lăa*, este a patra parte din pogon.)
- Lediň (an ∞), n. de loc. în Ln.
- Lěșnița, n. de loc. în Oș.
- Lětnița, n. de loc. în Ln., lângă *an-Lăa*.
- Leșă, n. de loc. în Ln.
270. Linți (an ∞), n. de loc. în Cpa.
- Livădiști, n. de loc. în Nta. (de la *livade*).
- Pri-Loziň, n. de loc. în Cpa.
- Loznă, n. de loc. în Hma, renumită prin producerea de struguri cu același nume.
- Lõnca (lunca), n. de loc. în Oș.
275. Lõsceva, n. de loc. în Cțea, unde altă dată a fost sat, cu acest nume; n. de *cătun* vechi în Ln., pe cõsta muntelui *Zăna* (*Zõna*). După ce satul a fost părăsit de locuitori, aceștia s'a stabilit cu toți în satul Lunđiňi, și pământul ce posedau în Losceva le aparține tot lor și acuma. Ei ară ogórele și se folosesc de pădurile din Losceva ca și înainte. Satul a fost părăsit din cauză că, fiind în drumul mare, care legă câmpia Ghevgheliei cu cea a Meglenie, treceau p'aci Turci din Nânta și din cele-lalte sate turcesci și nu-î lăsaú în pace. Ei, fiind puțin la număr, nu li se puteau opune cu nici un chip. De când satul acesta s'a stricat, drumul mare, care ducea din Meglenia în Ghevgheli prin Losceva, s'a abătut prin satul Ln., care, în trecet fie đis, multe îndură din cauza acésta. (Veđi pag. 19, Partea I, m. sus.)
- Luzană (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Liniștu, n. de loc. și fnt. în Oș.
- Maála, cartier, mahala.
- ∞ di-sus (mahalaua de sus;
280. ∞ di-jos (mahalaua de jos);
- ∞ di-Ciopri (mahalaua de Ciopre);

∞ di pristi-vali (mahalaua de peste riû), toate acestea nume de mahalale sunt în Lunđiñi. Mademi (mină), n. de loc. în Cpa, unde se află o mină de aur, aramă, și alte metale și cari dejă se exploatează.

Mandalasa, n. de loc. în Nta.

285. Măcicati (an ∞)=(la cele mari), n. de loc. în Oș. [Probabil este aceeași numire de mai sus: *izvoărăli măcicati*.]

Mănăstir, n. de fnt. în Oș. și mănăstirea ce se află în Oș., între satele: Oșani, Birsia, și Lunđiñi, cu hramul: *Arhanghelul Mihail*, renumită prin minunile ce face. O dată pe an se face sărbătoare mare, unde vin pioși din cele mai depărtate sate ale Megleniei și Ghevghelici.

Meglënița, n. de riû ce se varsă în Carazmăc.

Meglënița (așa se numesce riûl *Meglënița* la Oșani).

Meghă-naltă, n. de loc. în Oș.

290. Melisin, n. de loc. în Hma.

Menu-roși, n. de loc. în Hma.

An Mësuluî (de la *mes* = lună), n. de loc. în Nta.

Metòh = metohul din satul Oșani, unde se află un singur călugăr.

Mica Bogoròdiță (recte: *Mala-Bogoròdița*), Arom. = *Stămăria-țea-mica*, n. bisericii din Hma. Totuși hramul ei nu se face la 8 Septembrie, cum ar fi trebuit, ci la 22 Iulie, adecă în ziua Sf-ei Vineri, care, ca și sf. Marie din 15 August, se serbeză cu cea mai mare pompă

de toți Aromânii, având prin modul acesta caracterul unor sărbători naționale printre Românii de peste Balcani (Veđi, p. 17).

295. Mirizu-veciîu (= loc de odihnit pentru vite, pe la mieđul țăilei, vara, Arom., *miriđu*, *amiriđu*.), n. de loc. în Hma.

Mirinđu-Mari (mirinđu = tot loc de odihnit pentru vite pe la mieđul țăilei, vara), n. de loc. în Oș.

Miru-Ezuluî, n. de loc. în Cpa.

Mișa, n. de fnt. în Oș.

Moara-la-Ghholma;

300. Moara-Sibia;

Moara-l-Desi;

Moara-l-Dima-Chișoi;

Moara-l-Iti; n. morilor din Cupa.

Moara-disupra (móra de sus);

305. Moara-dijoasa, móra de jos; numele morilor din Hma.

Moàrili-al-Bară (morile lui Bară), n. de loc. în Hma, unde altă dată erau mori.

Moara-di-cătun;

Moara-di-bătañiță;

Dijoasa-moară; numele morilor din Ln.

310. Moara di la Vir;

∞ la dijoasa;

∞ din Petuc;

∞ di la Pupuñia, n. morilor din Oș.

Momețe (slav. = fată), n. de pașiște în Hma.

315. Mucłorî (an ∞), (= la mocirle), n. de loc. în Cpa.

Murminturî, n. de loc. în sat la Oș., vechi cimitir. Cișma din ∞, n. de fnt. în Oș., în sat.

Młariș, n. de loc. în Brw.

- Nao (cişma ∞), n. de fnt. în Hma, în sat.
- Năparti (= în a parte, dincolo), n. de loc. în Cpa.
320. N'ëmţălîă (cişma ∞), n. de loc. în satul Oş. (= cişméua Nemţóiceî.)
- Nîlîrîñî (an ∞), n. de loc. în Cpa.
- Novîñî (an ∞), n. de loc. în Brw.
- Nôuă (cişma ∞), n. de fnt. în Oş.; n. de fnt. în sat, în Ln.
- Nujdi, n. de loc. în Hma.
325. Nujda-dijoasa, n. de loc. în IIma.
- Nuţi (nuci), n. de loc. în Brw.
- Paca (la ∞), n. de deal în (?)
- Padi (Pajişte, podiş), n. de loc. în Cpa.
- Padină (= poiană mică, pajişte mică), n. de loc. în Cpa., şi Oş., unde se mai numesce şi *Curu-di-muciară*.
330. Paîac (Paic), n. de munte în Meglenia.
- Pasiţi, n. de loc. în Brw.
- An Patru (sub-înţelegându-se: *locuri*), n. loc. în Cpa.
- An Patru-Arburi, n. de loc. în Hma (la cei patru arbori).
- Pădărniţă, n. de loc. în Oş.
335. Pădiñî, n. de lac. în Ln.
- Părgon (an ∞), n. de loc. în Oş.
- Părgle (cişma lu ∞), n. de fnt. în Hma, după numele lui *Părgle*, despre care tradiţiunea spune, că ar fi fondatorul satului Huma.
- Părnăr, n. de loc. în Cpa. (*Par-năr*, este un fel de arbust.)
- Pătieca, n. de loc. în IIma.
340. Pelivori, n. de loc. în Cpa.
- Pepeřiţă, n. de loc. în Nta; de la *pîpêr*, probabil.
- Pesi-grob (la ∞), n. de loc. în Hma, unde se află înmormîntat un Turc.
- Peştîrî (an ∞), (peşteră), n. de loc. în Brw.
- Peştirea-Tûrenluî, nume de peşteră în Hma.
345. Petriea (la ∞), n. de loc. în Nta.
- Petri-vie, n. de loc. în Hma.
- Petue, n. de loc. în Oş., undese află şi o móră, numită: *moara di la ∞*; n. de apă în Oş.
- Pietna (pri ∞), n. de loc. în Hma.
- Pîlîuc, n. de loc. în Oş.
350. Piroasa (an ∞), n. de loc. în Oş.
- Pristi-Grip, n. de loc. cam prăpăstiosă în Hma.
- Pişătălîă (an ∞), n. de loc. în Brw.
- Pitâculuî (cişma ∞), n. de fnt. în Oş.
- Ploasna, n. de riuleţ în Nta.
355. Plocî (an ∞), n. de loc. în Cpa.
- Poartă (la ∞), n. de loc. în Nta.
- Polîă, n. de loc. în Ln.
- Pöpălîă (an ∞) (la a Popeî), n. de loc. în Nta.
- Porôlû, n. de riû ce se varsă în Megleniţa. (Veđi *Purôlû*.)
360. Pöntiţi (pântece), n. de loc. în Oş. Acî pămîntul este şes.
- Pristi-Arêlû, n. de loc. în Hma.
- Privigòr (Pri-vigòr), n. de loc. în Cpa.
- Prîetca (an ∞), n. de loc. în Oş.
- Proda (an ∞), n. de loc. în Ln.
365. Prun, n. de loc. în Cpa.
- Pruvădiştî (cişma di ∞), n. de fnt. în Oş.
- Pulîă, n. de loc. în IIma.
- Pulîana-lungă (poiana-lungă), n. de loc. în Hma.
- Pulîana-Fûrnuluî, n. de loc. în Hma.
370. Pulîana, n. de loc. în Nta.

- Puļiană-B'eļălîă (Poiana Belei),
n. de loc. în Nta.
- Puļiana-cu-Pinu (= Poiana cu
pin), n. de loc. în Nta.
- Punti (la ∞), n. de loc. în Cpa.
- Puntea di-zadă, n. de loc. în Oş.
375. Puròŭ n. de riŭ, ce se varsă
în Megleniţa (veđi: Poròŭ).
- Pustavi, n. de fnt. în Oş. şi Nta.
- Puturoasa, n. de loc. în Hma;
în Nta.
- Puţ (la ∞), n. de loc. în Hma.
- Puvèŭ, n. de loc. în Cpa.
380. An-Rauri, n. de loc. în Nta.
- Răchita (= Răpita), n. de loc. în
Nta, servece de hotar între
Brw. şi Nta.
- Răsădiŭŭ (an ∞), n. de fnt. în Oş.
- Răvnac, n. de loc. în Ln.
- Regăliă (cişma ∞), n. de fnt.
în Oş.
385. Reŭcă, n. de fnt. în Oş.
- Resa, n. de loc. în Coniţa.
- Rid, n. de dél, şiră de munte;
se află în toate satele de aci.
- Ridu-di-Cruţi (délul, şira de cru-
ce), n. de loc. în Hma.
- Ricŭcă, n. de loc. în Coniţa.
390. Robi (cişma di ∞), n. de fnt. în
Hma.
- Robuva, n. de loc. în Nta.
- Ropă-di-Seară (an ∞), (= Piétra,
stânca de la scară), n. de loc.
în Oş.
- Ropa-lu-Petru (an ∞), = Piétra
lui Petru, n. de loc. în Oş.
- Ropă-di-Cucŭan (an ∞), n. de
loc. în Oş.
395. Ropli-nalti (an ∞), (= râpele, pie-
trele înalte), n. de loc. în Cpa.
- Ropă-căprăliă, a. de loc. în Cpa.
- Ropă (an ∞), n. de loc. în Cpa.
- Ropa şi Ropa-prăvălită (= Pié-

- tra-rostogolită), n. de loc. în
Huma; ambele se află aşezate
una lângă alta.
- Ropa-di-moară, n. de loc. în IIma.
400. Ropa-Còrbuluŭ; }
Ropa-lu-Botli; } nume de lo-
Ropa-nŭpată; } calităţi în O-
Ropa-cu-ŭrmili; } şani.
- Ropa-naltă, }
405. Ropa-l-Şima; } n. de loc. în
Ropa-l-Coşa; } IIma.
- Ropa-roşi; }
Ropa-di-Cucŭan } n. de loc. în Brw.
- Ropa-negră; }
410. Ropa-roşi; } n. de loc. în
Ropa-di-Zdravèŭ; } Nta.
- Ropă-cu-cupăciŭ; }
Ropa-bŭfuluŭ; } n. de loc. în
Ropa-roşi; } Ln.
415. Ropa-nŭpată; }
- Rupòsu (an ∞), n. de loc. pră-
păstiosă în Cpa.
- Sadanac, n. de loc. în Hma.
- Sadu-Cimbăni, n. de loc. în Hma,
în faţa satului.
- Salumunu, n. de loc. în Hma.
420. Saranda (la ∞), n. de loc. în
Nta.
- Sarândár, n. de loc. în IIma.
- Sarelin, n. de loc. Nta.
- Sarea-apu (an ∞) = (cascadă),
n. de loc. în Ln., se mai ŭice
şi: *Sarea-apu di la valea-mari.*
- Săluŭŭ, n. de loc. în Coniţa.
425. Săm-Todre (sfintul Tudor), n. de
loc. în Nta, unde altă dată pe
când Nănteniŭ nutrecuseră încă
la islamism, eră biserică.
- Săriŭŭ, n. de loc. în Hma, unde la
Paşti se ese cu *sonŭli* (cu sfîn-
tele icóne). Propriuŭ însémnă
loc unde se dă sare oilor. Arom.
se ŭice: *Săriŭŭ.*

- Săriñî (=loc de dat sare la oi),
n. de loc. în Brw.
- Scapit (an ∞) (= în apus, loc
unde apune sórele), n. de loc.
în Oş.
- Scapitu-mari (apus desóremare),
n. de loc. în Oş.
430. Sęorca-l-NieŃa, n. deloc. în Cupa.
Sęorca saŃ: Sęorca-goală, n. de
loc. în Ln.
- Sęorca, n. de loc. în Brw, Nta
şi Oş.
435. { Sęorca-di-Corn;
Sęorca-di-dęd;
Sęorca-di-ñóstruva;
Sęorca-di-łęgă (acŃ dęlul este
fórte înalt);
Sęorca-di-glojdiñî;
Sęorca-mică;
Sęorca-di-Bărtàn; tóte n. de
localităŃi în Oş.
440. SęorŃî, n. de loc. în Brw.
SęlişŃi, n. de loc. în Oş. şi Ln.,
unde altă dată a fost sat.
- Sęri-capina, n. de loc. în Cpa.
- Sfeti-Nicola, biserică din Oş, nu-
mită: *Băs'ęrica mari*; şi bi-
serica din Ln., ce se află în sat.
- Sfeti-VracŃ, n. de biserică la mar-
ginea satului Ln., între Ln. şi
Brw. cu hramul: *SŃinŃii-fără-
de-ArginŃi, Cosma şi Damian*,
care se mai numesce şi: *Di-
joasa băs'ęrică*.
445. SigliŃa, n. de loc. în ConiŃa.
Sirin, n. de loc. în Brw. (*Sirin* =
loc. expus sórelui, propriu *se-
nin*.)
- Sirin-mari, n. de loc. în Cpa.
- Sirinu-di-dęŃli-api, n. de loc. în
Oş.
- Siriñî, n. de loc. în Hma (= lo-
curŃ înseninate, deschise la vedere).
450. SoŃî (an ∞) = la soŃi, n. de loc.
în Oş.
- SpròŃiva, n. deloc. în Hma, faŃă,
în potrivă de sat, de unde işi
iea şi numirea.
- Stămăria-Mari, n. de biserică
în Cpa, cu hramul la 15 Au-
gust (Maica Domnului).
- StăvinerŃ, n. bisericii *Mala-Bo-
gorodiŃa* din Hma.
- SteŃcă, n. de fnt. în Oş.
455. Străbn, n. de loc. în Cpa.
Su-dęl, n. de loc. în Ln. (Subt-
dęl).
- Sup-Cătun, n. de loc. în Cupa.
- Sup-Ńaz, n. de loc. în Ln., Brw.
- Sup-Ropă n. de loc. în Cpa.
460. Sup-Ropă-l-Mamut, n. de loc. în
Cupă, unde a fost împuşcat şi
immormintat Turcul Mahmut.
- Surinu-di-PlemiŃî, n. de loc. în
Hma. (*Surin* se numesce par-
tea locului expusă spre răsă-
ritul sórelui, ca să fie luminată
din dată ce răsare sórele.)
- Şapti-FraŃî (la ∞), n. de loc. în
Hma, între *CătunişŃi* şi *ChŃatra*.
- ŞarŃta (cişma ∞), n. de fnt. în Ln.
- ŞeręcăŃică (cişma ∞), n. de fnt.
în Oş.
465. Şęputu-lung (= Şipotul lung),
n. de fnt. în Oş.
- { Şęputu-PöpăŃŃă;
Şęputu-di-MachŃ;
Şęputu-di-dęl, n. de fnt. în Oş.
- Şępur-popăr, n. de fnt., în Oş.,
numit şi: *Şęputu-pöpăŃŃă*.
470. Şęputu-căprăresc, n. de fnt. în
Nta.
- Şupcăr (cişma di ∞), n. de fnt.
în Hma.
- Ştur, n. de loc. în LŃumniŃa
(Weigl. Vl.-Megl., p. XXI).

- Talambáz, n. de loc. în Ln.
 Tăpoli, n. de loc. în Cupa.
475. Tica, n. de loc. în Huma.
 Tichi (izvoarca ∞), n. de fnt. în Oș.
 Tifirichî (pri ∞), n. de loc. în Cpa.
 Titli, n. de loc. în Ln.; *cișma di ∞* = n. de fnt. în Ln.
 Tomei (cișma lu ∞), n. de fnt. în Oș.
480. Törli (târle), n. de loc. în Ln.
 Trăian (cișma lu ∞), n. de fnt. în Oș.
 Trapu-Mărcăliă, n. de loc. în Ln. (Păriul Marcei); *Trap* înseamnă *păriu* și *hău*.
 Trapu-Zlămboc, n. de loc. în Cupa; *Zlămboc* = adânc.
 Trăculată, n. de loc. în Ln.
485. Treli-Fajî, n. de loc. în Nta [la cei «trei fagi»].
 Trèili-Fântôni, n. de fnt. în Cpa.
 Trucuțată, n. de loc. în Nta.
 Tufca-Petcăliă, n. de loc. în Oș. (Tufișul Petcăi).
 Tulăriști (cișma di ∞), n. de fnt. în satul Oș.; n. de loc. în Oș., și Lîumnița, în sat unde se face horă în zile de șerbători, și care se mai numesce *an uoruri*: în hore la Oșani.
490. Tumbă, n. de loc. în Cpa.
 Tumba-Petcăliă, n. de loc. în Nta.
 Tumba-naltă, n. de loc. în Conița, loc. înspăimîntătoare, unde își găsesc refugiul haiducii și carese află întresatele: Conțea, Lunđiîni, Oșani, Huma și Birislaŭ.
 Turlăc (cișma ∞), n. de fnt. în Hma, în sat.
 Al Tuta n. de loc. în Cupa.
495. Țară-albă, n. de loc. în Ln., unde pămîntul este alb.

- Țărțărăchî (pri ∞), n. de loc. în Cpa.
 Ter, n. de loc. în Brw.
 Țitati, n. de loc. în Brw. și Huma.
 An Țuțurî, n. de loc. în Oș.
500. Ubôli, n. de loc. în Cpa.
 An ūoruri = în hore, loc., unde se face hora în zilele de șerbători și Dumineca; n. de loc. în Ln., Oșani, Brw, Cupa.
 Urgiân, n. de loc. în Ln.
 Uricișușă (izvoarca di ∞), n. de fnt. în Oș. (*uricișușă* = ureche mică).
 Useia, n. de loc. în Brw.
505. Valea-Secă, n. de loc. în Brw, unde, când plouă, se face pârîiaș.
 { Valea-mari;
 Valea-rați;
 Valea-di-căstôni;
 Valea-al-Mirca; n. de riulețe în Cupa.
 Valea-di-Cota, n. de loc. în Hma.
510. { Valea-di-Huma;
 Valea-Cînc;
 Valea-rauă;
 Valea mari;
 Valea-secă;
515. { Valea-zlămboacă (= riulețul adânc); n. de riulețe în Oș.
 Valea-Crăniâr, n. de riuleț lângă Nta.
 Valea-di-mîari, n. de fnt. în Oș.
 { Valea-mari;
 Valea-secă, n. de riulețe în Ln.
 În această loc. din urmă se află pămînt foarte bun pentru fabricarea cărămidilor. A fost și o cărămidărie, părăsită astăzi.
520. Valea-di-Buciovnic, n. de riuleț, în Ln.
 Vălturniță, n. de loc. în Nta. (= la cuiburile de vultur).

- Vârtoapi, n. de loc. în Nta., (vedî *vîrtoapi*).
- Vă|lăvi|ă (an), n. de loc. în Ln, unde altă dată se află vâltoare.
- Vărtica, n. de loc. în Cpa.
525. Vărtòchî, n. de loc. în Cpa.
- Verna, n. de fnt. în satul Ln.
- Veclîă (cişma ∞), n. de fnt. în Hma, în sat.
- Vi|loari (la ∞), n. de loc. în Hma.
- Vinătòr (=vinător), n. de loc. în Nta., în Ln.
530. Viñ|a-l-Aş|, (= via de la Aş|), n. de loc. în Cpa.
- Viñ|urî (la ∞) = la vi|, n. de loc. în Cpa, Hma, Ln.
- Vir (an ∞), n. de fnt. în Oş.
- Virilî-Strimti, n. de loc. în Oş.
- Viru-Ëjulu| (la ∞), n. de fnt. în Oş.
535. Viso|ca-Camen (slavonesce: piétra înaltă), n. de loc. în Co-ni|a.
- Vişterna (Cişma ∞), n. de fnt. în Hma.
- Vîrtoapi (an ∞), n. de loc. în Oş.
- Vîrtoapa-l-Mancîu, n. de loc. în Hma.
- Vîrtoapa-l-Dima, n. de loc. în Cpa.
540. Vrîcîa (an ∞), n. de fnt. în Oş.
- Vrîu-di-Nucă (Vîrful de nucă), n. de loc. în Hma.

- Vrîu-di-cru|î (=vîrful de cruce), n. de loc. în Huma.
- Vrîn-di-Ţitati, n. de loc. în Hma, unde se vîd ruinele unui castel antic. Dêlul pe care se află este fôrte ascu|it şi panorama ce |i se înfă|işeză de acî este dintre cele mai splendide.
- Vuloagă, n. de loc. în Hma.
- Zagrâd (cetă|uea), n. de loc. în Ln., Brw.
545. Zălcuva, n. de loc. în Brw.
- Zăpăd, n. de loc. în Brw.
- Zăvò|n, n. de loc. în Brw. şi în Oş.
- Zidini|urî, n. de loc. în Ln.
550. Zlămbi|ă (la ∞), n. de loc. în Oş.
- Zonă, n. muntelu| Zîna, cel mai înalt din partea loculu|. Apar|tine Lun|ini|ilor, Năntenilor şi altor proprietari particulari. Locuitorii din Lun|ini| suferă mult rău de vînturile cari suflă din partea muntelu| Zîna; le strică sămênăturile, şi dacă din întîmplare aũ cosit, suflând turbat, le sbòră snopii depărtare de césurî întregi. Mai tôte casele satulu| din Lun|ini| n'aũ nici o ferêstră în spre partea Zînei din pricina acêsta.
- Zona-mică, n. de loc. în Nănta.

G L O S A R.

În acest glosar sunt cuprinse :

1) Tóte cuvintele aflătóre în prima și a doua parte a prezentei lucrări, afară de cele cuprinse în cap. XVI *Nomenclatura localităților* ;

2) Cuvintele cuprinse în opul *Vlacho-Meglen* al lui G. Weigand [prescurtat Wgd.], cu indicarea paginei și alăturate pe lângă vorbele respective din lucrarea noastră ;

3) Cuvintele din *Românii din Meglenia* de P. Papahagi [prescurtat Pap.], când aceste cuvinte nu le întîmpinăm în textele lucrării de față, dar redate cu adevărata lor pronunțare (veđi pag. 2, Partea I).

Primele cifre arată pagina unde se află cuvîntul ; iar cifrele din parentes, carî urmează acestora, arată No. de pe pagină. Un cuvînt nu este indicat de mai multe orî, decât când este necesar.

Verbele sunt date la Ind. pres., pers. I.

Tóte cuvintele neaccentuate, atît în glosar cât și în texte, se cetesc cu accentul pe penultima.

Prescurtările principale din text și glosar sunt cele următóre :

Arom. (Aromânesce).	loc. (localitate).
Brsł. (Birislău).	Ln. (Lunđiňi).
Cțea (Conțea, Cđnița).	MR. (Macedo-Român).
Cpa. (Cupa).	MglR. (Megleno-Român).
Cșm. (Cișmea).	n. (nume).
DR. (Daco-Român).	Oș. (Oșani).
fnt. (fântână, isvor).	sm., sf., sn. (substantiv masculin, fe- menin, neutru).
Hma. (Huma).	vb. (verb).
IR. (Istro-Român).	

Conjugările sunt arătate prin (conjugarea) I, II, III, IV.

Alfabetul. Ordinea alfabetică este cea următóre :

a, ă, b, c, d, đ (dz), e, ę, f, g, h, i, î, j, l, ł, m, ń, o, ȳ, p, r, s, ș, t, ț, u, v, ȳ, x, z (1). Ea se va citi diftongat în tot-deauna : ęa (ĩa) ; oa, de asemenea se va citi diftongat ȳa (ũa).

Notă. Paginile din Partea II a prezentei lucrări, pentru exemplarele trase aparte, corespund 135 cu 1, 136 cu 2 și așa mai departe până la pag. 184, care corespunde cu pag. 50.

(1) Veđi despre valórea fie-cărui sunet la pag. 9—11.

A.

A=La începutul cuvîntului este des-
chis în genere și în unele cuvinte
se pronunță *aă*, *aămpiratu* [v.
despre *A* în Wgd. 6—7].

A interj.: *a! nu vină coa!*

Abă sf.=flanelă 37.

Abër sm.=scire; veste de mörte 60
(₄₁), Arom., *l-adüsiră hibärli*=î-au
adus scirea despre mörtea lui.

Ac sn.=ac; obiect de argint 30, 61
(₁), 157.

Ac sn.=drept, dreptate: *vę ac fa-
chiru*=avea dreptate săracul 157.

Acăiës vb. IV=lovesc. [Pap. *acăës*]:
a se munci, a lovî.

Acnès vb. IV=lovesc: *la acnè*=îl
lovî, îl pocni (Pap.).

Acrèp sm.=scorpion, Arom. *şcrac*
[Pap. *acrip*, este greşit. Etim. arab.
acrèb].

Acru adj.=acru; fig. fudul, îngâm-
fat 61 (₂).

Acu conj.=dacă; une-orî *a* se elide:
'*cu* 58 (₉), 66 (₈₈).

Adèt sn.=datină, obiceiü 119, 144.

Aflu vb. I=aflu, găsesc, descoper;
bini vă flom 55 (_{4, 14}); 58 (₁₇₋₁₉), 61
(₃); *aflum* 66 (₉₈), Pap. *A* se perde,
când nu este accentuat.

Aftari pr. neh.=atare, ast-fel; pl.
aftörî 61 (₄). Arom. *aftari* (Gopeşî).

Ăgiaba adv.=pöte, dör 157.

Agru sn.=agru, ogor, țarină 155,
103 (₆₃).

AI! interj.=aide! *aî să męrgă la
ampiratu* aî să męrgă la împę-
ratul 145.

Ăidi! interj.=aide! 68 (₃₁), 145.

Ăidiî! interj.=aideî! 135.

Ăigör sm.=armăsar (Bw., Ntä).

Ăiör sn.=grajd în casă, numit și
fund [Pap.].

Air sm.=noroc 59 (₃); *air nu ari
di tini*=nu se alege nimic de
tine 156.

Airliă=noroc, cu noroc, norocos:
airliă să-ți iă!=să-ți fie cu noroc!
56 (_{23, 23}); *uom airliă*=om norocos.

Al sm.=hal, stare; nenorocire 59 (₁₁);
an niři un al=într'un hal fără
de hal 138.

Alaitcă sf., pl. *alaitchi*=persónele
carî trăesc la curte 143; *cum alait-
chili dărară*=cum făcură curte-
sanii 145; *zisi la alaitchili lui*=
đise la curtesanele lui 146.

Alăt, pl. *alaturî* sn.=uneltă 103 (₆₃).

Alăiës vb.=aburez, Arom. *ahulescu*,
Pap. *pipăiü*.

Alb adj. [Wgd. *alp*, pl. *aiłp* 16]=
alb 47 (₁₃); *całi alıbı*=caî albı,
50 (₁₀), 61 (₃); *alb purtat-aü*=a pur-
tat alb, nu de doliü 76 (₃₁₁); *cu
barba albă* 166; *albă*=frumósă,
fericită; Wgd. 60, 61: *schöne*.

Albès, vb. IV=albesc.

Albèt [Pap.]=albétă.

Albeță sf.=albétă; partea albă a
ochiului (Pap.); *bólă de ochi*.

Albină sf.=albină 137; *albinili țe
nu sirbès* 27.

Albiri sf.=a albı, albire; *albiri
pönđa*=a înălbı pânza.

Alciă — n. de cal, de culóre roşie
170 (₁).

Alexandru n. pr. 152.

Aliz [etim. tk.]=în tocmă, adevărat,
just: *aliz negru*=cu totul negru
104 (₆₂).

Alnăiës vb. IV=pipăiü, caut cu de-a-
mănuntul, caut prin tóte părțile,
scotocesc. Arom. *pusputescu*.

Alt pron. neh.=alt 121.

Altăr sn.=altar 80 (_{3, 7}).

Ăiü [Wgd. *aił* 13]=usturoiü 38.

Am vb. II = am, *aî, ari, vem veŭî, aũ* ;
conj. pers. III *arbă*; *vuî*—avui; *vut*
avut, *veri*—a avé, avere; *ari iarbă*—
este érbă 71 ; *u vut-aũ* = a avut;
ună aspră-u fost 65 (70); *să aibă* =
o să aibă 103 (63); *Di mort lup*
ari la vrîn, să-î iă frică? 74 (261).
[Wgd. 44].

Amăc sm. [tk. ahmăc] = prost, timpit
[Pap.].

Amân = grație, aman 148.

Amă conj. [Wgd. 35, Pap., ama] =
dară 57 (58), 65 (70).

Ambalig vb. I = baleg, a se bălegă
[Pap.].

Ambâr = hambar, pl. *ambara* 62 (2) și
ambôrî 31.

Ambêt vb. I = îmbêt; *amă-îi ambît*
cu vin ŭeli lumi = dar îi îmbetă
cu vin pe acei ómenî 144. [Wgd.
idem 10].

Ambitărnes vb. IV = îmbătrânesc
56 (34).

Amburș (mic) vb. IV = mă lupt: *si*
amburș = se luptă 18.

Amflu (și: amflum) vb. [Wgd. 10] =
umflu, sunt mândru: *mult si amflă*,
mult se umflă în pene 62 (7).

Amin = amin; la timp, tocmaî; *si*
pugudî la amin 62 (8); 56 (21, 27),
57 (48), 122.

Amnâr [Wgd. 10], sm. = amnar.

Amnu vb. I = umblu; *ari un pu-îũ*,
tucu dipri rid, rid amnă 49 (7).—
[Wgd., Pap. 15 idem]; 52 (27); *poŭi*
si amni? 136; *amă poŭi si amniŭi*
136; *amnonda* = umblând 120.

Ampărș vb. IV [Wgd. amportsș
9, 42] = împărtesc.

Ampedic vb. I. [Wgd. *ampedik* 10,
Pap. greșit **ampedic*] = împedic.

Ampirât sm. = împărat 51 (17), 52 (30),
ampiratu bôrîlor = împăratul vin-

turilor 40, vînt strașnic, care suflă
din spre muntele Zîna în satele
Lunđîni și Birislaũ.

Ampirătesc adj. [Wgd. *ampiratés*
38] = împărătesc; *și ca la pũsiră*
an cucòŭi ampiratêŭi = și când îl
puseră în cocoși împărătesci 137.

Ampiraticică sf. = împărătesă 136.

Ampiratiță sf. = împărătesă 142, 143;
împărătesa albinelor 27.

Ampirațolă sf. = împărăție 141, 145.

Amplites vb. IV [Pap.] = împletesc.

Amplitit = împletit 151.

Ampliu vb. I [Wgd. ampliu 10, am-
pliăi 39, Pap. idem] = umplu: *T-am-*
plîc coca? = aî înțeles 66 (30); *la*
amplîară capu = îl înduplecară
64 (56); *li amplîara izm'enili di*
frică 144.

Amprostu vb. I = pun drept, fixeș:
al amproastă 33.

Ampuș vb. IV = imput; *la ampuș*
răsolu = a se da de rușine 81 (418).

Amî = ? 50 (18).

Amî = Dat. de la *îo* [Wgd. *anî* 5], 49
(3, 6), 50 (10, 11).

An prep. [Wgd. idem 34] = în; *an*
ŭer 50 (15); 51 (21, 22); 52 (30); *ara-n*
lantă monă = iară în cea-laltă
mână 33; de asemenea *ăn*.

An sm. = an; anul trecut 53 (34), 62
(11), 77 (331); *ca jũsiră an aî* =
dacă ajunseră în vîrstă 143. [Wgd.
idem 12].

An sn. = han 163.

Ancalâr (Pap.) adv. = călare.

Ancalic vb. I [Wgd. idem 10] = înca-
lec, 66 (118); 144; *ancălicăt* = în-
călecat 152.

Ancalzș vb. IV = încălđesc 147, Wgd.
idem: *ankolzș* 42, *ankolzș* = în-
călđii 10; *să na ancalzșcă*, iar nu:
ancalazșcă 147 (6).

Ancap vb. II = încap; *pimintu nu mi ncapi*—pământul nu mă încape 139.
Ancăre vb. I = încare 152; *delmi cota aînă va ancărcăfi* = din moment ce atâta mă rugați 158.
 [Pap.]: îngreuez, împovărez.
Ancă = încă 62 (a), 164; *domnu 'ncă* 78 (a), Wgd. *ankə* 10, 33; Pap. idem.
Anclid vb. III = închid 45 (a), *anclis* 51 (a); [Pap. *anc'is* = de colóre închisă; Wgd. *anklîd* 10, *anklîs* 39].
Anclînăciuni sf. = închinăciune, compliment; *și ăo să pisăiēs ună anclînăciuni* 142; [Wgd. *anklîini-tșuni* 15].
Ancoă adv. = încóce 162.
An-cola adv. = în colo.
Aneresc vb. III = cresc 153; a răsări sórele: *ancrēști soarli* răsare sórele 106 (a); *di ca să ancrēscă soarli* = după ce apare sórele (lit. după ce o să apară sórele) 119.
Anerielăt adv. = cu minte, înțelept. Wgd. 69.
Ancurûn vb. I = încunun 168; *ancur-unăt* încununat 168.
Ancurunatie sn. = plata pentru încununare, de încununare, ce i se cuvine popei și celor-lalți servitori ai bisericii. [Pap. idem.]
Andirêg vb. III = dreg 149; *și la andirêsi* 151; *andirêzi casa* = deretică (prin) casă.
Andrêșă sf. = undrea 31.
Anfăș vb. I = înfaș, înfășur 117; *la anfașă* 107 (a).
Anfric (mi ∞) vb. I = mēșperiû, mētem; *si anfricară* 140, 159.
Anfrigură (mi ∞) vb. I = mē apucă frigurile [Pap.].
Angă prep. [Wgd. *ango* 34] = lângă; *junsî angă ună moară* 143 [Ety. an + (lân)gă].

Angălbînēs vb. IV = îngălbinesc.
Angărdēs vb. IV = ingrădesc 117, 153.
Angărie sf. = clacă, angărie 41.
Angărofiă sf. = clacă 66 (a, 103).
Anghiēs vb. I = [Pap. greșit *anghiēd*] = înviez; *Cum si anghiēscă?* = cum o să învieze? 159; *anghiā* = înviă 166.
Anghil sm. = inger 168.
Anglăvit adj. = întocmit la stăpân, Arom. *arugăt*; Wgd. 64.
Anglîeg vb. I = încheg; pun la cale: *la anglîgôm lucru* 62 (a).
Anglîet vb. I = îngheț.
Anglit [Wgd. *anglîit* 10] vb. I = inghit; *côn anglîtău* = când inghiția 166; *la anglîtô lupu* 137; *au anglîtô* lisița 136.
Angrăjōs vb. I = supăr, ațîț (câni).
Angrêc vb. I = îngreuez, trag mai mult la o parte 82 (a); Pap. 28 (a).
Angrōp vb. I = îngrop; *s-la angroapa* 106 (a); *angrupăt* 145, 146, 152.
Angunisēs vb. IV = grăbesc 81 (a), 168.
Anjōs adv. = în jos.
Anjūg vb. I = înjug 156.
Anjūr vb. I = înjur 137; Wgd. *anzūr* 10.
Anlōș (mi ∞) [Wgd. *mi anlușēs* 42] = mē îmbolnăvesc; *ună fe si anloașă micu* = îndată ce se îmbolnăvesc pruncul 108 (a, c):
Anmōlîū vb. I = îmmoiū, Arom. *molîū*.
Anmulîari = îmmuiare. Arom. *mulîari*.
Anrăiēs [Wgd., *anraēs* 49, *anraît* 10, 28] mē supăr. Arom. *mi nărăiescu*.
Anrușōn (mi ∞) vb. I = mē rușinez.
Ansōr vb. I = însor; *s-na la ansurôm* să ni-l însurăm 139, 149.
Ansănătșōz vb. IV = însăătoșez; *ca si ansănătșō* — după ce se însăătoși 166.
Anșărătură sf. = colan 127, 128. [lit. înșărătură].

Ansûs adv. = în sus.
 Anşor vb. I înşir.
 Antala-pântala = ciat-pat 62 (10).
 Antâmônîu vb. I = tămâez 120.
 Anticagiû sm. = persoană care se ocupă cu negoţ de obiecte antice 23.
 Antirie sf. = anterior 36.
 Antorn vb. I = întorn, întorc; *şi cõn si anturnasi* = şi când se înturnase, se întorsese 151; *nu-ţi si antoarnă* 84 (470); *si anturnară* 163.
 Antrèb vb. I [Wgd. antrep 10] = întreb 62; *tu-ţi nu antrebă* = tu nu întrebă 160.
 Antrèg adj. = întreg 166 [Wgd. *an-trèk* 10].
 Antribari sf. = întrebare, a întrebă, întrebând 62 (11).
 Antru prep. = între, în; în faţă 52 (30); *ântru; si plascăţeu antru îel* = se ciocniau între ei 146.
 Antru vb. I = intru 58 (1); *tot antră* 51 (32); *ân foc să antrişi* = în foc să intri 58 (6); *ântronda* = intrând 118.
 Antunerie sm. = întunerec 147.
 Antunic vb. I = întunec; *niţi nu si antunicò bini* = nici nu se înoptă, nu se întunecă bine 164.
 Anturcîps vb. IV = turcesc; *mi anturcîps* = mă turcesc, mă fac turc; *ca si anturcîpră bugariî* = după ce se turcîră Bulgarii 156.
 Anţăpari sf. = înţepare 67 (111). *An-ţăpò* 86 (533); *anţăpât* = ascuţit.
 Anţert vb. I = cert [Wgd. antsert 17, 9]
 Anţilèg [Wgd. antseleg 48] vb. III = înţăleg 87 (551), 71 (108).
 Anţing vb. III = încing 117.
 An-ţort [Wgd. an-tsorts 29] = anţert, acu trei ani.
 Anuntru adv. = înăuntru.
 Anurm (mic) vb. I = urmăresc, mă

ţiu după urma cui-vă: *anurmă-ti dupu îel* 26 (13).
 Anurmari sf. = urmărire.
 Anvartès vb. IV = amestec, învîrtesc, înfăşur. *Si anvarteşti an cal* = se amestecă printre cai 166.
 Anvèsc vb. III = îmbrac; *mi anvèsc* = mă îmbrac; *gron anviscùt* = spic cu grăunţe (Pap.).
 Anveşmint sn. = veşmint, îmbrăcăminte (Pap.).
 Anvestimint [nu: *anvestimunt*, cum greşit e în Pap.] = îmbrăcăminte.
 Anvèt vb. I [Wgd. *anvets* 9, *anvitsat* erfahren, geschickt 28] = învăţ 146, 168. *Din toţi măi anvîtau* = învăţau măi bine decât toţi 143.
 Anvîlès vb. IV = învelesc, înfăşur 155, (greşit în Pap. *anvièd*); *şi li anvî di koş* Wgd. 63.
 Anvîit = incolăcit; ghemuit 86 (538).
 Anvîng vb. III = înving.
 Anviniţps vb. IV = învineţesc; *mi anviniţps* = mă învineţesc, devin vinet la faţă.
 Anvirîn vb. I = întristez, măhnesc 145, supăr 158. *Ampîratu si anvirinò* = împăratul se măhni, se supără 164.
 Anvirinari sf. = supărare, întristare, măhnire.
 Anvirinòs adj. = supărat 159, 164.
 Anviţat [Wgd. *anvitsat* 28] adj. = învăţat, obioinuit 80 (585). Wgd. = erfahren, geschickt.
 Anviţatură sf. = învăţătură 143.
 Anvirtès vb. IV [Wgd. *anvortés* (mi ich wende mich 42)] = întorc; învîrtesc; *te anvîrteşti la stonga* = care întorce, se învîrtesce spre stânga 107 (10).
 Anzinucîu vb. I = ingenuchez.
 Anzinucîari sf. = ingenuchere.
 Apansòz [tk.] adv. = pe neaşteptate;

că *Țea noastră fu apansòz* = că la noi a fost cam pe neașteptate 150.
Apîr [Pap. la Nta] vb. IV = a seface Țiuă; *apîrî* = se luminează de Țiuă.
Apsana [etim. arab *habs* = înprisonare] = închisore 164. *Apsànu-luî* 164.
Apț sm. = prizonier [Pap.]; închisore; *aî apț!* aî (în) închisore. [Etim. arab. *habs*.]
Apu sf. = apă; art. *apa* 42 (s), 52 (ss); *apu nu-Ți da să beî* = a nu-Ți da un moment răgaz 62 (14), 60 (15); *di la treî api* 109 (10).
Ar vb. I = ar 69 (s1), 155.
Arâl n. pr. de rîu 146.
Ară adv., conj. = iară (passim).
Arăbaba = foarte repede, cât de mult iute 104 (ss).
Arb sm. veȚi, *ărb*.
Arbêt, *arbeti* Wgd. 24, Pap. = spate.
Ărburi [Wgd. *arbur* 11, pl. *arburî* 22], pl. *arbur* sm. = arbore; *un ărburi cu còrîniîi an sus* 49 (1).
Arburimis sf. arborime, arboret [Pap.].
Arc sn. = arc; instrument cu care se lucrăză bumbacul 33 [Wgd. *ark*, *artsq* 9,24].
Ard vb. III = ard 65 (s, s1), 151; *vrîn foc s-ti ardă, da-ni-mî ti ărdîri!* 59 (s) [Wgd. *arş* = arseî 39].
Ardic vb. I = ridic 71 (198); *si ardică* 119; *unu si ardică, lantu si lăsă* unul se ridică, altul se lăsă 144.
Ardicari sf. = ridicare, a se ridică.
Argavân sm. = Arom. argavân [v. răgavân] = crin.
Argîes [Pap.] vb. IV = cheltuesc; etim. *hargî* arab. = cheltuire.
Ariciū sm. = ariciū [Hma, Oşani].
Aripă, pl. *ieripî*, sf. = aripă.
Arnaūt sm. = Albanes [Pap.].
ArnăuȚeşti adv. [Pap.] albanescesce.

Arsinic (v. răsinić) 128.
Arslân sm. = leū (v. răslan).
Arşon s. = răschitor 34 [v. *răşon*].
Artic [tk] = în sfîrşit 61 (s0).
Arvîă sf. = arie 40. Arom. *arvîe*.
Arzînt [Wgd. idem 48] sm. argint 89 (notă 1).
Arzintâr sm. = argintar 29.
As adv. = aȚi 164. *Pri zuăa di as* 58 (14, 19, 20); Wgd. *as* 34.
Aschîer = armată 142, 151.
Aschitiă sm. = pustnic, sihastru.
Asli [tk.] adv. = adevărat 155.
Aspră sf. = ban, lescae 62 (10), 65 (10).
Astăzi adv. = astăȚi.
Astrêt adj. = sterp 61 (12).
Aşî, pron. dat. refl.; *ş-contă* = îşi cântă 67 (112) [Wgd. *aş* 30].
At sm. = armăsar 62 (12).
Atoali = Arom. *cutrughomsi*, partea casei dintre acoperiş şi zidul pe care se razemă grinȚile ce susţin acoperişul, însă din năuntrul casei în opunere cu strêşina 101 (s0); Wgd. *atqli* der zwischen Decke und Dach befindliche Raum 73.
Atôr [tk hatîr] sn. = plac, chef 62 (17).
ĂȚala-măȚala = 62 (10); *ăȚal* pe Arom. însemnă: om neîngrijit, care nu are nici o ordine în haine, în purtare.
AȚi adv., conj. = apoi 33; dacă 152.
AȚî! = strigăt de chemare ca să oprim catăriî 171; dat sing. de la pron. *tu*.
Ăū Acus. de la *ea* [Wgd. *aq* 4].
Ăîră sf. = recóre [Pap.].
Axèn s. şi adj. = străin 62 (10), 101 (s), 116.
Ază adv. = aȚi.
Aznă [tk haznă] = hazna, deposit de bani, vistierie 138.
Azôr [tk.] adv. = gata 161, 163.

Ă.

Ă! interj. 161.

Ăi! interj.=hăi! 137.

Ămpirât, veđi *ampirât*.

Ăn prep.=în 33, 46 (7), 49 (8), prescurtat în *n: n-vali* 45 (2); *n-timp!*=la anul! 56 (24); veđi și *an*.

Ăncoă adv.=încóce 136.

Ăncuntinăt adj.=încăntinat 61 (74).

Ăngròp = veđi *angròp* 106 (88).

Ănșòr = înșir 122 (veđi *anșòr*).

Ăntru prep.=în față. Arom. *ntră*, *nintră* 51 (17), 63 (37); între 101 (59); *ăntru bătijuni* = înainte de botez 120 (veđi *antru*).

Ăntuneric (veđi: *antuneric*) = întunerec 102 (61).

Ănțilèg [veđi: *anțilèg*].

Ărb sn.=hârb 89 (notă), 86 (517).

Ără (veđi *ară*), se aude la Oș. mai mult.

Ărdicari sf.=ridicare, a ridică 33. (v. *ardicari*).

Ărt sm.=prepelicar. Arom. *hîrtă*, câne de vînat paseri.

Ăsli (veđi: *asli*) 158.

Ăși = își Dat. 64 (53-55), veđi *ași* 220.

B.

Ba! interj., adv.=ba! nu.

Babă sf.=bătrână, bunică 39, 45 (1), 51 (31), 62 (20), 136; *baba*=mósă 117, *băbili*=bunicele 118 [Wgd. *babò*=Grossmutter 49].

Babă sf.=obiectul de lemn care servește la ridicarea pietrelor (= *rò-pilor*) de móră. Ln.

Bablie sm.=Arom. *pelicàn*, fel de cocostârc.

Bacàm=lemn de vopseă pentru vopsitul ouălor 116 (70). Arom. *băcame* [Etim. Arab. tk.=bacàm].

Bacîu sm.=bagiù.

Baclă sf.=fasole țucără 38, 25. Arom. *cuchiaă*, *favă*.

Bacòr sn. (Oș).=aramă; *să scoți bacòru din răzînt*. Arom. *băcîre*.

Bacșis sn.=bacșiș 154.

Bag vb. I=bag.

Bagie sf.=coș; loc de onóre în casă.

Baier sn.=lanț, șir cu mărgelă 36.

Bali sf., pl.=bale [Pap.].

Băligă sf., pl. *bòliză*=balegă 60 (57).

Balig vb. I=baleg; *baligăt*, *băligari*.

Baltă sf.=baltă.

Balıu adj.=Arom. *balıu* bălan; *balıă* fem., care are un semn alb pe frunte; n. de oi, etc. 170 (3).

Bamñă sf.=bamie.

Bań sm., pl.=monede vechi de aramă, cari n-au curs.

Bară sf.=mocirlă 80 (391), pl. este *bòră* Arom. *bară*.

Barbă sf.=barbă 52 (31), 166; bărbie.

Barba-p'îrcîlului = un fel de ciupercă.

Baroșcă sf.=mocirlă mică [Pap.].

Bat vb. II=bat, întălnesc 46 (3); *și apa s-ti bată!*=Bate-te-ar, îneca-te-ar apa! 59 (10-31); *bătui pan di iel*=mă dusei, m'am dus până la el 71 (308); *bătui pri lup*=întălni pe lup 136; *bătui pri albină*=întălni pe albină 137, 157 [Wgd. 37].

Bat-fat=nici o vorbă, nici pîs să nu ȳici 151; ce-vă a: *câr-mâr* nu încap.

Batiz vb. I=botez 62 (31), Pap. idem; Wgd. *bates*, *batesám*, *batesái*, 43.

Bașa adv.=bașca, géba, fără plată; *cò-ți*, *lisifu*, *si-u manănți bașa ua*. De ce, vulpe, să mănânci strugurii fără plată? 150.

Băbăică sm.=tată 62 (22).

Băbès vb. IV=moșesc 116.

Băbiri sf.=moșire, moșit 118.

Băbliòe fig.=bătrân, Pap. 11 (13).

Băbliță fig.=bătrână, Pap. 11 (13).

Băciolă și băciolă sf.=tărlă, stână, strungă 38, 62 (33-34).

Băginac [Pap.] sm. = cunnat, două persoane, cari țin în căsătorie două surori, se numesc *băginăți*. Arom. idem.

Băginic sm. = coșul de pe casă, pe unde ese fumul.

Bălăntiș sf. = bucată de glonț; flé-curî 62 (25).

Bălți sf. = securea 135; Wgd. bōltia 4, bōltie 10 [tk. baltā].

Bărbat sm. [Wgd. bōrbāt 22] = bărbat 49 (1), 159.

Bărbătesca = partea bisericii, unde stau băbati. Arom. *bărbătiasca*.

Bărbătim sf. = băbati mulți. Arom. *bărbătame*.

Bărbos adj. = bărbos, cu barbă; *țista bărbos* = acest arhieru [sau: preot, călugăr], în sens batjocoritor, spre injurie 160.

Bărdac sn. = ulcior 117; obicei de nuntă 129.

Bărdi sf., pl. = bărde. Arom. *birde*, 32 [veđi bārdi].

Bărdi sf., pl. = Arom. *birde*, parte de răboi 32.

Bărdileu sm. = prăjină, servind la răboi 34. Arom. *ciun, templă*.

Bărnăvec, pl. *bărnăveți* = poturi 37.

Bărnice = fel din cereale 25.

Bărnici sf. = fel din cereale 46 (6).

Bășerică, veđi *biserică*.

Bătaș sf. = vâltore 33, Arom. *bă-tașe, batașe* și pl. *bătaș*. Servesce a da consistență șaiacului, abalei.

Bătijuni sf. = botejune, botez, botezare 65 (6), 120.

Bătizari sf. = botezare 119.

Bătut adj. = bătut 105 (65); fig.: cias 89 (14).

Bebi sm. = copil, fecior 166; frate mai mare.

Becfi sf., pl. = poturi 37.

Beî = beu, prescurtare din *curcubēi* 46 (8).

Belchi [tk.] = pôte, dór 145, 147.

Belchim = pôte, dór 163.

Belijos = culeg 113 (73).

Belicū adj. = albicios; n. de câni 170 (3).

Belu adj. = albul, frumosul.

Beluș adj. = alb, de colórea laptelui, frumos. Arom. *bel, bālîș, biluș*.

Berbir sm. = bărbier.

Bes vb. IV = bēs; *beși unu, beși lantu* beși unul, beși altul 139.

Beșic n. pr. de localitate 63 (31).

Bet adj. = bēt 73 (215).

Betă sf., pl. *beți* = calțavetă, jartieră 33: *beți chiteusiti* = calțavete în florite, adecă brodate cu flori 37.

Beu vb. II = beu 46 (3), 52 (23), 61 (62), 62 (26).

Bibă [Wgd. *bibo* = Fleisch 50] sf. = rață; bucată de carne (Pap.); *le-ți ună bibă* = iea-ți o bucată de carne; fel de brodărie 34.

Bic sm = taur; *ca bic* 164. Arom *bic, tavru*.

Biduciu [Wgd. *bidukiu* 37] = păduche [veđi *piduciu*].

Biitură sf. = bețură 62 (28).

Bilă sf. = prăjina; *lungă* = stânca lungă, n. de loc. în Oș. 45 (3).

Bilès vb. IV = jupoiu 86 (516), 141; Wgd. idem = schăle 42.

Bileă adv. = abiă; *saldi noi... scă-pòm bileă* numai noi... scăparăm abiă 150.

Bile = chip, chiar 80 (404).

Bileg sn. = semn, gaj, țintă 125, 163 [Pap.].

Bilăș sf. = beléua 61 (61).

Bilcă sf. = nume de flóre 113 (73).

Bilcă-di-buric = n. de plantă.

Bilcă-fureșcă = n. de plantă

Biļiuc sn. = turmă 73 (₁₁₆), 160.
Biļiur = n. de câni 170 (₁).
Bini [Wgd. *bini* 14, *bine* 16] adv. = bine 55 (_{1,7,8,14}), 151.
Birbeți [Wgd. *birbeți* 22] sm. = ber-bece 160.
Birbiļiū sm. = privighetóre 49 (₁).
Birichjët [Wgd. *birikët* 51] = belșug, noroc 55 (₁), 110 (₁₂), 162.
Bișerică sf. = biserică 49 (₁), 121.
Bistri adj. [Wgd. 28 hell] = clar.
Bișănòs adj. = bēșinos.
Bișoacă sf. [Wgd. *bișoko*, pl. bișòts 10, 23; Pap. idem] = băsică. Arom. *bișica*.
Bișonă sf. = bēșină 139.
Bișòs [Wgd. *bișòs* 28] vb. IV = bes.
Bișori sf. = a bēși, bēșire 63 (₁₈).
Bitărnès vb. IV = îmbatrânesc.
Bitòru [Wgd. idem] = bătrân 161, 162, *bitòrnă* 149.
Bivul sm. = bivol.
Bivulciac sm. = puiū de bivol.
Bivuliță sf. = bivoliță.
Blagoslovit adj. = binecuvîntat 166.
Blaguvisès vb. IV = blagoslovesc, urez, binecuvîntez 122.
Blană sf., pl. *blonă* = bolovan 63 (₁₀).
Blastim vb. I = blastem [Wgd. blas-timī, pers. II, 14].
Blăstēm sn. = blăstem. fesi ∞ = a blăstimat 156; *blăst'emili* pl. 63 (₁₀).
Blăstimari sf. = blestemare.
Blăstimăt adj. = blestemat 61 (₁₀).
Blăzei = ∞ *ăfi bra!* = (fi) fericit 160.
Blizna sf. = fer; aramă 47 (₁₁).
Bliznac adj. = arămiū (fel de brodărie) 35.
Blor sm. = n. de érbă, fel de plantă.
Boabă sf. = grăunte de fasole, bóbe.
Boadnic sn. = butuc, pom de Crăciun 110 (₁₁).
Boară = bor 47 (₁₁).

Boari sf. = vînt 25, 40, 51 (_{17,18}).
Boari-negă sf. = vînt negru, vînt turbat.
Boari-cu-neiă sf. = vînt cu nea, când ninge și suflă vînt. Arom. *Cînd azvîmtură* = când zvîntă.
Boari-di-Zona = vîntul ce suflă din spre muntele Zina.
Bob bob, fasole 80 (₁₈₁); ∞ *roși*, ∞ *șaròt*, ∞ *pri fuști* fasole roșie, fasole pestriță, fasole de pe stălpî; ∞ *dîv* fasole sēlbatică (fel de plantă).
Bob, pl. *bobchi* nasture 36.
Bod sn. surcel 108 (₁₀); țepuș ce se pune în *tindecilă*, ca să o fixeze.
Bogoròdița sf. Maica Domnului.
Boi I sm., pl. boi, n. de constelațiune.
Bolice sf. pēs, dor; *saldi țesta să-ți iă bolica* = numai acēsta să-ți fie pēsul 165.
Bopcă sf. = fel de brodărie 34.
Borgiū sn. = datorie 63 (₁₁), 136.
Borgiliū adj. = dator 70 (₁₈₈).
Boș, pl. *boași* sn = boș 63 (_{11, 14}).
Boșu-cucòtalu = boșul-cocoșului, nume de flóre.
Boū [Wgd. *bou*, pl. *boi* 4, 22] sm. = boū 50 (_{11, 12}), 51 (₁₂), 135.
Bòru = bor: *cioru-bòru* = cior-bor 47 (₁₁).
Brà! interj. = bre! măi! 57 (₁₇), 85 (₁₁₀), 137.
Bracazum sn. cingetóre de ismene [veđi *brucuzumu*].
Braț sn. = braț; pl. *brață* 120.
Brăc, pl. *bròfi* = baltac, baltă mică (Huma).
Brăsnès vb. IV = încerc; *s-brăsnì să ięsa* = se încercă, se sfortă să iasă 161.
Brăsoghier sm. = prost, netot 63 (₁₁).
Brăsl'en sn. = fel de ederă.

Bre! interj.=bre, măi 61 (68).
 Breș sn. = suiș 75 (274). Arom. *gřug*.
 Breșt sm.=fel de arbore, veđi *ju-gastru* 28.
 Briciū sn. = briciū 49 (3).
 Brinceliū sn. clopoșel, ce se anină de gâtul vitelor mici.
 Broască sf. bróscă [fel de brodărie la ciorapi] 35; bróscă 63 (36); ~ *cu samăr* (Ntă) = bróscă țes-tósă; ~ *din apu* bróscă din apă; ~ *din uscăt* bróscă de pe uscat; ~ *verdi* = bróscă verde, care tră-esce prin erva verde. Dacă din întimplare un boū, vacă, etc. mănâncă o asemenea bróscă, se umflă și móre în două țile, când nu i se dă ajutor imediat.
 Broatăc sm. = Arom. *broatec*, bróscă din apă, brotăcel.
 Bron sn. = briū 33, 36 (Wgd. 6).
 Bruenzim sn. = briū de ismene 110 (71).
 Brumă sf.=brumă 63 (37); *cadi brumă* =cade brumă.
 Brusăc sm. (Pap.) = loc sădit cu pini, pinet.
 Bruvinăc, pl. *bruvinefi* = poturi, șal-vară 37.
 Buară (tk. buhară) sm. = cămin.
 Bubaliță sf. = gândăcel, gărgărită 68 (147).
 Bubalița-Domnului = boul lui Dum-neșeu, insectă.
 Bubă sf. = gândac de mătase 63 (38), 58 (38), pl. *bubi* 26.
 Bubrăc (veđi *buburăc*).
 Bubulică sf. = n. de insectă, fel de cărăbuș negru.
 Buburăc (Wgd. *buburăc* = Niere 49) = rinichi.
 Bucă sf. = gura de canal pe unde apa își schimbă cursul din ori-

zontal în vertical; *jűnsiră langă buca di ună moară* 146, 108 (30), 143.
 Bucăiri sf. = mărlire la porci; *por-țilă si bucăires* (Pap.). Arom. se ȑice: *porcul ghițaști*.
 Bucădarnie sm. = mămăligă.
 Bucălă sf. = instrumentul care ține hangul la *gaida* (Pap.).
 Bucifăr sm. = butar.
 Bucioș vb. IV = fluer, șuer; țişiu (despre foc) 52 (33); *an buciō* = anul trecut cîntă 53 (34).
 Bucium sm. = buștén, butuc 119; a-paratul cu care se trage lâna 34. Arom. *scamnu*; *linăr*.
 Buciumigă sf. = nume de plantă.
 Bucă sf. = vas de lemn în care se ține apă, vin. Arom. *bucă*.
 Buclic sn. = *bucă* mai mică 31.
 Buclică sf. = *bucă* mică. Arom. la fel.
 Bucur (mi) vb. I mă bucur 142; *s-na bucurōm* 57 (45); *să nu ti za bucuri* 59 (3).
 Bucuriliță sf. = bucurie 57 (46), 145, 150 (Wgd. *bukuriliț* 7).
 Bucurōs adj. = bucuos; *ubavă și bu-curōși* frumoși și bucuoși 143 (Wgd. idem, 28).
 Bud sm. = n. de flóre.
 Budală sm. = prost, netot 63 (39), 169.
 Budamiă sf. = fel de cuvertură (Pap.).
 Budlancă sf. — nume de plantă.
 Budumencă sf. = nume de flóre; fel de brodărie în felul flórei cu a-celași nume 34.
 Budură sn., pl. — șolduri.
 Buf sm. = bufniță 63 (40).
 Bufcă sf. — flóre dingrădină de culóre roșie 128; moț, tufă de pěr (Pap.).
 Bugăr adj. = bulgar 156.
 Bucăg sm. — cămin 121; loc de onóre lângă cămin: *ași șizū an bugiăc* 143; *aū pűsiră lisita an bugiăc* =

o aşezară pe vulpe lângă cămin,
cădeă la locul de onóre 151.

BuimăciŃt adj. — buimăcit 164.

Bujancă sf. nume de plantă.

Bujăr sm. — bujor, nume de plantă.

Bulićă sf. fel de peschir, maramă.

Arom. numit: *balŃu* 37, 119, 128.

Bumbac sn. — bumbac 33, 63 (4), 83 (48), 153, 163.

Bumbar sm. trintor (la albine);
fel de gândac de culóre négră;
27 (Pap.: *bumbăr*); *bumbăriŃi na*
mănanćă, bumbăriŃi na bilės = Trin-
torii ne mănăncă, trintorii ne ju-
póie, adică: TurciŃi.

Bun adj., adv. bun, bine; *bună*
dimineŃă 54 (12, 13); *curũñi buni*
57 (42); *tot di bun* — cu bine 55
(18); *Domnu di bun* 55 (18-20), 56
(22, 23, 28); *maŃ bun* să-Ńi ajute, cu
ajutor 56 (25); *mai bun* — mai bine
78 (348); *ca s-la rascărmină bun*
bumbacu după ce se va scărmană
bine bumbacul 33; *ieŃi anvŃăũ bun*
146 — ei învăŃăũ bine; *si isprimi-*
neŃti bun se priminesce frumos
103 (63); *buni* bunăŃăŃi, frumuseŃi
48; *cu toati bũnili* cu tóte bună-
ŃăŃile, frumuseŃile.

Bunăr sm. = puŃ [tk. bunăr].

BunăŃati [Wgd. 49, Pap. *bunitati*],
sf. = bunăŃate 143, 158.

BuniŃă sf. = bunăŃate 166; fericire.

Bură sf. = torent de riũ; fig. nume
rěũ 63 (43). Arom. *bora*: *il lo bora* —
i-a eŃit nume rěũ.

BuręŃi sm. = ciupercă 49 (3), Wgd. 8,
Pap. idem.

BuręŃi sm., pl. = ciuperci; feluri de
ciuperci avem:

BuręŃi-di-oŃlor, saũ:

BuręŃiŃi-di-oŃlor = ciupercile oilor;

BuręŃi i-coŃŃilorsaũ buręŃi-di-coŃŃilor =

ciupercile cãnilor; acestea nu se
mănăncă.

BuręŃi-di-ghiiŃi ciuperci vii. Acestea
sunt bune de măncat.

BuręŃi-di-Ńescă ciuperci de éscă;

BuręŃi-di-lu-jiiŃi ciuperci nebunesci,
carŃi sunt otrăvitóre.

BuręŃi-di-calincóŃiiŃi, fel de ciuperci.

Burghie sm. obiect de argint ani-
nat de *tas* 30.

Burgiliă adj. dator 121.

Buric [Wgd. *burik* Nabel, Bauch,
13], sn. — buric; inimă, pântece;
pri gol buric — cu stomachul gol,
flămând 104 (88); *aiŃi fuzi buricu* —
m'am speriat 63 (4); *cum aŃi Ńeri*
buricu cum iŃi doresce inima
143; *nu ra Ńetă la cari s-nu-lŃi cadă*
la buric — nu eră fată, care să
nu-l iubescă 162, 45 (1), 56 (28), 118.

Burnes vb. IV năpustesc; Ńi *con*
si burnira ŃoglävŃiŃi — Ńi când se
uăpustiră balaurii 153.

Burş (mi) mă lupt; *Ńe si burăũ*
ce se luptăũ 153.

Bursuc sm. = bursuc.

Buruvalićă sf. — lingură mare. Arom.
ciubaná [Pap.].

Buruvės vb. IV = amestec [Pap.]; *bu-*
ruviră — cercetară, căutară 156.

Burvės vb. IV = amestec, prescurtat
din *buruvės* 77 (319).

BusulŃeŃi sm. busuioc 117.

Buş sn. — pumn. Arom. idem [Pap.].

Butăr sm. — butar, care face butóie
[Pap.].

Buti sf. butoiũ 31, 54 (4). Wgd.
idem 23.

Butin sm. butoiaş 31.

Butimsn. putină. Arom. *țalar* (Pap.).

Bùtură sf. butură este fel de gu-
turaiũ la vite mari 63 (48); *bu-*
turu bubă rea.

Buturachi sm. — bubă rea (Pap.).
 Bușeî sm. — butoiu, butoiuș 31.
 Bușeîă (Pap. greșit *buteuă*) sf. — butoiuș 54 (₄₃), 168.
 Bușilușcă sf. — butoiuș care conține între 5—10 ocale (Pap.).
 Bușmân sm. — ciorchină de strugure (Pap.). Arom. *arâpune, câirûș-de-aîă*.
 Bușnês vb. IV ating, înțep, spintec; *la bușni cu cușitașu* îl atinse, îl înțepă cu cușitașul 166, *și la bușni rapu* și spintecă pe harap 168.
 Bușlês (mi ∞) — mă lupt (cu pușca, parul, etc.) Pap.
 Buză sf. — buză (Pap.).
 Buzôs (mi ∞) vb. I = umflu buzele; mă îngâmf 63 (₄₈).

C.

Ca conj. ca 52 (₂₈), 61 (₅), 45 (₄); după: *ca s-la rascârmină* 33; când (Wgd. *ka, kasi* 35, *kași* 33).
 Cabațaliă adj. = vinovat, culpabil 63 (₄₇). [Etim tk. *cabât* = vină.]
 Cabatliă adj. — vinovat 164 (tk. *cabât*).
 Cabil adv., adj. cu puțință; *cabil nu-î* — este cu neputință 109 (₇₀) [tk].
 Cac vb. I cac; *una babă moașă urdă cacă*. Pap. 11 (₁₅).
 Ca-ra! strigătul ce-l dă cocoșul 137.
 Caciî vb. I agaț, prind; *căciôt* prins 149.
 Cacôn ca și când, par'că.
 Ca-cum—cași cum; cum; *țela cal ca cum ra?* Acel cal cum eră 150 [Wgd. *ka kum si* 35].
 Cad vb. II — cad 48 (₄₇), 63 (₂₉); *alî cazû* 70 (₁₉); *s-nu-î cadă la buric* să nu-l iubescă 162.
 Cadănușcă sf. — 1. pasere din ordinul cornirostelor, la gât are un fel de *tufca*, încât pare că-î înfășurată

ca o cadână; 2. fel de musculiță.
 Cadonîă sf. cadână, turcică [Pap.].
 Cadôr adj. = demn, în stare 163; *nu fu cadôr si-î află noîma* — nu fu în stare să-î afle sensul 165.
 Cafen adv. cum 149.
 Cafe sm. cafea 145.
 Căigănă sf. — căigănă, jumări de ouă 114 (₇₈).
 Căir [Pap. greșit *caer*] sn. = caier 32, 33.
 Căistur, fem. *căisturița* în limb. figurat: bărbat, femeie (Pap.).
 Cal, pl. *cali* [Wgd. *kal, kalu* 13, *kalî* 22] sm. — cal 50 (₁₀), 52 (₃₈); *calî* 64 (₄₉); *căluli!* 64 (₅₀); *calu lui cu țeripi* = calul lui cu aripă 144.
 Calafër sm. = nume de plantă.
 Calăi sm. — Arom. *călăne*, plumb cu care se spoesc vasele.; *alî trasi* ∞ — l-a înșelat.
 Calamaria = ?, 52 (₃₃).
 Calăiz sm. spion; gazdă de hoți 70 (₁₈₇).
 Calc vb. I — calc, pers. II *calîți*, pers. III *calcă*, 64 (₄₈), 100 (₈₀); *să calîți* 58 (₆) [Wgd. *kalk* 37].
 Cald adj. cald 62 (₁₉).
 Caloeică sf. paloș 144.
 Calup sn., pl. *călopuri* calup, tipar 30.
 Candisès vb. IV conving, înduplec 142; *țeta di frică si candisè* = fata de frică se înduplecă, consimți; *cum bre ti candisèși sa vini?* = cum mai te înduplecași, te îndurași să vii? 148.
 Cantâr, pl. *cantară* și *cantôrî*, sn. = cantar 103 (₈₈).
 Cañîă sf. = barză albă peste tot 47 (₁₄).
 Cap, pl. *căpiti* sn. = cap 46 (₇), 50 (₆), 51 (₄₄), 64 (₄₁₋₆₁), 86 (₃₉₈); *capu* — șeful 19; *ași la puni capu la pîciori* îți tae capul 146; *cari ardouă căpiti?* = cine îndrăznește? 61 (₈₁).

Capăc sn. = capac; *capăc di paia* coș de paie, pentru albine 27.
 Capină sf. spin 63 (41), 64 (34).
 Capră sf. capră 102 (61), 104 (64), 146; *țela murăr ve și capri* — acel molar avea și capre 143; albanez, în limb. secret. 89 (28); *a capra* = joc copil. 90 (4).
 Capră-divă sf. = căprioră, capră sălbatecă.
 Capță sf. = Arom. *căpsuθ*, fel de sită fără găuri. [Pap].
 Car sm. = car 156.
 Caraman n. pr. de câne 170.
 Caraula sf. sentinela 164.
 Cari [Wgd. *kari* 31] pron. rel. care 46 (6), 49 (3), 54 (42); *lu cruî* al căruî, al cui 68 (152); 104 (84); *carî di cari* care mai de care 160.
 Carmăn nume propriu de câne 170.
 Carni, pl. *carîiurî* sf. carne 54 (41), 64 (62), 81 (405), 153, 162.
 Carpin sm. = carpen 28.
 Carti sf. = carte; *alî trim'ësiră carti* = îi trimiseră scrisore 146; ∞ = plămâni. Arom. *frîngă di hicate*: *Îî-arsiră còrțili (di seti)* — mi se arseră plămânii de sete 66 (105). Arom. *îî-arsiră frîngăle di hicate*.
 Carti sf. ploscă; ∞ di vin = ploscă cu vin 103 (63), 120.
 Cartoapi sf. pl. = nume de plantă.
 Casă sf. — casă 49 (4); pl. *casi* obiectele de la război în care se pun scripeții 32; *an casă* acasă 51 (32); *fuzi casă* — se duce în casă 115 (79); pl. *casi și còsurî*. [Wgd. *kasò*, pl. *kasi* 23].
 Casca sf. = casca, obicei la postul mare 114 (75).
 Casmët noroc 55 (6), 64 (68-69). [Etim. tk. *kasmët*].
 Caș sm. — caș, fel de brânză.

Cașcavâl sm. = cașcaval.
 Cașă sf. ciulamă. Arom. *culiàs*, [Pap].
 Caști-țe — [care scie ce] orî-ce. Arom. *cârști-țe, cârști-țe* 123.
 Cat vb. I [Wgd. kat. = blicke 12] caut, îngrijesc 64 (60); *țe catâm?* ce dori-am, adică, asta dori-am și eu 65 (77); *cată* privesce, cată 83 (404); *cată si ancîizî* = cată, trebuie să închiđi 164; *să si cată* să se ogîndescă 102 (61).
 Catină = ? 59 (39).
 Catrân sm. = catran, păcură 58 (24).
 Caț vb. I prind, apuc, încep; *la cățò* 65 (13); *nu pot si cățari* nu se pot prinde, nu pot să se ajungă 54 (40); *toți au cață* toți o prind 53 (37); *țe drum ... să cățòm*, — ce drum... să apucăm 163; *cățò să ancarcă* încep să încarce 153; *còn s-la cață urēcîli* — când îl vor duré, când o să-l apuce dor de urechi 122.
 Caùl sn. = Arom. *căvule* [tk.], condițiune, învoelă 165.
 Caùr sm. = creștin (epitet de batjocură aplicat creștinilor de țarci), necredincios 142.
 Caușă — nume de capre 170 (7).
 Cavâ! interj. vai! [Pap].
 Cavàs sm. — cavaș, păzitor 142.
 Cavgă sf. război; *că vru să facă cavgă* 143.
 Cazàn sm. căldare; *priună cu mucicata și tot cazanu di carni* împreună cu bucata și totă căldarea cu carne 148.
 Că conj. — dacă; *că muriră, undi-sa gròburli?* = dacă muriră, unde sunt morminturile? 140.
 Căcărèz vb. I cotcodocesc 161.
 Căcînă [pronunță: *căcîuăă*] sf. fes, căciulă 64 (51, 97), 101 (59).

Căciulă sf., veđi *căciuă*.
 Căciuncă sf. — nume de plantă.
 Cădănușcă sf. = musculiță.
 Căfalu [Wgd. *kofalu* 67] sm. — caval.
 Căimacăm sm. = caimacam, suprefect 160.
 Călamî, pl. *călōnî* sf. = calam, obiecte de trestie pe cari se adună urzēla (*ustura*), când se urzesce 32, 33.
 Călăr adv. — călare.
 Călămăr, pl. *calămară* și *călămōrî* = călimări [Pap.].
 Călbălōc sn. — calabalic, tapaj 161.
 Căleşă = ócheșe; n. de oi, de capre 170 (8).
 Călcăt (v. *calc*) — călcat 50 (12).
 Călcari sf. [Wgd. *kolkari* 36] = călcare, a călca.
 Căleiōc sn. — capacul ciórecilor. Arom. pl. *căpăchî* 37.
 Călcōnîŭ, pl. *călcōnî* [Wgd. *kolkōnî*, *kolkōanî* 42, *kolkōnî* 12] călcăiŭ; coltuc de pâne, de plăcintă [Pap.].
 Căldari sf. căldare 121, 148.
 Căldăr sm. căldare; *căldaru* 65 (68).
 Căldărnușcă sf. căldare mică 106 (68).
 Căline sm. rodiŭ [Pap.].
 Călinecă sf. rodie 49 (5), 81 (422).
 Călisēs vb. IV chem, invit 118.
 Căloari (Wgd. *koloari* 13, 45) = sf. = caroare, căldură mare. Arom. *căloare* Avela, *căroare* Vlaho-Cli-sura, Bitolia.
 Călugăr sm. — călugăr 154, 156. Se ȑice și *călugur*. Pap.
 Cămăŭi pl. lemne lungi de prins cu ele pesci 31.
 Cămeșă sf. = cămașe; ∞ *turnată* 36; 53 (66).
 Cămilăr sm. cămilar, conducător de cămile, chirigiŭ de cămile.
 Cămilă sf. — camilă 62 (69, 70, 71), 153.
 Cămișōcică sf. (Pap.) cămășuță.

Cămșiă sf. (Pap.) — biciŭ (=tk. camel)
 Căndilî sn. = candelă 51 (24); ∞ *di gaz* opaiŭ cu petroliŭ 51 (24).
 Căndilîr sm. Arom. *căndilăr*, care aprinde candelēle la biserică (Pap).
 Căndilîŭ, art. *căndilŭ* sn. con-deiŭ (Pap.).
 Cântăr (v. cantăr).
 Cântari sf. — cântare, a cânta.
 Cântat adj. cântat, invētat; Wgd. *kontat* = gelehrt 28.
 Căngulă sf. = țipar.
 Căpestru sn. = căpăstru 31, 65 (11); *alî la strinsiră căpestru*.
 Căpină sf. — (Hma) mură, fel de zmeură. Arom. *căpușe* (Pap. = fel de trestie ce se întrebuintēză pentru îngrădirea viilor).
 Căpistēr (Pap. *căpistērî*) sn. — căpistere 31.
 Căpitōnîŭ (Wgd. *kupitōnî* 14, *kupitōnî* 9; Pap. *căpitōnîŭ*) = perină. Arom. *căpitūnŭ*.
 Căprār (Pap.) sm. = căprar.
 Căprină sf. — lână de capră 33. Arom. *căprină*.
 Căpușă sf. căpușe (insectă hemipteră). Arom. idem; ∞ = obiecte — două — de argint ce se pōrtă de femeî la pept.
 Căpūșniŭ sf., pl. fel de fragi [Hma] cari la Oș. se numesc *pătārōg*.
 Căruŭilîŭ sm. — garófă.
 Cărciār sm. fel de hemipter. Arom. *căpușe mare*, care se pune pe boî, capre, nu însă și pe oi.
 Cărciun sm. Crăciun 58 (18), 65 (22), 111 (72); *dirēp cărciun* — în ajun de Crăciun 111 (72). Credem că etimologia acestui cuvînt vine din lt. *calationem*.
 Cărgiŭŭ [Pap. greșit *cărgiŭ*] sm. — pasere răritōre, un fel de uliŭ.

Cărlăuș sn. = scripeti de la rășboi de care se țin ițele. Arom. *căruliu* [Hma idem], v. *cărluș*.
 Cărligă Arom. *căpușe*, fel de insectă, care se pune pe oi. Ca să nu prindă oile *căpûși* de acestea, se ung cu păcură, catran.
 Cărlieș sn. légăn. Se face foarte ușor. Se ia două bețișore mobile și provădute cu piciore spre a se pute așeza ori unde; apoi se légă cu ajutorul unor sfori un tol anume, în care se culcă copilul și apoi înfășurat și legat cu *fașia* se légănă copilul.
 Cărlig cărlig păstoresc; cărlig cu care se împletesc ciorapii.
 Cărlî-mărli — 66 (106).
 Cărluș sn. = scripete 32.
 Cărmilă sf. locul, unde se dă sare la oi [Pap.].
 Cărmes vb. IV—daș sare la oi [Pap.].
 Cărnăt, pl. *cărnățî* sm. — cărnăt 65 (74, 75), 151.
 Cărnâr n. pr. de localitate 65 (76).
 Cărpăloghî=lopată cu dinți de lemn [Pap.].
 Cărpes vb. IV — cărpesc [Pap.].
 Cărși [tk. *karşı*]—în față, vis-à-vis.
 Cărșută sf. partea femelă a cerbului, care este fără corne.
 Cărticîoană sf. = Arom. *șumurônîu* și *mușurônîu*, cârtiță 139.
 Cărulîu sn. scripete (Hma).
 { Cășăbă sf. 146,
 { Cășăbăia sf. 143,
 { Cășăbă sm. Pap.—oraș.
 Căstônîu sm. — castan (Pap.).
 Căstônîă sf. — castană (Wgd. *kostoniq* 7).
 Cășoață sf. parte din corp.
 Căcăres vb. I Arom. *căcăreșu* — cotcodocesc (despre găini) Pap.

Cătelin (Wgd. *Kotelin* 32) adv. în cetinel, încet, domol.
 Căterpî adv. repede, de grabă, curînd 139, 162. Wgd. *koterpu* 32.
 Cătràn (veđi: *catràn*) — păcură, catran 77 (327), 142.
 Cătun sn. (Wgd. *Kotun* 49) — cătun 40, 80 (388), 120, 158; *un fați un cătun* 57 (38).
 Cătun'ên sm. = sătén, cătunén; *cătunênîlî la antribara* 151.
 Cătuniști sf. — loc unde a fost cătun 18.
 Cătușă sf. — pisică 46 (7).
 Cătauă sf. = cățeă 65 (78, 9), 167.
 Căjiă sf. Arom. *căjie*, lopată cu care se scote focul din cămin (Pap.).
 Căjiluş sm. căteluş, cătel mic.
 Căjiluşcă sf. cățeă mică.
 Căjîl (Wgd. *kotsol*) sm. — cătel 45 (3).
 Căjôn sm. — farfurie. Arom. *căjin*.
 Căzutu — suferindul, epilepticul (64), 103.
 Cenă — n. de cățeă 170 (6).
 Cengu sm. în limb. secr.: țigan 89 (18).
 Ceba — n. de cățeă, capră 170 (10).
 Cergă sf. plapomă 65 (801).
 Cervinî sf., pl. = ieie 93 (14); strigoî.
 Cespin, pl. *cespîni* — fel de juniper 106 (67).
 Ceshină sf. = sită cu găurele mai largi.
 Cfacică sf. cloșcă; pomul de Crăciun 81 (103), 110 (72).
 Cheratà înjurătură obicinuită printre turci și greci: *cornutule! dracule!* 156.
 Chiăftăvru = 89 (32).
 Chiăiă sm. *chehae, celnic*, om bogat în turme (Pap.). Pers. *kehaia*.
 Chiăptin vb. I—pepten; *ni la chiăptină* 102 (61).
 Chiăptin sm. [Wgd. *kiaptine* 16] =

- peptene; fel de brodărie 35; ∞ u = peptenele 49 (7).
- Chiăpîiñî sn., pl. = pepteni cu cari se lucrăză lâna 33. Arom. *chiapîni*.
- Chiâr sm. câştig (Pap.).
- Chiârsic sm. persic 28.
- Chiârsică sf. — persică (Pap.).
- Chiêf sm. chef, plac, distracţie 65 (83); *să vină să-lî dară chiêfu lu ampiratu* să vie, ca să distragă pe împărat 146; *să-lî dară chiêfu* să-l facă cheful, adică: să-l distragă 142.
- Chiêpt sn. (Wgd. *kiept* 16) pept; *că ea di la chiêpt an jos nu vę carni* fiind-că ea de la pept în jos nu aveă carne 147.
- Chiêrsenu lungan, gură-cască 89 (31).
- Chiêsi sf. pungă 103 (83), 139.
- Chiêsmе sf. fel de cleşte 30.
- Chiêdin sm. — aţă 105 (88).
- Chiêcâîes vb. IV = strănutez (Pap.).
- Chifnîes vb. IV chefuesc, petrec 164.
- Chiluvêt sm. fel de podăbă pentru cap 36.
- Chimêr sn. chemir, cingătoare 36. (Wgd. *kimêr* 51).
- Chimêri sf. — chimir, cingătoare 33.
- Chinisês vb. IV — pornesc 136 (Wgd. *kinisês* 42).
- Chiôruvês vb. IV — chiorêsc 59 (31); *să chiôruvêşi, da-ni chiôruviri!* chiorire-ai, să chioresci!
- Chiş sn. colţ; *cu chioşuri* cu colţuri 35.
- Chişî sf. ungher 100 (38).
- Chipru adj. chipeş; *uomu fista-î chipru* acest om este chipeş.
- Chirdusês vb. IV câştig 85 (488).
- Chiriă sf. chirie 141.
- Chitâr sn. prescure (Pap.).
- Chiteă sf. = flóre; buchet 52 (31); *ună chiteă di buffi* 128; *chiteă an-*
- ghel'şăliă* nume de flóre; *chiteă tumnărească* = o flóre frumoasă de colóre roşie, care apare tómnă.
- Chitensit adj. = înflorit, lucrat în flori 128; *bęti chitcusiti* jartiere, calţavete înflorite 37.
- Chirniês vb. IV (Pap.) câştig.
- Chiure sn. = blană 162.
- Chînstec sn. — lanţ, de obicei de argint; ∞ *di soică* lanţ de bricég 30.
- Chînstecă sf. — un fel de placă de argint lucrată artistic 30.
- Chîutec sn. bătae 157.
- Ciabòc adv. = în grabă 103 (64), (tk. *ciabùc*).
- Ciăcal sm. şacal.
- Ciăcu = nume de câne 170 (12).
- Ciăfût (veđi *ciăfût*).
- Ciăfrăniş sm. = nume de plantă.
- Ciăir sn. livede 106 (67).
- Ciălbînă sf. céfa. Arom.: *cirifetă, curcubetă* (Pap.).
- Ciăliră sf. — se numesc obiectul cu care se stălesc struguri, ca să fie transformaţi în must 28.
- Ciălmă sf. cialmă 128.
- Ciămugă sf. ciomag, ciocan de lemn 31, 91 (5).
- Ciănceon sm. buşten ars; fig. călugăr. Arom. *bucium* 77 (328).
- Ciăni-loc (pămînt, *ciăni*) fel de plantă cu care se frécă coşul de pe albine, când vrem să roim albinele.
- Ciăpă n. de căteă 170 (11).
- Ciăpăròg sn. — şchiópă. Arom. *filtac* (Pap.).
- Ciăpugă sf. briu 91 (31).
- Ciăròp. (art. *ciăròpa* 154), pl. *ciăròpi* = ciorap 35, 37.
- Ciăre sn. rótele morii, maşina morii 108 (6); *cărlig* de care se atărnă

ce-vă; *ciarcu-cu-runc* cârlig cu runc; *ciarcu stupăt*, fel de brodării 34, 35.

Ciardăc sn. terață, chioșc 162.

Ciarnic sm. dud 152 (Wgd. *tšernic* = Maulbeerbaum 50).

Ciarvină sf. ieale; strigoii 65 (86).

Cias sn. cés 100 (18), 116.

Ciaviă (tk. *civi*) sf. cuiu (de lemn) 107 (88).

Ciăfăt sm. — evreu 140.

Ciăfută sf. (lit. jidănósă), sfrânciog.

Ciămpărloasă în limb. secret: salut turcesc 89 (12).

Ciănușă [Wgd. *tšinușo* 17] sf. — cenușe 50 (10), 117.

Ciăpnês vb. IV ating; *saldi s-la ciăpneă un ūom* numai să-(l) fi atins pe un om 166.

Cicia — unchiu 153; neică; *a! bra! la cicia* — ei! al necăi 153;

Cicicăia sf. pasere din ordinul corniroștelor.

Cicîoî pl. nume de plantă.

Cicir *cicir-picir*, imitând ciripitul rândunelelor 45 (1).

Cicîurûș sn. = picioruș (în limb. copil.) Pap. 24 (10).

Cielăzăt adj. *gron* 25, fel de grâu.

Cifărnaș vb. IV țîși; *acu cîfărnești* — dacă țîșie 109 (10).

Cîfincă sf. = pițigoii 47 (10), veđi *cîufingă*.

Cil n. de cal 170.

Cilîă, pl. *cilî* fel de arbust spinos, crește în câmpii.

Cimilês vb. IV înșel, glumesc 65 (86).

Cimirică sf. — nume de plantă.

Cincîupercă sf. ciupercă.

Cioară sf. cióră; cîor 47 (12).

Cioc sn. = ciocan; *ciocu-ngurgulăt* ciocan rotunjour 30.

Ciocnît [*tšokuît*] kastriert, gehäm-

mert, Wgd. 28.] = întors, bătut, ciocănit. Veđi *cîucuiês*.

Ciofecă, pl. *ciofî* = cióră 155.

Cîop sn. instrument de găurit samarul 31; dinte de furcă, pl. *cîopiti* 31; cârligul din stâlp, care se află mai la fie-care casă, și care face parte din grindă, fără să fie bătut cu cuie.

Cîopcă sf. fel de brodărie în formă de dinți, în forma pliscului paserilor 34; plise; Pap.: țita ulciorului.

Cîorbă sf. — cîorbă, supă 160, 72 (123).

Cîorbagia [Wgd. *tšorbadžoio* 7] — notabil.

Cîorbu-ŭocîului = timplele capului [Pap.].

Cîotcă sf. — mână, în limbagiul copil. Arom. *cîotă*, pl. *cîoti* (tot în limb. copilăresc).

Cîotără sf. = fel de ploscă în care se pune vin 120.

Cîoulăr sm. olar 29.

Cîomp — cep 28.

Cîoru cîor 47 (12).

Cîpă sf. cismă 117.

Cipecătês vb. IV ating (Pap.); miroșesc (abiă atingînd obiectul de nas).

Cipnês vb. IV ating 101 (80).

Cir'eî sm. — bubă, care apare prin părțile cărnoșe. (Arom. *garnuț adunăt* bubă cîptă) 166.

Cirêp sm. coptor. Numai la Nănta se pronunță *cirêp*, precum și *snuêp* (în loc de *snop*), *puêrc* (în loc de porc).

Cirêș (Wgd. *tširêș* 17) sm. cîreș.

Cîreșcă sf. — cerașă; *ca cîreșca* 34; *cîreșchili* — cereșele (fel de brodărie) 35; nume de flóre.

Cîrișăr sm. — 1. paserea numită botgros; 2. Iunie.

Cîrvina (Pap.) strigîcică veđi *cer-vînî*.

Cistès vb. IV cinstesc. Arom. *mescu* 123.

Cistit adj. = cinstit; *cistită-va nşă numi!* 56 (38); *cistită-va bucuri!ă* 57 (46).

Ciubrică sf. nume de plantă miro-sitoare. Arom. *ciumburică*.

Ciubuc sn. — ciubuc 49 (8).

Ciuc (Pap.) — ştiulete.

Ciucan sn. — ciocan 30.

Ciucă sf. — dél. Arom. *ciucă* (Pap.).

Ciucul'eu sm. ciocârlan (pasere).

Ciucur sm. pirostrie făcută de pământ (Pap.).

Ciucnès vb. IV = sun, ciocănesc 168.

Ciuculès vb. IV întorc, scopesc; *ciucuit* întors, scopit (Pap.).

Ciucutir sm. — ciocănăş, ciocan mai mic.

Ciudă sf. — minune 159; pl. *ciudi* — lucruri plăcute de ale mâncării 128.

Ciudès (mi∞) vb. IV mêmir 158, 72 (315) (Wgd. *tşudès* überlege 42).

Ciudit adj. mirat; *ticîor ciudit* — minunat fecior 153.

Ciufingă sf. = pişigoiu 47 (10).

Ciul = termin de joc copil. 90 (3).

Ciula = n. de oi 170 (14).

Ciulès vb. IV — ascult cu atenţiune. Arom. *ciulescu* [Pap.].

Ciumă sf. ciuma 59 (20); *ciumât* înciumat, bolnav de ciumă.

Ciumă sf. bucăţică de lână 65, 87. Arom. se dice tot: *ciumă*.

Ciumbàs sn. tufă de păr din cap.

Ciumuligă sf. umflătură la cap, provenită dintr'o lovitură ôre-care. Arom. *şucă* şi *ciucă*.

Ciung adj. — ciung, fără mână; *ciungă să-u porţi!* 60 (11).

Ciup adj. — Arom. *cip*, cine-î fără urechi, sau cu urechi prea mici;

capra ciupă = Arom. *capră cipă* = capră cu urechile mici [Pap.].

Ciupă n. de capre, de oi 170 (15).

Ciuplès vb. IV — ciupesc, pişe 137; ∞ — cioplesc Pap.

Ciuplitoarcă sf. — ciocănitóre, pasere care îşi face cuibul cu pliscul.

Ciupulenţă sf. membrul viril la copii 107 (68).

Ciur [Wgd. tşur 49] ciur. Arom. *şir*.

Ciurecul'ei sm. ciocârlan. Arom. *culean*.

Ciurilă sf. Arom. *şirliciu*, obiectul cu care bat baciî laptele, ca să-l prefacă în brânză şi unt 31.

Ciut adj. Arom. *şut*, *ciut*, fără cörne; *capră ciută* capră fără cörne; *birbeţi ciut* berbeci fără cörne; nume de vite 170 (16, 17).

Ciutnès vb. IV — azvîrlu, arunc 167.

Ciutură sf. = măsură pentru măsurarea grâului, porumbului 138.

Ciuş adv. = în cârcă; *la lai ciuş* = îl luai în cârcă [Pap.].

Clipelă sf. pleopă 103 (64).

Clisnicioarcă, pl. *clisnicioarchi* obiecte de la război în care se pun scripetii, numite şi *casi* 32.

Cloput sn. = clopot [Pap.].

Cloşnic = ? 31.

Cloţă sf. — lovitură din picior 161, 162.

Clondă sf. fr. *chiquenaude* [Pap.].

Clundir sn. = clondir, în care se pune rachiū Arom. *păgûr* [Pap.].

Clupuţol sm. — clopoţel [Pap.].

Cluţăiès vb. IV — a bate din picior, a da lovitură din picior; *ca!î! cön si cluţăiès* = când caii se bat cu piciórele 64 (48).

Clieuit adj. = pe şele; *şadi clieuit* — şede cam pe şele, adecă şede rău, jenat, nu la largul său.

Chiag sn. = chiag [Pap].
Chem vb. I = chem; *să ti clămă*,
 să te cheme 39, 57 (54).
Chieșt sm. — clește; *~ di trăziri telju* —
 clesce de tras firul, de subțiat fi-
 rul de aur, de argint 30.
Chiești — clește de cal [Pap].
Cheti sm. — cămăruță de păstrat
 haine, etc., celar 40.
Chin sm. = țăpuș, pană, care servește
 la despicatul lemnului. Arom. *sfină*,
piană, *scărpă* 148.
Chinețar sm. = cuiar, care face cuie
 pentru potcovitul cailor 29.
Chineți, pl. *chineți* — cuiu de potcovit
 caii. Arom. *găvòz*, *guvojdu*, *guvòzd*
 66 (88).
Chingă sf. = Arom. *vinglă* chingă,
 cu care se fixează samarul său șeua
 la cai, catări, etc.
Chinică sf. — arbust servind de nu-
 triment pentru capre.
Chinuri sn. pl. bôlă la copii; umflă-
 tură la piciore din cauza frigului.
 Arom. *lungă* 104-107 (65-68).
Clipă sf. — clipă; pl. *clipi*.
Cmo adv. [Wgd. *kmo* 7,33] = acum
 53 (34).
Cmoți adv. — acuma 142, 156.
Coà adv. (citesce o singură silabă) =
 încóce; *oà di coà aci dincóce*
 156; *lăgară coà*, *lagară cola* = aler-
 gară încóce, alergară încolo 156.
 Arom. *aoà*, *ncoà*.
Coadă sf. — códa 45 (4), 51 (32), 66 (89);
coàdili = coșile 53 (39); *~ di uo-*
clju — códa ochiului (n. de plantă).
Coadă-oaiță sf. — códa oii, nume
 de plantă.
Coajă [Wgd. *koazq* 23], pl. *coji*
 cóje; pielea de la samar său șea;
 66 (82).
Coardă sf. — un fel de staul pentru

capre și oi, ca să le adăpostescă
 în timpul ernii și să le apere de
 frig, plóie, zăpadă. Arom. *Coardă*.
Coarnă sf. = córnă, fructul cornului
 [Pap].
Coasă sf. — cósa 155.
Coastă [Wgd. *koastq* 11] = cóstă
 50 (14), 147.
Coasta-căluului — nume de plantă.
Coasta-pêștilui — nume de plantă.
Coățiri sf. — cócere, a cóce.
Coc [Wgd. *koc*; *kopš* 39] vb. III =
 coc [Pap.]; *copșu* copseiu.
Cocă sf. = figurat însemnă: capul
 66 (80, 91).
Cocină sf. — coteț 40, 96 (33).
Codru sn. — partea din mijlocul sa-
 tului, unde se strâng sătenii (Hma)
 și care se mai numesce *uoruri*, *tu-*
lăriști; bucată pătrată de plăcintă,
 care Arom. se numesce: *codur*.
Codru-verdi fel de plăcintă 38.
Codru-negru = nume de loc. între
 Lescova și Oș.
Coduri sn., pl. = plăcintă cu legume
 114 (76).
Cojoc sn. — cojoc 36 (v. *cujoc*).
Còjuc sn. = cojoc 153.
Cola adv. [Wgd. *kola* 7, 33] = acolo
 82 (423), 350; *mai cola* — mai în-
 colo 157.
Colan sn. — colan; Wgd. *kolan* 51
 Gurt.
Colăia adv. — acolo 153. Arom. *acloia*.
Colbă sf. — brătară [Pap].
Cole [Wgd. *kolk*, *kolkuri* — Schenkel
 24, 50] sn — pulpă, partea cărnosă
 a pulpei [Pap].
Colidă sf. — colindă [Pap.]; bêtul
 cu care colindă băeții 32.
Comandăr sm. — șef suprem, după
 rege și împărat 152.
Comăr sm. — fel de tăun.

Conă nume de cățeă 170 (18).
 Condnr sm. acvilă, pasărea închi-
 puită ca cea mai frumoasă și mai
 puternică 148, 149.
 Còpău sm. oșorul de la pasări,
còpău mari și còpău mic.
 Copeă [Wgd. *kopîși* Schnalle 80]
 sf. — copeă; ~ *cu chiustêcuri* —
 copeă cu lanț de argint, servind
 a prinde, subț sîn, haina dintr'o
 parte și alta 30.
 Copt [Wgd. 17] = copt.
 Corb, pl. *corbî* — corb; *niști corbî*
 nisce corbî 165. [Wgd. *corp* 13].
 Corin, pl. *coriî* rădăcină 49 (1),
 139, 166.
 Cornu, pl. *coarni* corn 48 (18); *pal-*
giðe, palgiðe, scoati coarnili si
scoc — melc, melc, scôte córnela
 să joc; ... *coarni ari* ... 52 (18);
an cornu di bou 66 (93).
 Corn, pl. *cornî* corn (pom); *par*
di corn uscât 105 (95).
 Corp sn. corp.
 Cos vb. III cos; 106 (90); *cusût*
 110 (71). Pap. *cusûi, coâsiri*.
 Costrêj sm. = soiû de șalău (pesce).
 Coș, pl. *coșuri* și *coașă* coș 47 (10);
coșuri stupuri de albine 40, 27.
 Coș sn. — partea morii unde se pune
 grăul, ca apoi să cadă pe pietrele
 de móră, grăunte cu grăunte spre
 a se măcină.
 Còșniță sf. coșdecăratstrugurii 28.
 Còștiviță sf. — viperă 148.
 Cot, pl. *roturi* = cot 101 (90). Pap.
 cotul mâinii și măsură.
 Covă sf. Arom. *covă* și *cuvă*, găleța
 cu care se scôte apă din puț (Pap.).
 Còîni sm. [Wgd. *kòîni* 4,6] pl. *còîni* =
 căne 66 (94,104), 60 (97); *di còîni nu-l*
ai frică 51 (19).
 Còmp, pl. *còmpuri* câmp, câmpie 139.

Còp adv. când [Wgd. *kòu* 6, 33, 35].
 Cònipă sf. = cânepă.
 Cònt vb. I cânt 45; *si duți la popă*
di-lî còntă mulitfă se duce la
 popa de-î citește mulitfă 118; *còn-*
tă-mî cartea, cetesce-mî scrisórea.
 Còntic, pl. *còntiți* (Wgd. *kòntik*, *kòn-*
titsò 9) cântec 145; *dar kòntic*
 cânt (fac cântec) 145; *si daròm*
còti un còntic să facem câte un
 cântec, adecă să cântăm câte un
 cântec 161.
 Còrpă sf. — (cârpă) batistă 162, 163.
 Còrți.s. pl. — (cârțile) părțile lăginoase
 din nas, din cap. Arom. *cârți*.
 Còt, fem. *còta* — cât, atât; *còt salca*
plod și tu còta fămeliă cât rod
 salcia și tu atâtia copii — atâta
 familie să ai 59 (7); *còta-ți fu?* —
 atâta ți-a fost? 136; *còti* = câte
 62 (9); *còți* 61 (4), 59 (9), 104 (96)
 (Wgd. *kòt* 32, *kòta* 7, 32).
 Còti-va pr. neh. — câte-vă, unele 162.
 Wgd. 29.
 Còtru către, spre 45 (2), veđi *cutru*.
 Còti pr. inter. — de ce? 66 (107)
 (Wgd. *kòtsi* 34).
 Cra! = strigătul corbului; carne,
 149; *cra! pi!* = carne, apă.
 Cracă sf. = ramură 110 (72).
 Crațină sf. ? 59 (29).
 Craț! — tronc! (cuv. onom.) 45 (4).
 Crângeliș sm. lemnul care servește
 a întări fusul de fer al morii.
 Crăstăveți și Crăstăvêț sm ca-
 stravete (Pap.).
 Crășnès vb IV = scrișnesc dinții;
 rod cu dinții 169.
 Crăști — (care scie) cine scie 167.
 Arom. *căriști*.
 Crățălès vb IV — scrișnesc, a face
crăț, craț 67 (135). Arom. *cîrșinescu*
 (dințilî).

Crep vb I = crêp, plesnesc; *nă crep* 60 (54), 71 (102); *să-lî crepă țîțîli* 108 (70), 159.
 Cresc vb. III—cresc 56 (34), 103 (63); *s-na creșcă* 115 (78); *că iarba criscusi* 168.
 Cr`emini [Wgd. *kremini* 8] sm. — cremene 67 (108).
 Creștă sf. créstă; *creștă di piștòl* cocoșul pistolului [Pap.].
 Criel [Wgd. *krièl* 8] — creer, minte; *să-ũ aibă-n criel* să o bage în sémă 116; *nu-lî trițea prin criel* nu-î treceă prin gând 165; *aș dusi an criel* = își aduse aminte 142; Wgd. *nu lî-e kopt krielu* 68.
 Crielăt adj. înțelept, cu minte 69 (169); 72 (235), 164: *criulăt* (când se vorbește iute se aude forma acésta din urmă mai mult).
 Crimnareă adj. cu cremene [sub înțeles: pușcă].
 Crimnisès (mi) vb. IV mă prăvălesc.
 Cristòs Crist (v. Ristòs).
 Criștin sm. — creștin 58 (27).
 Criv adj. = strîmb 67 (108, 110).
 Crivă adj. strâmbă; fig. salut turcesc 89 (11), sabie 89 (15).
 Crivès vb. IV schiópët 65 (69).
 Crivul`că (cu ∞) cu curbă, cu linie strîmbă (fel de brodărie) 35.
 Croablă sf. fel de puțină de pămînt sau lemn a 25—30 sau 35 ocale [Wgd. *krōblo*] 31.
 Croatnic adj. blând 77 (320).
 Crud adj. necopt, crud.
 Cruîès vb. IV croesc [Pap.].
 Cruî sf. — cruce 67 (111), 116 (80), 166 [Wgd. *krutsi* 23]; ∞ nume de constelațiune; partea corpului numită Arom. *cătînă* [Pap.].
 Cu conj. cu; c-, 46 (6); *cu sinătati* 56 (18); *cu vech* 56 (28); *an loc di apu cu*

vin în loc de apă, vin (turnă) 144.
 'Cu v. *acu*.
 Cuc sm. — cuc 45 (2); 46 (5), 67 (113, 115).
 Cuc sm. nume de plantă.
 Cucăr sm. stifat de ciapă. Arom. *curcare*.
 Cucîan sm. varďă 38.
 Cucîană sf. coteț 80 (391).
 Cucnès vb. IV rêsar, cresc; *iarbă verďi nu cucnești* = érbă verde nu cresce, nu rêsare 50 (11, 12).
 Cucioană sf. — cocónă 51 (17).
 Cucòș sm. = cocoș 67 (114).
 Cucòt sm. cocoș 45, 137; mândru 86 (333), 67 (112).
 Cucotî sm. cocoș 136, 137.
 Cucudă, pl. *cucudi* belciug, greutatea ce se atârănă de còda cântarului 141.
 Cuculicîu sm. = fructul pinului, bradului.
 Cucurêti, pl. *cucurêți* — cocoșel.
 Cucuricu cucurigu 45 (1), 137.
 Cucuròs (mi ∞) vb. I mă fudulesc, mă rățoesc 67 (119).
 Cucușoană sf. păduche ce se pune pe găini.
 Cucutăș sm. = cocoșel, fig. băet. Pap. 11 (19).
 Cudiță sf. = codiță; partea cu care se termină șira spinării. (Pap.).
 Cufărès vb. IV = cufuresc 72 (118).
 Cufoari sf. cofóre (Pap.).
 Cujòc sn. cojoc 141. Wgd. *și ku kužatsi* 77 und mit Pelzen.
 Cujurêti, pl. *cujurêți*, gogoș 36. Arom., *cucùliu*.
 Cul — n. de cal.
 Culă n. de epe 170 (19).
 Cule (mi ∞) mă culc 50 (14), 117; *ti culîți* — te culci 160.
 Culeră sf. holera 59 (64); *culera s-ti jungă!* Pap. 13 (8).

Cuib sn. (Wgd. Kulip 49) = cuib 148.
 Cum adv. = cum.
 Cumăt sn. bucată 46 (6), 124.
 Cumată pl. cumoți sf. — bucată 45 (2), 119.
 Cumățol sm. — bucată mică 118.
 Arom. *cumățuș*.
 Cumetru cumetru, șiret 89 (11).
 Cuminie vb. I cuminec, împărtașesc; *mi* ∞ = mă cuminec (Pap.).
 Cuminicătură sf. cuminicătură (Pap.).
 Cumnăt (Wgd. *kumnăt* 15) sm. — cumnat 121.
 Cumpăr vb. I cumpăr; *oămină* *cumpără* 115 (19). Wgd. *kumpor* 11.
 Cumpărător sm. cumpărător (Pap.).
 Cunac sn. conac, palat 151, 154.
 Cunadă sf. — jder.
 Cundilă (v. *candilă*).
 Cundisès vb. IV ajung, poposesc; *emo cundisiră veli la an* acuma poposiră ei la han 163.
 Cundur sm. două ciorchine de strugure lipite. (Pap.)
 Cundose vb. III = cunosc; *s-ti cundose* 78 (338); *cunuscără, că țela sa fi-ciorilă* cunoscără că aceia erau feciorii 146; *cunuscă, că ari...* 145.
 Cup sn. grămadă; grămadă de gândaci de mătase 26, 151.
 Cupăcili sm. — copac 28.
 Cupăniă sf. copaie, albie; pl. *cupoñi* — copăi 31, 67 (117); *cupoñi darăfi* grămești făcuți 138.
 Cupărăn sm. fel de dulamă 37.
 Cupiă sf. fel de obiecte cu ajutorul cărora se plutesc 31.
 Cupilăș sm. — flăcău tânăr de însurătoare, care a împlinit 14 ani 57 (38), 112 (13), 125.
 Cupirès (mi ∞) mă acoper 77. Wgd. 78.

Cupirit [Wgd. *kupirit* 24, *kupirituri* = acoperiș 24] adj. acoperit.
 Cupirimint sn. = acoperiș, cuvertură, acoperemint (Pap.).
 Cupitōñi (v. *căpitōñi*).
 Cuprèt sn. nume de plantă.
 Cur vb. I curê; *cură-ti di oă* — curêță-te de aci, adecă cară-te de aci 60 (38, 39).
 Cur sn. = cur 47 (10), 51 (11, 18), 67 (118); *la ai curu greu* = ai ostenit, ai obosit 136; ∞ — fund 82 (432).
 Curu-gălinăliă = curul găinei (fel de brodărie) 35.
 Curăt, fem. *curată* curat 101 (60).
 Curañă sf. (Wgd. *kurao* 8, *kurqili*, *kurali* 123) curea 53 (38), 67 (118).
 Curbăn sacrificiu (tk. kurbân) 148.
 Curbèt sm. = Țigan.
 Curenebî sm. — curcubeu 46 (6).
 Curdisès vb. IV mă pun, mă așez; *si curdisiră* se puseră 160; *con si curdisi țela cu crivili coarni* când se așează, când mi se puse acela cu cornele strîmbe 162.
 Curiă sf. = pădure mai mică 167.
 Curișniță sf. găinați 46 (6).
 Curită sf. butoiu mare de pus struguri 30.
 Curm vb. I curm, despart (Pap.).
 Arom. *curmu*.
 Curm sm. curmei; *șistafili cu un curm* bani cu un curmei (fel de brodărie) 34.
 Curon (Wgd. *kuron* 15) curînd; *mai curon* — mai curînd 169.
 Curpau curpan 27; n. de plantă, care crește ca vița și servește și la facerea coșurilor de albine.
 Curșum sn. glonte; *si dusi ca curșumu* = se duse ca glonte, adecă repede, iute de tot 164.

Curun vb. I — încununez. Arom. *ncurîn, ncrîn* (Pap.).
Curunățiți s. pl. plata ce se cuvine pentru încununare popei și celorlalți servitori ai bisericii.
Curună sf. (Wgd. *kurunq* 11) corónă, cunună; cununie; pl. *curûñî* = cununie 98 (₄₀); *curûñî buni* — cununii bune, adecă căsătorire bună 57 (₄₂).
Cus adj. = scurt 67 (₁₂₁₋₁₂₃); *cusă* scurtă 82 (₄₀).
Cuscres vb. I Arom. *ncuscărêdu*, mă fac cuscru; a se cuscri.
Cuscrișă sf. = cuscrenie. Arom. *cuscrișie*.
Cuscrimi sf. = cuscrime 150.
Cuscu sm., pl. *cuscri* cuscru.
Cuscun sn. curelele cari vin pe subț cōda calului 31.
Cuscū fel de pământ pentru ôle.
Cusēs vb. IV — cosesc [Pap.].
Cuse — nume de câne 170 (₄₁).
Cusi-cucoti n. propriu 136.
Cusișă sf. = cusishă, cōdă de pēr 76 (₃₀₅), 117.
Cusor sn. cosor 50 (9); *cusoru* = fel de broderie 35.
Custandinăreică; *furlina* — galbenide ai lui Constantin, galben austriac.
Custrăc sm. — fel de pesce ca șalaul.
Cutăr sm. coșar [Pap.].
Cută sf. — (în limb. copil.) câne, cățel, cățea, etc. Arom. idem.
Cutet sn. coteț 40.
Cutie sf. — cutie 49 (₉).
Cutmăcū sm. Arom. *lapte gros* = lapte fiert și lăsat să devie gros [Pap.].
Cutnișă sf. = partea coșului morii de desubț, în forma unei cutiōre pe unde cade grăul, grăunte cu cu grăunte, pe petrele de mōră, spre a se măcină.

Cutru în cotro? către, spre [Wgd. *kutru* 35].
Cutra adj. = sărman, biet nenorocit 163; pl. *cutriș* 166.
Cuțachi sf. partea din dărăt a samarului de care se prinde funia [Pap.].
Cuțărōs (mi ∞) mă fudulesc, mă rățoesc 67 (₁₂₄).
Cuțităș sn. — cuțit mic 166.
Cuțot sn. cuțit 159, 166 [Wgd. *kutsot* 10].
Cuvăciū sm. fierar 29, 153; numele insectei, răgace; cărbuș.
Cuvaluă sf. nicovală. Ar. *amōne* 30.
Cuvet [Wgd. *kuvet* 51] — putere 156.

D.

Dalac sm. — dalac 59 (₃₃).
Dăă sm. unchiu 62 (₃₃).
Dali (veqī dăli) dacă, ôre 159.
Damba-dumba 157.
Damcă sf. semn, marcarea ce se face pe frunte 116 (₃₀).
Dașpretsi [Wgd. 28]. num. = douăspre-dece.
Dașpōts [Wgd. 28] num. două-deci.
Dap vb. I daū apă la vite, adap 91 (₁₁) [Wgd. 7 idem]. Arom: *adap: adăp prăvqī* = daū apă la vite; *adăp grădina*, stropesc grădina, etc.
Dar vb. I = fac, durez. Arom. *adār* 33, 62 (₂₄), 69 (₁₅₉); *la dărară sac de pașă* 82 (₁₃₄); *nu știă să dară bun războiū* nu sciă să lucreze bine în războiū 155 (₁₁); *dărăt* (lit. — făcut) prefăcut 156; *si nă darōm dințilī* să ne tocim dinții, să ne gătim dinții 161.
Dar, pl. *daruri* dar 122.
Dască sm. = învățător, profesor 165.
Daș [Wgd. das Spiellämchen 50] miel obicīnuit a merge după cinevă. Arom. *mînăr*; cuvīnt de provo-

care a berbecilor și meilor *mînări* ca să se isbescă între ei, sau cu fruntea lor în palma cui-vă. Wgd. 74

Dată menit, dat 67 (135).

Daŭ vb. I daŭ; *să-mî da* 48 (15); *dă-mî!* 47 (13); *da-ni-mî ti ârdîri* dare-ar să te arză! 59 (9); *șa da-ni ver iri!* = Dare-ar să ne fie așa! 55 (13); *Mî si dēdi di cap* = îmi trăsni prin cap 64 (17); *alî dēdi* = în dede 63 (14); *cu tot țe didēșî* 110 (12); *îelî nu did'ēŭ niŭi un să antră* = ei nu lăsaŭ, nu daŭ voe nicî unul să între 146; *dēdi pri un cucôt* = întîlni un cocoș 160; *dari biŭeg* = dare semn, dare gaj 125.

Daŭk [Wgd. 7] vb. I = adaog; *dauš* = adăusei [17 Wgd.].

Davăŭcs vb. IV = reclam, mă judec; *măgârîlî-ŭ davăŭcs* = măgariî suferă 64 (48).

Dă-li = dacă; *dă-li ari muŭiari* = dacă are muere 142.

Dănăc sm. = vițel de un an.

Dănaŭcă sf. = vițea de un an.

Dăngărēs vb. IV = drăngănesc, tron-cănesc 60 (46).

Dărdărāl sm. — flecar, bîrfitor.

Dărdărēs vb. IV — bîrfesc 60 (44). Arom. *dărdărescu*.

Dăruŭcs vb. IV dăruesc 67 (126), 122.

Dăruiri sf. — a dăruî, dăruire; po-menire; *si dăruî* — se ținû a mare;

De! interj. de! *de bra! nu ti spa-ri* de măi! nu te sperîă, nu te descurajă! 57 (47); *e, de!* 60 (46).

Delmi conj. de ôre-ce, din mo-ment ce 74 (265).

Demēc conj. — adecă 143.

Des adj. — des; *ponă jûnsiră an un urmân des-des* — până ajunseră într'o pădure dēsă-dēsă 166 [Wgd. *des*, pl. *deș* 33].

Desmintēs [Wgd 42; Pap.]; vb. IV = descurc.

Deŭindea [Wgd. *detsindea* 33 = jenseits] adv. = dincolo. Arom. *didinde*, *dinăparte* (v. *diŭindea*).

Dēd sm. moș 50 (9), 51 (20, 22, 24), 52, 53, 66 (107).

Dēdă sf [Wgd. *dēdo* — Grossmutter] bunică.

Dēl sn. dēl, colină. Wgd. 8.

Dēmî, sf. legăturî, servind a unî, a legă epele de la răsboiŭ, pi-ciôrele răsboiului 32.

Dēpin vb. I dēpîn 32; *tot la de-pinară* a șterpelî totul; a fură totul; a mânca totul 67 (127).

Dēpir vb. I sinulg pērul 67 (128, 129); *lară si dēpira* începură să țiepe 149; *cōinîli si dēpira* = cănele cobesce [Pap.]; *ŭom dēpirăt* om nenorocit, disperat, desolat [Pap.].

Dēsa adj. dēsă; *șîștaŭîlî cu dēsa* — baniî cu dēsa (fel de brodărie) 34.

Dējîlî, pl. de la *dēd* bunicîi 118.

Dî prep. de 45 (3), 49 (3); *dî să* ca să 61 (3); *dî bun Domnu!* cu bine Domnul! 56 (21); *făr dî coasti* 50 (14); *dî oare* 73 (249); *dî să trimetă vrină carti* dacă o să trimită vre-o carte — scri-sôre — 142.

Diamēt sm. diamant 152.

Dichîŭelîn sm. — sapă (cu doi dinŭî) 48 (15).

Dî-cōn adv. de cînd?

Didinŭea adv. de dincôce. Arom. *dincoà*. [Pap.].

Dî-disupră de asupra.

Dîrēs vb. IV adiŭ, respir. Arom. *adîlŭ* [Pap.].

Diindea adv. dincolo.

Dî-ŭndî adv. de unde.

Dijôs adv. — de jos.

Dijulès vb. IV descojesc. Arom. *diz-gòlîû* [Pap.].

Dila prep. = de la [Wgd. *dila* 34].

Dimineţă sf. = diminéţă.

Dimneţa — diminéţa 169 (4), 54 (1). [Wgd. *dimneştă* 34].

Din prep. = din 50 (16); *din timp* — la anul 56 (31); *din iundi si bat munţîlî* = de acolo, de unde se bat munţii (în capete) 146, 63 (40).

Dinapòî adv. — îndărăt, înapoi 157 (veđi *dinapòî*).

Dinăoară adv. — dintr-odată 108 (70).

Dinăpòî adv. — înapoi 68 (131); *mai dinăpòî* = mai în urmă 144.

Dincoă adv. din còce [Wgd. *dinkóa* 33].

Din-dinăoară [Wgd. *din dinò oarò* 32] adv. = dintr'odată.

Dinès vb. IV — ating; *cò'nîlî nu-ũ za-dîneşti* 65 (78).

Dingu sm. = fel de vâltóre pentru curăţitul orezului 26.

Dinţi sm. = dinte 47 (12); pl. *dinţi* = dinţi 50 (10), 67 (130-132); ∞ *coasniţi*.

Dintru prep. — pentru 33; *dintru ũea* = pentru aceea; *dintru-ũi* = pentru ce. [Wgd. *dintru tşę* = aus *diesem Grunde* 34].

Dinũea adv. dincóce.

Dinzùr prep. = jur-împrejur 156; în jur 117 [Wgd. *din-žur* 33, *din-žur-di* 34].

Dinzùr vb. I înconjur; *şi ca s-li dinzură* = şi după ce le înconjoră 108 (70).

Dinzurari sf. înconjur, înconjurare 108 (70).

Dip adv. = neapărat 123.

Diparti adv. — departe 136; *mai di-parti* mai departe 158.

Dipoîa adv. apoi [Pap.].

Dipri prep. = de pe 49 (2, 7), 107 (68).

Dipu prep. = după 155. Arom. *dipu nîs* după dînsul (Epir).

Diră sf. urmă (?) 67 (133).

Dirèc sm. şi sn. stîlp 49 (3); *Dò-călîă cu dirèũi* = (brodat în felul) Docăi cu stîlpî 34. Arom. *dirèc, stur*.

Dirèp = după; drept; ajun; *dirèp cap şi căcîũũă* 64 (61); *dirèp rudiri* în momentul naşcerii, când sã nască 116; *dirèp viniri* drept când vin, la venirea 100 (59); *dirèp Cărciũn* în ajun de Crăciun 111 (72); *dirèp sami Gîorz* = în ajunul s-tului George 113 (73).

Dirèpt adj., adv. — drept 67 (109), 84 (493), 169 (134, 136); *zăbũn dirèpt* haină femească dréptă 36; *dirèpt spuni* — spune drept 140; fem. *dirèptă* [Wgd. 17; *dirèpta* = rechts 33].

Direptòs adj. = cel drept 68 (135).

Dirmi conj. (veđi *delmî*) dacă 155; *dirmi la flaşu* din moment ce-l aflaşi 156.

Disagă, pl. *disòzî* = desagi 163.

Discăre vb. I — descarc 141, 153; *ũe-şũ discărcò* = ce-şũ descărcă 162.

Discântari sf. = descântare; ∞ *di put-niri di cîinuri* = descântare de făcut de cîinuri 104 (65).

Discònt vb. I = descânt; *si discòntă* = sã descânte 107 (68). Pap. 24 (6).

Disfăc vb. III = cobor; *mi* ∞ = mẽ cobor; *aũi aşũ disfesi Cusi-cucoti* = apoi se coborî, se dede jos Cusi-cucoti 138; *disfò-ti cmo sã-ũi dau şi ũo ũe ũeri* = coboră-te, dă-te jos acum sã-ũi dau şi eũ ce dorescĩ, ce cerĩ 167.

Disfăş vb. I desfăş, desfăşur 119; *la disfăşă* = îl desfăşie, îl desfăşură 105 (60).

Disfòr (mi ∞) — mẽ dau jos, mẽ cobor cu ajutorul funiei, sfóreĩ 148.

Disgulès vb. IV = născocesc, desco-
per [Pap.].
Disgustès vb. I = ospétez 121.
Disjulès (v. *dijulès*) vb. IV = des-
cojesc, scot cója a ce-và; *disjulès*
ppînea descojesc pânea. Arom.
dizgòlîŭ.
Dislèg vb. I desleg 105 (66). Pap. 9 (6).
Dismăròs (mi ∞) [Wgd. *dismoròs* —
ruhe mich aus, 42] vb. IV — mă
odihnesc, mă repausez; *ca să si*
dismărăscă un'ec după ce se va
odihni nițel 166.
Dispàrt vb. IV = despart (Pap.).
Dispăròs vb. IV — sfâșiù (Pap. greșit
disparàsc); *poati s-li dispărăscă*
póte să le sfâșie. Inf. *dispăròri*.
Dispărțòs vb. IV — despart, despăr-
țesc; *la dispărtaști* — îi desparte,
îi despărțesce 53 (40).
Dispic vb. I = despic. Arom. *disic*
(Pap.).
Dispicătură sf. despicătură 148.
Displitès vb. IV = despletesc (Pap.).
Dispòlîŭ vb. I = despoiu; *dispuļiāt* =
despoiat, fig. om de nimic. Arom.
dispòlîŭ, dispuļiāt.
Disupră [Wgd. *disuprò* 35] prep.
de-asupra.
Disupru prep. = de-asupra; *pri ∞* =
pe de-asupra 103 (63);
Di-sus adv., prep. — de sus.
Dişclîd vb. III = deschid 45 (4), 159;
dişclîs — deschis 51 (23).
Dişclîtòr sn. = răschitor 33.
Dişòrt vb. I — deşert; *dişòrtî* de-
şertî, golescî 62 (6).
Diştèt vb. I deştept; *ea nu la diş-
titò* = ea nu-l deşteptă 164; *diş-
tităt* (Wgd. *diştetăt* 17) — deştept,
deşeptat.
Diştèt adj. (Wgd. *diştét* 17) = deş-
tept.

Diţiindea adv. (v. *deţindea*) = dincolo,
în a parte 144, 155. Arom. *didinde*,
nàparte.
Diŭ sm. = duh, adiere, respirație.
Arom. *adiŭari* (Pap.).
Diundi (Wgd. *dîundi* 33) adv. = de
unde.
Div adj. — sălbatec 80 (389).
Divutină sf. — fiéră, animal sălbatec
142, 147.
Dizgòlîŭ vb. I = descojesc. Arom.
idem.
Dizgròp vb. I = desgrop, desmor-
mîntez; *aŭ dizgrupară* o des-
gropară 145, 147.
Doagă sf. = dógă, velință mai grósă,
cuvertură 117.
Doapăr vb. I. = mă razem. Arom.
mi ndoapăr [Pap.].
Doari (mi ∞) = mă dóre; *la doari*
buricu = îl dóre inima 116 (79).
Docă n. prop. fem. = Docă; *Dòcăļiă* =
a Doeăi, în felul Docăi 34; ∞ *cu*
dirèŭi; ∞ *roşi*, ∞ *vinită* felurî
de brodării 34.
Dodă sf. = soră mai mare. Wgd. 50
dodò.
Doŭ num; fem. *dòŭ, dòŭă, doaiŭă*
[Wgd. *doi*, *doaiŭò*, 28] = doi; *an*
doi aŭ merzi = eşti un fricos 68
(138); *liŭtnicu ân doi!* 59 (14).
Dom sm. = Domnul, Dumnezeu 60 (47).
Dom-ļertu vb. I = mă rog lui Dum-
nezeŭ să erte, ert cu ajutorul
lui Dumnezeu; *sa-ŭ dom-ļertu*
tatu-tu = o să-ŭ pomenesc pe ta-
tă-tu, o să mă rog de ertarea pă-
catelor tatălui tău. Arom. *dum-
ļertu. Dom-ļiartă-ŭ!*; *Dum-har-
tă* = értă-l, Dómne, odihnesce-l,
Dómne 57 (61); când luăm din co-
liva, ce se împărțesce pentru po-
menirea și ertarea păcatelor cui-

va, întrebuițăm în tot-deauna expresiunea de mai sus : *dom-îhartă!*
Arom. *dum-îhartă-l* 157.

Domcă = n. de capră 170 (32).

Domn sm. Dumneșeu, Christ, cer;
67 (137-152); *fi sa zică Domnu* = ce
să ăică Dumneșeu, ce-o ăice Dum-
neșeu 39; *să dea Domnu!* 55 (3);
lu domnu 55 (12); 56, 57; *mai di*
cutru partea Dòmnuului=cu inimă
bună 167; ∞ = cer 50 (13).

Doncă = n. propriu de femeie; n. de
capre 170 (24).

Dor, pl. *doruri* = dor [Wgd. 24].

Dor vb. II=dor; *baba-u doari buricu*
45 (1); doresc: *ti dor* = te doresc.

Dorm vb. IV = dorm; *dorm bûbili*
26; *za-doarmi* 69 (105); *durmea ca*
dupri fea lantă lumi=dormia ca
de pe lumea cea-laltă, adică mult
și bine 164 [Wgd. 37 idem].

Dosta adv. = destul 60 (13, 45, 46).

Dopăr [Wgd. *dopor* 49] vb. I apăr.

Dou num. = două; *la doli zoli* —
a doua ăi 147.

Drac sm. drac 61 (88), 69; *lucru dră-*
cului lucrul dracului 166.

Drăjaună sf. coddă de topor 82 (44),
135. Wgd. *drožauo* 75, 76.

Drămônîu sm. = dermoniū, ciur cu
găurele mai măricele (Pap.).

Drăpēs (mi ∞) vb. IV mă scarpin,
mă zgâriū (Pap.).

Dreșgă sf. = pădure desă; lucru plin.
Arom. *lucru stupătōs*.

Drim loc. adv. *pri drim* pe lună
plină (Pap.).

Drob, pl. *droburi* — ficat, drob 140,
88 (104); *drobu alb* = plămâni; *drobu*
negru=ficat. Arom. *plimună*
și *hicăt*.

Drubēs vb. IV sdrobesc; dumić 75
(179); îmbucățesc 120; sfărām; dru-

bit scrăcăieși = dumićat mănânci,
îndopî 69 (158).

Drugă sf. — țepușce se pune în cep 28.

Drujdejiță sf. piuă (?) 69 (159).

Drum, pl. *drumuri* [Wgd. idem 24,
48] = drum, 69 (160-162); *s-nu vri-*
viască drumu — să nu vorbescă
în drum; mergând să nu vorbescă
108 (70); *chinisiră drumu* por-
niră în drum 137; *cum amnă dru-*
mu cum umblă, cum mergea pe
drum 160; *și-și vizū di drum* =
și-și vedū de drum 162; *ari si-fi*
da drumu — iți va da drumul 163.

Drumac sn. cărare, potecă.

Drumător sm. — drumeț, călător 155.

Wgd. *drumatoru* 78.

Druma-mumūșului sm. drumul na-
șului, se numește costelațiunea
drumul lui Traian, despre care
se spune aceeași legendă, poveș-
tită de noi în lucrarea noastră «*Din*
Literatura Poporană a Aromâni-
lor» pag. 812, cusingura deosebire,
că laptele este înlocuit cu paie.

Du prefix la unele verbe, ca să întâ-
rască și mai mult acțiunea lor 65
(84); *ca s-la du spei* = și după ce
va fi spălat (cu desăvîrșire) 108 (70).

Duān sm. — șoim de munte.

Dubară sf. complot, conspirație;
feșiră dubară complotară 156.

Duc vb. III. = duc 46 (7); *si dusi*
se duse 69 (104); *mi duș* = mă du-
se; *năpōi-fi că duseși-ti, dușmā-*
nuli! înapoi (înapoiță-te), că
te-ai dus, drăguțule! 69 (107); *vrin*
si duseși — cine-vă se dusesă 151;
si dușesiră — se duseseră 156; *si-și*
si duseși — își se dusesă 158;
ama s-mi duc dar o să mă duc
135; *du-mi* — adu-mi 135; *ra dus* —
s'a dus, eră dus 69 (108).

Duchlân sn. = prăvălie 159.
 Duchlës (Pap.) vb. IV îmî vine
 în minte, pricep. Arom. *aduchiescu*
 (Epir).
 Dud, pl. *duđi* sn. = dud 28.
 Dudulëţ sm. — paparudă 115 (18).
 Dujdovnic sm. = salamandră. Arom.
salamendrä.
 Dulăp sm. şi n. dulap 135, 162.
 Dulţi adj. — dulce 72 (131), 145. Wgd.
dultsi 17.
 Duma = n. prop. de persoană 46 (6).
 Duuachin sm. = gazdă, stăpân al casei,
 capul familiei 103 (63), 122; *du-*
machinca — stăpâna casei 123.
 Dumnică sf. = Duminecă.
 Dumnizesc adj. — Dumneşcesc (Pap.).
 Dun vb. I = adun, string 71 (204),
 102; *ca si dunară tofi* = după ce
 se strinseră cu toţii 147.
 Dunari sf. — adunare, a adună; *du-*
narea-vîñiurilor = culesul viilor.
 Duñla sf. — lume 62 (24), 69 (155), 74
 (165).
 După prep. veđi *dupu* 163, 164.
 Dupărõs (mi∞) — mẽ rezem. Arom.
 mi *ndoapăr*.
 Dupri prep. — de pe; *dupri lanta*
lumi — de pe cea-laltă lume 73
 (350), 164.
 Dupu prep. după 50 (9), 51 (30) (v.
dipu). Wgd. *dupu* 35.
 Durî n. de cal întors 170 (23).
 Durmirisf. = a dormi, dormire (Wgd.
durmire 14; *durmiri* 36).
 Durmitës vb. I mẽ închin (lui D-đeű,
 celor sfinte); a dormi bine de tot;
 inf. *durmitizari*.
 Duşmân sm. inamic, duşman 55
 (19), 69 (185-188); 138; în sens de des-
 mierdare: drăguţ 69 (167); 138.
 Duşu = fiinţă; nămilă 150.
 Dûţiri sf. — ducere 84 (473).

D

Đ se pronunţă *dz*.
 Đadă sf. = zadă. Se scõte din lemn
 de pin, brad şi juniper.
 Đarđalin sm. (Pap. *đarđalin*) zar-
 zăr 28.
 Đamateă sf. n. de pasere, care cântă
 fõrte frumos: *ăi puļiñ priumuvi-*
rësc = este pasere primăvăratecă
 (Hma), care vine primăvara şi se
 duce tõmna.
 Đambăc sm. — nume de flõre. Arom.
zămbăc. Pap.: bõlă numită la Arom.
faţi-ntr-oclî.
 Đămbufăliñ — nume de flõre.
 Đarđalină sf. = zarzără. Pap.
 Đifră sf. = ciõreci, poturi 37, 120.
 Đig, pl. *điguri* — termin de joc co-
 pil. 90 (3).
 Đivri — fig., ochi; *să afi iesză đivriñ* =
 să-ţi eşă ochii. Arom., se đice: *să-ţi*
iasă «đihli», *đihli*, în loc de ochi.
 Đoică = nume de vacă 170 (36).

E

E! interj.; *e, de!* — eî, de! 60 (46).
 Ea pron. pers. [Wgd. *ia* 29; *aļi* dat,
 aõ, u ac.] *ea*; *la ea* — eî dat. 103 (63);
aļi — îi dat. 49 (4, 51, 17); *la lantă*
parti-ļi si puni lupată la cea-
 laltă parte i se pune lopată 33;
nu ļi-ăi frică = nu-î este frică 51
 (19); *aļi* — îi 51 (19, 21); *şi-ű* — şi o
 45 (4); *au* ac. 53 (47); 45 (4); *ia-o* —
 étă-o 64 (50); pl. *eali*; ac. *li* 77
 (833); dat. *la*. Wgd. *iali*; *la* dat. *li*
 ac. 29.
 Ecşighisës vb. IV = tâlmăcesc, ex-
 plic 165.
 Eftin [Wgd. 2] adj. = eftin.
 Eli-alaisi — formulă turcescă, însem-
 nând aci: *vaî dõmne, eî dõmne!*
 160.

Emin adv. = abiă 8 (508).

Etcă = étă 143.

F

Fac vb. III — fac; *nu fați* — nu face; *sup tini să fați!* 59 (33); *si facă* 48 (15); *s-la facă* 56 (28); *fi sa fați?* — ce să faci 57 (55); *fă!* 63 (42); *da-mă ti fățiri* 60 (48); *dă fățiri...* *lăgară* de limpețit, de curățit argintul de aramă 30; *nu fați* = nu e bine, nu face 102 (61); *di ca sa du facă micu* = după ce va nasce pe prunc, după ce se nasce pruncul 117; *fat* = făcut 119; *ară feța fea fată* — iar fata cea născută 165; *feța ași feși un fičôr* = fata își născu un băiat 153; *an loc că ea vę fat* = pe când dânsa născuse 143; *cola ea feși un ilău* — acolo ea născu un fiu 142; *si feși saibu pri iel* = se adresă lui logofățul 156; *că-și vęu fat un mic lupcăc* căci își născuseră un pui de lup 161; *amă si fați imi pare* 164; *ari fat* = a fost 162 [Wgd. 45].

Fachir adj. sărman, sărac 62 (28), 142.

Fag, pl. *fazi* — fag.

Falcă sf. = falcă.

Fară [fôr, făr] prep. = fără 145.

Faşă sf. = fâșie cu care se lęgă pruncul în lęgă, și care Arom. se ăice: *fașie* 122.

Fat = fapt 88 (57).

Fată sf. = fată [Pap.].

Fățiri sf. — facere; nascere 116.

Fălès [mi∞] — mă fălesc, mă laud [Pap.].

Fămeșă sf. = familie, copii 59 (6-8), 61 (11), 69 (110), 145 [Wgd. *fumeșă* 4].

Fântună sf. = fântână 149.

Făr prep. — fără 50 (14). v. *fôr*.

Fărăș sn. — fărăș 31. Arom. *farasi*, *frage*.

Fărciș vb. IV = sforiș. Arom. *hîrbulescu* [Pap.].

Fărină sf. — făină 105 (66).

Fărți = cuvînt apelativ cu care chemă cumnatele pe cumnați, în loc de a-î numi numai pe nume: *fărți Noe! vin coă* [Pap.].

Fărtăt sm. — fărtat; *fărtati* = prietene, amice 127. Wgd. *furtati* 49.

Fărtășilă sf. = frăție de cruce. Arom. *fărtășilă* [Pap.].

Făsulă sn. = fel de fasole; ∞ *gras* fasole țucără.

Fes sn. — fel 102 (61).

Fet vb. I fêt; *alî si fitô bou* = i se fêtă boul 63 (32).

Femin adj. = femenin [Pap.] 156.

Femină adj. = femenină 69 (112).

Fetă [Wgd. *feț* 4] sf. — fată.

Fetișcă sf. = fetiță [Pap.].

Feric vb. I = (feric) încalț, potcovesc; te lucrez, te calomniez 70 (114).

Ficôr sm. = fecior, băiat, 170 (113), 162.

Ficôrul sm. = băețas [Pap.].

Ficôremi sf. feciorime [Pap.].

Filen [tk.] — cutare 144.

Filia sf. = felie 35.

Fină = n. de căteă 170 (27).

Firès (mi ∞) vb. IV = mă feresc, mă păzesc [Pap.].

Fitesc adj. = de fată; *an fitescă rubă* — în haină de fată 156.

Fitișoarcă sf. — fetiță [Pap.].

Fiș sm. — instrument servind argintarilor 30.

Flămînd adj. = flămînd 82 (438), 148. Wgd. *flomînt* 28, 49.

Flămîndeță și flămîndeț sf. fôme, flămîndire.

Flămîndos adj. = flămîndit, flămînd [Pap.].

Flămundșos vb. IV = flămândesc.
 Flingiàn sm. = cêșcă (de cafeà) 122.
 Floari [Wgd. *floare* 23] sf. — flóre.
 Foali sm. foale 58 (4); *doi foliuri* 149; *foali di suflari* — foale cu care se suflă; ~ *di răstupiri răzintu* = foale de topit argintul 30; ~ = burtă, pânțec 66 (104), 81 (415); la *dărară foali* a baterêu pecine-vă 70 (172); *ăli spărsșeși foalili* — (fig.) îl îndopași cu mâncare 70 (172).
 Foarfii sf. pl. = fôrfecî 30, 45 (4).
 Foc sn. = foc 50 (11, 12), 51 (41), 83 (459); *nu putû să-și țonă focu pri buric* nu putû să se stăpânescă, nu putu să-și ție focul pe inimă 163.
 Förtumă sf. = funie. Arom. *förtumă* 79 (380).
 Fôr prep. = fără; *fôră-di, fôr-di* [Wgd. *fôrđi, fôrđ* 34] = fără de.
 Frasin sm. = frasin 33 Brw.
 Frasin sm. = frasin 28, 32. Arom. *frapsin*.
 Frati sm. = frate 47 (7), 53 (33) [Wgd. *frate, frats* 11; *frati, fratsi* 22].
 Frăcșos v. *fărcșos*.
 Frăscăișes vb. IV = scutur, bat pe ce-vă, ca să se scuture praful său alt-ce-vă de pe el 138.
 Frec vb. I. = frec, trag pe cine-vă, când e răcit.
 Frenc pl. *Frenți* = Frances, European 152.
 Frică sf. = frică 51 (10), 70 (180, 181). Wgd. *frikđ* 34.
 Friel sn. = fluer 159.
 Frig vb. III = frig; *s-la frizim* = să-l frigem 160, 62 (17); *fris* = fript. Wgd. *tripș* 39, probabil să fie greșelă în loc de *frîș* — fripseiū, cum se aude în Meglenia și cum de altfel găsim tot la Wgd. 17.

Frig [Wgd. *frik* 24] = frig; *fați frig* = face frig, este frig.
 Friguri sn. pl. = friguri; insectă din ordinul crepusculorilor, numită, dacă nu mă înșel, sfînx, cap de mörte. Arom. *hăavră*. Se crede, că cine este apucat de friguri, spre a se scăpă, este bine să prindă acêstă insectă și să-î scuipe în gură, după care fapt frigurile îl vor părăsi [Pap.].
 Frimint vb. I = frămînt, fac pâne. Pap.
 Fron sn. = frâu. Pap. greșit *frăn*. Wgd. *fron* 6.
 Frong vb. III = frâng; *Nă za fronsim un'ec* = ne-am răfuit, certat nițel 70 (182), *fronđi-ți gușa di oă* = rupe-ți gâtul de aci! adecă: du-te dracului! 59 (11). Wgd. *front, fronș* 18; Pap.
 Frunđă sf. = frunză 70 (183), 152. Wgd. *frunzđ* 11.
 Frunti sf. = frunte 86 (530), 108 (70).
 Ftari pr. neh. = atare 103 (32), pl. *ftorî*. Wgd. *tari, tori* 65.
 Fucșos vb. IV = sforăiū. Wgd. *futșos* = ich schnarche 42; veđi *fărcșos*. Arom. *hărchiescu, hărbulescu*.
 Fudul adj. — fudul, lăudăros [Pap.].
 Fufutșes vb. IV = [cuv. onom.] a țîșii [= despre foc 97] (41).
 Fug vb. IV = fug 33; *fuzi casă* = se duce acasă 115 (79); *țepa fuzi* 45 (2); *fu!* = fugi! 67 (110), 69 (153), 169.
 Fugatu sm. = fugitul 76 (311).
 Fugă sf. = fugă, plecare 83 (459), 117, 123.
 Fuljôr, pl. *fuljôără* = fuior, lână de tors. Arom. *fuljôr* 38; fig. minte.
 Fum sn. — fum 47 (12), 50 (14, 16).
 Fum vb. I = fumez, fumez; *la fumău* = le eră frică; nu cutează 70 (184).

Fund sn. = locuința de érnă destinată vitelor 40; ∞=fund: *an fundu lu mari*=în fundul, în adâncul mării.

Funi [Wgd. 65] = funie.

Funiâr sm. care face funii.

Funiă sf. funie 84 (108), 148.

Fur sm. = fur 70 (186, 187).

Fur vb. I = fur, a fură 74 (200) 165; *furăt* furat 84.

Furcă sf. — furcă 32; pl. *furți* 31.

Furculiță sf. — furculiță 31.

Furiș s. pl. — constelațiunea: ursul mare, carul mare.

Furișă sf. — furt, hoție, hoți mulți; *mari furișă-i la noi* mare hoție e pe la noi, suferim mult de hoți.

Furlină sf. — galben, monedă de aur, pl. *furlîni* 126. Arom. *flurie*.

Furluc sn. — furt, hoție [Pap.].

Furnă sf. = cuptor 138.

Furnigâr sm. = furnicar, loc plin de furnici [Pap.].

Furnigă sf. = furnică 70 (188); pl. *furnizi*. Wgd. *furnigo*, *furnis* 11.

Furnocă adj. — de cuptor; *lupòfi furnòfi* = lopeți de cuptor 31.

Furtună sf. = furtună, vijelie; fig. miserie [Pap.].

Fus sn. — fus 32; *fusi* pl. — vergelele de la răsboi; cârligele cu cari se împletesc ciorapii; *fus di rudănișu* fus de cicric; *fus-di-ier*=fusul de fier de la móră.

Fusu-băbălișă = fusul babei, nume de plantă.

Fustan sn. — Arom. fustanelă 114 (75).

Fușt s. pl. Vergele, bețișore de la răsboi 32; cârligele acele de împletit ciorapii 102 (82), 103 (83).

Fuștiș — n. de orașel în Meglenia de jos, locuit de Turci și Bulgari turciți 158.

Fut vb. III fut 136, 137.

G.

Gad. pl. *gaji* — paiu. Arom. *șile*; *anî antrò gad an uocliu* imi intră gunoiu, ce-vă în ochi (Pap.).

Gaidă sf. cimpoi 114 (73); *mi dărăi gaidă* — m'am făcut cimpoi, a-decă: m'am săturat bine de tot 70 (169).

Galgur sm. — pasere din ordinul răpitorilor, galbenă, de mărimea unui cocoș.

Gailè sf. grijă, mâhnire, întristare; *că-i mult an gailè* = că-i tare întristat 142; *i-ăi buricu an gailè* — îi este inima întristată 144, 146.

Galbin adj. = galben 70 (190). Wgd. 28.

Galicuni [Wgd. *galitšuni* — Verhät-schelung 15] sf. — desmierdare.

Gañ = ? 50 (13).

Gard sn. = Gard 106 (67); *că gâr-durli raî amplititi* — căci gardurile erau împletite 151.

Garș, fem. *garșă* adj.; *capră garșă* — capră pestriță, care este negră și are pete albe, ori albă cu pete negre 170 (38).

Gaură, pl. găuri, sf. = gaură 54 (4); *găuri* — celule de albine 27. Wgd. Hölle 4.

Gaz sn. = gaz, petroleu 51 (4), 52 (31).

Gădès vb. IV = *mi gădîn an uocliu* imi intră paiu (gad) în ochi. Pap.

Găduniș sm. gutui (Pap.). 28.

Gădunișă sf. — gutuie (Pap.).

Gălbinari sf. — gălbinare; bôlă de inimă cu același nume.

Gălbuiçòs adj. galben; suferind de gălbinare; om șubred, neputincios.

Gălbiniș sn. — gălbenuș.

Gălcivă sf. = gâlcévă 161.

Gălès vb. IV = desmierd; *gălit R-ciòr* = copil desmierdat.

Găleță sf. — gălétă 31.
 Gălicuni sf. = desmierdare.
 Gălină sf. = găină 51 (₁₇); *di gălîñî*
alî ai trică 51 (₁₉). Wgd. *gəliñə* 5.
 Gângăleş vb. IV = gângăvesc, a fi
 gângav [Pap.].
 Gănsac sm. — găscan, gânsac.
 Gărb v. *grăb*.
 Gărbes vb. IV — tund oile la gât,
 pânțele și coddă. Arom. *suişed*.
 Gărbovă adj. = gărbovă, cocoşată
 165.
 Gărdină sf. — grădină 141.
 Gărguică ulcior cu gura strîmtă
 [Pap.].
 Gărnaţă adj. de grâu; *pugaciă găr-*
naţă — plăcintă de făină de grâu
 120; *tafi muma-sa mai multi poñi*
gărnəfi 103 (₆₃).
 Gărnişor sn. — porumb 25; ∞ *alb*, ∞
galbîn, feluri de porumb 25, 152.
 Gărnuş sn. = bubă 59 (₂₈). Wgd. *gər-*
nəts 24.
 Gărtlân sn. gătlej [tk. *girtlāk*].
 Găselniţă sf. — omidă, găselniţă.
 Găvană sf. farfurie de lemn, care
 se astupă foarte bine cu capacul
 34. Arom. *cărniciu*; *pidupinac*
 (Epir).
 Gătunî v. *gădunî* 28.
 Găzetă sf. — monedă veche, falsă,
 de metal fără valoare 91 (₈).
 Ghîarmi sm. verme 51 (₁₈); *ghîarmi*
fe talîă fel de verme. Wgd.
ghîarmi 8, 19.
 Ghîaspi, pl. *ghiespi* vespe 81 (₄₃₃).
 Wgd. *giaspi*, *giesp* 19, 8.
 Ghiaţă sf. = vieţuitore 51 (₁₉); *viეტა*
 70 (₁₉₁). Wgd. *giatsə* 19; *nişi ună*
ghiaţă — nici o flintă 166, 160.
 Ghiazmă sf. apă sfinţită 120.
 Ghidi măi; *ghidi ampirătuli* = măi
 împăratule! 150.

Ghiès vb. IV = înviez, vieţuesc,
 trăesc 66 (₉₅). Wgd. *giès* vieţu-
 esc 19, 42.
 Ghiesă adj. = capra de colóre neagră
 și vărgată cu roşu la burtă; *capră*
ghiesă [Pap.] 170 (₂₉).
 Ghigór sm. — piétră porósă, găurită
 de plóie.
 Ghinghiaru sm. spin măgăresc 139.
 Ghinghir sm. nume de plantă cu
 spin; place mult măgarilor [Pap.]
 Ghioară sf. — vioreă 88 (₅₈₃).
 Ghiola adv. ore 74 (₂₇₁). [tk. pers.
ghoia].
 Ghiôn sm. n. de pasere. Arom.
ghion 95 (₂₉). Cântă duos și nóp-
 tea chiar, și se spune că-și chemă
 pe frăţiorul său.
 Ghiór n. de plantă, fel de viorele.
 Ghiorghî n. prop. George 58 (₂₈).
 Ghipt sn. = vipt, grâne, cereale 47 (₁₀),
 138. Wgd. *giəpt* = Nahrung 17, 19.
 Ghirdân sn. colan [Pap.].
 Ghiū adj. = viu, sănătos; *să iă ghiū*
micu să fie sănătos micul 56 (₂₇₋₂₉),
 55 (_{5,17}) 57 (_{44, 49, 50}), (₅₈); *mi mancău*
cola ghiū = mă mâncau colea de
 viu 162. Wgd. *giū* 19; *ghiă* [pro-
 nunţă: *ghîă*] — vie, sănătósă 49
 (₁), 54 (₄₁); *baclă ghîă* — favă crudă,
 nefiertă 159.
 Ghiulét violet 54 (₄₁).
 Ghiulizara — n. propriu 146-151.
 Ghiupe sm. Țigan; fem. *ghupcă*;
 pl.m. *ghupfi*, fem. *ghupchi* [Pap.].
 51 (₁₇), 52 (₃₀), 70 (₁₉₂), 47 (₁₁).
 Ghiupe sm. = pasere din ordinul
 cornirostelor, de colóre țigănescă.
 Ghiupcă sf. clește mai greoiu, mai
 măricel 30.
 Giadeiă sf. — șoseă 167.
 Giam sn. = giam. Wgd. pl. *džamuri* 19.
 Giambuş sn. = petrecere, chef; *işă*

dărară giambûş — făcură chef, petrecură 151; cu *giambuşurî* în petreceri 142.

Gîamiă sf. moschea 67 (111).

Gîanăm — dragă, frate, măi; *aîdi gîanăm zonă-Ghulizaro, nu darî vrin còntic* = ai fă (dragă) dină Gh., nu cântî, nu începî vre-un cântec 145; *bun aî gîanăm* — bun e frate 77 (312). [tk. gîan = su-flet].

Gîangalòî s. pl. = instrumente 89 (38); *gîangalòî di agru* = unelte de agricultură 103 (83).

Gîavair sn. giuvaer, diamant [Pap.].

Gîavara-gîuvara — 70 (193).

Gîângărăş m. clopoşel. Wgd. džong-ğoraşu 74 = Schelle.

Gîângărăş vb. IV = răsuna, sun din clopoşel, dintr'un instrument óre-care, 128.

Gibădău sn. fel de haină, fel de vestă. Arom. *gimăndane* 37.

Gibărdişes vb. IV îndestulez; *şi bel-chi si gibărdişescă di tamachiăr-lòc* că doar s'o îndestulă de lă-comie 138.

Gîep sn. = buzunar 115 (79), 164. [Gep-geib tk].

Gigi-migi — lucruri plăcute de ale mîncării 128.

Gîucu adj. — nepricopsit 89 (32).

Gîumăndani [Wgd. *džumondani* 19] sf. = Jacke von Wolle, Art von Weste.

Gîuvap sn. — răspuns 157.

Gîuvara = 70 (193).

Glas sn. = glas, voce 53 (39), 144; *din un glas* = într'un glas 160.

Glesnă, pl. *glesni* — glesne 70 (194), 145.

Glicică sf. = nune de flóre albă, pl. *glicichi*.

Gligusit adj. = lustruit; *verdi gligu-*

sit uns cu verde, după cum se obicinuesce a se colora ólele sau ulciórele pe din afară, ca să fie mai rezistente 117. (Nu sunt sigur, dacă cuvîntul este *gligusit* şi nu cum-vă *gligusit*.)

Glistă sf. — panglică, de care suferă unii ómenî în stomach.

Gloabă [Wgd. *gləbə* 11] sf. glóbă, amendă.

Glog, pl. *gloji* — spin cu ţepuşele mari cât un deget.

Glubaf [Wgd. 28] prost.

Gluscă sf. = ciréşă albă, necóptă 61 (5).

Glată sf. = instrument de făcut găuri mai mari la samar 31.

Glăş ? , 30.

Gleş sn. — pămîntul cu care se lustruesc vasele de pămînt, ca să devie consistente.

Gleşm sn. — ghem; pl. *gleşmuri* şi *gleşmi* [Pap.].

Gleş sn. ghiaţă 61 (5); *si flo ca pri gol gleş* — a înşelă, minţi pe cine-vă 70 (195).

Gîindă sf. = ghindă [Pap.].

Gîindură sf. bôlă, umflăturî la gât; provenite din rēcělă.

Gîubinic sm. pâne necóptă bine. Arom. *gliciu* [Pap.].

Gnoî sn. = gunoiă 59 (30), 136.

Goală adv. numai 87 (538).

Gogu adj. prost 89 (38); nume propriu; *di lu Gogu* — flécuri, mof-turî 71 (198).

Gol, fem. *goală* adj. = gol, neînve-lit 67 (118); nud, în piele; *gol-gu-lişan* în pielea gólă. Pap.; *gol ca di mumă fat* = sărac de tot. Pap. Wgd. *gol*, pl. *goli* 13.

Gòrniţă, pl. *gorniţe* = pěr tomnatec, sálbatec 28. Arom. *gorfu*; fructul acestui pěr.

Goți = n. propriu de pers. 66 (107).
 Gozbă sf. = petrecere, banchet (convivium); *gozbă ași veu*, = aveau banchet 161.
 Goscă sf. — nume de flóre.
 Graiú pl. *graiă* și *gravuri*, sn. — vorbă; subdivisiune a *jireghiai* 32; fi-rele de la răsboiú: *graiuri*. (Pap.).
 Granciu hârb, ôlă próstă 71 (197).
 Gras adj. gras 80 (384).
 Grăb sn. = spinare, șira spinării 107 (88).
 Grăbălès vb. IV = sgăriú, sgăriú cu unghiile.
 Grăblă sf. puțină mică 31.
 Grăblăr sm. — lucrător de *grăbli*.
 Grădinăr (și gărdinăr) sm. grădi-nar 163.
 Grămadă sf. = grămadă 54 (41).
 Grăncăr sm. = olar 71 (197).
 Grănișòr (v. *gărnișòr*) = porumb 115 (78).
 Grăpeioană sf. gropița de la cefă. Arom. *gurvîfă*.
 Grătlàn sm. = gâtlej 59 (38), 154, veđi *gărtlàn*.
 Grăfăfès vb. IV — sgrinții [Pap.].
 Grăuvină sf. = nume de plantă.
 Greú adj. = greú 71 (198). Wgd. 27; pl. *grei*.
 Greúă adj. greà; însărcinată 116.
 Grindă și Grindi sf. = grindă 71 (198), 141. Wgd. *grindò*, pl. *grins* 23.
 Grindini sf. = grindină; *meřzi grin-dini* bate piétră; *să meřgă grin-dini pisti tini* ai să fiú bătut 71 (200); *di fea oă mirzeà grindini* = de aceea cădeà grindină aci 156. Wgd. 45.
 Gripès vb. IV — asmut, daú drumul, năpustesc [cânele, ogarul etc.] 105 (88), 168, 169.
 Grișòs vb. IV = greșesc 62 (12); *gri-*

șòt = greșit 154; *nu si grișăști* 88 (272).
 Grișoană sf. = n. de plantă.
 Grivu = n. de câne 170 (31).
 Groapă sf. grópă. Wgd. *groapò* 11.
 Grob sn. = mormint; pl. *groburi* = cimitir 103 (64), 152; *grob-u-lu-Dom-nu* = mormintul Domnului (Christ) 162, 163. Wgd. *grop*, *gróburi* 24.
 Gros adj. — gros; prost; *an gros toarfi* — lucréză prost; vorbesce mitocăniú 71 (201); *uzòră un glas gros* auđiră o voce bărbătéscă 166.
 Gròn sn. — grâu; *gròn șutàrc*, *gròn ciclázàt*, *gròn usateà* = fe-lurí de grâu 25, 71 (202). Wgd. *gròn* 16, *gròn* 14.
 Gruťnès (mi ∞) vb. IV = mă sleesc de puterí, din cauza bătrânețelor; *gruťnit* sleit [Pap.].
 Gudès vb. IV = lovesc, nimeresc. Pap.; *ca cum ve gudít din dijoasa lumi* = cum hotăríse din lumea de jos 150.
 Gugă sf. — puiú (obiect de joc copilă-resc). Arom. *fićú*, *fij* 71 (203), 91 (9).
 Gugufcu sm. fel de turtureà (tră-esce în oraș) 46 (7).
 Gulastră sf. corastră. Arom. *cu-lastră* (Epir), *curastră*.
 Gulúb sm. = porumbel 51 (7), 140.
 Gulișàn adj. gol, gol de tot. Pap.
 Guuès vb. IV. = gonesc 64 (65); *tucu să-ú guniři* ci să o goniři, să o daři afară 142; *gunès* grăbesc, 76 (202), 85 (207); *nafarà la guneshi* = il scòte afară 107 (66).
 Gură sf. = la Huma numai însămnă: *gura* omului, a vitelor; în colo se đice: *rost*, pentru gura omului și a vitelor; se đice însă: *gură di răzbòvú* = gura răsboiului; *gură*

di oală = gura ôlei; *gura di fântână*, *gura di vali* etc.; *gura di tufec* = gura puscii 152, 129.

Gurgulăş sn. — pietrele cari servesc la jocul «în cinci pietri.» Arom. *cu abeâlile*, *cu cutumâqili* (veđi: Din lit. popor. a Arom. de Papahagi, p. 168, descrierea acestui joc). Pap.

Guridă sf. = aguridă. Pap.

Gurlës vb. I grohăiū; *porcu gurlëză*, porcul grohăie. Arom. *gurlëdu*.

Guscălës vb. IV — gudur; *cum si guscăiău* = cum se guduraū 164.

Gust, vb. I — gust, mânânc; *nu-ŭi si da să gustă* 102 (61).

Gustës vb. IV ospëtez 160; *di si du gustescă* 119. Wgd. *gustës* 50.

Guşă sf. — gât 46 (7), 59, 71 (104).

Guşnës vb. IV = a luă de gât; *Iel si lăgò, aū guşnè şi cătară să si sărută* El alergă, o luă de gât şi cătară să se sărute 164.

Guştir sm. — şopârlă 88 (119).

Guştirişă sf. şopârlă. Pap.

Gutfës vb. IV — gătesc 160.

Guzòv = trandafir 81 (11).

H.

Hahă! interj = ei, ei (ris) 153.

Hă! interj. = ei! aşă!

Hi! interj. 148.

Hit = gr. χῆτα 30.

Hristo (Wgd. 30) = Crist.

I

I! interj = i! 150, 84 (115).

I fie-care; *i zuq*. Wgd. 19, 30.

Ĭa = iată, iacă; *Ĭa-la ampiratu vini* — étă-l împăratul veni 151, 64 (10), 159.

Ĭa = saū; 65 (1), 82 (117); *Ĭa mor*

Ĭa ti ndirèg! = saū mor, saū te dreg, te regulez! 57 (6).

Ĭadeţ = osul iadeş dela paseri; obiceiul de a se prinde iadeş.

Ĭadiră sf. — iederă. Wgd. *Ĭadirq* = Epheu.

Ĭanieâr sm. ianicer; om rău (Pap.).

Ĭară [Wgd. *Ĭarq*, *Ĭare* 4, 8 = Eisenfessel]. Arom. *Ĭiare*, fel de lacăte, cari se pun vitelor la picióre, ca să nu se pótă depărtă.

Ĭarbă sf. érbă 50 (11, 11), 64 (10); *ari Ĭarbă si za paştim?* = există nutriment 71 (105), 166; fig. pâne 89 (6). Wgd. *Ĭarbq* 8, *Ĭarburj* 24.

Ĭarnă sf. = érnă 117. Wgd. *Ĭarnata* 34.

Ĭavi = étă 149. Arom. *Ĭavea-ū* — iată-o (Avela).

Ĭavur sm. = nume de arbore în felul paltinului, laur.

Ĭazuvët sm. = vezure, bursuc.

Ibanlòc sn. — străinătate 140.

Ibrie sm. — ibrie (ulcior de aramă).

Ie sm. = smochin 28, 163.

Ică sf. smochină 163. Wgd. *ikq* 19.

Ichim sm. = doctor 165.

Icî adv. = de loc 104 (104).

Idanàc sm. — instrument cu care se lucrăză inul 34.

Idol, pl. *idolî* = statue veche 20.

Idvam adv. = abiă 147, 168.

Ĭe pron. neh. = fie-care; *Ĭe-dimneşa* — în fie-care diminéşă 120. Wgd. *Ĭe* 32.

Ĭed, pl. *Ĭezi*, fem. *Ĭedă* = ed. Wgd. *Ĭet* 8.

Ĭeftin adj. = ieftin 64 (115).

Ĭej sm. ariciū (În Oş. ariciū).

Ĭel pron. pers. el 70 (106, 107). Wgd. *Ĭel* 5, 8, 29; *Ĭă*, *Ĭe*; *al* — Ĭi Dat. 46 (7); *ăĬi* Ĭi, i; *la* Ac. = Ĭl 62 (6), 46 (7), 33, 47 (11); pl. *ĬelĬ* — ei 145; *la*

Dat. pl. *a lor* 70 (164); *lă* 48 (15),
lăa îi Ac. pl. 53 (40). Wgd. 29.
Îelă sf. (Pap. greșit *ie-lă*) = nume
 de arbore de munte, fel de brad.
Îer pron. neh. fie-care; *ier-se-ră* 120,
ier-zuuă 78 (365). Wgd. *ier* 7, 33;
ier-fe = ori-ce, veri-ce 146; *ier-*
car ori-care.
Îer sn. — fier 47 (11). Wgd. *ier* 4, 8.
Îerăr sm. — fierar 29.
Îerb vb. III fierb 106 (68); *ună oală*
iarbi o oală fierbe 49 (8); *iarbi*
și mănâncă = fierbe și mănâncă
 162; *și să-l iarba* și să-l fierbă
 148; *iert* fiert 80 (386). Wgd. *ierp*
 8, *ierbe* fierbe 8, *iers* 39.
Îeripi pl. — aripă; *șiștafiți cu ie-*
ripi banii cu aripă, fel de bro-
 dărie 34.
Îes vb. IV es 51 (17), *iș* eși, a
 eșit 53 (391); *iș-ți!* eșiți! 75 (288).
Îepă sf. = épă 45 (2), 49 (4). Wgd.
iapq 8.
Îeșli sf. — așchie, gunoiu 106 (68), 163.
Îesli sf. — esle; 166; *țela di la țesli* =
 cela de la esle, adecă măgarul
 71 (208).
Ignat sf. sfântul Ignat 71 (208).
Îltibăròs adj. — măreț, cinstit, ono-
 ratul 53 (39).
Îli conj. = sau 33, 116.
Îliliga = formulă de joc copil [Pap.]:
îliliga, pipiliga, dumuzare, ducu-
tare, vai stram, drogumân, cili-
păa, rusuliăa, tam beg.
Îlîu sm. = fiu; *îl-vu* fiul 50 (15). Wgd.
ilî 12.
Îlă sf. fiică. Wgd. *ilîq* 4.
Îmî adj. — îmbolnăvit 109 (70).
Înăt sm. necaz [Pap.].
Încă sf. craniu; ~crescet [Pap.].
Înimă sf. inimă (numai la Huma,
 cei-lalți dic *buric*).

Îo pron. pers. [Wgd. *io* 4, 29] =
 eu; *amî* Dat 49 (3, 6), 50 (10, 11, etc.);
mî = îmi 45 (3), 50 (6); *mini* mine
 Ac.; *mi* Ac.; *la mini* mie 47 (13).
Îoc = nimic, praf 59 (12); 60 (48); *îoc*
s-la fac — să-l nimicesc 151.
Îovîr adv. în cotro [Pap.].
Îongîă sf. nume de plantă, ce ser-
 vesce ca nutriment pentru porci.
Ir sn. = fir, ață; *irili* firele 71
 (210-212); *iri* = subdivisiunea gră-
ului 32; fig. *fiori*.
Irbiță potârniche [Pap.].
Iri sf. = a fi, fire; *șă da-ni ver iri* —
 așa dare-ar să ne fie 55 (13); *iri*
ghî! fi sănătos (fire-ai sănătos)!
iriți ghî! — fiți sănătoși (firea-ți
 sănătoși)! 55 (13); *ună aspră-ă fost*
 65 (70); *să-l iă frică?* 74 (201). Wgd.
ire — esse 43.
Iribită sf. — potârniche.
Iripăt adj. aripat, înaripat; *trapnă*
iripată = perucă aripată, cu aripă
 35; n. de capre, de oi 171 (3).
Irliri; *lăpurîi si irlès* = epurii se
 mârlesc (numai de epuri).
Irmênî — Armenia 152.
Irmilòți pl. = irmilici 121.
Isap sn. — socotélă 80 (323).
Iscăzût adj. = slab, scăzut, sărac,
 prăpădit [Pap.].
Iscră sf. — scânteie.
Ispriminès vb. IV = premenesc; *mi*
 ∞ — mă premenesc 102 (63), 124.
Isticărli adv. = într'adins 119.
Îsticli adv. = într'adevăr 164, 166.
Îstina adv. = adevărat 163.
Istum adv. tocmăi 166.
Isufen — ? 46 (7).
Ișalah! (urare turcască) 60 (56).
Ișori sf. = eşire; *vê di ∞* = eră să
 se prăpădescă 72 (314).
Itru sm. = hătru; viclean, deștept,

- șiret; *itră cum ra* = șirétă cum eră 163.
 Iă = sunt; *di ȣea iă lisiȣă* de aceea sunt vulpe 136, 137; inf. *iri* = a fi.
 Iăbăr adj. — prost 72 (215).
 Iudă = Iuda, trădător 78 (216, 217).
 Iun' adv. = unde 82 (422), 33, 153.
 Iundi adv. = unde 50 (11, 12), 72 (218); *di iundi ș-nu* 78 (341). Wgd. *jundi* 4.
 Iundi-va adv. — unde-vă 164.
 Iuzganu sn. = plapomă 72 (219).
 Izbăt vb. — respir; *si izbatî ăncurôn* = respiră repede, cu greu 107 (89).
 Izdrailiū sm. — inger 72 (43).
 Izln sn. = voe (v. izlun) 168.
 Izmetur vb. I — mătur 120.
 Izmeņi (v. zmeņi).
 Izmichȣar sm. = servitor 142, 145.
 Izminușcă sf. — ismenișore [Pap.]
 Izrușș vb. IV — înroșesc, colorez în roșu.
 Izun = voe, permisiune 162.
 Izvint vb. = svint, a bate vîntul.
 Iȣ = iȣ dat. de la *ȣel*, ea 65 (71).
 În prep. în (Oșani) 77 (322).
 Întru (v. antru) 110.
 Îra (v. ară) 136, 137.

J

- Jacă n. de câne 171 (33).
 Jalcă [Wgd. *žalko* 50] sf. — brăscă țestôsă.
 Jalȣiū sm. = necaz, durere 71 (322); *să moară di jalȣiu* = să mōră de durere 142.
 Jar sm. = jar, cărbune aprins 72 (322).
 Jăgoalȣă — nisce țepușe de lemn de corn, carȣ servesc a fixă jugul, ca să nu ȣsă din capul boiler, după ce sunt înjugaȣi 89 (8).
 Jălès vb. IV = jelesc 66 (88); *jilès*. Pap.
 Jărș vb. IV — ard la jar, prăjesc.

- Jegaviȣă sf. — urechelniȣă. Arom. *gugrufoartică*.
 Jelȣcă sf. = brăscă țestôsă 74 (222).
 Jilindrêȣ — parte din corpul găiniȣ.
 Jimi prep. pe 51 (nota 1).
 Jimitati = jumătate 54 (12, 44), Wgd. *žimitati* 18.
 Jir = ghindă. Pap.
 Jireghȣă sf. — împărȣelă de tort 32.
 Jireșcă sf. — semn, linie (gaură la joc copil. 90 (2)).
 Joc vb. I = joc; *cōņi aȣiȣ joacă aȣ foali* = câȣi imȣ jōcă în burtă: a avé fōme îngrozitōre 66 (104); *mȣ joce* = mē joc: *nu faȣi să si joacă* 102 (61); *să ti joȣi* să te joci 164. Wgd. *žok* 18.
 Joc sn. — joc; *jocu-n gaură* = jocul în gaură, n. de joc copil. 91 (8).
 Joȣ = Joȣ.
 Joȣcă = nume de vacă 171 (34).
 Jos adv. = jos 77 (323), *că ȣeȣa ra maiȣ pri jos* = căȣi fata eră maiȣ pre jos 162; adj. *joasa bisȣerică* = biserică de jos. Wgd. *žos* 18, 33.
 Judêȣ sn. — judecată; tribunal. Pap.
 Judic vb. I = judec; *să si jȣdică* — să se judece 140.
 Jug sn. = jug 51 (30).
 Jugastru sm. — nume de arbore, numit și *brêșt* 28.
 June, pl. *junȣi* = junc 156.
 Juncăclȣ dim. lui *junc*. Pap.
 Jung vb. III — ajung; *nu pot si jungă* — nu pot să se ajungă; *nu pot si jȣȣdiri* nu se pot ajunge 54 (48); *și ca jȣȣsi cola la ampi-ratu* — și dacă ajunse acolo la împȣratul 142; *cōn nu jȣȣdi un min-ciunōș* când nu e destul un min-cinos 151, 72 (320), Wgd. *žunș* = ajunseȣ 39.
 Jungȣiū vb. I — înjunghiū, taiū 68

(₁₅₀); *că la junglari* 100 (₆₁). Wgd. žungliu 18 = schlachte.
 Juni adj. = tânăr, voinic, vitez 74. (₃₅₇), 153; *că tu fost-ai mai juni* = căci tu ai fost mai voinic 139. Wgd. žuni 12, 18.
 Juni^liă sf. — voinicie 154.
 Jur vb. I = jur 57 (₁). Wgd. žur 18.
 Jur prep. = în jur.
 Jurăt sn. — jurământ.
 Jurământ sn. = jurământ. Pap.
 Jut vb. I ajut; *tot nu jută* nimic nu ajută 57 (₆₄). Wgd. žut. 18.
 Jutòr sn. ajutor 156.
 Juri — nume de boă născut Joă, 171 (₆₃).

L.

La prep. la 50 (₁₀); *la ficiòr la cari ari numea Piti* 46 (₆) Wgd. 34.
 La pron. pers. Ac. — îl, l.
 Lăcărdiă sf. — vorbă 83 (₁₀₀), veđi: *lăcărdiă*.
 Lăcrimă, pl. *lòcrum* = lacrimă; Wgd. *lòcrum* 6.
 Lăcrima-niv'estăliă = lacrima nevestei (nume de plantă).
 Laf sn. = vorbă, discuție 72 (₃₉₄); *și cu un laf* = și cu o vorbă 145; *știă cum na-ă lafu* scii cum ne este vorba 164.
 Lag vb. I — alerg 103 (₆₄), 137; *lagă să la vezi* = du-te și veđi 153; *lagòndurlea* — alergând 104 (₆₄).
 Lagoghler sm. castor.
 Lalânt pron. neh. alt, alalt; *și multi lalanti* și multe alte 142. Wgd. 32.
 Lalt alt; *și darò laltă* = și făcù alta 142; Wgd. lalt 32; *lalăfi* alți, ăilalți 85 (₁₀₄), 122; *si băf'eă ună lalăfi* — se băteau între ei, se ciocniaă 144.

Lamarină sf. = Arom. *lamarină*, fel de fier môle.
 Lambă sf. = lampă 51 (₃₁).
 Lamăiă sf. balaur 149, 165. Arom. *lamăie*; Wgd. *lamniò* 7.
 Lant = alt, ălalt; *lantă* 33; *și multi lanti* și multe altele 142; *cu un lant ampirat* — cu un alt împărat 146; *prițela lant* = pe cel-lalt 49 (₁); *și nu ve lanti pari* și nu aveă alte parale 136; *iri ghă lañfi!* = trăescă cei-lalți 57 (₆₀). Wgd. 13.
 Lant-țiva = alt nimic 144.
 Lant-țivă — alt ce-vă.
 Lapti sm. — lapte 72 (₃₁₅), 79 (₃₁₄), 119.
 Lapti-dulți sm. lapte dulce.
 Lapti-acru sm. lapte acru.
 Lăptili-vacăliă : 1. — laptele vacii [nume de pl. tă].
 Lapu sm. Arom. *lăpă, lăpùș*, nume de plantă, care dacă se rupe dă lapte. Se întrebuințază ca doctorie (veđi *lăpă*).
 Larg adj. larg; *larg ca sacu* 82 (₁₃₃). Wgd. *lark, lòrs* weit 18.
 Lăriță sf. plugul întreg, pregătit cu tot ce ține de el spre a fi înjugat de gătul boilor.
 Las vb. I. — las 58 (₁), 78 (₃₅₀); *las nu ti torăni Nont!* dare-ar să nu te întoreă la Nănte! 61 (₇₁).
 Latru vb. I = latru; *dosta lătrăși* 60 (₁₁); *còñi să latră dupu tini!* Pap. 13 (₇).
 Laț sn. lanț. Arom. *alăt, laț*. Pap.
 Luzarencă sf. — fată de Lazar 113 (₇₄).
 Lăzaru = Sf.-Lazar; *Lăzaru-mari; Lazaru-mic*, 113 (₇₄).
 Lăcărdiă sf. vorbă, expresiune 72 (_{312, 313}), 76 (₃₀₃).
 Lăfēs vb. IV — vorbesc; *și-și lăfi cu ampiratu* = și-și vorbi cu împăratul 150.

Lăgară = limpedere (neologism. Arom.) 30.

Lăgari sf. = alergare 164.

Lăgud sm. = drindu, instrumentul cu care se bate pe *coarda* arcuлуй ca să se scarmene bumbacul 32, 33.

Lăngoari sf. = bôlă; *s-ti bată lăngoarea!* bate-te-ar bôla! Pap.

Lănguròs a 'j. — bolnăvicios. Pap.

Lănjosu sm. povârnişul. Arom. *a-ripidina*. Pap.

Lănòs adj. lănos, përos.

Lănsusu sn. — suişul. Arom. *giugul*. Pap.

Lăpă sm. = Arom. *lăpă, lăpùş*, veđi *lapu*.

Lăpnès vb. IV macin, amestec bine 72 (221).

Lăstoviţa sf. rândunică 45 (4). Wgd. *lòstovitsò* 50.

Lăzàr n. de flóre.

Lăzès vb. IV. = bolesc; *ca buba lăzeşti şi bubă nu-î* bolesce ca gândacul de mătase şi gândac de mătase nu-î 52 (38), 62 (41); *să lăzească* 92 (6); *lăzit* 92 (6).

Lăa=a ¼ parte din pogon.

Leg vb. I = leg; *şi si legă teteva* = 33; *cola si-ă leg* = acolo o voiű legă 82 (433); *au ligò* = o legă 154; inf. *ligari*; *ligat* = legat.

Leg vb. III aleg; *leş* aleseî, *les* = ales; *leşiri* = alegere. Wgd. *les* (Aor.) 17, *les* (Part.) 42.

Lemn sn. — lemn 72. Wgd. 15.

Lenòs adj. leneş Wgd. 28, v. *linòs*.

Lepră sf. = lepră. Pap.

Lerdu adj. — şiret (limb. secret.) 89 (38).

Lesc sm. — fel de alun.

Lev adj. stâng. Pap.

Lec sn. = léc 65 (88), 100 (89), 153.

Wgd. *lek* 8, 49.

Leğăn sn. = légăn 105 (68), 123; *∞ di furlină* 152. (13).

Leğăn vb. I légăn; *să si leğănă* = să se legene 112 (73).

Leică sf. fel de tigvă, cu gătul lung. Arom. *curcubetă*. Pap.

Leî sf. lene 47 (14).

Leî vb. I ieau; *la leî* il ieă, se ieă; *alî lai* — îi luaî 162; *ăşî laiă* îşi luă 140; *la lò* il luă 64 (43); *ca lò pri apu, pri apu sinduchiu* dacă apucă pe apă, pe apă l-a da 143; *ca si lò locu di turcu* — după ce se luă, după ce se cuceri pămîntul de Turci 156; *şi napcum si lară* şi apoi se luară, se căsătoriră 150; *aű lară* — o luară, o primiră 143; *ca lară pri vali* = dacă apucară pe riű 146; *còn jùnsiră an vacòt, lară prin cătuni* când ajunseră în vîrstă, apucară prin cătune 146; *să leu* să ieau 48 (18); *s-ti le!* -să te ieă! 59 (39); *laţi-la!* = luaţi-l! 137 *lat* — luat 61 (4).

Leva = stînga 108 (70). Wgd. *leva* 33.

Lica sf. = faţă, obraz; *dirèp lica lui* 147.

Licîòs; *nu licîaşti* = nu-î prinde 72 (117).

Licşòr adj. — uşor 71 (107), fem. *licşoară* = uşoră 33. Wgd. *likşòr* 13.

Licuîès vb. IV = lecuesc 165.

Lighă băle 72 (222).

Lighăviri sf. = îndrăgostire, tachi-nare. Pap.

Lilic, pl. *lilîfi* sm. liliac.

Limbă sf. = limbă 50 (10), 72 (220).

Limbeti sm. = fel de pasere de mărimea berzei.

Limnă: *ş-lò limnă di oà!* s'a dus dracului 72 (41); *amî vini să-ă leű limnă* — imi vine să-mi ieau lumea în cap. Pap.

Limoanță sf. — lămâe. Pap.
 Limonțu sm. = lămâiu; sn. lămâe 72 (332), 117.
 Linden sm. — lintene.
 Ling vb. III = ling 82 (448), 77 (318).
 Lingură sf. — lingură 31, 53 (323) 72 (333).
 Linguriță = lingurea. Arom. *lingurice*. Pap.
 Lintă sf. linte 25.
 Lipă sf. = teiș 28.
 Lipăridă sf. = țir 83 (454).
 Lipesc vb. IV lipesc 72 (334), 104, 138, *lipit* 54 (45).
 Liră sf. = liră 158.
 Lisa = n. de căteă, de oi 171 (35).
 Liscuțeti — fel de piétră.
 Lisiță sf. = vulpe 72 (335), 73 (336, 337); *uzoră lisițăli* — audiră vulpile 53 (39).
 Lisiță-cărbunarcă vulpe negră (fel de vulpe).
 Lisnic sm. = măr sălbatec 28.
 Lișicloană sf. = strugure negru.
 Liturghiă sf. = prescură.
 Liturghisēs vb. IV = sfințesc; *cruțea trubuiăști să iă liturghisită* = crucea trebuie să fie sfințită 108 (70).
 Liū — număr fără soț 126.
 Lubiuiță sf. — pepene verde 167.
 Liunăr sm. = pruncul lehuzei. Pap.
 Liuncă sf. = lehuza 117.
 Liuniță sf. — lehuzie 116.
 Liv'en n. de flóre. Pap.
 Lizet = gust [tk. lezzet].
 Loastă, pl. *laăstili* — ciomag, bătă 158.
 Lobodă sf. = lobodă [n. de plantă] 38.
 Loc sn. = loc, pământ 73 (288, 289, 241); *an loc* — în dată, pe loc 121; *an loc* — în loc 81 (411); pe când, în loc ce 143; *an loc di apu, cu vin* în loc de apă, vin 144; *și ca vin loc si fugă* — și dacă sosi timpul să plece 151; *ca si lo locu di Turcu* = după ce se cuceri locul de Turc 156.

Lor pron. pos. = lor. Wgd. 31.
 Lost sn. = zăvor.
 Lostur sm. = verigă de lemn, zăvor 51 (33).
 Loș adj. = bolnav 108 (70), *loșă* = bolnavă 167.
 Lov sm. — vinat 73 (340); *la lov* = la vinat 142.
 Loznă sf. — fel de strugure mărunț și dulce mult.
 Lonă sf. — lână 33, Wgd. 6.
 Loncă sf. luncă.
 Lucrător sm. — lucrător [Pap.].
 Lucrēz vb. I = lucrez 155.
 Lucru sn. — lucru 62 (9), 73 (342, 343), 103 (63); *nu am lucru cu tini* = nu am trébă cu tine.
 Lud adj. = prost 73 (344, 345).
 Luț pron. — lui.
 Lumi sf. = lume 62 (24), 73, (346, 350); ómenī 99 (64), 123, 156; *an di joasa lumi* — în lumea de desubt 148; *an disupra-lumi* — în lumea de sus (adecă în această lume) 149; *lantă lumea* — lumea cea-laltă 164; *ambitō cu vin țeli lumi* = îmbetă cu vin pe acei ómenī 144.
 Luminari sf. fel de lampă 51 (61); cēră 27, 136.
 Lumutēs vb. IV = vorbesc pe neînțeles, lărmuesc; *țe lumutēși?* = ce tron-cănesci; ce flecăresci; ce lărmuesci? (când e vorba de copii). Pap.
 Lun sm. alun 27.
 Lună sf. = alună.
 Lună sf. lună 73 (351); *și ună țetă ca luna* — și o fată (frumósă) ca luna 146; n. de vacă 171 (37).
 Lunce n. de boi fătat luni 171 (38).
 Lung adj. lung 52 (32).
 Lunī sf. = Lunī, 98 (50).
 Lonzēs (mi ∞) vb. IV — mă port rău 48 (15).

Lup, pl. *lupi* = lup 73 (₁₅₃₋₂₆₁), 45 (₃).
Wgd. *lup* sing. și pl. 11; *lup mōnca-la!* = mîncă-l-ar lupul (pentru drac) 61 (₇₃); *lupi* — lupii 57 (₃), 135.

Lupată sf. lopată, pl. *lupăți* 31, 33.

Lupătar sm. = lopătar 29.

Lupătiță sf. parte din ôsele omului, în felul unei lopeți.

Lupetăc sm. = pui de lup.

Lupoanță sf. = lupoiță.

Lurēc vb. I — alunec.

Luricari sf. alunecare, a aluneca.

Luricós adj. alunecos. Wgd. *lurekós* = glatt 28.

Luțl sm. aloat 45 (₃), 70 (₁₇₃).

Lușutiă sf. = bôlă, răutate 109 (₇₀).

Luvățu sm. = vînător 135, 157.

Luvēs vb. IV = vînez 88 (₆₇₁), 148.

Luvirea sf. vînarea, vînatul 148.

Lî

Lîa pron. pers. Dat. — îi. Wgd. *lîa* 7.

Lîepur sm. = epure 74 (_{103, 263}), 88 (₆₇₁), 159. Pap., Wgd. *lîepuri* 8.

Lîert vb. I = ert; *Domnu s-la lî-artă!* — Dumnezeu să-l erte! 57 (₆₃). Wgd. *lîert* 13.

Lîertăciuni sf. = ertăciune. Wgd. *lîertăciuni* 15.

Lîin sm. = in 34.

Lîinișt sm. = loc unde se cultivă inul.

Lîiță sf. pl. = ițe 32.

Lîub sn. = colanul de lemn din jurul gâtului oilor și caprelor și de care se anină un clopoțel. Arom. *cotur* (Pap.).

Lîumintrea adv. — altmîntrelea 146, 162. Wgd. *lîumintrea* 32.

Lîumîntrulea adv. = altmîntrelea (Pap.).

Lîumnicescu adj. = lîumnecescu 34, 45.

Lîumniciescu (veđi *lîumnicescu*) 34.

Lîupēs vb. IV descoj, scot scôrța de pe arbori.

Lîurea adv. aiurea (Pap.).

Lîută adj. = iute; *rachiă* ∞ rachiū iute 117, 81 (₄₁₁).

Lîutinle sm. — cefă 73 (₃₆₄). Wgd. *lîutenik* = Nacken 50.

Lîut'nie sm. — cefă 59 (₁₃₋₁₅).

Lîutiță sf. șerpe iute, care trăește în apă (?).

M

Ma conj. — dar 151. Wgd. *ma* 35.

Maală sf. — mahală, cartier 18, 40; *ună maală di țeli* 57 (₄₃).

Macica (a ∞) — n. de joc copil. 90 (₃).

Macichi s. pl. scările ce se trec pe sub picioarele dinainte la cai, catări, etc. 31.

Macițu sm. — fel de plantă acrișoră la gust 38.

Maciucă (a ∞) = n. de joc copil. 90 (₃).

Mademi sf. = mină.

Maghesnic sm. vrăjitor 143.

Maî adv. = mai 57 (₄₅); *maî bun să-ți iă* 56 (₂₅). Wgd. *maî* 4.

Maică sf. mamă, mămiciță 84 (₄₈₆).

Maîmûn sm. — maimuță.

Maîstur sm. meșter 74 (₂₆₃), 102 (₆₂). Arom. *mastur*.

Maîsturlîc sn. meșteșug (Pap.).

Mal — avuție; *maî mult mal ari di tîni* = mai multă avuție are decât tine 150. Pap. — mult, mulțime.

Maîlû sm. — maiul, obiect cu care batem rufele, când le spălăm, ca să se spele mai bine 102 (₆₁).

Mamă sf. mamă; gușă, partea grasă de sub gâtul găinii.

Manâr sm. — amnar. Wgd. 15.

Mandal sm. = opritoare pentru sulul de răsboi. Arom. *zândòs, zunòs* 33.

Mândala ? scândala-mândala 50 (₁₆).

Mantârî s. pl. fel de ciuperci.

Mañî ? 50 (13).

Mañîă = format după *cañîă* 47 (41);

Asemene *carne* — *marne*, *fărină* — *mărină*, unde *marne*, *mărină* nu înseamnă nimic.

Mara! interj. — măi! fă! 137, 150.

Mărđini sf. — margine; pl. *morđiñî* 76 (712), 128; ∞ capetul pămîntului 74 (286); *ponă an mărđini si uzò* — până la marginea (pămîntului) se auđi 143; *di la zacăfòt ponă la mărđini* de la început până la sfîrşit 147. Wgd. *mar(d)-zini* — Schwelle 18.

Mari adj. mare 47 (10), 74 (267), 137; *mărili frati* — fratele mare, fratele cel mare 148. Wgd. 7.

Mari sf. mare; pl. *morî* mări.

Marmurăc, pl. *marmurăfi* sm. — fel de pesce.

Marsès vb. IV spure 70 (175); *mi marsès* mă spure, mănânc de dulce; *mărsit* spurcat.

Marşoală s. pl. mucî [Pap.].

Marta sf. Martie 82 (443); nume de vacă fătată Marţi 171 (39).

Martin sn. puşca Martin; puşcă 155; *ca işò martinu* după ce se inventă martina; nume de bou fătat Marţi 171 (40).

Martir sm. martur 127.

Mar(î, art. *marfa*, *mărfa* Marţi [Pap.].

Măscuri — bărbat, voinic, bărbătesc 82 (538), 156. Wgd. *maskur* 49.

Maslineă sf. = maslină 77 (319).

Mastic vb. I — mestec [lat. *mesticare* *kaulen*]. *Tu ancă măstică* *mănănfi* = tu încă eşti copil, cu mintea necoptă. Pap. Wgd. *mastik* 49.

Maşala = maşala [urare turcescă] 56 (32).

Maşă sf. cleşte 74 (288), 157.

Mata — ?, *cucu-mata* 45 (2); nume de vacă fătată Marţi 171 (41).

Matcă sf. regina albinelor 27.

Matiniţă (v. *matăniţă*). Pap.

Matiţă sf. regina albinelor.

Maţ sn. maţ 159; *maţă* pl. maţe. Pap.; *măţali* 49 (4), 75 (172).

Măţala 62 (18).

Maţă sf. pisică 74 (289, 271), 75 (272), 86 (558), 145. Wgd. *matso* 23.

Maţoşcă sf. n. de vacă 171 (42).

Maxom prunc nebotezat [Pap.].

Măcăr macar, cel puţin, fie; *măcăr zuua* 119.

Măcăzî s. pl. — cele două lemne oblice, cari fac două triunghiuri cu stâlpul principal pe care se rezemă acoperişul casei.

Măcêş sm. Arom. *măcêş* şi *mucêş*; trandafir sălbatec, al cărui fruct se mănâncă.

Măcălîes vb. IV stâlcesc [Pap.].

Măcîcêet adj. — mari; *lăa feşi măcîcăfi* = îi făcû mari 143. Wgd. *motşkâts* 27.

Măcîocu sm. măciucă 35.

Măcîo(î) s. pl. măciuci; *trapnă cu* ∞ perucă cu măciuci 35.

Măgăr sm. — măgar 46 (9), 75 (273-275). 104 (65).

Măgarcă sf. = greutatea ce se lăgă la unul din capetele usturei 33.

Măgrăţ şi măgaro(ş) sf. = măgăriţă 161.

Mălvăîes vb. IV . morfolesc (în gură). Arom. *ciumulescu* [Pap.].

Mănăr sm. mănear 61 (4).

Mănăt adv. amănat, târziu [Pap.].

Mănată sf. mână plină 105 (66). Arom. *mănată*, *mînată* şi *mnată*.

Măncari sf. mănecare 75 (281).

Măncătură sf. — mănecare, de ale mănecării 75 (275), 153; *măncăturî* 151.

Măncîș (mi ∞) vb. IV = mă muncesc, mă trudesce 116.

Măncîș adj. — greu 117.

Măndărîș (mi ∞) vb. IV — mă mândresc 128.

Măndoană sf. — nume de plantă.

Mănicăt adv. des-de-diminéță 103 (88).

Măncîș vb. I — mănânc; *si-u mōncă* = să o mănânce 57 (1); *uoștî cōmî! nu mănancă bōlizi* 60 (57); *lup mōncala!* 61 (73); *ieftina carni cōnîli-u mănanca* 64 (82). Wgd. *mōnōnk*. Veđi *mōnc*.

Mănușă sf. — mănășă, cōdă (de topor, plug, etc.) 82 (44). Arom. *mînușe*.

Măra interj. măi 152.

Mărari sf. amărîre, amărăciune [Pap.].

Mărâz sn. — dor, jale [Pap.].

Mărăcuni sf. = amărăciune.

Mărea n. de oi 171 (45).

Mărcîș (mi ∞) vb. IV mă lîngesc, mă bolnăvesc.

Mărcîș = n. de câni 171 (46).

Mărdeuă, pl. *mărdeî* = mărgea 49 (6); *mărdeî* — partea mînei unde se pōrtă brățara; *mărdeuă* — marginea ochiului.

Măre! — măi; *măre, cum șa?* = măi, cum așa? 151.

Mărit (mi ∞) vb. I mă mărit [Pap.].

Mărlîș vb. IV = a se mărli [numai de oi, capre] Pap.

Mărli = ? *cărli-mărli* 66 (106).

Mărîș sm. = cotoiș.

Mărîș adj. — amar 72 (215).

Mărîș sm. mărăcine [fel].

Mășeuă sf. — mășea. Wgd. *mōșeo* 8, *mōșeo* 23.

Mășor sn. = fel de împletitură a pîrului 36.

Măstăgarcă sf. — furca care servește

la încărcatul cailor. Arom. *furtutire* [Pap.].

Mătasi sf. mătase.

Mătăniță sf. — lapte acru 81 (417).

Mătcap sm. instrument de găurire 30.

Mătriță sf. erbă de mărimea bobului sălbatec. Când îl scōte afară pe copil său varsă *virdefuri* prin gură, se duce mamă-sa într'o Miercuri diminéța, pasce acéstă erbă cu gura, ținînd mînile la spate. Apoi lasă pe copil să sugă din țîța ei și se crede că ast-fel el se va vindecă (Birislău).

Mățînîș sn. — tot ce se aduce la mōră pentru a fi măcinat [Pap.].

Măznîș vb. IV lustruesc; *măzniri* lustruire 31.

Măzolu sm. pierde-vară; om de nimic 89 (20).

Mbet (mi ∞) vb. I mă îmbêt. Pap.

Mea pr. pos. mea, a mea; pl. *meli*. Wgd. *mē* 31.

Mecîș sf. = ursă 66 (11).

Mecîș sm. = n. de instrument servind argintarilor 33.

Mejluc = mijloc 33, 50 (10). Wgd. *mežluc* 14.

Melină sf. = paiu de meu.

Meliță sf. — aparatul cu care se lucrăză bumbacul spre a se curățî de sēmîță.

Meliș sm. = meu; ∞ *răpesc* — fel de meu 25, 71 (202), 117.

Meliș vb. I = curăț bumbacul de sēmîță cu *meliță*; snopesc; *la melișfară* îl snopiră în băță 75 (28).

Menlechetă [tk.] sf. — țără 156.

Mer sm. măr (pom).

Mer! — numai; *mer acu mor, di 'cu-u las țesta napōr* 58 (6).

Merg vb. III = merg; *din zuică țe mîrzeă* pe Ți ce treceă 163; *męrzi* plouă; *saŭ: męrzi ploaie* = plouă 47 (11); *cön si męrgă cārnată* = când o plouă cārnată 65 (14). Tot așă: *męrzi neŭă* — ninge; *męrzi grîndini* — bate grîndine; *męrzi ploaio*. Wgd. 163. Aor. *mers* merseî.

Mes sm. = lună; *după trei meși* = după trei luni 164. Wgd. 49.

Meș sm. — plug [Sirminin].

Metur vb. I = mătur; *cu cari la mîturară* — cu care îl măturară 123.

Metură sf. = mătură. Wgd. *mîeturo* 5, 14.

Meŭ pr. pos. — meŭ, al meŭ 46 (8), 166. Wgd. *meŭ, me, meŭli, meŭli* 31.

Męră sf. — męr (fruct) 143; *trapna cu męri* 35; fel de brodărie 35; osciorul genuchiului.

Męsă sf. = masă; față demasă. Arom. *misale* 103 (63).

Męstic vb. I = amestec (germ.-mische); *põini misticată* pîne amestecată (când se face pîne din făina a diferite produse); *agru la mistică* = lucraî agurul pentru a doua oră (fel de prășit) Pap.

Mi pr. pers. Ac. = me; *mi duc* = mă duc.

Mi conj. prescurtat din *amî* — dară 140.

Mic adj., subst. mic, prunc; fem. *mica* 47 (10); *la maî micu* — la maî micul 46 (7); ∞ *u* copilul, pruncul 47 (12), 100 (50). Wgd. *mik* 5, 14.

Micę vb. I = mișc; *za-micę* 65 (18); *că-u za micęc* *fuñra* = dacă o mișcă funia 148.

Micęnt adj. — micuț. Pap.

Miduă (Wgd. miduo 13) sf. măduvă. Arom. *măduă*.

Migit pl. *migișc* = megit (piesă

turcescă de 20 piastri, 4 franci și ce-vă) 158.

Miglu — ? 65 (10).

Miglină sf. = neghină. Pap.

Millicęsca fel de brodărie 34.

Miluz sm. = nume de plantă miro-sitoare.

Mijlucan adj. mijlociŭ 107 (68), 148.

Mijș vb. IV = mijesc. Pap.

Milă sf. iubire.

Milu! dragă, iubite! *nu știŭ, bra milu* nu sciŭ, măi dragă 152; *să-ŭ iă milu!* = să-ŭ fie îndrăgit; *di mărăsă să-ŭ iă milu și domnu, oo!* = dare-ar ca Dumnezeu să se îndrăgescă de cadavrul teŭ! 59 (14).

Miluică adj. — iubită 58 (15, 16).

Miluș vb. IV — iubesc; *să milu-șască* să iubescă 57 (11), 143.

Milult adj. — iubit; *și raŭ milu-ŭŭ* = și eraŭ iubiŭ 143.

Milă num. mie 158. Wgd. *milă* 28.

Milșor sm. = miel, ed de un an. Arom. *mșor*; *mșoară* = ôe care față pentru prima dată.

Mimlichet [Wgd. *mimliket* 51], v. memlechetă.

Mincun vb. I = mint. Arom. *minciunę*; *știu, că mi minciunî* = sciŭ, că mă minŭ 167.

Mincunat adj. = înșelat, păcălit. Pap. 24 (10).

Mincună sf. — minciună; ghicitore 48.

Mincunș adj. — mincinos 151, 157.

Minș vb. IV — schimb 124.

Minghighș sm. — nume de plantă.

Minghșarcă nume de capre, oi 171 (11). Arom. *mărdilată*.

Minghșarnic sm. lanț de cercei 30.

Mini pron. (Ac.) = mine 47 (14).

Miniri sf. și vb. IV — a schimbă, schimbare; ∞ *bișeg* — schimbarea semn 125.

Mint vb. IV — mint. Pap.
 Mintès vb. IV amestec. Wgd. 42.
 Minti sf. minte; *ia du-ți bini ăn minti* ȋan adu-ți bine aminte 164.
 Minut adj. mic, mititel; *iri ghîi maî minufîl!* trăescă, fie sănătoși cei maî mici! 57 (₅₇); *și la mar minufi s-na bucuròm* 57 (₄₃); *un lup minut* — un lup mititel 162. Arom. *minut* însemnă: *sup-țire* (Epir).
 Mirac sm. — amurg 169 (₁₁).
 Mirac sm. dorință; *veû mult mirac* aveau mare aplicație, dorință multă 143.
 Mirangîa sf. nume de arbure [Pap.].
 Miraz [arab. miras — moștenire] zestre. Pap.
 Mirès vb. IV ochesc 85 (₁₀₀); mă-sôr; *mîrîră* măsurară 87 (₅₄₅), 107 (₅₇).
 Mirgîan sm. pl. *mîrgîănî* = mărgean, rubin 49 (₅); *roși* rubin.
 Mirindî adv. — timpul de pe la cina mică 169 (₁₀).
 Mirind vb. I a se odihni oile pe la mieđul ăilei; *oili mirindă* = oile se repauséză pela mieđul ăilei; *io li mirind oili sup Trei-Faji* — ȋo duc oile spre odihnă la cei Trei-Faji; *sup peňili lu mirindău* sup aripele lui se odihniau 158. Arom. *amirîđu, mirîđu*.
 Mirind sm. — loc de odihnit pentru vite ȋn timpul ăilei, pe la miađa-đi, când este prea cald și când vitele au nevoie de umbră, unde să se adăpostescă de căldură. Arom *mirîđu, amirîđu*.
 Mirit sm. cot.
 Mirt sm. mirt 75 (_{2.2}).
 Mirusès vb. IV — mirolesc. Wgd. 14, 51.

Miruslifeă sf. — nume de plantă (Pap.).
 Miscă sf. curcă.
 Misircă sf. curcă.
 Misiruc sm. = curcan.
 Mislès vb. IV pomenesc 66 (₁₀₁).
 Misur sn. farfurie 54 (₄₅), 119.
 Misur sm. porumb (fel); *mîsur alb, ~ galbin* 25.
 Miș-turtulișî n. de joc copil. 91 (₁₁).
 Mitercă sf. = nume de plantă; *albă, ~ roșă* feluri de plante.
 Mitîlî sf. gălbază 63 (₃₁).
 Mitirès vb. IV = nimicesc 85 (₂₈₃₋₂₈₄).
 Miurèz vb. I — miaur, miorlăesc; *mața miurèză* = pisica miorlăe. Pap.
 Mizilic sn. = mezelic 111 (₁₂).
 Mlăznică sf. = oie sau capră care a fătat și produce lapte. Arom. *mătrica*.
 Mlăznicîar sm. — Arom. *mătricar, mitricar*, păstor de oi sau capre *mătrițe*, cari au fătat ȋn cursul anului și produc lapte.
 Mlecăr sm. berbece (de trei ani).
 Mleşcă sf. nume de plantă, cu care se nutresc porci.
 Mlîor (v. *mîlîor*).
 Mo adv. acuma. Prescurtat din (*c*)mo. Pap.
 Moali adj. môle 167.
 Moară sf. móră 52 (₂₁), 75 (₂₈₅), 146; pl. *moari* și *mor* și *mòruri*. Wgd. *moarô* 4.
 Moarđa sf. — fig. p. instrumentul viril 75 (₂₉₈).
 Moarti sf. mórte 61 (₆₆), 76 (_{298, 299}).
 Moaşă sf. bătrână 101 (₆₉), 116. Wgd. *moaşo, ~* 63.
 Mochă sf. — sevă. Pap.
 Modra adj. cu minte, ȋnțelept 73 (₂₄₄).
 Molac adj. môle, molcom. Pap.
 Moleşi sf. — molie.
 Momès vb. IV momesc; *picuraru*

- mumești ôli* = păstorul chéimă, momesce oile. Pap.
- Mor vb. IV — mor 57 (3), 142; *di apu-ù murit* — de (lipsă de) apă a murit 77 (31); *si murim* = o să murim, vom muri 57 (55); *tofi să-și-moară* toți o să móră 57 (56); *undi muri di jalju* unde muri de durere 147.
- Mori! interj. mări! (Pap.).
- Mort—mort 75 (386-389); *moartă* 49 (4); *pri la morfi* pe cea-lalta lume.
- Moș sm. moș, bătrân; *un ded moș* = un moș bătrân 51 (23), 52 (33). Wgd. *moșili* = die alten Männer 13.
- Moți adv. — acum 156. Wgd. 33.
- Moți! = cuvînt de chemare și de îndemn, ca să vie sau să mERGă catării. Depindedemodularea vocii ca să se înțelégă una sau alta 171 (4).
- Moș sm. — pERul subțire, fr. poil.
- Mozuc sm. = măduva din ôse, din cap (— creerul).
- Mogla sf. = negură, cEță 74 (239), 150.
- Moinēs vb. IV = (mân) arunc cu mâna, azvârl cu mâna 153; *ca moini cu una ropă* când aruncă cu mâna o piétră 149.
- Moini adv. = mâne 58 (22). Wgd. 34.
- Moinista adv. a doua ȕi, ȕiua următore, fr. *lendemain* 148, 150. Wgd. *moinista* am folgenden Tage 34; *moiniz-ta* 109 (70), 119. Etim. *moini* = mâne; s, z — ȕi; *ta* art. slav., cfr. *dimneȕa-ta*.
- Mună sf., pl. *mōni* mână 53 (37), 60 (49, 50), 75 (350, 200-203), 76 (194-207). Wgd. *mōno* 6.
- Mone vb. I mănânc; *mōnfi*, și *mă-nanfi* mănânci; *s-ti moneă lupu!* 46 (6); *mănancă ca nivizut di...* 75 (275), (276-278); *măncăși* = mân-

- cași, ai mâncat 45 (9); *nu mănancă bōlizi!* nu mănă rahat! 60 (57); *măgaru ca si na mănec di ūorz* = măgarul dacă mănă pestemăsură orz 159.
- Moneă sf. muncă, trudă, casnă 73 (239), 75 (219), 161. Wgd. *mōnko* = Mühe 49.
- Mōnka adv. — früher. Wgd. 33.
- Mōnq sm. = mînz 45 (9).
- Mōnică sf. — mîneacă 153.
- Mōntiza adv. — a doua ȕi, fr. «lende-main» 105 (8), 119 (veȕi *mōinista*).
- Mōscă sf. catâr 62 (22), 76 (300), 161.
- Mpēdic vb. I = împedic; *s-mi mp'ē-dică zuua di as!* 58 (20, 21).
- Mrac adv. = amurg 169 (11).
- Mrășă sf. hoit, cadavru, stârv, corp neînsufletit 59 (34), 60 (60), 87 (554). Arom. *mîrșe*.
- Mrăzint adj. = ticălos 61 (70).
- Mrejă sf. — mreją. Pap.
- Mreacă sf. = mréna (fel de pesce), pl. *mrenchi* 27.
- Muc, pl. *mufi* muc 46 (5).
- Mucăiēs vb. IV = mugesce; *bou mucăiaști* boul mugesce.
- Muciară, pl. *mucōri* sf. mocirlă 106 (76).
- Mucic vb. I = mușc 66 (100). Wgd. *mutšku* 28, 50. Arom. *mîșcu*, *mușcu*.
- Mucicată sf. îmbucătură. Arom. *mîșcătură*, *mușcătură*, (cât poți mușcă odată cu gura), 76 (303), 122; pl. *mucicōfili* = bucățelele.
- Mucicătură sf. = îmbucătură. Arom. *mîșcătură* 122.
- Mucōs adj. — mucos.
- Mulă sf. catâr (Hma).
- Mulg vb. III mulg Pap.
- Mulitfeă sf. molift 118.
- Muliū partea părōsă a lucrului muceȕit. Arom. *muhlă*.

Mult, pl. *mulîfi* mult 62 (7), 76 (304); *maî mult* 84 (480); *mulîfi* mulţi 118, 145. Wgd. 32.
 Mulţosc vb. IV înmulţesc.
 Mulţari sf. muere, femeie, nevastă 76 (305-310). Wgd. 8.
 Mulţărăscă sf. partea bisericii unde staū femeile şi unde bărbaţii n'au drept să stea. Arom. *mulîrîască*.
 Mulţărucic adj. — mueratec.
 Mulţărucică sf. — femeie mică, femeiuşcă, nevestică.
 Mumă sf. — mamă 76 (311), pl. *mumõñi* 77 (330); regina albinelor 27.
 Mumet sm. nume de pasăre, despre care se crede, că ar fi órbă şi că ar merge în contra ploii, când plouă, cercând de a o oprî.
 Mumuş sm. = naş 77 (313), 114, 120, 121, etc. Arom. *mîmûş*, fem. *mîmuşă*, se numesc părinţii fărtaţilor; v. *drumu mumûşuluî*.
 Muntî sm. munte 49 (3), 77 (313), 144.
 Muntur adj. mutulică. Arom. *mutuleagă* 77 (314).
 Murafet sn. = marafet, meşteşug; mod 150, 167.
 Murâr sm. morar 77 (315), 143, 146.
 Murg adj. murg, de culóre negră ca amurgul serii; nume de animale 171 (43,44).
 Murgî — nume de câne 171 (48).
 Murmînt, pl. *murmînturi* mor-mînt, cimitir 103 (64), 162.
 Murmînt s. pl. — cele 12 zile de la începutul lui August, carî se observă pentru a cunoşce timpul celor 12 luni din cursul anului.
 Musă adj. vită *musă*, vită cu pete albe la sprîncene şi la nas: *capră musă* capră cu pete albe la sprîncene şi la nas. Pap.

Muscă sf. muscă 77 (317, 318); *muştli s-ti scupă!* 60 (40).
 Muscă-di-casă sf. muscă ordinară.
 Muscă-di-carni sf. muscă ce-vă înăi mare de cea ordinară.
 Muscă-di-cal muscă care se pune pe cal.
 Muscă-mari — bondarul, gărgăunele.
 Mustac, pl. *mustafă* mustaţă. Wgd. 24.
 Muşi adj. prost (fig.) 89 (34).
 Muşiţă sf. Arom. *muşiţa* [insectă].
 Muşmîl, veđi *muşmûr*.
 Muşmulă sf. fructul pomului *muşmur* (şi *muşmûl*); fel de broderie 34.
 Muşmûr n. de pom [tk. *müsmül*] 28.
 Mut vb. I. — mut; *juni, juni mută-u di oă* — voinicule, voinicule, du-o de aci 154; *mută-ti di oă* mişcă-te de aci 60 (36); *muta-mî ti dintru uocli* = Perî din faţa ochilor mei 60 (37).
 Mut adj. = mut.
 Mutăfaliu adj. om care tace, taciturn, mutulică. Arom. *mutuleaga*.
 Mutuvilă sf. răşchitor 32.
 Muţea sf. = botul 77 (318).
 Muzică sf. — musică 143.
 Muzir sn. intrigant (tk. *muzevir*).
 Mvârtès vb. IV. = învărtesc, înfăşur, invelesc 59 (6).

Ñ.

Ñîari sf. miere 27, 77 (319), 81 (412). Wgd. *ñîari* 14.
 Ñîază adv. *miađă-đi*; *ñîază-đi* — *amiađi*, *miađă-đi* 169 (6), 162, 163; *ñîazi* *amiađi* 83 (463).
 Ñîel sm. — miel 77 (330). Wgd. *ñîel* 14.
 Ñîereu n. de boū 171 (50).
 Ñîercurî sm. Miercuri. Pap. Wgd. *mîerkurî*, *ñîerkurî* 14.

Mierlă sf. — mierlă (nume de pasăre);
nume de vacă 171 (49). Arom. *mîrlă*.
Miez sn. miez. Wgd. njes 14.
Mîcură sf. fărîmătură. Pap.
Mîcurică (dim. de la *mîcură*) sf.
fărîmăturică, cătaşime foarte mică.
Mîr (mi~) vb. I mă mir.

N

Na = na ! ține 47 (12); étă 139; *na-vă* na-vă-ţi 103 (63).
Na prefix, care se pune une-orî la verbe.
Na pron. pos. Ac. ne.
Nabuzòs (mi~) — mă busumflu, a se busumflă.
Nacûciulès vb. IV a se sui pe vîrf;
mî nacuculî mă suii pe vîrf.
Arom. *mî alinà pri cucula*
mă urcai pe vîrf (de dél, munte).
Nadulia sf. — n. propriu de ţeră, Asia mică.
Naèt sn. = gând, ţintă, scop; *feşi naèt* îşi propuse 141; *îundi veu naèt* = unde aveau de gând, unde îşi propuseseră 163; *nu spûsiră la nîminea naetu lor* nu spuseră la nimeni gândul lor, nu spuseră la nimeni ce-şi propuseră 163 [tk.]
Nafară adv. — afară, în afară; *na-fară la gunęsti* = îl scôte afară 107 (69); *cadi nafară* suferă de epilepsie 103 (64).
Nàfile adv. în zadar, în deşert 163.
Naică = În expresiunea: *naică-tai* în mîşe-ta 77 (322).
Nainti adv. = înainte 152.
Najoaşă sf. = curea subţire, servind la împletitul opincilor, a tragei [Pap.].
Nalbànt sm. potcovar 162. Arom. *nalbàn*.

Nalbă sf. = nalbă (nume de plantă) Wgd. 48.
Nalbès vb. IV — înălbesc.
Nalt adj. înalţ 50 (14), 68 (139), 83 (148), 144, 146; pl. *nalţî*; *naltă* fig. conac 89 (17).
Nalţ vb. I înalţ; *aù nalţò* o înalţă, o ridică 154; *să nalţă un picior* — să ridice un picior 155.
Namistès vb. IV — întorc la loc; a-şez la loc 109 (70). [Etim. sl.: namesto la loc].
Napcon, **napcom** şi **nàpeonta** apoî 148, 164; *napcunta* 151.
Napcum adv. = apoî 65 (6), 103 (63), 121, 146, 149. Wgd. *napkum* 33.
Napòî adv. — apoî, din nou, înapoi; *di 'cu-ù las festa napòî* — dacă las acésta înapoi (dacă nu mi-aşî rësbună) 58 (6); *şi trimęsi carti napòî* — şi trimise scrisore din nou, adecă: şi rëspunse din nou 146 (veđi *napòî*).
Napracîş vb. IV răsfăt, întind; *li napracîşră coadili* le rësfătară cođile 53 (39).
Narancîş vb. IV menesc; *şa l-u fost-au narancîş* aşă i-a fost menit 84 (472).
Nari, pl. *noruri* şi *norî* nare. Wgd. 8.
Nas sn. nas 52 (30), 77 (324, 325). Wgd. 5.
Nasc vb. III = nasc; *la amplăntò dăncòs şi nu născu* îl împlăntă adânc şi nu născu (Înjurătură).
Nàtimă sf. anatemă (Pap.).
Naunglîu vb. I a probă cu unghia pânea, fructul şi orî-ce lucru môle [Pap.].
Navràp sn. = plóe mărunţă.
Nă — prefix, care se pune la unele verbe 60 (53, 55).
Nădăvác sm. fel de împletitură de

për, consistând din câți-vă perî nu-mai 117; impletitură de fire de mă-tase, numită la Arom. *cusonă*. Pap.

Nădurlès vb. IV — mă busumflu; mă supër (copiii mă ales). Pap.

Năfară adv. = afară 145. Wgd. *nə-tarə* 33.

Năimès vb. IV = a găsi, a se po-trivî; *fe si năimè* ce se găsi, ce se potrivî 166.

Năinti adv. nainte. Wgd. *nəinti* 33.

Năjòs — *ăli si năjoră perîli* i se sbârliră perii, i se făcù pèrul mă-ciucă 79 (303).

Nălbès vb. IV — înălbesc (veđi *nal-bès*).

Nămăliŭ sn. vita, animal. Arom. *număliu*. Pap. *σφαλις* gr.

Nămilă sf. nămilă, flință foarte înaltă 166.

Nănăliă = A Naneî (brodărie în felul Naneî) 34.

Năparti adv. = dincolo, în a parte.

Năpòi adv. — înapoi 151. Wgd. *nə-poi* 33.

Năpòlès vb. I — înapoez, mă dau îndărăt; *năpòl-fi!* înapoeză-te! 69 (107).

Năprăşòs (mi ∞) vb. IV = mă pră-fuesc. Pap.

Năpròtcă [Wgd. *nəpròtko*, pl. *nə-pròtki* 23] este netradus, pro-babil şerpe, năpârcă.

Nărănciături s. pl. = ursitoare [Pap.].

Nărănciòs (v. *naranciòs*).

Năridită adj. = gătită. Wgd. 62.

Năsatur vb. I — satur, satur bine; *năsatur-ti!* = că satură-te odată! 60 (15).

Născup vb. IV — scuipe; *musca aŭ născupî carnea* musca scuipe carnea; *ăli născupî an rost* — îi scuipe în gură. Pap.

Năstup vb. I = astup; *mi ∞* — mă astup, mă îndop 60 (33).

Năut sm. — năut 48.

Năviès vb. I — adun pe sul. Arom. *năvădescu*, *mvolbu* 33.

Năvidit adj. = umilit.

Ncap vb. II — încap 73 (339).

Ncaer vb. I = încarc; *s-ti ncarcòm* să te încarcăm 48.

Nelîn (mi ∞) vb. I — mă închin 78 (343).

Nelînăciuni (v. *anelînăciuni*).

Ncola adv. — în colo; *dî oă ncola* — de aci încolo 58 (9).

Nerese cresc; *ncrêştirea soarlu* răsăritul sórelui (veđi: *anceresc*).

Nudirèg vb. III = dreg, regulez; *las că ti ndirèg* — las că te regulez 57 (3) (v. *andirèg*).

Něniăcu adj. = nevrednicul, ne-totul 89 (10).

Nec vb. I = înec, omor; *la dărari băcòlă còñli si necă, ară la spăr-diri lumi* la facerea târlei, câniî se omórá, iar la stricare ómeniî, lumea 62 (34); *ăli nicò* = îi omorî 137; *lupîli la nicara măgaru* — lu-piî îl omorîră pe măgar 162; *s-ti neŭ* să te îneci 60 (41); *amă tri-cũ prîn vali şi si nicară* dară trecui prin riû şi se înecară 151.

Negru adj. — negru 47 (13), 58 (3), 77. Wgd. 12, 28; fig. însemnă: soldat turc 89 (1).

Něti anume 156; prin urmare, aşă dară.

Neşca — nume de vacă fătată Dumi-neca, prescurtat din: [Dumi]neşca 171 (51).

Negrá — négră; fig. cafeă 89 (1).

Neŭă sf. — nea, zăpadă 61 (1), 77 (330, 331); *męzi neŭă* — ninge. Wgd. *neua* 78, *nəo* 8, *da nəo* ninge 45.

Neña-copîlor = néua cânilor (fel de nea).
 Neña-măşilor — néua pisicilor (fel de nea).
 Neña-oilor — néua oilor (fel de nea).
 Ngheţ vb. I îngheţ. Pap.; veđi *anghêţ*.
 Ngliţ vb. I inghit 73 (₃₄); *ngliţă!* — inghite! 76 (₃₆₃); veđi *angliţ*.
 Ngrăjş vb. I = aţiţ, supër; *copînilă nu la ngrăjă, s-nu ti mucică* 66 (₁₀₀).
 Arom. *angrînescu* (de câni când e vorba).
 Ngurguŷăt adj. rotunjor (Neologism din Aromânesce).
 Ni adv. = nici 54 (₄₂), 60 (₃₅).
 Ni pron. Dat. de la *noi* = ne; *şa da-ni ver iri!* = dare-ar să ne fie aşă! 55 (₁₃).
 Nibûn adj. — nebun, prost, rău; *şi dârş laltă mult nibûn* = şi făcû alta mult nebună; *nibun soîŷ* — de nēm de rînd, prost, 142. Wgd. *nebûn* 28, *mult nebunş* 78.
 Nibunîŷă sf. = nebunie 104 (₆₁).
 Nicabalatlia adj. = nevinovat 63 (₄₁).
 Nicasmêt sb. = nenoroc 166.
 Nicăt necat; omorît; *ca si dūsira vizură toŷi cucoŷîŷi lūi nicăŷi* — când se duseră vędură pe toŷi co-coŷîŷi lūi omorîŷi 137.
 Nicăŷiurea (!) adv. — nicăiri. [Nu sînt sigur, dacă cum-vă nu este greşit, în loc de: *nicăŷiurea*]. Pap.
 Nicicum adv. pe burtă. Arom. *pri dinŷi*. Când cine-vă stă întins la pămînt pe burtă saŷ cade cu faţa la pămînt, se đice: *sta, căzû nicicum*. Arom. *sta pri dinŷi, căđû pri dinŷi* [Pap.].
 Nidărăt adj. neîmplinit, nefăcut. Arom. *niadărăt, niadrăt* 61 (₁₃).
 Nidudărăt (v. *nidarăt*); *nidudărătuli!* = om de nimica! 61 (₁₃).

Nigrès vb. IV înegresc; *mult alŷi si nigrî buricu* — mult i se înegrî inima, tare se întristă 143.
 Nigrêlă sf. = negrêlă, lucru negru.
 Nigrêŷă sf. partea nêgră a ochiului.
 Nigricîş adj. = negricios.
 Niiri — nefire 77 (₃₃₂).
 Niişôt adj. neişit, neumblat (prin lume) 86 (₃₂₀).
 Nimăsticăt adj., adv. neamestecat; *nimăsticati li ziŷi* — vorbesci pe negândite, fără să-ŷi dai sémă (fără să amesteci în gură bine ce đici) 77 (₃₃₃).
 Nimea pron. neh. nimeni. Wgd. 4.
 Nimini — = nimenea 78 (₃₃₄); *nu spūsiră la niminea* nu spuseră la nimeni 163; *s-nu vrîviască drumu cu nimini* să nu vorbească în drum cu nimeni (nevorbind pe drum cu nimeni) 108 (₇₀).
 Nină sf. = mătuşă; apelativ cu care se adresêză nevestele şi fetele către femeile mai în vîrstă.
 Ninêl sn., pl. *nineŷi* inel 30, 149. Wgd. *ninel* 5, *ninêl, nineŷi* 24.
 Ninjugăt adj. — neînjugat (taur) 156.
 Ninŷilêş neînŷeles; *si faŷi ca ninŷilêş* — se face ca nepriceput, că nu pricepe; face pe nesnaŷ 78 (₃₃₁).
 Nipôt sm. nepot 118; fem. *nipoată*.
 Niputeri sf. — neputere, bôlă. Arom. *niputiari* 108 (₇₀).
 Nisărăt adj. — nesărat, fără sare; *ni-sărătuli!* — nesăratule! 61 (₁₃); *ŷom foră sari* om nesărat, fără haz în vorbă, purtări.
 Nişan sn. — semn 116; *nişanu di apu-i* — e semn de apă (= lipsă mare de apă-i) 168.
 Nişti, pron. neh. nisce; uniŷ 153; *nişti ŷori* = câte-odată. Wgd. *nişti-kôŷs* uniŷ 32.
 Niştiri — nescire.

Niștiut adj. = nesciut, nepriceput 78 (338), necunoscut 103 (44).

Niți adv. = nici 55 (19), 78 (337-341). Wgd. *nitsi* 35.

Nițiun pron. neh. = nici unul 157. Wgd. *nitsi-un* 31.

Niuzot adj. = neaučit; *si fați ca niuzot* = face pe n'aude 78 (342).

Niveștă sf. = nevastă, muere 48 (15), 53, (37), 78 (343). Wgd. *niveștq* 8.

Nivistulă sf. = nevestuică. Arom. *ni-vistulăe*. Pap.

Nivistulică sf. = nevestuică, fr. belette.

Nivizut adj. = nevedut 62 (36); a face pe «nu vede» 78 (344); care n'a vedut 86 (335), 138.

Nivolă sf. = trebuință; *lucru țela mai di nivolă* lucrul acela mai de trebuință 163.

Nizis adj. = neșis, fără a dice 78 (345).

Noapti sf. = nopțe 51 (20, 23), 169 (13); *pristi noapti* = în timpul nopții; *s-șesi noapti*; an jumităt di noapti 169 (13). Wgd. 23.

Noatin sm. = noaten, miel care n'a împlinit anul 52 (40).

Ngauq num. — nouă. Wgd. 28.

Nod, pl. *noadi* = nod 117.

Noi pron. pers. = noi.

Noimă sf. = semnificațiune 163.

Nor sm. = nor 139. Wgd. 23. *nor*, *nóruri*.

Noră sf. = noră 139. Wgd. *norq*, *nu-róri* 23.

Nostru pron. pos. = nostru, al nostru; fem. *noastră*, pl. m. *noștri*, fem. *noăștri*. Wgd. 31.

Noș adj. = nou; de nou, iarăși; *cu nou* = iarăși 154; *nouă* = nouă 45 (4); 56 (38), 121. Wgd. *noș*, *ngauq* 27.

Nonti = la Nănte; *las nu ti torni Nonti* = Dare-ar să nu te întorci la Nănte 61 (11).

Noruri sf., pl. = nări.

Nsor (mi ~) vb. I — însor, mă însor; 47 (11): *si nsoară ghuupțilă* — se însoră țigani.

Nșor vb. I = înșir 118; *si nșoră toți țela din casa* = se înșiră toți a-
ceia din casă 103 (63).

Ntunic, veđi *antunic*.

Ntunicari sf. = întunecare; a se întuneca.

Nturnat adj. = brodat [lit. întornat, întors]; *nturnati* = brodate 35.

Nțapăt adj. = (înțepat) ascuțit; *ropă nțapata* = petă ascuțită.

Nțing vb. III = încing; *la nținsiră cu capină* = îl încinseră cu spină 64 (34), v. *anțing*

Nu adv. = nu 50 (11, 14). Wgd. 33.

Nucă sf. = nucă 66 (91).

Nuīb vb. I — întâlnesc; *si nuībă* — se întâlnește 123: *nuībq* întâlni 137.

Număr [Wgd. *numqr* 48] vb. I = număr.

Numi sf. = nume 56 (38), 57 (5), 78 (347, 348); *lă-au pusi numea* îl numi 147; *să nu-lă si stingă numea* să nu i se stingă numele, némul 143. Wgd. *numi*, pl. *numi* 23.

Numir sm. umăr. Wgd. 14.

Numir vb. I — număr; *că la numirq măgarilă* — când îi numără măgarii 152. Arom. *numir*, *misur*.

Nuntă sf. — nuntă 48 (15), 91 (11), 149. Wgd. *nuntq* 17

Nuntru adv. = înăuntru 103 (63), 146. Wgd. 33.

Nvartès vb. IV = învățesc; învelesc; v. *anvartès*, *anvartès*.

Nvesc vb. III = îmbrac; *mi nvesc* = mă îmbrac (îmi procur haine de îmbrăcat, ca să am de îmbrăcat), veđi *anvès*.

Nvîrès vb. IV = înfășur; învelesc; *mi*

nvîēs = mă încolăcesc, mă înfășur
67 (119), 84 (171), v. *anvîēs* 67 (119).
Nving vb. III = înving, v. *anving*.
Nvirin vb. I = supăr; *mi nvirin* =
mă supăr, veđi *anvirin*.

O

O! interj. = étă : o, *lăa an dulăp*
étă-i în dulap 136; ∞ — răspuns
(considerat ca necuviincios, nerespectuos) 78 (351); ∞ interj. de
blestem 59 (24); ∞ — strigăt cu
care sfirșesc jucătorii numiți Ru-
salii 114 (75).

Oa (se va ceti diftongat ȝă (*ua*) —
nereu).

Oă (cetesce diftong oă) adv. aci
58 (6), 59 (12), 69 (100). Wgd. ȝa 33.

Oăc [cetesce o silabă] adj. prost;
oăculi! prostule! 61 (78).

Oacă adj. neputincios, prost 86, 535.

Oăiă (cet. ȝăiă) sf. — ôe 78 (350), 154,
pl. *uoî* — 85 (514-510).

Oală, sf.; pl. *oali* ôlă 49 (8), 158.

Oăltari adv. — alaltăeri 151. Wgd.
ȝăltari 34.

Oră, pl. *uori* oră, cės. Wgd. *oaro*,
ori 29.

Oaspiți sm. ôspete, prietin 55 (7, 12),
107 (69).

Oați adv. aci, acilea 156.

Ocă sf. — ocă 121.

Oglindaȝ sf. — oglindă. Wgd. 49.

Op! interj. hop! 169.

Opeu adv. pe dos 167.

Opueu adv. pe dos 106 (67).

Ôtrovă sf. otravă, venin 145.

Ons, pl. ȝnș însuși, *ipse*. Wgd. 17, 22.

P

Pafti, sf. pl. = paftale.

Paftē-manghelus = calic, țigan 89 (34).

Palamarcă, pl. *palamȝrți* = cei doi
piepteni cu cari se trage lâna 34.

Pală sf. = sabie. Arom. *apală*; cu-
vertură de lâna; velință de lâna.

Pap.

Palișnic sm. = jug, plug 51 (210), 52 (30).

Palmă sf. = palmă.

Paloși sm., pl. = bureți, ciuperci [fel.]

Paļă sf. = pae 82 (431), 117.

Paļe = n. de câne 170 (53).

Paļū sn. = paiū. 83 (453).

Paļoš sn. paloș [P'ap.].

Pamuc-an — Pamuc-han (hanul de
bumbac) 163.

Pană — n. de cățeă 171 (52).

Pang sm. = paianjen.

Pântala — ? 62 (10).

Papa (cu∞) — nume de joc copilă-
resc 91 (7).

Paparudă sf. paparudă 115 (78).

Papiă sf. rață.

Papără sf. — nume de plantă, papură.

Papûz sm. — stâlpul pe care se ré-
zēmă acoperișul casei. Pe acest
stâlp se rézēmă *măcaziū* (veđi a-
cest cuvînt). Arom. se numesce
preftu.

Par sm. = par; pl. *pari* 33, 105 (68), 144.

Pară sf. pară; *albi pari* bani
albî 78 (353), 136; *aspra pari nu*
perî moneda calpă nu piere.

Parpudă sf. — nume de plantă.

Partalincă sf. țol, zdrénță; *așz*
pusi partalînchili — își puse zdren-
țele 162.

Parti sf. parte; *la una di parti*
la una din părți, la o parte 33;
la ari lat an parti a fi cam în-
tr'o ureche 78 (334); *la parti ăr* =
este într'o parte, este cam prost;
toati porțili toate părțile 136,
105 (60).

Pase vb. III pasc 46 (6), 159; *șutu*
porcu pristi zēnă paști ciutul
porc peste dél pasce 49 (2); *tu la*

ai du pascùt cîairu 65 (₈₄); *côn si pască* — când o să pască 73 (₃₅₅).
 Pastir sm. — păstor 154.
 Pastrit adj. — păstrat bine, ascuns.
 Arom. *spîstrît* 79 (₃₀₈), gr. *παστρέω*.
 Pașalariă sf. pašalâc; *an toati pașalariurli* în toate pašalâcurile 142.
 Pașalarêse adj. de pašă 142.
 Pașă sm. — pašă 160.
 Paștu sm. = Paști 58 (₁₇), 60 (₅₀); *alî la dărără paștu* = îl omorîră 78 (_{355, 357}).
 Pat! = pat! 158.
 Pati s. pl. = nume de plantă.
 Patru num. — patru 53 (₃₀); *la pătruli zoli* — a patra zi 147; *la pătruli uorî* — a patra oră 147.
 Patru-zo(î) num. = patru-zeci 105 (₆₈).
 Păiantă sf. — stâlpul de care se lăgă vita în grajd pe lângă esle. Pap.
 Păidă sf. cursă 72 (₂₃₃).
 Pălască sf. = palască, cartușieră.
 Pălăumbră sf. — Arom. *șapurnă*. Pap., un fel de corcodușe foarte astringente la gust.
 Pălăur sm. — vas în care se servește rachiū. Arom. *păgûr*.
 Pălgîoc sm. melc 48 (₁₀); *cu samâr și în foră samâr*; veđi *păngîoc*.
 Pălmuță sf. = palmă. Pap.
 Păn prep. = până.
 Până prep. = până.
 Pănăcò(î) spl. = scânduri găurite, cu 10-15 găuri, servind a pune în ele bucățile de aloat 31.
 Pândăr sm. = pândar 150.
 Pândărniță sf. = căliva pândarului, foarte înaltă, ca să pótă observă toate viile, ogórele 150. Arom. *pîn-druniță*.
 Păngîac sm. = manta de lână de capră 37, greșit în text *păngîoc*. Arom. *tămbare, tămpare, capă*.

Păngîoc sm. = melc 52 (₂₈); veđi *pălgîoc*.
 Pără adv. = cam 107 (₅₀).
 Părdiă sf. = Arom. *leasă*, nisce paturî făcute de lemn saū de ramurî de pomî, arborî și pe carî se așeză apoi viermî de mătase.
 Păreçlă sf. — păreche.
 Părlă sf. — cărpitor, scândura pe care se așeză plăcinta còptă [Pap.]
 Părmă(î) (an ~) = cameră de dormit 40.
 Părnăr sn. — fel de arbust. Arom. *părnare*.
 Părtălòs adj. = pestriț, bălțat; *ună ghiupcă părtăloasă* = o țigăncușă bălțată, pestriță 51 (_{17, 18}), 52 (₃₀).
 Părtoacă sf. = nume de flóre.
 Păspălî vb. I = presăr 117.
 Păspălîat sm. = fel de făină foarte subțire și de calitate foarte bună.
 Păstrès vb. I — păstrez.
 Păstrès vb. IV = păstrez bine. Arom. *spăstrescu*, gr. *παστρέω*. Wgd. *pōstrēs* — reinige 42.
 Pătati sf. pl. — cartofi 25.
 Pătpălòg sm. prepeliță.
 Pătpălușcă sf. — pitpalac. Pap.
 Pățătură sf. — suferință, pl. *pățăturî* suferințe; *păfatura, anvitatură* suferința-î învătătură. Pap.
 Pățòs vb. IV pățesc, sufer 164.
 Păun sm. — păun.
 Păzari sf. = târg, învoelă 90 (₁); *și șa dărără păzarea* și așa se învoiră 158; *păzarea uòrbilor* 78 (₃₅₈).
 Păzargiū adj. — târgoveț; care se duce saū vine de la târg 153.
 Pecîu = ? 49 (₆). (Probabil că este *beciu* și că nu am însemnat bine eū).
 Peiviță sf. lipitóre.
 Per sm. = pěr 46 (₆), 53 (₃₅), 79 (₃₀₀₋₃₆₄); *si lò di per* — se apucă de pěr 169. Wgd. 8.

Per, pl. *peri* — *për* (pom) 79 (365).
 Per vb. IV = *per*; *să peră aspra?* 62 (16); 79 (365); *ari pirîrî vrin ūom* — a perit vre-un om 98 (46); *ca să la pirîm* 153. Wgd. 16.
 Percic sm. = perişor. Pap.
 Perd vb. III = *perd* 66 (68), 100 (69); *pirdut aî vrin?* — aî perdut vre-unul 152. Wgd. *pert* — *perd* 16.
 Pêrdisf. *perdea*; *î-ăî cripată pârdea* este obraznic, neruşinat 79 (361); *perdea ūocîiului* per-deua ochiului.
 Pericîuni sf. = periciune. Wgd. 15 (veđi *piricîuni*).
 Periri sf. — *perire*. Wgd. 36.
 Pernîă sf. = *pernă* 50 (30).
 Perôs adj. — *pêros*. Wgd. 28.
 Peză sf. — *batjocură; aîî baîî peză* = *îîî baîî joc* 164.
 Peşu — n. de boŭ 171 (54).
 P'edică sf. = *pedică*. Wgd. *p'edikô* 8.
 Penă sf. = *pană; aripă; şi nu-u ţin'eu vechi p'enili* — şi nu o mai ţineau aripele (— i se osteniseră aripele) 137; *că mirîndău sub penăli lu un vâltur ună mîlîă di ūoi* — că se odihniau sub aripele unui vultur o mie de oi 158; *pena mică, pena mari*, feluri de brodărie 34; *trapnă cu peni* = *perucă cu pene* 35.
 Però sf. — *pară* 52 (10), 79 (365).
 Peşti sm. = *pesce* 79 (366, 367); *peşti di la Beşic!* = *Braşove* 63 (37); *peşti di rōū* = *pescişori de riŭ* 27. Wgd. 10.
 P'eştiră sf. = *stâncă, peşteră* 142, 154.
 Pêti s. pl. = *petece* 50 (13).
 Pêtic sn. — *petec, scutec* 102 (61), 120. Wgd. *pêtik* 18.
 Pi! = *strigătul condurului, convenit să însemne apă* 149.

Pic vb. *pic*; *să-ţi pică mucu!* — *să-ţi pice, pică-ţi-ar mucus!* *să-ţi pică mōna* = *pică-ţi-ar mânia* 60 (60), 46 (6); *picată* 103 (64).
 Picăt sm. — *păcat* 142. Pap. *picati*.
 Pică sf. *picătură; niţel* 46 (6). Wgd. *pikô* 16.
 Picăsēs vb. IV — *simt, pricep* 116, 140, 154. Wgd. *pikōsēs* merke 16.
 Picătōs adj. = *păcătos*. Pap.
 Picătulēs vb. IV — *păcătuiesc*. Pap.
 Picătură sf. — *picătură*. Wgd. *pikō-turô* 16.
 Piclōr sn. = *picior*; pl. *picioari*; *nu da piclōr* — nu mărturisesc; *ţela cu un piclōr* — (dracul) 79 (369-375). Wgd. *pitşor, pitşoari* 11; *picioari di războiū* = *epele războiului* 32; *picioari-di-fuñîă* — *părţi ale războiului* 32.
 Picioară sf. *pas*; *ună picioară* = un pas. Arom. *un cîor, un cîcîor*.
 Picir! — *cuvînt imitând ciripitul rînduniceî* 45 (4).
 Picîrūş sn. = *picioruş*. Pap. 24 (10).
 Pichisēs (Wgd. *pikisēs*) vb. IV = *observ* — *ich merke* 10.
 Picurăr sm. = *păstor* 74 (258).
 Piducîŭ sm. = *păduchiŭ*.
 Pidurêŭ sf. pl. — *fragi* (Huma).
 Pidurişă sm. pl. — *picioruşe (parte din războiŭ)* 32.
 Pidutl sm. = *bôlă de picîore* 94 (17).
 Pijă = *prunc nebotezat, păgân* 119.
 Pilă sf. = *pilă*; *di lemn* = *pilă de lemn* 31.
 Pillivān sm. = *pehlevan, atlet* 167.
 Pimînt sn. = *pămînt* 33, 48 (6), 50 (16), 52 (27), 79 (375-376); *să-şi lî lasă din pimînt* = *să le lase jos* 124. Wgd. 9.
 Pin sm. = *pin*. Pap. Wgd. 9.
 Pincîş vb. IV = *dispar*.
 Pingercă, pl. *pingêrŭ* ferêstră 162 (tk. pengêr).

Pipelnică sf. — locul unde se strînge cenuşa. Pap.

Pipër sm. piper. Pap.

Pipercă, pl. *piperci* sf. — ardei 25.

Piperică sf. — nume de plantă.

Piperigă sf. fluture (v. *pipirugă*). Pap.

Pipirugă sf. fluture. Wgd. 50.

Pipirugă sf. fluture. Wgd. *pipe-rugo* pipirus 22.

Pipoană sf. pepene galben (Brw.)

Pipnîlă sm. pepene galben. Pap. Arom. *peăpini*, Macedonia; *pi-pônîlă*, Epir.

Pirdû(h), pl. *pirdûuri* fulgi. Pap.

Piricîuni sf. descrescerea luniî, peritul luniî 104 (65). Wgd. *peritşuni* Abnehmen des Mondes 15.

Pirôs adj. = përos.

Piruligă sf. — scoică, mărgén, mărgăritar.

Pirunigă sf. — mac. Arom. *pirpirună* 68 (66).

Pirustiă sf. = pirustie. Pap.

Piruşan sn. — lanţ de monede; perii de pe frunte 36.

Pisă sf. — pisică (în limb. copilăresc). Wgd. *piso* (Tsernareka) Katze 48.

Pisăitës vb. IV — scriu; *ti ari pisăit an frunđa di zmăreacă* îţi pörtă simbetele 70 (183); *pisăia* — descrie 80 (380); *pisăit* menit, scris 84 (414). Wgd. *pisăitës* 42.

Pisăitură sf. scrisore, scris; *că şa fu pisăitura* — căci aşă a fost scris 139.

Pisca sf. — pliscul, ciocul paserilor 80 (381).

Piş vb. I *piş* 62 (20, 41), 104 (63). Wgd. 16.

Pişa-boi = fel de brodărie 35.

Pişim întâiu; *mai pişim* mai întâiu 164. Wgd. 8.

Piştar sm. = pescar.

Piştarcă s. pasărea *pescăruş*, ce se nutreşte cu pesci.

Piştimâl sn. peşte mal 128.

Piştoală sf. — pistol 161.

Pită sf. plăcintă; ∞ *di codru-verđi* — fel de plăcintă de legume 38; *pită-di-măari* fagure de miere 27.

Pitligiani sf. pătlăgea; \sim *roşi*, ∞ *găl-bină*, \sim *lungă*, feluri de pătlăgele.

Pitali(ă) sf. tigăiţă 46 (6).

Pitul fel de piétră.

Pitum adj. blând, domesticit 77 (311).

Pizmës vb. IV pismuesc, invidez 141; *au pizmău ampiratişa* o învidiau pe împăratăsa 143.

Pircla (a ∞) n. de joc copil. 90 (30).

Plamin sn. flacăra 154, 166.

Plasti sf. pl. fel de caier; *plasti di neuşă* fulgi de nea. Pap. Arom. pl. *apale*, *apăli*, *plaste*.

Plătiţă sf. — n. de pesce.

Plaz sn. partea de fer a plugului.

Plăcnës vb. IV plesnesc, pocnesc. Pap.

Plăngîndăra şi plăngîndura — plângînd 152, 141.

Plăstës vb. IV aşez ca să fac *plasti*; *lîna si plăstëşti an bucium* lâna se aşeză în *bucium* (ca să se facă *plaste*) 134.

Plătës vb. IV — plătesc 121, 163.

Plăscătës vb. IV ciocnesc, a bate în capete; *si plăscăfëu* se ciocniau, se băteau în capete 146.

Plăşintă sf. — plăcintă 52 (30). Wgd. *plăşindă* 48.

Plec vb. I — plec; *plecă—lu!* — plăcă! 80 (382).

Plec vb. I = aplec; *pôn s-ti pleş* — până să te apleci 46 (6); *plecă-ti* = aplecă-te 154; *côn si plăc* când se aplecă 161; ∞ = alăptez; *ca s-la plăcă micu* = după ce-l va alăpta pe prune 118, 119.

Plevă sf. — pléva. Pap.
 Plicăceă sf. — aplecătore 119.
 Plicătoară sf. = aplecătore, care alăpteză singură pe copil 118; se dice și de oile cari, perdându-și mieii, se mulg până la instalarea târlei.
 Plin adj. = plin 49 (5, 6), 50 (10), 152.
 Plitencă sf. = Arom. *aroale*, *arale*, perul care se lasă de către femeii să atârne, frumos potrivit, pe obraz cam până la urechi.
 Plîsnesc vb. IV = plesnesc 108 (70).
 Plivăies vb. IV = plutesc 116 (73), 147.
 Pliznac sm. = gemen; *ea rudî doi iî pliznăî* = ea născu doi fii gemeni 143.
 Ploacă sf. = placă; *potcova* 66 (88), 162, 85 (501); *paftă* (fel); pl. *ploci* 30; *li turi ploculi* = (le aruncă potcovele) a murit 85 (501). Arom. la fel: *le-arcă pètali*.
 Ploață sf. = plôe; *mêrzi* ∞ = plouă 47 (11). Wgd. *plajq* 6.
 Ploască sf. = ploscă. Pap.
 Plod sm. — fruct, rod 59 (7).
 Plong vb. III = plâng; *côn plonqî* = când plânge 45 (3); *dosta plonsişi* = destul ai plâns 61 (68); *plonqîri* = plângere, a plânge 81 (424); *plângon-dura* = plângend 141; *plângon-dura* 152. Wgd. *plonk* plâng 6, *plonş* — plânsei 39.
 Plîmniță sf. — finărie 50 (10), 52 (20).
 Poală sf. = pólă, șort 36, 121.
 Poarcă sf. — pórca, scrófă 46 (6), 80 (384).
 Poartă sf. = pórta 123, 144.
 Pocîu sn. = ulcior; ∞ *di gaz* fel de lampă care arde cu petrolu 52 (61), 108 (70); *poaci* pl. 162.
 Pod sn. — căpistere în formă de ladă, unde se strînge făina la móră.

Podupăstniță sf. = Arom. *cuscune*, curele de la samar, de la șea.
 Pogudesc vb. IV = a se nimeri; a se întimplă; *și la iel șa si pogudi* = și la el așa se nimeri 148.
 Poiată sf. pl. *poiîfi* — Wgd. *poiatq*, *poiîts* Stall 23. Arom. *puiată*.
 Poimoni adv. poimâne. Pap.
 Poimoinista adv. — poimâne, poimâne de dimineță 142. Wgd. *poimoini* 34.
 Poimna = ? 58 (21).
 Poip sm. = popă 80 (385); stâlpul casei numit și *papuz*; veđi *popă*.
 Poliz sm. — polițist, persónă în serviciul poliției 145.
 Pom sm. — pom 49 (3). Wgd. 22.
 Popă sm. = popă 80 (386, 387), 118.
 Popesc vb. IV = popesc; *la popiră* = îl popiră, îl bătură 80 (388).
 Porc sm. = porc 49 (2), 58 (30), 80 (390-391), 158; ∞ *div*, (Nanta) ∞ *sălbatic* = porc sălbatic; ∞ *di còcină* = porc domestic. Wgd. *pork*, *ports* 22.
 Port vb. I = port; *di gușă s-la porfi* 58 (1); *fe porfi an gușă* 46 (7); 101 (60), 156. Wgd. 45.
 Pot vb. — pot 33; *nu pot* 54 (40).
 Potet sm. = ulcioraș 108 (70).
 Pòtnină — parte?; *ași lq* ∞ *di uă* = își luă partea de struguri 86 (520).
 Potrândă sf. = acele cari servesc a legă plugul de gâtul boilor.
 Postesc vb. IV = postesc. Pap.
 Pòinqă sf. tîpsie de pămînt în care se face și se còce plăcinta făcută numai cu făină de porumb. Arom. *bonqă*.
 Pôn prep. — până (passim). Wgd. *pôn-si* = până se 35.
 Pônă prep. = până (pretut.). Wgd. *pônan* — până în, *pônđi* = până de, *pônla* = până la 35.
 Pòină sf. — pâne 57 (4); *pòini di bàr-*

niță pâne de barniță 46 (6);
põini pâne (fruct) 115 (78); *põnz*
gârnoși 103 (83); *põnz* pl. bucate,
 cereale (Lunđiñi).
Põinea-gușturleicăliă sf. pânea șo-
 pâreli (n. de plantă).
Põndă sf. — pânză 33, 80 (393).
Põră ? *mi scoasi din põră* mă
 scose din răbdări 80 (383).
Põntiți sm. pânțete. Wgd. *põn-
 titsi* 22.
Prag sn. prag 101 (80), 164; *cu pra-
 gurn* — fel de brodărie 35.
Praști sf. — praștie. Wgd. *praști*,
prașturi 24.
Praș sn. praș, pulbere 59 (5), 80 (394).
Pravlcini ospetarea miresei și a
 mirelui de către părinții fetei, după
 o săptămână de la nuntă 151.
Praz, pl. *praji* *praz* 52 (32).
Prăciū sm. pârciū (berbeci de pră-
 șilă). Pap.
Prășes vb. IV sbor 75 (278).
Prășnēs vb. IV sbor 81 (407), 149.
Prășes vb. IV — prăjesc 111 (72).
Prăliū măgăruț; strigăt de în-
 demn ca să umble măgariii.
Prăsnēs vb. IV stropesc 116.
Prășlenu sm. greutatea ce se a-
 târnă fusului (veđi: *prışnel*). Arom.
prisine 32.
Prăștiliă sf. — scara de funie saū de
 curea la cai, etc. 31.
Pri prep. pre, pe 49 (33), 51 (20),
 57 (2, 47), 64.
Priamnu vb. I — preumblu; *că-lți si
 priamnō pōini* căci îi eră fōme,
 îl apucase fōmea 157.
Priatil sm. = prietin 80 (395-397).
Priatilōc sn. prieteșug 80 (398).
Pricăt vb. I mă uit, privesc bine 154.
Pricăț vb. I — prind, reprimd, rea-
 puc 81 (407), 105 (88).

Pricazmă sf. basm 145.
Pricăjēs vb. IV — vorbesc, spun
 75 (280), 110 (71), 169.
Prieluciat adj. recit tare, în cât
 nu-și pōte mișcă membrele. Arom.
acățat, ncurfăt.
Pricōc vb. III precoc, răscoc. Pap.
Pricōnt vb. I recânt, cânt din nou;
ași cāntō și pricāntō își cântă
 și recântă 138.
Pricufurēs vb. IV — cufuresc; *pri-
 cufurīt* cufurit 52 (28).
Pricūr vb. I precurg, curg 149,
 155; *curēț* din nou; *pricūr grōnu
 di gnoi* curēț din nou grăul
 de gunōie.
Pridār vb. I fac, dreg din nou.
 Pap.
Pridaū vb. I predaū; *nu si pri-
 dēdiră* nu se predederă, nu se
 predară 156; *la pridēdi* îl pre-
 dede; ∞ trădez; *la pridēdi la
 turfi* îl trădă turcilor. Arom.
il prudeadi la turfi.
Pridōrm vb. IV adorm, dorm
 105 (85).
Pridūn vb. I adun, daū ospitali-
 tate; *să nu-u pridunăț* — să nu
 o primiți, să nu-i dați ospitalitate
 142. Arom. *s-nu o apridunăț*.
Pridun-ti la criel adună-ți min-
 tea la cap. Pap.
Priflari — a reafli, a află din nou
 104 (84).
Prifrōng (mi) vb. III mă prefac;
prifrōnt (lit. prefrânt) prefăcut
 73 (252), 84 (416).
Prifulēs vb. IV mă umflu în pene;
prifoali-ti! umflă-te în pene
 80 (399).
Prigățū sn. = pōlă, șorț 36.
Prihēs vb. IV reies, ies din nou
 106 (86).

Prijălès vb. IV a jeli; *nu la pu-
tēm prijaliri* nu-l putem jeli 159.

Prijūr vb. I — conjur; *ti prijūr să
nu spuñi* te conjur să nu spuñ.
Pap.

Priljũ sm. Aprilie. Pap.

Prima adv., num. întâiũ; întâia; *di
prima* = pentru întâia dată, pen-
tru prima dată 45 (4); *di prima* de
întâiũ 34; *primili izmeñi* 110 (11), 103,
145, 153. Wgd. 28; *primaver* — vër
primar.

Primār primar: *ver* ∞ vër pri-
mar.

Primavēră sf. primăvara. Wgd. 36.

Primārit (mi ∞) vb. I. mă re-
mărit. Pap.

Priminès vb. IV. — priminesc 151.

Prin prep. prin 46 (6), 82 (12),
159. Wgd. 35.

Princă sf. cursă (pentru prinsul
pasērilor). Pap.

Prind vb. III. aprind 51 (21); *și-și
prinsi un foc* și își aprinse un
foc 153; *di cōn prind la mortu*
de când se aprinde la mort (lu-
mînare, candelă) 103 (63); ∞ —
apuc, prind *la prinsi di picior*
îl prinse, îl apucă de picior 153.

Pringă prep. pre lângă 72 (226).
Wgd. pringō 35.

Prinsor vb. I. reînsor; *mi* ∞
mă reînsor. Pap.

Printorn vb. I. = rēstorn, reîntore;
ropa-u printurnō rēstornă rîpa,
piētra 153; *nu putēu s-la prin-
toarnă* nu puteau să-l întorcă
pe cea-laltă parte 158; reîntore
154.

Pripășotă nume de capre 170 (61).

Pripilă sf. fusul de fer pe care
se rēzēmă piētra (*ropa*) de la
mōră.

Priscălie vb. I. încălec peste ci-
ne-vă; tresar peste cine-vă.

Priscălès vb. IV. presār 109 (10).

Priscurnic sm. prescure; fel de
brodărie 35.

Prisăljũ sm. — salamură 38.

Pristi prep. peste 45 (3). Wgd. 35.

Prisnel sm. prisnel. Arom. *prisine*,
greutate ce se pune de desubtul
fusului, ca să-l ție vertical.

Priștèt vb. I. preaștept, aștept,
preîntîmpin 101 (60), 160; *etcă la
priștitō lamñia* ecă îl preîn-
tîmpină balaurul 168.

Pritorn vb. I. = reîntore; *si pri-
turnă* se reîntorceă 155; *nu si
priturnō* nu se reîntorse 161;
las s-nu-lă priturnăți — să nu vë
împotriviți, să ascultați fără nici
o vorbă 167.

Pritucũ sm. făcău, germ. Schau-
felmühle.

Priturțesc vb. IV. turcesc; *mi
priturțesc* mă turcesc; trec în re-
ligia turcescă 156.

Priubidès vb. IV. cercetez, caut
cu amănuntul 157.

Primubirēse adj. primăvăratesc
(Huma).

Prinnă prep. = împreună 103 (63);
120, 146. Wgd. *preuno* 32.

Prizoreă sf. scăunel 54 (42). Arom.
piqũlũ.

Privărtălică (v. *pruvărtălică*) 32.

Privēd vb. II. prevēd. Pap.

Privideri sf. = prevedere; *bună* ∞ —
la revedere 55 (18). Wgd. ∞ glük-
kliche Wiedersehen 36, 18.

Privin vb. IV. — reviu; *tunțea vichĩ
să privină* atunci în sfîrșit să
revie 106 (67).

Pricta n. de joc copilăresc 90 (2).

Proapi adv. aprōpe 104 (64). Wgd. 33.

Proaspăt adj. = prospăt 117.
 Prochiu vb. I. = apropiu 102 (63), 116, 137. Wgd. *proki* pers. II. 16.
 Prost adj. = drept (a sta drept, în picioare). Arom. *mprostu*. Pap.
 Prubeu vb. II = beu, a bé apă; *amî si prubiû apu* = mi-a fost sete, mi-a fost a bé apă.
 Prucăse vb. I. = casc 79 (370); *si ca la prucăscu* = și când îl căscă 136.
 Prucânt vb. I = cânt, cânt din nou; *si ară prucântu* = și iarași recântă 137.
 Prucupses vb. IV = procopsesc, fericesc; *să prucupsescă* = să procopsescă 56 (34), 57 (40).
 Prăcûr vb. I = curg; *mi si prucurară lighiăli* = înî curseră balele 72 (220).
 Prufăc vb. III = prefac 155.
 Prufălit adj. = prefălit, îngâmfat; *fista-i prufălitu?* = acesta-i prelaudatul (îngâmfatul)? 80 (40).
 Prufit, fem. *prufită* = profet, vrăjitor 144.
 Prumiroses vb. IV = mirolesc de departe 148.
 Prun sm. = prun (pom). Pap. Wgd. 22.
 Prună sf. = prună, corcodușă 69 (173).
 Prunșos vb. IV = prânzesc; *si fură prunșofi* = și fură prânziți 144.
 Pruputrêc vb. III = trec, trec peste 80 (401).
 Prutp vb. I = tip; *si prutăp* = și tipă 154; *si eali prutăpară* = și ele prețipară 150, 149.
 Pruvărtălică sf. = parte de la rășboiu 32.
 Pruvăzahnîc sm. = parte de la rășboiu 32.
 Pruvêd vb. II = vîd; prevêd; *zuăa di mîini s-nu mi pruvêdă!* = ziua de mâine să nu mă vadă! (să nu

mă apuce! 58 (22); *si pruvizû* = se luminează de di.
 Pruvôu sn. = veți p. 74 (22).
 Pruvôm vb. III = vîrs, vom 80 (420).
 Pruvulês vb. IV = găuresc 30.
 Pruvulit adj. = găurit; fig. pușcă 89 (13).
 Psalêz vb. IV = cânt în biserică. Arom. *psăltisescu*, din gr. *ψαλτης* = cântăreț, Pap.
 Pucăt vb. I = cercetez, caut bine 80 (403), 138.
 Pucîudês (mi ∞) vb. IV = mă mir. Wgd. *mi putșudês* 42.
 Pucîon sn. = poclon 118.
 Pucîonês vb. IV = închin 165; *mi ∞* = mă închin.
 Pucîfică = n. de fruct. Arom. *bu-buliănă, bubuliță*. Pap.
 Pucîv sn. = învelitoare de lână, velință 117, 138.
 Pudufcă = fig. nerușinată 89 (40).
 Pudvîl adj. = îmbrăcat, înfășurat 65 (83).
 Puerc sm. = porc [Nânta].
 Pufă sf. = fel de ciupercă.
 Pugacîă sf. = plăcintă 102 (63).
 Pugudês vb. IV = nimeresc 62 (8); a se întîmplă 107 (69), 116.
 Puîampu sm. = paianjen. Pap. Wgd. 13.
 Puivês vb. IV = ivesc; *si puivî* = se ivi 166.
 Pulată, pl. *pulôfi* = partea casei numită la Arom. *pat*, gr. *άνθη*.
 Pulês vb. IV = torn, servesc apă pentru spălatul mânilor; *să-lă pulêscă la mîni, ca să si spēlă, cum ai adetu* = să-îtórne, ca să-și spele mâinile, după cum este obiceiul 144.
 Pulicăr sm. = policar 107 (69).
 Pulîrês vb. IV = descânt 190 (68);

- spin di puliiri* — spin de deochiere; poleesc.
- Puliiri** sf. = spălare a mânilor 122.
- Puliit** adj. = poleit; *puliit cu răzint* = poleit cu argint 166.
- Puliță** sf. = poliță 168.
- Pulm**, pl. *pulmî și pulmurî* — pumn; *un pulm di șenghi* = un pumn, o mână de arșice 164.
- Pulmă** sf. = pumn, mână plină; hand-voll. Wgd. 15; veđi: *palămuță*.
- Pulpă** sf. — pulpă. Wgd. 21.
- Pulupès** vb. IV = întunec 138.
- Puļiană** sf. — poiană 160, 113 (7.).
- Puļică** sf. = puică; cuvînt de desmerdare.
- Puļiță** sf. n. constelațiunii *găinușă*.
- Puļiū** sm. pasere, puiū 49 (:), 81 (404-407), 164; obiect de argint numit și Arom. tot *puļiū* 36 (19); fem. *puļica*.
- Pumăròs** (mi ∞) vb. IV mă obosesc; *pumăròt* — obosit 155.
- Pum'eu** sm. pomelnic, parastas. Pap.
- Pun** vb. III — pun 33; *rachia-n rost să pun* rachiul în gură să-l pun 55 (20); *fe-u pus-ai* — ce ai pus 61 (3); *lî-u pusiți* = îi puserăți 78 (386), 74 (158), 101 (60); ∞ suiū; *ca s-mi pun pri grindî* — după ce o să mă suiū pe grindă 138; *si pusi pri tupolă* — se sui pe plop 166; *puș* puseiū.
- Punti** sf. = punte. Wgd. 18.
- Pupădiă** sf. — preotésă 81 (409).
- Papădiică** sf. = stiglete; fel de insectă.
- Papăreță** sf. — ședetőre. Pap.
- Papărès** vb. IV upăresc 81 (416).
- Pupcă** sf. pupază. Pap.
- Pup'eză** sf. — (Ln.) pupază.
- Purcăr** sm. — porcar 157.
- Purcăriļă** sf. porcărie.
- Paric** sm. = purece, Br.
- Puriți** sm. = purece 72 (319), 81 (410).
- Purțeñă** sf. — purceă. Wgd. *purteșo* [Ferkel] 8.
- Purțiluş** sm. purceluş.
- Purțol** sm. — purcel.
- Pus** adj., part. — pus, menit 84 (472).
- Puscă** sf. oțet 81 (412, 411). Wgd. *pusko* 49. Arom. *pusca*.
- Pusledie** sm. — maț 117.
- Pustă** sf. = pustia 61 (63).
- Pustāv** sn. = pristav, copaie 168. (Probabil să fie o scăpare de vedere la mine, în loc de *pristav*, u, în manuscript confundându-se cu *ri*.)
- Pustalantă** adv. ăia de după poimâne; se derivă de la *peste-alantă* peste ceea-laltă. Wgd. 34.
- Pustănès** vb. IV — mă obosesc 136, 161. Wgd. *pustanès* ermude 51.
- Pustelîa** sf. — așternut 119.
- Puștu** adj. nemernic, ștregar 138.
- Put** vb. IV put, a mirosi rău. Pap.
- Puteri** sf. putere 153.
- Putină** sf. — puțină 28, 30.
- Putirès** vb. IV gonesc; *tucu si putirès* deși se tot gonesc 54 (46).
- Putirit** adj. — urmărit, gonit de poteră 154.
- Putnès** vb. IV fac, descânt, vrăjesc 100 (69).
- Ptoari** sf. = putóre.
- Putòrn** vb. I; *mi si puturnară mă-țili* — mi s'a scârbit 75 (372); *alî puturnò* — îi răspunse 164.
- Putrid** adj. = putred 54 (48).
- Putrizòs** vb. IV — putrezesc; *și la putrizò di chuitèc*. Pap. 24 (7).
- Putpăròri** — a propti, a rezemă 67, 106 (68).
- Puturòs** adj. = puturos.
- Pușon** adv. puțin. Pap.
- Puvelès** vb. IV ordon 147.
- Puvelîa** sf. = puterea. Pap.

R

Raăt sn. pace, linişte 160.
 Rac sm. — rac 147.
 Rachiă sf. — 48 (15), 54 (43, 44), 81 (145).
 Racica sf. coropeşniţă.
 Rai sn. — paradis, raiu. Pap. Wgd. 49.
 Ramă, pl. *ramuri* sf. ram, ramură.
 Wgd. 24.
 Ramnic adj. neted. Wgd. *ravnic*
 Ebene 50.
 Ramură sf. — ramură. Pap.
 Rană, pl. *roni* — rană 161.
 Raughil sm. arhanghel.
 Rao sf. — Reif. Wgd. 49.
 Rap, pl. *rap* harap, negru 146,
 166; nume de cal 171 (57).
 Rapoă n. de animale 171 (59).
 Rascărmin, vb. I = scarmen 33.
 Raşi rece 123; *la trasi ună raşi* —
 i-a tras o minciună 81 (45).
 Raşă sf. rouă.
 Raur sm. fel de piétră.
 Ravnic — neted, şes. Wgd. Ebene 50.
 Razglòb, sn. — încheetură 101 (60).
 Răb sn. hîrb 89 (notă), 16.
 Răbîş sn. răboj 81 (414, 413).
 Răenès vb. IV răcnesc, sbier 75 (273).
 Răcutină sf. flegmă. Arm. *hîrpă*.
 Rădic vb. I rădic 149.
 Răgăvân — liliac. Arom. *argăvân*,
 n. de flóre.
 Răghiă sf. — rugină.
 Răghisiri vb. IV a rugini, a se
 rugini. Pap.
 Răguşă şi raguşă ôie cu córne,
 de unde numirea de ôie *răguşă*.
 Răguşcă n. de oi cu córne 171 (58).
 Rămôn vb. III — rămăi; *rămănêfi*
cu Domnu 55 (15); *s-nu rămônă*
 59 (10); *rămasi* — rămase 148. Wgd.
romăş rămăsei; *rămasă* 105 (58),
 103 (54).

Rănès vb. IV nutresc, hrănesc
 66 (102), 86 (518), 146.
 Răniă sf. râie; căpuşită de râie
 (insectă).
 Răpès vb. IV răpesc. Pap.
 Răpicică sf. pietricea 109 (70).
 Răpòs vb. I repausez; *la rapusò*
Domnu îl repausă Dumneđeu
 147; *răpusăt* repausat, odihnit
 157.
 Răputină sf. loc pietros. Arom.
loc chitròs, sau *hălichî* (Veria). Pap.
 Răsăr vb. IV = rêsar. Pap.
 Răscât vb. I = mă uit jur împrejur;
 privesc, cat jur împrejur 120.
 Răscăcioari sf., pl. — ?
 Răscrăşniţă sf. — răspântie 105 (68).
 Răsdău vb. I înpart; daŭ de po-
 mană 124.
 Răsfèt vb. I fèt; *ăli si răsfătară*
uoili — îi fêtără oile 85 (515).
 Răsfrong vb. III — rup (în bucăţi);
 frâng 103 (58), 118.
 Răsinic adj. — de argint-aur, în fir;
teľiŭ răsinic 128.
 Răslân sm. — leŭ (v. *arslân*); nume
 de flóre.
 Răslăbită adj. — liniştită 121.
 Răslăgăiès vb. IV = regândesc, mă
 gândesc 166.
 Răsòl — varză acrå 81 (418). Arom.
moare.
 Răspàrg vb. III — sfarm, sparg
 108 (70).
 Răsplòng vb. III a face să plângă,
 a provoca plâns; *s-nu la ras-*
plongă = să nu-l facă să plângă
 104 (64).
 Răstăľiŭ vb. I — întîmpin, taiŭ dru-
 mul, întălnesc. Aroni. *astăľiŭ* 119.
 Răstăľiătură sf. — întîmpinare, în-
 tălnire în drum 97 (58).
 Răstruculès vb. IV rostogolesc. Pap.

Răstupēs vb. IV topesc; *foali di răstupiri răzintu* fole de topit argintul 30.

Rășniță sf. (rișnița) terciu 81 (417).

Rășon (veđi *arșon*) 34, 146 (89, nota 1, greșit *arșon*, *rașon*).

Rășuț vb. IV răsucesc. Ar. *șuț*, *arușuț*, *arșuț*.

Rățēs vb. IV rēcesc 109 (10).

Rățimint sn. = rēcělă. Arom. *ara-țire*. Pap.

Răzbăt vb. II bat; *si răzbătură* se bătură între ei 141.

Răzbătui sn. răsboiui 31.

Răzint sm. argint 89 (Notă).

Răzint adj.; *uom razintuli* — obraz-nicule! 61 (87).

Răziutar sm. = argintar 29.

Răzvrăjōs = ? *bișonili ca răzvrăjōra*, *si f'ēsira șoarifi* bș. când se revoltară, se făcură șōreci 139.

Remi sf. guturaiu. Wgd. 50 — Un-wohlsein.

Repă sf. — repan [legumă].

Reți sn. berb. ce neîntors. Arom. *areate* 63 (9), Wgd. *rieti*, *riets* 22.

Ricătēs vb. IV sbier; *măgarili ricarēs* = măgarii sbieră 75 (215). Pap.

Ricu rigu 45 (1), 137, prescurtat din [*cucu*]/ricu.

Rid sn. dél, colină, muchie de dél. Arom. *șilătură* [Este greșit în Pap. Arom. *tumba*], 49 (7), 81 (419).

Rieți, Pap. greșit, veđi *reți*.

Rimilēs (mi ∞) vb. IV mă scarpin. Pap.

Rin sm. — anin. Arom. *arin*, *anin*. Pap.

Risipēs vb. IV — risipesc; *gălbūșu di uoū si risipești*.

Ristōs — Christ 72 (217).

Rod sn. rod; *negru pimint mai mult rod da* 79 (317).

Roaghă sf. bōlă (fel); *roaghia li cață vitili, oămniūli, galini li roaghia* dă în vite, ômenī, găini. Pap.

Roată sf. rōtă; rōta care servește la făcutul ôlelor. Pap.

Rod vb. III = rod; *roș* = am ros, rosei; *aū roș* = am ros-o, adecă am mâncat bătae. Arom. *le-arōșu*, cu același sens.

Rog (mi ∞) vb. I (mē) rog; *ca si vut-au rugat* — după ce se rugase 142; *ați mi rog* te rog, mă rog ție 149; *știn te-ți mi rog* scii ce mă rog ție, scii ce te rog 168; *si roagă* = se rōgă 45 (4). Wgd. *mi rok* 45.

Rom sn. rom. 54 (43).

Rosă sf. rouă.

Rost s. gură 51 (21), 53 (37), 55 (12. 20), 84 (430), 106 (38), 116. Wgd. 48; ∞ = gură, deschidătura prin care trece suveica, când se țese 32 (veđi *gură*).

Roși adj. = roșu 34, 81 (420, 421), 102 (61). Wgd. 28; ∞ fig. vin 89 (4).

Rōd vb. III rid 109 (10); *rōdiri* 81 (424); *si radea* ridea 154; *ti rōdi* te ride, își bate joc de tine 164. Wgd. *rōt* 50, *rōș* 39.

Rōm vb. I rīm, sgăriu pămîntul; *di rămă* 136; *și-și rămă an cupu di gnoi* și-și rīmă în grămada de gunoiu 160. Arom. *ar'im* (se dice despre găini mai ales).

Rōnsi s. pl. firele ce rămân de la răsboiū, când se termină țesatura. Arom. *arise*.

Rōnză (rōnsă) sf. = haină femească 37.

Rōpă sf. — piétră, ripă; 59 (34), 82 (425-429). Wgd. *rōpō* 10, 13; *rōpă-di-moară* piétră de mōră, care macină; *rōpă-dulți* piétră dulce, se servește ca doctorie; *rōpă vī-nita* piétră vīnătă.

Roŭ adj. — rău 59 (28), 81 (423). Wgd.
 роу, rauo 27.

Roŭ sn. riŭ: роу Vardâr fluviul
 Vardar.

Rov. Arom. aròv 25.

Rubă sf. haină 150.

Rucîde sn. prânz 120, 159, 169.

Rucîş vb. IV prânzesc; *di rucîş*
 ca să prânzescă 103 (63). Wgd. rut-
 şş 50.

Rudăniŭ sn. = cicric, depănător 32,
 52 (23); ∞ fel de brodărie în felul
 cicricului 34, 35.

Rudă prescurtat din [*papa*]/*ruda*
 115 (78).

Rudës vb. IV nasc 116; *şi ea să*
rudësca şi ea va nasce 143; *ponă*
sa si rudescă tatu 50 (15).

Rudirŭ sf. nascere 53 (34), 63 (28).

Rug sn. — mărăcine. Arom. arûg.

Rugăciuni sf. rugăciune 156.

Rugămînt sn. — rugăminte 151.

Ruguzină sf. rogojină 33, 119.

Ruîes vb. IV — răresc 26.

Ruîcă sf. ciorchine de strugure.
 Pap.

Rumig vb. I rumeg. Wgd. *rumik* 12.

Runc adv. rar 117; *verdîlî cu runc*
 (fel de brodărie) 34; *ciarcu cu*
runc (fel de brodărie) 35; *şi ştafiî*
cu runcă (fel de brodărie) 34.

Rup vb. III — rup; *cola si rupi* 83
 (450); *rupsiră* 66 (88); *iun' si rupă*
 unde se va rupe 82 (423); *ampîra-*
tiŭa rupsi ŭea carti împărătésa
 rupse acea scrisore 142, 117, 139;
rupş rupseî.

Rupôs adj. = prăpăstios.

Ruptătură, pl. *ruptăturî* ruptură,
 lucruri rupte. Pap.

Ruptî s. pl. (rupte) fig. parale 89 (6).

Rus sm. rus. Pap.

Rusalîs, pl. — jucători, căluşeri 114 (78).

Ruspiă sf. curvă 18 (352).

Ruşoni sf. ruşine. Wgd. *ruşoni* 10.

Ruşôs vb. IV roşesc; *ruşaşti* ro-
 şesc 107 (69); *s-ruşaşti* se îno-
 reză, se acoperă cerul cu nori.

S

Sa pron. pos. = sa, a sa; *muma-sa*;
 pl. *sali* = sale.

Sa conj. = să; *ŭe sa zică Domnu!* =
 ce să zică Dumnezeu! 57 (53, 64).

Saăt sn. = cés, moment 82 (431), 143.

Sac, pl. *saŭi* — sac 82 (432, 434), 153.

Salb sm. logofăt, supraveghetor
 156.

Salcă sf. salcie 27, 59 (17).

Saldi adv. numai 49 (4), 50 (10),
 52 (29).

Salungîr adj. lungan, lung, dis-
 proporţionat 82 (435).

Sam vb. ajut. sînt; *sam bun* —
 sînt bine; *ieşi* — eşti 58 (2); *âr* —
 este; *nu-l ar* nu-l este 51 (19);
îlu-î an ŭer fiul este în cer 50 (15),
 63 (31); *carî ŭ-u băbaica* — cine
 ŭi-e tată 62 (22); *alî sa ghiî* îi
 sunt vii 49 (4); — Imperf. *ram, raî,*
ra, ram, raŭ, raŭ : *ra* eră 68
 (147); *ra să si ducă* 71 (112); Aor.
fu ; *cămila ună aspra-ŭ fost*
cămila un ban a fost 65 (70); *să*
iă să fie 55, 56; *să iŭ* să fiŭ
 64 (63); *s-nu iu* ; să nu fiŭ! 58,
 (25, 30); *să iŭ!* să fiŭ! 57 (40); *să*
iŭ ghiî ! 55 (11); *iriŭ ghiî* ! să
 fiŭ sănătoşi! 55 (6); *iri!* fiŭ,
 să fie! ; *iri ghiu cupilaşu!* să fie
 sănătos, să-ŭi trăescă flăcaul! 57 (58).

Samâr sn. samar 31, 52 (28), 82
 (437, 438); cerul guriî.

Samargiŭ sm. samargiŭ, lucrător
 de samare 29.

Sami-Gîorz 112 (78).

Samuvilă sf. = balaur; păun de
nópte 154.
Sap vb. I. sap 48 (15), 69 (157), 152.
Sapă sf. — sapă 103 (63).
Sar vb. IV. sar 49 (1); *sări pristi*
zid sări peste zid 146; *săriră*
coșlîi — săriră câinii 162; *sari*
ună moșglă se ridică o cefă
(de praf) 150.
Sar vb. I. însă, pun sare în ce-vă;
sar peștîi pun peșcii în sare.
Pap. Arom. *ansâr*.
Sarâlă sn. = palat 164.
Sarei (*sarîi*. Wgd. 50) glas.
Sari sf. — sare 108 (70).
Sarea-băbăliă sf. — sarea babei (fel
de grindină).
Sari-apu = (sare-apa) cascadă Ln.
Sarmă sf. — mătase 150. Arom. *sirmă*.
Sarup vb. I. — surp; *la sarup* —
il usurpă 139.
Satur vb. I. — satur 138; *si sātu-*
rără = se săturară 163.
Să conj. — să; s. 46 (1); *s-la* să-l
66 (33); *s-la facă* 56 (36), veđi *sa*, *si*.
Săghiă (veđi *sighiă*) 36.
Sălăghlēs vb. IV. — arunc; daū
drumul 166.
Sălbatic adj. — sălbatec (numai la
Nanta).
Săldisēs vb. IV. = stric; *și dințîi*
si saldisiră și dinții se stri-
cară 169; *li saldisiși răbûșăli*
le perduși, le făcuși pierdute ră-
bójele 81 (413).
Săluc sm. respirație. Arom. *adi-*
hatic. Pap.
Săm-Glorz sintul George 112 (73).
Săm-Todre sm. — Sintul Tudor.
Săntraciū sm. cuțit pentru tăiatul
frunzei de dud 26; instrumentul
cu care se taie unghia calului. Pap.
Săptămōnă sf. săptămână 102; *săp-*

tămōna albă săptămâna albă, a
brânzei 114 (76).
Sărată (na ∞) n. de joc copilăresc
90 (4).
Sărateă sf. zăr de brânză. Arom.
qār.
Sărătură sf. sărătură, lucru sărat.
Pap.
Sărîni s. pl. = loc de dat sare oilor.
Sărliă adj.; *plăfintă sārliă* — plă-
cintă cu miere și unt 114 (76).
Sărună n. orașului Salonic. Pap.
Sărup vb. I usurp (veđi *sarup*). Pap.
Sărut vb. I — sărut 53 (37), 121, 164.
Sătăr = ? 50 (13). Pap. 13 (1).
Sătul adj. sătul, săturat 82 (438),
Wgd. *sotul* 28.
Sătulimi sf. — săturare, sătulēță.
Scafă sf. — pahar 82 (439); *si-u beț*
an scafă — să o beț, să o sorbă în
pahar, adecă să o tot iubescă 162.
Scald vb. I = scald; *și si scaldō* =
și se scaldă 163.
Scand sn. scaun 53 (35), 120; *pri*
scand petron 142. Wgd. *skant* 15.
Scandu-Dōmnului sn. — scaunul lui
Dumnezeu (nume de flóre).
Scanda-mândala — 50 (18).
Scap vb. I scap 63 (47), 144, 162.
Scapir vb. I = scapăr (din amnar);
fulgeră; *scăpiră pimintu* — sca-
pără pământul, adecă fuge de rupe
pământul 79 (378); *cum fuzeă... di*
scăpiră pimintu — cum fugiă...
de rupeă pământul 169.
Scăpit sn. apus, apus de sóre. Pap.
Scăpit vb. I apun; *scăpitō dupu*
zeņa apuse după dól. *Acu-î scă-*
pîtăt soarli 119.
Seară sf. — scară. Pap.
Scarțin (mi ∞) vb. I — mă scarpin
82 (445).
Scăculeți sm. — lăcustă.

Scălès vb. IV stric; *si scālî lucrū* — se strică lucrul, tréba. Pap.

Scăpitari sf. — apunere, a apune; *pri la scăpitari soarli* — pe la asfinţitul sórelui 105 (66).

Scăpitarea soarluî = apusul sórelui 169 (14).

Scăpităt sn. = apus; *scăpitatu soarelui* — apusul sórelui 164.

Scărlată sf. — pânză pe care se cos monede vechi şi care se pórtă de femeî la pept (fel de podóbă).

Schimb vb. I schimb. Wgd. *skimp* 48.

Schimbari sf. — schimbare, a se schimbă.

Schitnès vb. IV scrintesc: *ăi schitnît* = este scrintit (la minte).

Scoc vb. I = joc 47 (14); *si scoc* — să joc 48 (14); *scoacă* 52 (33), 66 (104).

Scol vb. I — scol 164; *con si sculô grănciaru* = când se sculă olarul 162; *mi scol* — mă scol.

Scornă sf. cismă. Pap.

Scot vb. III — scot 47 (12), 85 (574); *ŭopt la scoasi* opt în scóse, opt îi află 152.

Scomp adj. — scump. Wgd. 28.

Scõndură sf. — scândură 33, 82 (140); parte de la răsboi 32.

Sõpre — dél pietros; dél prăpăstios.

Serăcălès vb. IV — cărcăesc, căraesc 63 (36).

Serăcică sf. = fel de hemipter.

Sripeţă sf. scripeţi 31.

Seuenès vb. IV — mă pun; *scucni şi an lantu* se puse şi în cel-lalt 141.

Sculîd sm. = şcolă 143. Wgd. *skolîd* 28.

Seult vb. I = ascult.

Seund vb. III ascund; *mi scund* = mă ascund 66 (33), 101 (53). Wgd. *skunt* 11.

Seuncîd adv. — pe nesimţite, pe ascuns; *vini scuncîd* — veni în as-

cuns, în secret, fără să afle ni-
menî.

Seup vb. IV scui 60 (40), 66 (98), 82 (112, 111), 84 (181), 107 (19); fără *să-ŭ scupîm* fără să o scui 147; *nu-u scupsiră* nu o scui 146; *nu-ŭ scupiră* 145. Pap. Wgd. *skup*, *skupî* 11, 16, 39; după cum se pôte vedé la Aor. face *scupş* şi *scupî*.

Seupès vb. IV — scopesc. Pap.

Seup'et sm. scuiat. Pap.

Seurnès vb. IV scornesc 163; deş-
tept din somn. Pap.

Seùtur vb. I — scutur; *s-ti scutur* = o să te scutur (de parale). Pap.

Seuţot adj. ascuţit. Wgd. *skutsot* 28.

Secică = Fevruarie 82 (113).

Semn sn. = semn, prevestire (v. semt).

Semt sn. = semn. Wgd. 15; *an ţe semt* — în ce loc, în ce hotar anume? Pap.

Serin adj. = senin. Wgd. 13, 18.

Seũ sn. — sũ; grăsime.

Seu-gălinăliă sn. — seul găinii (nume de plantă).

Seu-lîepuruluî — seul epurelui (n. de plantă).

Sedăv adj. = blond; care dă în roşu. Pap.

Semin vb. I — sémén 84 (111); *ţe la ve siminăt melju* ce-l seménase cu meiu 153.

Seră sf. = sară; *sera-ta* — sara 169 (12). Wgd. *sero* 8, *sera-ta* 34.

Seţi sf. — sete 66 (105).

Seţari (*seţori* 8. Wgd.) veđi *s'eţiri*.

Seţir vb. I — secer; *si seţiri* = o să seceri 82 (111).

Seţiri sf. — secere 117.

Sfacă pron. neh. fie-care 64 (53), 82 (116, 115). Wgd. 38.

Sfărdil sm. — sfredel 31, 86 (535).

Sfărşos vb. IV — sfirşesc; *păn s-li du sfărşescă* 105 (66); cõt lucru ańi

sfaşaşti cât lucru îmi face 157;
sforşit. Wgd. 49.
 Sfârşuc sn. = sfârşit 163.
 Sfetir-Anghil (S-tul Anghel) S-tul
 Arhanghel 156.
 Sfilgân sn. cêşcă (de cafea) 122.
 Sfirbi = fluere; *cu tîmpînişi cu sfirbi* =
 cu tobe şi cu fluere (surle) 142.
 Sfirès vb. — fluer, şuer 52 (33), 53 (34);
sfiriri 144.
 Sfită sf. — slujbă religioasă; *că nu rau*
(rubi) di sfită căci nu erau
 (haine) de slujbă 168.
 Sfitès vb. IV sfinţesc, luminez 147.
 Sfituică sf. — licuriciu.
 Sfiel, pl. *sfieli* fluer 168.
 Sfiuel, pl. *sfiueli* — fluerul piciorului;
 fluer.
 Si conj. să 46; *si creşcă! si prucupsească! si mbitranescă!* 56 (37).
 Wgd. *si* baş 35.
 Si pron. ref. se; *vundi si culcă*
 unde se culcă 50 (11); *si roagă* —
 se rîgă 45 (4).
 Sibep sn. motiv, cauză 148, 155, 162.
 Sicară sf. secară 25.
 Sicărină adj. de secară 117.
 Sichîiū sm. — săculeţ, trăistişă 135.
 Sicuri sf. — secure 82 (44), 119.
 Sighiă sf. haină femească 36.
 Sil'ef sn. — seléf 139.
 Silviă sf. chiparos 83 (48).
 Siminăt adj. semănat. Wgd. *si-*
menăt 28.
 Siminţă sf. semînţă; *siminţa di*
bubi semînţă de gândaci de mă-
 tase.
 Sin, pl. *sinuri* sîn 120, 77 (320).
 Sinduchîū sn. — ladă 31. Wgd. *sin-*
dukî 51.
 Singur adj. singur 119.
 Siniă sf. masă de lemn 103 (33), 166.
 Sinor sn. hotar 101 (30).

Sintînă-ti! tacî! 83 (419).
 Sint vb. IV simt, simţesc. Pap.
 Sirbès vb. IV servesc, lucrez 70
 (187), 139, 147. Wgd. *Serbés* 13, 42.
 Sirbicîs adj. — lucrător, muncitor.
 Wgd. *serbitşos* 28.
 Sirbimînt sn. = lucru, trébă, serviciu.
 Pap.
 Sire, pl. *sirfi* nume de pom. Arom.
şindîf, şindîfcu 28.
 Sir'ec adj. sărac 147.
 Sirin adj. senin. Wgd. *serin* 13, 28.
 Sirtur sm. instrument de argintă-
 rie 30.
 Sirumă adj. — sărman, sărac 83 (450),
 143.
 Sistră sf. — instrument de ras că-
 pisterea. Pap.
 Sită sf. sită. Pap.
 Sişirimînt sn. (secerămînt) seceriş,
 secerare.
 Siv adj. cenuşiū (de colóre albă-în-
 chisă). Pap.; *sivu-glavă* n. de
 capre 171 (62).
 Sivécîū sm. soiū de crap mai mic.
 Sinătati sf. sănătate 55 (10), 56 (34).
 Sinătòs adj. sănătos, tare, fôrte
 67 (108), 70 (114), 120.
 Slab adj. — slab; subţire 83 (451-454), 154.
 Slăbès vb. IV slăbesc; *tot mai*
mult slăbea tot mai mult slăbiă
 163.
 Slăgăiès (mi ∞) mă consider; *si*
slăgaiaşti se consideră, se nu-
 mără 117; ∞ mă gândesc: *si slă-*
găiră iel cutrii — se gândiră ei
 sărmani 163.
 Slănèsc adj. slăvonesc.
 Slăvèiū sm. privighitóre.
 Slobiîi spl. şolduri. Arom. *îlie*.
 Slojnie adj. — scurt 71 (303).
 Slovei sm. — Rothkelchen 50. Wgd.
 Smăgăică sf. uliū [tk. atmagè].

Smintès vb. IV = amestec, smintesc; *smintit la minti* a fi smintit, nebun; *si smintiră irili* — se amestecară firele de război, fig. când se incurcă o afacere.
 Smoacle (mi ∞) vb. I mă mișc 83 (455).
 Smoc sm. șérpe gulerat, care nu mușcă.
 Snop sm. = snop 156.
 Snuș sm. snop (numai la Nănta).
 Soacră sf. sócră 116.
 Soară sf. — subțioră 155.
 Soari sm. sóre 47 (11), 83 (456); *la bătirea soarlu* la răsăritul sórelui 169 (6); *ancriscú soarli* s'a luminat de ziua 169 (3); *un fciòr ca soarli* un băet ca sórele 146.
 Soață (soatsq) sf. Genossin. Wgd 23.
 Sobani n. de boi 171 (69).
 Socol sm. — vultur 63 (40) [Acéstă pasere nu există în partea locului și se închipuesce ca foarte frumoasă].
 Socru sm. socru. Wgd. 12.
 Soi sm. ném; *di tpu soi ari fat vrin nalbânt* = de némul tău a a fost vre-unul potcovar 162.
 Soică sf. — bricég 101 (60).
 Soiu fel 107 (60).
 Som sm. somn (pesce).
 Son sm. soinn; *buimăciòt cum ra di son* buimăcit cum eră de somn 164. Wgd. 12.
 Sor — cuvînt cu care se adresază nevestele către cumnate. Pap.
 Soră sf. soră; *suròri* 54 (46). Wgd. sorq, *suròri* 23.
 Sorți spl. sorți; *să turim sorți*; *să punim la sorți* să tragem la sorți. Arom. *s-trađim șcurtița*.
 Soț, fem. soață soț, tovarăș; *s-la ve cu rel minciunosu și soțu-su* —

îl aveà cu el minciunosul și pe tovarășul său 151, 147.
 Soțluc sn. — prieteșug, tovarășie. Arom. *sufatà* 83 (457).
 Sôbă — n. de vacă fătată Sâmbăta 171 (69).
 Sodu sm. vas 81 (411).
 Somburi sm. sînbure 53 (36).
 Somt, pl. *somfi* sfint; *pri treilî somfi* 57 (2). Wgd. *somt* 18; *som-Giòrz* sfintul George [Pap.]; *som - Medru* sfintul Dumitru. Pap.; ∞ icônă 116 (79).
 Sona sf.; *an un cup di sonă cola* 151.
 Sonqi sm. sânge 83 (459, 458), 159. Wgd. *son(d)zi* 18.
 Sonqir vb. I sânger; *mi sonqir* mă sânger, îmi scot sânge. Arom. *sindîndq*.
 Sôă sf. — prăjină, bătă lungă 141.
 Spar vb. III speriu; *mi spar* — mă speriu; *nu ti spari!* nu te speria, nu te descurajă! 57 (67); *si spară rqu* să sperie rēul, rēutatea 117; *si sparura* se speriară 153. Wgd. *spar*, *sporu* 4, 39. Pap.
 Sparg vb. III sparg, stric 62 (44), 84 (469); *ca s-nu-u spargă casa* 142. Wgd. *spark*, *sparș*, *spars* 7, 39, 42.
 Spată, pl. *spoți* — spată [parte de la război] 32; omoplatul paserilor; *pri spoți* pe spate 106 (67).
 Spăteză sf. — spată [parte de la război] 33.
 Spel vb. I spel 74 (267), 83 (460), 102 (31); *îundi spilău* — unde spēlău 150. Wgd. 9.
 Spic sm. spic (de grâu); fel de brodărie pe cămăși în forma spicului 34. Wgd. *spik*, *spitsq* — Ähre 9.
 Spilari sf. = spēlare; *sovi di spilari* fel de spēlat 107 (69).

Spin sm. — spin 100 ⁽¹⁸⁾, 135. Wgd. 16; pl. *spini*.
 Spințur vb. I. spinzur 162. Wgd. *spinzur* 9.
 Spințurari sf. — a spânzură, a atârna, atârname.
 Spințurat adj. atârnat, spânzurat 73 ⁽²⁴³⁾.
 Splină sf. — splină. Pap.
 Spor sm. — spor; *bun și spor la lucru* — cu bine și spor la lucru 56 ⁽²²⁾.
 Spricică sf. = lescae, diminutiv de la *aspră* 136, 137.
 Sprătiva adv. — în față, vis-à-vis; *țe lucru ăi cola sprătivă?* — ce lucru este coala vis-à-vis? 150.
 Spruză sf. — spuză. Pap.
 Spugănes vb. IV. = spurc; *spugănit* — spurcat; *spugăniri* — spurcare. Arom. *pîngînescu, pîngînire*.
 Spulați! = să trăiți; mulțumim! 118.
 Spulațisès vb. IV. mulțumesc (neologism) 166.
 Spun vb. III. — spun 162.
 Spure vb. I. — spurc; *mi spurec puțu dimneța* mă spurcă paserea dimineța (când aud, pe nemâncate, cântând o pasere); a mânca de dulce în zile de post. Pap.
 Spurcăt adj. = spurcat 61 ^(76, 77); fig. ture 89 ⁽⁸⁸⁾.
 Spurcăctuni sf. — spurcăciune. Pap.
 Spus = vorbă, spusă 83 ⁽¹⁶²⁾.
 Staidă, pl. *staidi*, sf. — stafidă 48.
 Stamnă sf. ulcior de pământ mă mare 96 ⁽⁸⁷⁾.
 Stară adv. = de sēră 167. Arom. *astară*.
 Stărină sf. — căpiță de fin. Pap.
 Staū vb. I. staū 49 ⁽³⁾, 53 ⁽³⁶⁾, 63 ^(36, 37), 74 ⁽¹⁶²⁾, 162, part. *stat* și *stătut*.
 Staur sm, șobolan.

Stavelă sf. — opritoare, prin care oprim mașina morii de a mai lucra.
 Stămăria sf. — sînta Marie 24.
 Stăfsès vb. IV. dospesc. Arom. *disfingu* 92 ⁽³⁾.
 Stănuvit adj. — băgat în pămînt, infundat 106 ⁽⁶⁸⁾.
 Stăpôn sm. stăpân 166.
 Stărlușcă sf. șerpe vînēt, despre care se crede că sbōră; viperă (veđi *strălușcă*).
 Stărpès vb. IV. = stîrpesc, fac să dispară; *vizū că si stărpī apa* vēđū că dispărū apa 142.
 Stășunu! sārăcul! Pap.
 Stăviñeri sf. s-ta Vineri.
 Sterp adj. = sterp 84 ⁽¹⁶⁵⁾, *stērpă* 165.
 Steñă, pl. *steļi* stea 51 ⁽¹⁴⁾, 76 ⁽³⁹⁷⁾, 83 ^(165, 166), 147; fel de brodărie; *steļi* 35. Wgd. *steo* 13.
 Sticupēi sm. — grangure 48 ⁽¹⁵⁾.
 Stignès vb. IV — întind (erōre p. 33 adun); *si stignești teteva* — se întinde cōrda 33.
 Stimnès vb. IV — întunec, germ. blende 50. Wgd.
 Sting vb. III. — sting; *să nu-lī si stingă numea* = să nu i se stingă numele, stirpea, nēmūl 143. Wgd. Pap. *stinș* = stinse 39.
 Stindeclă și tindeclă sf. o vargă de fer, servind a ține pânza întinsă de o potrivă.
 Stipsi sf. piētră acră.
 Stîrpār sm. — păstorul care pasce oile sterpe. Pap.
 Stîrpès vb. IV (veđi: *stărpès*) stîrpesc; *mi stîrpès* = mă stîrpesc 83 ⁽¹⁶⁶⁾.
 Stîrpiciuni sf. — stîrpiciune.
 Stîrpiri sf. = stîrpire.
 Stog sn. — căpița de fin, șiră. Pap.
 Stomnă (*stomno*) sf. ulcior. Wgd. 11.
 Stomnicică (*stomnițsko*) sf. ulcior

- de pământ mai mic. Wgd. 50. (Veđi *Stamnă*).
- Stong adj. = stîng.
- Stongiîni s. pl. = stânjenî 128.
- Strat sm. — nume de plantă.
- Strălușcă (veđi *starlușcă*) sf. — viperă. Pap.
- Strătès vb. IV taiu drumul; în timpin, es în drum: *etcă că alî strătî ună babă* étă că-î eși în drum o babă 165; *că etcă lăa strătēști un dēd* = că étă îi ese în drum un moș 166.
- Străvêș sm. — nume de flóre.
- Străvuri s. pl. lucruri plăcute de ale mîncării 128.
- Strek sm. — barză, germ. Storch. Wgd. 50.
- Strejur sm. — parul din mijlocul ariei, de care se lēgă caii, ca să treere grăul 110 (₁₂), 40.
- Strelă sf. fulger 59 (₁₈).
- Streluță pers. III fulgeră; *Domnu* ∞ — Dumneđu fulgeră.
- Stres, pl. *streși* sgărcit 69 (₁₇₂).
- Strepîjori sf., vb. — a se strepezi: *la strepijă* — le strepijesce 69 (₁₇₃); *cu dințîle stripijòfi* cu dinți strepeziți 169.
- Strepîj sm. vierme de brînză.
- Streñă sf. — strêșină 102 (₆₁). Wgd. *streñu* = acoperiș (Dach) 8, 20.
- Stric vb. I stric; *na za stricòm* — ne stricarăm 83 (₁₀₇).
- Stricari sf. — stricare. Pap.
- Stricăciuni sf. — stricăciune.
- Stricupașcă sf. — pasere din clasa cornirostelor.
- Stricupêi sm. = grangure; veđi *sticupêi*.
- Strig vb. I = strig, chem 157.
- Striglată sf. fel de lapte covăsit. Arom. *străglată* 98 (₁₀).
- Strimt adj. îngust; *punti strimtă* pod îngust 156; strimt: *teslă strimtă* fel de teslă 31. Wgd. 18.
- String vb. III — string 33, 47 (₁₀), 117, 168. Aor. *strinș* strînsei.
- Stroînie sm. pețitor 125.
- Strubogșcă sf. — măcieș! (fel de trandafir sălbatec). Arom. *coarni-biși*, al cărui fruct mîncându-l aduce constipație.
- Strug sn. — instrument pentru lustruirea samarelor 31.
- Struîes vb. IV — pețesc; *s-mi struîes* = să pețesc 139.
- Struminari sf. îmbold. Pap.
- Strungă sf. — târlă mică, unde sunt puține oi mătrițe; strungărêță (la dinți). Pap.
- Stumnică sf. — ulcior mai măricel 53 (₃₇).
- Stup vb. I astup; îndop 81 (₁₁₀), 117.
- Stupăt astupat; *lîumnicescu stupăt* (fel de brodărie) 34; *ciarcu stupăt* (fel de brodărie) 35.
- Su pron. pos. = sêu; *tată-su* = tatăl sêu; pl. *seî*. Wgd. *su, sa, seîli, salî, lui* 31.
- Sucală sf. = făcăleț. Arom. *șuțală*.
- Sucardi sf. sarică 37, 121.
- Sucică (în limb. copil.) — cacatus 141.
- Sucîș (sutsîș) = ich drehe, ich wälze. Wgd. 42.
- Sucîlîă sf. — socrie.
- Sucrimi sf. — socrime.
- Sud vb. I — asud, nădușesc. Pap.
- Suflit sn. - suflet 58 (₁₃), 88 (₁₇₃); *si-l dau di suflit* să-î dau de po-mană 164, 157.
- Suflu vb. I suflu 51 (_{17, 18}), 81 (₁₁₇), 102, 154.
- Sug vb. III = sug; *mônđu suzi* = mînzul suge 45 (₃); *la nõu m-mônă ũo supt-ai* de la nouă mame a supt 77 (₁₁₀).

Sugăr sm. sugar, miel care suge încă, care nu este înfărcat; copil neînărcat.

Sugliț vb. I sughiț. Wgd. *suglīts* 12.

Sul, pl. *suli*, *suluri* sul (parte de răsboi) 32.

Sulă sf. sulă, țepuș 30; frigare. Pap.

Sultalță a Sultei [în felul Sultei brodat] 34.

Sun vb. I — sun, resun.

Sup prep. subt; *sup tini* subt tine 59 (13), 152. Wgd. 35.

Supră prep. — supra. Wgd. 35.

Supșori adj. subțire. Wgd. schwach, fein 10, 28.

Suptă-soară sf. subțioră. Pap.

Supțori adj. — subțire, mărunț. Pap.

Surd adj. surd. Pap.

Surlu = loc expus sôrelui.

Surlă sf. surlă [instrument cu care se cântă] 168.

Surmân sărac. Wgd. 20.

Surțol sm. — surcel 105 (66).

Survă sf. sorcovă 83 (468).

Sus adv., prep. sus; *an-sus* în sus 49 (1). Wgd. 33.

Susam sm. susam. Arom. *sami*, *susamî*.

Susoică sf. păsereă din clasa den-tirostrelor.

Sușină sf. loc uscat 107 (68).

Sută num. sută 80 (397), 83 (469, 470). Wgd. 28; *an trei sute* în trei sute (a fi cu trei dōge, adecă : cam prost). Pap. 13 (3).

Suvalică sf. suveică 32; fel de gal-ben [monedă] 101 (60).

Suvarî sm. jandarm 151.

Suza n. de cățeă 171 (61).

Ș

Șa adv. — așa 55 (11, 13), 83 (471, 474). Wgd. 7.

Șalac sn. abă, postav de lână 28.

Șalc sm. — rochie de mirésă 36; pânză de lână. Pap.

Șantarlivn chior, țigan 89 (33).

Șaprateă sf. șérpe, năpârcă; reu-tăcios 168.

Șapti num. — șapte.

Șară sf. fel de brodărie. Pap.

Șarcă n. de cățeă 171 (63).

Șarôt adj. pestriț, bălțat 84 (483), v. *șărôt*.

Șarpi sm. șérpe, pl. *șorpi* 52 (33), 53 (38), 84 (475, 481). Wgd. *șarpi*, *șorp* 6.

Șasi num. șése.

Șaŭă, pl. șali sf. șea. Pap. Wgd. *șao*, *șqili*, *șali* 23.

Șamiă sf. — batistă, basma 123.

Șămînăliă — a Șăminei [în felul Șă-minei brodărie] 34.

Șougie sf. Steigbügel. Wgd. 51, *șingie* 10.

Șărătură sf. șiră de dël, de munte; fel de brodărie. Pap. Arom. *șală-tură*, *șilătura*.

Șărlăgân sm. uleiū.

Șărlân sm. uleiū [Nănte].

Șăròs vb. I brodez; *șarôt* bro-dat 34.

Șătăres vb. IV — plimb, mă plimb; petrec 109 (70), 144, 154.

Școvră sf. nume de pasere (Oșani).

Șcurtsm. — scurteică. Arom. *șcurtu* 36.

Șcirtă sf. scurteică 36.

Șei lucru; *șe șei*, *șe lucru ăi co-la* ? ce lucru este acolo ? ce este acolo ? 150.

Șenghi sn. arșice 164.

Și conj. și ; asemenea.

Și pron. refl. și, își.

Șilă sf. — instrument servind argin-tarilor 30.

Șimiă sf. — basmă, batistă 36; v. *șămiă*.

Șimidoiți num. ambii, amândoi

140; *şimidqûli* amândouă 165.
 Şirişnic sm. rânză. Pap.
 Şiroţă adj. — vîrgată 53 (₅₀); veđi şăroţă.
 Şirvetă sf. = batistă, şervet [serviette].
 Şirvetăc sm. băsmăluţă 127.
 Şisorţli s. pl. fel de brodărie pe mânecile de cămăşi 35.
 Şiş sn. — sticlă 81 (₄₁₅).
 Şistăc sm. ban [turcesc de 10 parale]; fel de brodărie 34, 35.
 Şlăpeacă sf. cōjă, scōrţă.
 Şoaric sm. şōrece 74 (₂₇₀), 135, 169. Wgd. 22.
 Şod vb. II şed 54 (₄₁), 148. Wgd. şot 9.
 Şor sn. şir. Pap.
 Şpirt sm. — spirt 117.
 Şterg vb. III = şterg 72 (₁₁₈), 107 (₅₀). Wgd. *şterk* 7.
 Ştern vb. III — aştern 120.
 Ştet vb. I aştept 63 (₃₃); *ţela ştită* ce-l aşteptă 144. Wgd. 17.
 Ştipcu vb. I pişc, ciupesc 122.
 Ştir sm. ştir 38 (nume de plantă).
 Ştirnămint sn. aşternămint, aşternut. Pap.
 Ştirnūt sm. aşternut. Pap.
 Ştirnută adj. aşternută; fig. femeie, soţie 89 (₇).
 Ştiū vb. IV — sciū 78.
 Ştiūt adj. înţelept, cu minte, învăţat.
 Ştīva — urmă (!); *ştīva s-nu-ţi si ştiă!* — să nu ţi se scie de urmă! 61 (₆₁).
 Ştīpă întors!; *trapnă cu ştīpă* perucă întōrsă 30.
 Ştrăcă sf. pasere din clasa cor-nirostelor.
 Ştreclă sf. — strechie.
 Şturee sm. = greere. Pap. *şturic*.
 Şubēc sm. fel de maimuţoiu. A-rom. *jabēc*.

Şueļōs vb. IV răsucesc; învătesc; a-şi suflecă mânecile 118. Wgd. *sutsōs* 42.

Şugi uscat 89 (₂₃), fig.

Şumă sf. stejar; arbust servind de nutreţ caprelor. Wgd. *şumo* Eiche 23; pl. *şumi* — frunze uscate 156.

Şuñi-muñi ? 84 (₄₈₂).

Sut adj. fără cōrne; *oaiă şută*, *ţap şut*; fără urechi 49 (₅), 171 (₆₄).

Şutăre adj.; *gron* ∞ fel de grău 25.

Şutnēs vb. IV arunc 101 (₅₀), 120.

T

Ta pron. pos. — ta, a ta, pl. *tali*.

Tablă sf. 1. coş. Arom. *cinestră* 28; 2. trepidul de care se servesc cismarii, samargiui, etc. 31.

Tac vb. II — tac 60 (₄₄, ₄₅), 108 (₇₀). Wgd. 28.

Tacōm sn. costum 139. [tk.]

Tain sn. porţiune; belşug 123.

Talŭ vb. I taiū 45 (₄), 71 (₂₀₉), 101 (₆₀), 117; *dī s-ti talŭ* de o să te taie 135.

Tamachiarlōc sn. sgârcenie, lăcomie 138.

Tamān adv. tocmai 153, 159.

Tāmbură sf. — tambură 53 (₃₄), 144; *şi cāntă din tambură* 162.

Tapolă pl. *tăpōh*, sf. plop 169.

Tar sm. povară; *multu-mŭ si fēsi tar* = mult mă rugă 84 (₄₈₅).

Tară sf. — povară, veđi: *tar* 38.

Tari pron. neh. — atare, ast-fel; *tari fētă* ast-fel, atare fată 142; *si află tōrŭ oamini* — că se află aşă ōmenŭ 144, 154. Wgd. 32.

Tari adj., adv. — tare, fōrte; puternic; *tari bun buric ai?* fōrte bună inimă ai! 56 (₂₈).

- Tas sn. obiect de argint, usitat de femei 30.
- Tatală sf. — nume de plantă.
- Tată sn. = tată 56₍₁₉₎; *tatu* 50₍₁₅₎; *tunțea la antribară tătoñilă* atunci îl întrebară părinții 163, 118, 69₍₁₇₃₎.
- Tată sn. = tătică, tătiță 84₍₄₈₎.
- Tăcărășen sm. = obiect de la móră.
- Tăciuni sm. = tăciune 120, 166.
- Tăgărele sn. — tragă. Arom. *trăgăcică*. Pap.
- Tăiarcă — (Nu sunt sigur dacă e notat bine) 165, rîndul 13.
- Tălès (mi ∞) vb. I mă ascund, mă pitulez (de frică) 84₍₄₈₎.
- Tălciș vb. IV omor; *di să va talciască* în cât o să vă omóre 135.
- Tăligă sf. telégă, trăsura 162.
- Tălup, pl. *tălupi* caier de bumbac. Arom. *scămanghie* 32.
- Tăiat adj. — tăiat; fig. ture 89₍₃₆₎; *circumcis*, ture 156.
- Tăiătòs adj. — ascuțit; *ropă tăhătoasă*—pietă ascuțită.
- Tămbuniă sf. cétă, mulțime mare.
- Tămpănăr și tămpinar sm. toboșar, care bate din *tòmpină*.
- Tăpès vb. IV = gonesc; *la ză tăpiră niști zăgări* îl goniră nisce ogări 159.
- Tăpugă sf. = buzdugan 84, 487, 154.
- Tărcòș vb. IV — a se păré; *s-nu tărcòș* — să nu vi se pară 162.
- Tărcòl sn. — cerc 90₍₁₎; *tărcòl di rop* cerc de pietre 90₍₁₎, 163.
- Tăròș vb. IV — târ, târèsc; *s-la tărèscă* să-l târască 166.
- Tăun sm. — tăun, fel de țințar mai mărișor.
- Tăxès vb. IV promit; *tăxiri* promitere 84_(489, 488), 165.
- Tăvələs vb. IV — tăvələsc, răstorn 87₍₁₅₅₎.
- Teiñ sn. sîrmă, fir de argint, de aur 30; fir telegrafic.
- Tentinizari sf. întindere, scărmă-narea cu drîndu a bumbacului 32, 33.
- Teslă sf. teslă; ∞ *strimță* fel de teslă 31.
- Tetă sf. mătușă. Pap. Wgd. 26, 50; ∞ nevěstuică.
- Teta-todu grangure 48₍₁₆₎.
- Tetevă sf. córda 32.
- Tetin sm. unchiu. Pap.
- Ti! interj. 148.
- Tiefă sf. tigvă, în care săracii pòrtă apă 139.
- Tiefa-lupului tigva lupului (nume de plantă).
- Tienș sn. plăcintă de lapte cu ouă. Pap.
- Tiligrăf depeșă; telegraf; *trimesi* ∞ trimise depeșă 142.
- Tilrăl sm. — pristav 165; *f'esiră* ∞ puseră pe pristav să anunțe 149.
- Timbă sf. osul temporal. Pap. 28 (IV): *țel gros an timba*, trebuiesc tradus: cel gros la cefă, nepriceputul, care nu înțelege.
- Timeiță sf. temelie. Pap.
- Timinușcă sf. — nume de flóre primăvăratecă, de culóre albastră. Pap.
- Timp sn. timp; *și fiedòr din timp!* la anul cu băét! 56₍₃₁₎; ... *și-n timp cu sinatati!* — și la anul cu sănătate 56! (24); pl. *timpuri* — vécuri, virste. Pap. 57₍₄₄₎, 84_(491, 49); *pri timp* la timp 149. Wgd. an ∞ fornerhin; *timpuri* 24.
- Timle sf. — Wert 14. Wgd.
- Tind vb. III tind, întind 72₍₂₂₀₎, 102₍₈₁₎.
- Tindeclă sf. = vargă de fer servind a ținé în răsboi pânza întinsă 32.

Tini Ac. lui *tu* 47 (41), 184. Wgd. 30.
 Tinichia sf. tinichea.
 Tinir sm. tînăr, flăcău, mire; *să iă ghiă tinirîl!* să fie vii tinerii (mirele și mirésa)! 56 (38). Wgd. 28.
 Tinir-juni sm. mire 139.
 Tinți — cuv. onom. 46 (6).
 Tințigăr sm. stiglete 46 (6).
 Tipilȝe sn. — fel de podobă de cap usitată de femei 36.
 Tipsia sf. tipsie.
 Tiptilȝ adj. = deghisați 166.
 Tiptiă sf. — tipsie 126.
 Tirziū sm. croitor 29.
 Tislim — gata; *lu Domnu tislim* mă predau lui Dumnezeu 156 [tk].
 Tivichîlȝ adv. în deșert, în zadar 73 (245).
 Toamnă sf. — toamnă. Pap.
 Toangă sf. dor, jale; *mult mî-ăi toangă di casă* mult mî-e dor de casă. Pap.
 Toemă sf. — logodnă, logodire 126.
 Toemēs vb. IV — logodesc; învoiesc; *pi drum si toemiră* pe drum se învoiră 163.
 Toemu adv. tocmăi 79 (378).
 Todur n. pr. Tóder 50 (14).
 Topă sf. tun; *la turî topa* a dat ortul popii 84 (492).
 Topcă sf. minge 153, 91 (6).
 Torbă sf. — traistă 84 (492), 121, 157.
 Tore vb. III torc 34, 71 (201).
 Torn vb. I — torn, întorc; *s-va si toarnă* = să vi se împlinescă 56 (30); *si toarnă* să se împlinescă 57 (47); *s-na turnom* — să ne întorcem; *s-nu ti tornî!* Pap. 13 (6).
 Tort sn. — tort 32, 34.
 Toscu adj. — cu cap gros și mare.
 Tot, fem. *toată*, pl. *toți*, *toți* tot 39, 48, 49, 51 (22), 53 (37), 55 (17, 18). Wgd. 32.

Tot-dinnă adv. în tot-deauna 123.
 Tȝmpină, pl. *tȝmpînî* toba 46 (8), 53 (38), 59 (51), 80 (384), 84 (383).
 Tȝū pron. poses. tȝu, a tȝū 55 (12), pl. *tȝlî* tȝi, aî tȝi. Wgd. *tȝu*, *tȝilî* 31.
 Tprîū! apelativ pentru oi, îndemnându-le să meargă 155.
 Traană sn. trahană 38.
 Trag vb. III — trag; sufer; *nu si trazi* nu se suferă 160; mân 69 (41); *io si trag la cunac* eu o să trag la conac 151, 30, 54 (41), 64 (59).
 Trăistnr sn. traistă. Pap.
 Tramă sf. bătătură 85 (498), 32. Arom. *tramă*.
 Trangusulă sf. sulă mai mărunță. Arom. *țungursula* și *țingărsulă* 30.
 Trap sn. — pârîu, hău.
 Trapeznic sm. masă de lemn 118.
 Trapnă sf. — perucă 35, 36.
 Trasă adj. frumósă; *mulȝari trasa* muiere frumósă.
 Trăcól sn. — cerc (fel de brodărie) 34, veđi *tărcól*.
 Trăgnēs vb. IV trag 87 (545), 148, 151, 153.
 Trărēs vb. IV rabd, sufer 85 (498); *uo trăit* a durat, a fost trainică 74 (262); *să trăiți un'ec* — să răbdați, să suferiți nișel 162. Wgd. *trȝēs* extrage 48.
 Trăntēs vb. IV — trântesc; *și si trânti ca un vițiluş* și se trânti ca un vițeluș 163.
 Trăonî ferestrău.
 Trăscă sf. trestie 32.
 Treaza adv. a treia ȝi 147.
 Treazî adv. — a treia ȝi, când vin ursitȝorele să-îmenescă noului născut 124, 147.
 Trebnîēs vb. IV trebuesc. Wgd. 8, 45, v. *trubuiēs*.

Trec vb. III trec 82 (₄₃₈); *treți* — trăește, o duce 83 (₄₃₀); *coti mî-aũ* *tricut pristi cap!* 64 (₅₈).
 Trei num. trei 53 (₅₅). Wgd. 4, 28; *la treli uori* a treia oră 147; *an trei* joc copilăresc 18.
 Trem sm. Arom. *hăiate*, partea casei de la intrare 40.
 Trepliu sm. defectul unor persoane de a clipi într-una din ochi.
 Trebă sf. — trebă 155.
 Tremur vb. I — tremur; *cari za trimurò* urmanu care sgudul pădurea 166.
 Trimet vb. III — trimit 121, 159. Wgd. 38.
 Trimuròndălia tremurând 166.
 Trisutești vb. impers. — fulgeră. Wgd. 45.
 Triușă sf. = partea curții din fața casei, aria din curte 40.
 Troseut sn. = nume de plantă.
 Trontă adj. = leneșă, trândavă; *trontă-mî-îeși, nu dari țiva* trândavă ești, nu faci nimic.
 Trubueș vb. IV — trebuesc; *pri iundi trubuiăști* 57 (₄₇).
 Trubușonă sf. = burtă, pânțec 166.
 Trudēs vb. IV — împrăștiu; *s-nu si trudescă bumbacu* — să nu se împrăștie bumbacul, când se face 33.
 Trup, pl. *trupuri* — corp; *șiștațili cu trupuri* (fel de brodărie) 34.
 Trupēs vb. IV = îmbucățesc 34.
 Tu pron. pers. = tu 59 (_{5, 7}), 62 (_{5, 21}), 63 (₄₁); *si-ți* = să-ți 46 (₅); *țe-ți mi rog* = ce mă rog ție, ce te rog 168; *ț-ăi* — îți este 63 (₄₅); *ți* = îți 60 (₄₉), 65 (₅₃); *ați, ăți* Dat; *tu-ți* = ți (Dat. etic) 160; *ti* Ac.; *tini* Ac.; *di tini* de tine 59 (₁₀). Wgd. *tu* Nom.; *ats, st, z* Dat; *ti* Ac. 33.
 Tucăle sf. = obiect de argint 37;

tucōi pl. — clopoței (cum pōrtă călușerii).
 Tucfă (v. *tufcă*).
 Tucfă-di codru (tufa de codru), fel de legumă;
 {Tucfi-di-apu.
 {Tucfi-lețî, fel de legume.
 Tucșos vb. IV — tocesc, dau la tocilă 67 (₁₂₂), 169.
 Tuciu — aramă. Arom. *tuciu* și *tunciu*.
 Tucnēs vb. IV — înfund; *și s-tucni* = și se înfundă 140.
 Tucmiri sf. — logodire 125.
 Tucn conj. dară 64 (₅₃), deși 51 (₂₁), 53 (₄₀), 54 (₄₆). Wgd. 33.
 Tufcă sf. — buchet 128; *fes cu tufcă* — fes cu moț 139.
 Tufēc sn. = pușcă 85 (₄₉₉); *ați pot fățiri si stai ară pri tufēc* — îți pot face să stai iară pe pușcă, adică: te potreaduce iarăși la starea ta dintăi de pândar 151.
 Tufecclū sm. — armurier 29.
 Tufnāt adj. = tufos 148.
 Tułag sn. = toiag, beț 32, 66 (₁₀₁), 87 (₅₃₇), 141, 158.
 Tułeclōs (mi∞) vb. IV = a se vaită *tu! tu!* 159; a-și exprima mirarea.
 Tulăriști sf. = locul unde se strîng sătenii în sat 113 (₄₄). Wgd. 50.
 Tuleică sf. = virful ascuțit de fier al îmboldului, bețului de îmboldit boii. Pap. Arom. *strimurari; acșale*.
 Tulēs vb. IV - tulesc, a o șterge; *mi ∞* — mă ascund, mă pitulesc; 81 (₄₀₄), 85 (₅₀₀).
 Tumbă sf. = măgură; ridicătură de pămînt în șes, *tumulus* cum se află pe câmpia Salonicului; grămadă: *și la trânti tumbă jos* = și-l trânti grămadă jos 166. Wgd. 49.
 Tumbareă dim. de la *tumbă*.

Tumbuli-bei n. propriu 150.
 Tumnatic adj. tomnatec, de toamnă;
brânză tumnatică brânză care
 se face toamnă.
 Tună vb. impers. — tună, pers. III
 sing. Ind. pres. Wgd. 45.
 Tund vb. III — tund 39. Wgd. Pap.
 Tuntea adv. = atunci [passim]. Wgd.
tuntea 18.
 Tupès — topesc; *tupia* topesc 46 (4).
 Tupolă sf. plop 166.
 Turc sm. turc; *turc spurcât* —
 păgân 61 (77), 85 (301).
 Tures vb. IV — arunc, vîrs 62 (35),
 82, 85, 100 (39). Wgd. 50.
 Turliă sf. fel 104 (65).
 Turnari sf. = întorcere; *la turnari*
casă 105 (66).
 Turnată adj. — brodată 34.
 Turtă sf. turta 47 (10), 85 (305), 118.
 Turtură sf. — turturea. Pap.
 Turţesc adj. — turcesc; *an gròburli*
turţeşi în morminturile (în ci-
 mitirul) turcesci 152; *an turţesca*
veri s-nu mor! 58 (26); *una feța*
turţescă fuzi o fată turcă fugi
 156.
 Tuteli ca și cum 117.
 Tutnès vb. IV — alerg, arunc 153,
 154.

Ț

Țap sm. = țăp.
 Țapo sf. — țepă. Wgd. 49. Pap.
 Țară sf. = țeră, pămînt 64 (63), 147,
țorili — țerile 144.
 Țavă sf. = țevă. Arom. *țare* 32, 33, 28.
 Țavala-țivala = ? 85 (304).
 Țăfărlăchiu sm. omușorul. Pap.
 Țăfunăi s. pl. locul pe unde ese apa
 din canalul vertical, ca să isbescă
 în roțele (*ăn ciare*) morii.
 Țăluf sn. zălufci. Pap.

Țălufată s. adj. — cu zălufcă. Pap.
 Țângăres vb. IV — sun (de la *țân-
 găr, țangăr*) 169.
 Țânțar sm. țințar (insectă).
 Țarnă n. de capre 171 (65).
 Țărțarcă sf. pepene galben, foarte
 mirositor, ce nu se mănâncă 84
 (483); ~ *țicoari* fel de greere care
 cântă *țirr* (veđi *țicoari*). Arom.
chirchira (Samarina).
 Țărțonși s. pl. fem. — nume de legumă.
 Țășumân 85 (308).
 Țe pron. — ce; *țe-mî mancăși luțolu*
 45 (3), 57 (33); *țe* — auđ! poftim!
 78 (351).
 Țea, pl. *țeli* — cea, acea; *pri fea*
poini 57 (4). Wgd. *tse, tseli* 31.
 Țela pron., pl. *țela* — acela 49 (3),
 71 (208), 89 (37). Wgd. *tsela, tselia*.
 Țer sn. — cer 50 (15), 85 (309), 147;
 cerul gurii. Wgd. 17.
 Țer vb. III — cer 88 (308), doresc, voi
 53 (41); poftesc 56 (3); *țirû prin*
maală căută prin mahală 152;
și țirură să-lî perda și căutară
 să-i perđă 146; *și mult țireă să*
aibă — și mult doriă să aibă 143;
ampiratu an țela vacòt țireă să
faca una cavgă — împăratul în
 acel timp doriă să facă un răs-
 boi 146.
 Țerb sm. cerb. Pap. Wgd. *tererp*
 9, 12.
 Țere, pl. *țercuri* și *țerți* = cerc; *țer-
 curi di bufi* cercuri de butoie.
 Țert vb. I cert; *mi țert* mă cert
 153; *dedu nu la țirtò* moșul nu-l
 certă 165.
 Țerți spl. — cercurile morii, cari se
 întorc într'una în jurul lor.
 Țepă sf. cépă. Wgd. *tsepò* 17.
 Țertă sf. cértă. Pap.
 Țest, pl. *țesturi* și *țești* capacul

tipsiei, cu care se cöce plăcinta.
Pap.
Țeșta, țești pl., pron. dem. acesta
57 (4), 58 (6). Wgd. *tsęsta*, *tsęști* 31.
Ți pron. — ce 56 (31), 57 (56). Wgd.
tsi 31 (veđi *fe*).
Țicoari sf. = greere (fel); Țărțarcă
Țicoari — fel de greere, care, vara,
pe căldurile cele mari, se pune
peste poame și mănâncă într'atâta
până ce möre, plesnind.
Țicut sn. Țipët. Pap.
Țigàn adj. — avar, sgârcit. Pap.
Țigâr sn. țigară 86 (518).
Țin vb. I = cin, cinez; *ca sa du-țină*
109 (70).
Țină sf. = cină 169 (13). Wgd. 9.
Ținți num. = cincî; *la ținți zisi* a
cincea örä Țise 147. Wgd. *tsints* 28.
Țințigâr sm. stiglete (Oș., Ln.).
Țin-zòți num. — cincî-deci 110 (71).
Țipă sf. — șolduri. Arom. *ilje*, *goafe*.
Pap.
Țipès vb. — gonesc, alung; *al țip-
pești* îi gonesce, îi alungă 91 (5).
Țisprețsi num. cincî-spre-dece.
Wgd. 28.
Țista pron. — acesta 58 (12), 63 (47),
80 (400). Wgd. 31.
Țiștu-cari pron. neh. = öre-care. Wgd.
tsištukari 31.
Țitati sf. — cetate; *au dusi casă an
țitati* o aduse acasă în oraș (ce-
tate) 142.
Țiva adv. nimic; *fară țiva* fără
nimic 162, 86 (521), 75 (283).
Țivă pron. neh. ce-vă. Wgd. 32.
Țiva-godea pron. neh. ce-vă, öre-ce
162.
Țoglăv sm. balaur 85 (501).
Țon vb. III Țiü; *nu țoni* nu ține
62 (19); *ați țoni dinăpöri*? cutezi?
aî curajul? 68 (137). Wgd. *tsön* 9.

Țop vb. I Țip, strig 81 (407), 149.
Țorț adv. — an Țerț; *an țorț* — an
Țerț. Wgd. *tsörts* 9.
Țos vb. III Țes. Wgd. *tsos* 17. A-
rom. *țas*.
Țoț vb. I sug Țiță; *țoța-mî!* —
suge-mî! (în limb. copil.).
Țoță sf. Țăte; *cum sa la da țoța*
cum să-î alăpteze 142; pl. *țoți* =
Țăte 143, 120.
Țucnès vb. IV — sug, Țucuiesc 154.
Arom. *țucuiescu* (— sug mult, de
la onom. *țuc*).
Țuțuică sf. = moț, moțisor. Arom.
cucuiu, *zărcula*, *zărcuiă*.

U

U ! interj. of ! 61 (70).
Uă [citește: ù-ă, două silabe] sf.
struguri; *uă-n apu* 38; *fe-ű veri*
c-ua ? 48 (12).
Ubav adj. = frumos 73 (351), 145.
Wgd. *ubaf* 28.
Ubăvilă sf. frumusețe 86 (520), 166.
Ubeți sf. pl. — obiele 26.
Ubidès vb. IV cer, caut 76 (390).
Wgd. = suche 42.
Ublong sb. = partea samarului din
nainte. Pap. Arom. *mbrustâr*.
Ubör sn. ogradă, grajdul vitelor
pe timp de vară 40.
Ubrâz sn. obraz 107 (69), 120.
Ud vb. IV aud; *si uzò* se auđi
53 (31); *uzoră* auđiră 53 (39);
ni s-ti ud, — nici să aud de tine
60 (38); *s-ti udă Domnu* 55 (10);
uzi! auđi! 67 (120).
Ud vb. I ud; *vin oa di ti udă*
115 (73); *za-udăt* 117.
Ud adj. udat, ud, môle 87 (559);
clînurî udi 104 (92).
Udaia sf. — odae. Pap.
Ugiac sn. ogiac, coș.

Uglindală sf. oglindă 102 (64).
 Ugoļi adv. — mereu 62 (11, 12), 104 (65).
 Ugoļică sf. nume de plantă.
 Ugor, pl. *ugora* sn. ogor, țerină 86 (521).
 Ugrădiță sf. (cu) ogradă (fel de brodărie) 31.
 Ugudēs vb. IV — nimeresc 85 (495).
 Ugulēs vb. IV — golesc, desbrac în pelea gólă 106 (68).
 Uidisēs (?) vb. IV — potrivesc; *și si uidișra* — și se potrivira 139.
 Ulm sm. ulm.
 Uluc, pe *ulūfi* — uluc 156.
 Uluveică sf. — cucuvae 95 (32).
 Uļit vb. I uit; *ca s-nu uļita* = ca să nu uite 167, 159. Wgd. 48: *uļit*.
 Uļudēs vb. IV = stric, prostesc 73 (442).
 Umă sf. — humă, pământ.
 Umăroaļiā sf. ostenelă, oboselă. Pap.
 Umārōs (mi ∞) vb. I — mă obosesc; *că si umārō* — căci se obosi 164.
 Umbră sf. — umbră*102 (61), 163.
 Umizēs vb. IV sémēn 84 (491).
 Umūt sn. — nădejde 84 (486).
 Un, *una* un; *ună că lăa vizū* — îndată ce-î vedū 146; *și ună că lăa amplīp* — și după ce-î umplu 153; *nu-ī ună* nu-ī tot una 63 (36), nu-ī la fel 82 (431); *una-țe* — îndată ce 108 (70).
 Ună-laiļi unu altuia 85 (504).
 Ună-și-ună adv. — îndată 103 (64). Wgd. 32.
 Un'ec adv. nițel, o lécă; *un'ecă* 85 (496). Wgd. 14.
 Unečcut adv. puțințel 103 (63), 118.
 Ung vb. III ung; *la unđi* 103 (63), 117; *unș, uns* unșei, uns.

Unglă sf. — unghie 77 (326), 86 (521-526). Wgd. *ungliu* = Nagel.
 Unglă-cioarăļiā sf. nume de plantă.
 Unspreți num. un-spre-dece 28. Wgd.
 Unt sn. unt. Wgd. 18.
 Untură sf. = untură.
 Ūoļi sm. — ochiū 53 (40), 85 (510, 514); *pona undi sa-mi vedā uoļih* până undesă-mi vadă ochi (adecă: până la marginea pământului) 160; *le di uoļu* — este deochiat 107 (66); *s-nu iā di ūoļu!* să nu-ī fie de deochiū! 56 (32); fig. *uoļi* ceșci de cafeă 89 (10); *uoļi* ochiuri (mâncare de oue) 114 (76); *ŭorbil-uoļi* = tîmplele.
 Ūoļi-bōuluī (cu ∞) — joc copil. 91 (6); nume de plantă.
 Ūoļi-mari sm. = ochiul mare (fel de brodărie) 35.
 Ūoļi-pūļcāļiā ochiul puichii 35.
 Ūolār sm. olar 29, 86.
 Ūom sm., pl. *oamiņi* om 61 (67); 86 (525-530). Wgd. 4.
 Ūopt num. opt. Wgd. *opt* 17, *uopt* 11, 28.
 Ūor sn. = horă 53 (39), 65 (79). Wgd. 11, 20.
 Ūorb adj. orb 87 (587), 168; cerșetor 89 (9).
 Ūorbil-ŭoļi s. pl. (lit. orbii ochi) tîmplele.
 Ūorđ (ŭorz) sm. — orz 25. Wgd. *ors, orzu* 15.
 Ūos sn. os 47 (12). Wgd. 11.
 Ūoști! oști! strigăt prin care gomin câni.
 Ūoŭ sn. — ou 54 (41, 42); *con să merğa oauā* adecă, nici odată 78 (519); *ŭou minūt* ou mititel neobici-nuit 97 (59). Wgd. *uou* 11.

- Uoarș vb. IV — trudesce 75 (374).
- Upărșt adj. — bătut bine în pământ 101 (68).
- Upineă sf. — opineă 154.
- Urăcșu sm. = agricultor 155; constelațiune compusă din 3 stele, două mai luminoase și una mai puțin luminoasă, pe cari locuitorii le asemănă cu un agricultor, ce ar ară cu doi boi.
- Urăș vb. (mi ∞) vb. IV — mă urășesc, devin rău, mă înăspresc. Pap.
- Urășes (mi ∞) — mă înarmez. Pap.
- Urbș vb. IV — orbesc; *să urbșes!* să orbesc! 58 (33).
- Urbiliști (na ∞) — fel de joc copil. 90 (1).
- Urdă sf. — urdă 38, 84 (137). Arom. *ghiză*.
- Urdin și irdini sm. — brazdă, rând 155, 149; *urdiñ di viñtură* brazde de vii 41; *ciarcu cu runc cu un irdini* cârligul cu runc (!) cu un rând (fel de brodărie) 34; *urdiñ* este eróre de tipar în loc de *urdiñ* (rânduri, fel de brodărie la mânecile de cămași) 35; *vrũ si amplia, for să-lă iă urdinu* vrũ să umple, să ieă apă, fără să-lă fie rândul; *vină irdinu* veni rândul 154. Wgd. Reihe 49.
- Urdin vb. I = orânduesc; brăzdez, frecuentez, ordonez. Pap. Arom. *ordu* (când este vorba de urzelă), și *urdiñ* frecuentez, comunic, continuu: *apa irdina* — apa continuă să curgă.
- Urdina adv. — pretutindinea 83 (118), 120; *lēmni tală la noi di irdina* la noi e voie să se taie lemne de pretutindenă, nu este oprit locuitorilor a tăia lemne din ori-ce pădure (Ln.).
- Urdinic sm. — nume de metal (fel de metal).
- Urdisit adj. — ? 190 (d).
- Urdș vb. IV — urzesc (urzelă); pun la cale ce-vă. Pap. Arom. *ordu* și *urđăscu*.
- Urdătură sf. — urzelă; *an ustură ili urđatură si țosi trama* — în urzelă se țese bătătura.
- Ureclă sf. — ureche 54 (15), 87 (130, 147), 135; *ureclă* — părțile plugului băgate în plaz.
- Ureclă-lupului sf. — urechea lupului (nume de plantă).
- Urecliat adj. — urechiat, fig. măgar.
- Uriz sm. — orez.
- Urlu vb. I — urlu; *urli, urli, lupu!* — urlă, urlă, lupule 45 (3).
- Urmă sn. — pădure 142.
- Urmă sf. — urină 87 (118); pl. *ur-mili* 123. Wgd. 48. Fussöhle.
- Urnișori — a urni, urnire: *urnișora!* — rostogolesce-l! 88 (170).
- Urșt adj. — urșt 61 (66); *lă-ă urșt* îi este urșt, greu 147; *vis urșt* — vis rău 165. Wgd. 28.
- Ursă sf. — ursă.
- Ursșniă sf. — ursșică 153. Wgd. *ursșniă* 7, *ursșaniă* 23.
- Urzică sf. — urzică 38, 87 (138). Wgd. 15.
- Usc vb. I — usuc; *s-ți usca mōna!* să ți se usuce mâna! (secă-ți-ar mâna!) 60 (118). Arom. *us'ic*.
- Uscari sf. — usucare 102 (11).
- Uscat adj. (part. de la *usc*) — uscat, uscat 72 (120), 87 (130); *cliniuri uscati* 104 (65); *pri uscat nu cad* nu cad în sec 63 (69). Wgd. 28.
- Usnă sf. — buză. Pap. Wgd. 50.
- Ustrăln — trăznetul (!) 59 (12).
- Ustru acu la ea nu-lă ra *ustrulu* — deși nu aveă nimic 167 (adecă: deși ea n'aveă nici pe dracul).

Ustură sf. — urzélă 32.

Ușă sf. ușă 51 (40), 87 (551).

Ușnès vb. IV a suferi de răcedă (veđi Pap.) 104 (65).

Ușnit — bôlă de răcedă. De *ușnit* când suferă copilul, plânge într'una, mai ales seara și chiar când e pus să sugă. Spre a se încredința cine-vă, că copilul suferă de această bôlă, i se lungesce piciorul stâng cu mâna dreaptă și mâna stângă cu piciorul stâng. Dacă piciorul stâng și mâna dreaptă se ating, copilul nu-î *ușnit*, din contră însă, da. De *ușnit* se *sparzi* un ou, cu care se stropesce și unde *gălbuşu* se *risipeşti* (risipesce), acolo se lăgă doctoria, consistând din ou cu făină sau ou cu cenuşă. Pap.

Uşòs IV—ascult cu băgare de sémă; *di si za-uşaşti* 101 (59).

Uten adj. - gură-cască 89 (41).

Uţûr = chee 50. Wgd.

Utrêş sm. = obiect de la plugărie.

Utrulêş vb. IV otrăvesc. Pap.

Uţîd vb. III ucid; *ca s-mi uţîzi* că mă vei ucid 142; *îa uţîsi* — îi ucise; *că s-ti uţîdim* — căci te vom ucid 156. Wgd. *uţîş*, am ucis 20, 47, 39.

Uvêz sn. — ovêz 25.

Uzirêş vb. IV măhnesc; *ma tu si nu uzirêşi* dar tu să nu te măhnesci 150.

V

Va pron. = vë, vi, vë Ac., Dat.

Vacă sf. = vacă.

Vaca-Dòmnuľ sf. — vaca lui Dumnezeu (nevropter).

Vacòt = timp; *antru vacòt* = înainte de timp; *dupu vacòt* = după timp 96 (4), 136; *còn jùnsiră an vacòt*

când ajunseră în vârstă 146. Wgd. *di vakòt* di mult timp 33.

Vad sn. prăşitul porumbului.

Vali sf. — vale, riú 45 (4), 81 (419), 87 (552). Wgd. *vali*, *vòluri* 5, 74.

Vampîr, pl. *vampîri* vampir 59 (41).

Vampîrisès vb. IV mă fac vampir 87 (553).

Var sm. — var 54 (42).

Vardâr n. propriu Vardar 46 (9).

Vas, pl. *vási* vas 144.

Vatâm vb. I bat; *s-ti vatâm* o să te bat. Pap.

Vatră sf. = vatră, cămin. Pap.

Ūcăr sm. văcar 100 (59).

Văcòf sn. — vacuf, imobil religios 85 (501).

Vădêş vb. IV curêţ porumbul de burueni; netezesc brazdele de burueni rele; *vadu* (prăşitul) porumbului se face la anumit timp.

Văltur sm. vultur 87 (554), 158.

Văľľaviţă sf. — dărstă, văltóre. Arom. *drîşteală* 34.

Vămpîr (v. *vampîr*)—vampir 87 (555).

Vărbăľiş sm. durere de urechi, durere de cap, când este cu ardere. Pap.

Vărdărescu adj. vărdăresc (în felul cum se brodeză pe la Vardar) 35.

Vărdăreţu sn. — (Vărdăreţul) vintul care suflă din spre Vardar 40.

Vărtăcòl sn. ocol 167.

Văruľêş vb. IV văruesc.

Vărsit adj. — vărut 54 (42).

Vecľľü adj. — vechiú 80 (508), 106 (67), 152. Wgd. *veclľu* — alt 28.

Ved vb. II vëd 45 (4); *aľ si veđi* = i se vede 51 (47); *să videm urđina* — să vedem pretutindenii 83 (458); *ĭeşi vizùt?* ai văduť? 70 (168); *să si veđă* să se vadă, să se uite în oglindă 102 (61). Wgd. *vet* 9, 37.

Veghîn vb. I — veghez, păzesc 70 (180), 116; *s-la veghiși* — să-l păzesci 102 (61); *vigliău cu caldăcichi* păziau cu săbiile 144, 146.
 Venn — n. de boiu 171 (67).
 Ver — ar; *șă da-ni ver iri!* Dare-ar să ne fie așa! 55 (13).
 Ver sm. = văr; *ver primăr* — văr primar; *doili veri* — veri secundari; *treili veri* — veri terțiari.
 Vêrdîlî s. pl. = vergelele 34; *cu runc* (fel de brodărie) 34.
 Vêc sn. = véc, secol; *Domnu cu véc s-la facă!* — (Dumnezeu să-l facă de un secol). Dea D-șeu să trădescă un secol! 56 (38).
 Vêlă sf. = vergea, rămurea; *ca* *vergea* (fel de brodărie) în formă de rămurea 35.
 Vêră, pl. *verî, veruri* — vară 106 (67), 116 (16).
 Vêrdi adj. = verde 50 (11, 12), 64 (50); necopt 87 (117); 117. Wgd. *verdi* 27.
 Vêrdă sf. — varță.
 Vêrdă-uscate sf. pl. = legume uscate 38.
 Vêrgă sf. — vargă; vergea (servește la răsboi) 33; *trimură ca vêrga* — tremură ca varga (de frică) 166.
 Vêri sf. = credință, lege 58 (26).
 Vêveriță sf. = veveriță. Arom. *vir-viriță* și *viviriță*.
 Vicălès vb. IV — chem, strig; *sa ti vicăiască* = să te strige, cheme 57 (54), 39, 58 (28-29). Wgd. *vikieš* 50.
 Vichî adv. — deja, în sfârșit 60 (46), 73 (128).
 Vienès vb. IV — chem 135.
 Videă sf. — lumină 102 (61), 123.
 Videri sf. — vedere 88 (587-588). Wgd. 36.
 Vidră sf. — vidră.
 Viđa — n. de vacă 171 (66).

Viliță sf. = bărbie. Arom. *gruñă* (Este greșit. Pap. *falcă*) 88 (588).
 Vin vb. IV = vii 52 (34), 54 (44), 55 (7), 60 (42), 105 (68), 135, 142. Wgd. 4, 19.
 Vină sf. — vină. Wgd. 9.
 Vind vb. III = vînd 88 (588), 158.
 Ving vb. III = înving. Wgd. vînk 48, *vinș* = învinseși 39.
 Vinirî sf. = Vineri.
 Viniri sf. — venire; a veni. Wgd. 36.
 Vinit adj. = vînet (fel de brodărie la ciorapi) 35; *vinita* 34, 88 (588-589). Wgd. *vinet* 28.
 Vinițolî sf. — boia vînetă. Arom. *vinita* (subst.)
 Vint sn. = vînt 69 (154). Wgd. 9, 18.
 Vintur vb. I — vîntur, svînt; *vîntur gronu* = vîntur grîul (operația ce se face spre a se alege, spre a se curăți grîul de plévă). Pap.
 Vinturiță sf. = vijelie, furtună 88 (588).
 Viñă, pl. *viñuri* — vie 28, 48 (15), 70 (180), 150. Wgd. 7, 14.
 Virdeță sf. — verdetă, verdețuri 103 (63), 121.
 Virdeț, pl. *virdeți* — vergea 33.
 Virgât adj. = vîrgat. Pap. 12 (8).
 Virghiă sf. = imposit, mobilier 136.
 Virigă, pl. *virighi* și *virizi* sf. = verigă de fer 95 (24).
 Virulès vb. IV = cred 58 (6), 82 (488); *nu-î di viruiri* 76 (108). Wgd. *veruies* 50.
 Virzeuă (*virdeuă*) sf. — vergea 138.
 Vis sn. — vis 165; *vizû an vis* — visă 154. Wgd. 19.
 Visès vb. I = visez; *ampiratu visò* — împăratul visă 165.
 Visilès vb. IV = veselesc 160.
 Vișu sm. — vișin. Pap.
 Vișnă sf. — vișină.
 Vișnăr sm. — pasăre din clasa cor-

nirostelor, căreia îi plac mult vișinele.
 Viță sf. = viță 147, 152. Wgd. *vițq* 19.
 Vițuțâr sm. = păstor de miei vâtuț.
 Arom. *vițuțâr*.
 Vițuțu sm. = eqiș, după ce sunt înțărcați, se numesc *vițuțu*, după cum miei înțărcați se numesc *noatiță*; tot așa se dice și la Aromâni.
 Viță sf. = viță (de vie). Arom. *viță*.
 Wgd. *vițq* = Reben 9.
 Vițâlăr sm. = păstor de vițe.
 Vițol sm. = vițel. Wgd. *vițol* 9.
 Vițiluș sm. vițăluș — vițeluș 163.
 Vizēs vb. IV — brodez; *vizit* brodat.
 Vizir sm. = vezir, ministru 163.
 Vir! — strigăt de chemare a catârilor 171; *vir-ați!* 171 (1).
 Virculăc sm. = vircolac 88 (587).
 Virteșli s. pl. cele patru rôte de la cicric 54 (48).
 Virteșcă sf. = un fel de sfârléză făcută de nucă sau de cocianul porumbului. Pap.
 Vlagă sf. = vlagă. Wgd. Feuchtigkeit 49.
 Vla(h)u sm. — Românul 88 (588).
 Vlădică sm. = vlădică, arhiereu 160.
 Vlăciș vb. IV — fac lâna *pale* (fel de caer) 34.
 Vlășesc adj. = românesc (fel de brodărie) 35.
 Voaudiță sf. = undiță.
 Voastră pr. pers. = voastră.
 Voi vb. IV = voiș, voesc; *nu voi* 60 (55); *fe va va buricu!* ce vă doresce inima! 56 (50); *niși voi*... = nici nu vreaș... 78 (337-341); *u vrut-aș Domnu di minî!* 68 (143); *nu mi veriși minî* = nu mă vreș (nu mă primesci) și pe mine 136; *veri* 48 (15); *că nu veri* 88 (588).
 Voi pron. pers. — voi; *va* Dat. 56 (50),

57 (48); *vă* Dat. 55 (14); *bini va flom*—bine vă aflară 55 (4); *și la voi* = și voue 56 (55, 56). Wgd. 7, 29.
 Volb sn. — *volb*, aparat pentru strînsul urzelei 33. Arom. *volbu*.
 Volbu vb. I — strîng urzela pe *volb*. Arom. *mvullbêd*, *mvolbu*.
 Vom vb. III = vërs; *mi vom* — boresc, vërs 107 (68).
 Vostru pron. pos., pl. *voștri* — vostru. Wgd. 31.
 Vrajă sf. = vrajă, farmece. Pap.
 Vraș sn. = snop gata a fi treerat.
 Vrașă — n. de capre 171 (68).
 Vrajitor sm. = vrăjitor. Pap.
 Vrapciân sm. = vrabie 49. Wgd.
 Vraș sn. — vârș 49 (8); *vrău-di-cap* creștetul capului [veșî vrîu].
 Vreduic adj. vrednic, demn 68 (140).
 Vreș sf. = vreme 88 (589), -96 (55).
 Wgd. *vremi* 49.
 Vrin pron. neh. = vre-unul, ore-care 59 (9); *vrină*—vre-una 68 (138); *ari la vrin* = este cine-vă 74 (581).
 Wgd. 31.
 Vriș vb. IV = vorbesc, îngân 108 (70).
 Vrișlis vb. IV — deviu vârcolac, deviu rău, mă înăspresc 88 (570).
 Vrîu = vârș 67 (1), 105 (68), veșî *vrău*.
 Vrut adj. — iubit 164.
 Vuică sf. = mătușă 153. Wgd. = unchiu 50.
 Vuom (veșî *vom*).
 Vupsēs vb. IV = vopsesc 115 (79).
 Vut adj. avut, bogat. Pap.

V

Viație adv. — pe la tocate, înainte de cină. Pap.

Z

Za prefix; *con za-suflă boarea* — când suflă vîntul 51 (18), 59 (8, 8).

Zabit sm. funcționar; ofițer (persónă a autorității) 160.
Zabucur (mi~) vb. I—mă bucur 142.
Zac vb. III—zac; *îundi zați*—unde zace 50 (11); *Duma zați ca măgar* Duma zace ca măgar 46 (6).
 Wgd. 9.
Zacaciū vb. I = prind, atârna, agaț de ce-vă; *za-cacia-la tufecu di pândârniță* = atârna o pușcă de colibă 150.
Zacăț (veđi *zacăț*).
Za-cățat sm. = început 147.
Zacudēs (mi ~) = mă mir 139.
Zacriv adj. = strîmb, curb 33.
Za-dinēs (v. dinēs) 65 (18).
Za-dun (veđi dun).
Zagăr sm. = ogar 88 (51).
Zagunēs vb. = mân, gonesc, grăbesc, alung, iuțesc 154.
Zahmēt sn. = suferință 145.
Za-micē (v. micē) 65 (18).
Zapărōs vb. IV = opresc : *aļi za-părō* — îi opri 143, 145, 146, 157.
Zarōs adj. = bucuros, riđend 141.
Zatucīōs (veđi *tucīōs*).
Ză prefix ce se pune la unele verbe, se confundă cu *za* (veđi *za*).
Zăbața adv. = în destul, mult timp 164.
Zăbăvēs vb. IV = zăbovesc, întârđii 88 (51).
Zăbòlū sn. — obiect, servind a strînge ferul plugului de lemn, fixându-l prin modul acesta.
Zăbūn sm. = haină femească 36; ~ *dirēpt*, ~ *cu bobchi* = ~ drept, ~ cu nasturi 36.
Zăcāț vb. I = prind; încep; *zăcāțarā sā cōntā* = începură să cânte 145, 147. Wgd. *zōkātis* 51.
Zăclumburēs. Wgd. 60 vb. = sun, germ. klopfe.

Zălefăr sm. = acvilă, cea mai mare pasăre din localitate.
Ză-imit adj. = îmbolnăvit 109 (70).
Zăitūn = ? 121.
Zălatăr vb. I—latru. Wgd. *zōlatōr* 51.
Zămbăc sm. = fel de strugure. Pap.
Zănăyāt sn. = meșteșug.
Zăndān sm. și n. = fiere (cu cari se lēgă cei deținuți în închisore) 164.
 Arom., *brangă*.
Zăntāmōñū vb. I = tămăez 120.
Zăntuniā (v. zintuniā) 121.
Zăuvīēs vb. IV — învelesc, înfășur 105 (55).
Ză-tărōs vb. IV = tărăsc, târii 101 (60).
Zătripnēs vb. IV — aromesc; a dormi nițel 164.
Zăvlăciōs vb. IV — tărăsc; *și șa ca li zăvlăciōrā dupu ielē* = și așa când le târîră după ei 150; *amī si zăvlăciāști* — mi se rupe 79 (37).
Zber vb. I = sbier. Wgd. 16.
Zbor sn. = vorbă 88 (51); *si dēdi zbor dumnizēsc la iel* = se dede vorbă dumnezească (adecă: a fost anunțat de la Dumneđeu) 156.
Zburōs vb. IV = vorbesc, pomenesc 66 (51), 67 (109); *cōt zburōm* 88 (51); *aļi za zburō* = îi vorbi, pomeni. Wgd. 9, 44.
Zdrahā sf. — rađă. Pap.
Zdrav; *zdrav și-n timp cu sīnatati!* = sănătos și la anul cu sănătate! 56 (14), 87 (538): *zdravu-jīvu* (salutare bulgărească: sănătos, viu).
Zdrog sm. = nume de pasăre de culore cenușie; la Oșani se numesce *școvră*.
Zdrubēs vb. IV = zdrobesc, fărâm 148.
Zdrumin vb. I = stâlcesc 28. Arom. *zdrumīn*.
Zdruncin vb. I = sfărâm, stâlcesc, distrug. Arom. *zdruncin* 137.

Zefe sn. = petrecere, *tar-niente*. Pap.

Zehie sf. = ciocan mărunț 30.

Zer adv. = dór 66 (88, 89), par'că, ba bine că nu 65 (80, 81).

Zeřzit sm. pl. *z'eřziti* — deget 77 (819), 149. Wgd. *zeřt* 8; ∞ *mijlucân*, ∞ *mic*, ∞ *pulicâr* — degetul mijlociũ, mic, policar.

Zenă sf. = dél; sprincénă 49 (2); pl. *zeņi* — gene, sprincene 103 (84). Wgd. *zeņi* 18.

Zętsi num. = dece. Wgd. 28.

Zgair vb. I = sgăriř 87 (550).

Zgõrpès vb. IV = zerreisse. Wgd. 42.

Ziân sm. — păgubă 81 (411).

Zibec sm. și sn. = jabec (fel de mai-muță).

Zic vb. III = đic 57 (58), 73 (245); *zi-cõnd* 118; *cum aļi zisęsi* — cum îi đisese 141; *aļi ve zis* = îi đisese 146; *zisi Domnu di si frõnsi ușa di scăpăi* = a đis, a dat Domnul de se frânse ușa, de scăpaĩ 162.

Zid sn. = perete, zid 54 (42, 43), 86 (820).

Zidès vb. IV — zidesc. Pap.

Zidusit adj. — întărit (cu zid) 54 (42).

Zift sn. — tăbliță pe care se așeză argintul 30.

Zimbidi sf. = clește mărunț 30.

Zinghîn adj. = bogat 165.

Zinir și *ziniri* sm. = ginere; *la feși ziniri* = îl făcũ ginere 167; *aři la pusi ziniru-su* = apoi puse pe ginerele sęũ 143. Wgd. *ziner* 9, 18.

Zintuniă sf. — rudenie 118.

Zinucļu sm. = genuchiũ. Wgd. *ze-nucļu* 18.

Zirnès ?; *ca ři-ũ zirniră, aũ vizură lisifa* 150.

Zis = đis, scris, menit 84 (472), 88 (578, 577).

Ziřiri sf. = đicere 88 (578). Wgd. 36.

Zlambòc adj. — adânc 77 (323).

Zmăr'ęc sm. juniper 28.

Zmeň sm. = smeň, balaur 151.

Zmeņi spl. = ismene 36.

Zmintès vb. IV = amestec, încurc 71 (211).

Zmoc sm. = smochin.

Zmuncļõs vb. IV = smuncesc 167.

Zobi — Futter. Wgd. 50.

Zoică — n. de vacă fętată Joĩ 171 (89).

Zort zor, nevoie 75 (274); *tu să-mĩ dai zort* = tu să mă zorescĩ 144; *de-diră mari zort la călugăr* — deră (puseră) mare zor la călugăr (forțară pe călugăr) 156.

Zõmbi-di-řărõri = dinți de brodat, de scris (pe aur, argint, aramă) 30.

Zonă sf. = đină 18, 93 (14), 146.

Zõna-Ghĩulizara = đina-Ghĩulizara 143, 144.

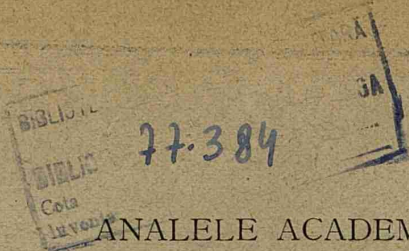
Zõrli (an ∞) — în zorĩ; *la darea zõrli* = în zorĩ de đĩ 169.

Zuũă sf. — điuă 47 (10), 49 (2), 51 (20, 22), 88 (550, 581); *cripõ zuua* = se lumineă de đĩ; *si feși zuũa* — se făcũ đĩ; *s-feși zuũa mari* = s'a luminat bine de đĩ 169.

CUPRINSUL.

	Pag.		Pag.
XIII. Basme.		14. Gròburli di Nõnta (Cimitirul din Nãnta).	152 (18)
1. <i>Ficioru și siculju</i> (Feciorul și trăistița)	135 (1) *	15. <i>Ŭomu cu măgaru</i> (Omul cu măgaru).	> >
2. <i>Cusi-cucoti, ili pricazma cu baba și cucoti</i> (Cusi-cocoș sau basmul cu baba și cocoșul). . .	136 (2)	16. <i>Ficioru juni</i> (Feciorul voinic). . .	153 (19)
3. <i>Baba și cu dedu</i> (baba și bu-nicul).	139 (5)	17. <i>Marcu și Ficioru-Cocotinu</i> . . .	154 (20)
4. <i>Ŭomu sirumã</i> (omul sărac) . .	140 (6)	18. <i>Legendã</i> : (Păstorul, vierul, femeia cu rășboiul și agricul-torul).	155 (21)
5. <i>Ŭomu, lisița și lupu</i> (omul, vulpea și lupul)	141 (7)	19. <i>Rila-Mănastir</i>	156 (22)
6. <i>Feta forã mõi</i> (Fata fără mână)	> >	20. <i>Pricazmu cu acu</i>	157 (23)
7. <i>Doi i i lu ampiratu și zõna Ghulizara</i> (Ce doi fii ai împëratului și dîna Ghiulizara) .	143 (9)	21. <i>Pricazma cu minciunoșu</i> . . .	> >
8. <i>Doi i i lu ampiratu și zõna Ghulizara</i> (Ce doi fii ai împëratului și dîna Ghiulizara) .	145 (11)	22. <i>Cucotu, birb'e fili, măgaru și lupi</i> (Cocoșul, berbecule, măgarul și lupii).	160 (26)
9. <i>Fafirea lumii</i> (Facerea lumii)	147 (13)	23. <i>Ficioru lu ampiratu</i> (Feciorul, băiatul împëratului) . . .	162 (28)
10. <i>Ficioru baba</i> (Feciorii babei)	> >	24. <i>Ampiratu și lamuza</i> (Împëratul și balaurul).	165 (31)
11. <i>Tumbuli-bei</i>	150 (16)	XIV. Împărțirea Țilei	169 (35)
12. <i>Minciunoșu</i> (Mincinoșii) . .	151 (17)	XV. Nume de animale	170 (36)
13. <i>Gârnișoru și bubi</i> (Porumbul și gândacii de mătase) . .	152 (18)	<i>Strigăte de chemare a călărilor</i> . .	171 (37)
		XVI. Nomenclatura localităților din Huma, Căușica, Lunșeu, Oșan, Birslău, Nănte și Cupa . . .	> >
		Glosar	185 (51)

*) Cifrele din parentes indică pagina exemplarelor din Partea II trase separat.

ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE.

Analele Societății Academice Române. — Seria I:

Tom. I—XI. — Sesiunile anilor 1867—1878 : procesele verbale ale ședințelor, comunicări, notițe și memorii.

Analele Academiei Române. — Seria II:

- Tom. I. — Sesiunea extraordinară din anul 1879. 3,50
Tom. II. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1879—80. 5.—
Notiță onomastică topică macedo-română, comunicată de *G. Mărgărit*.
Tom. II. Sect. II.—*Discursuri, memorii și notițe* (Sfârșit.)
Discurs de recepțiune de *Ion Ghica*, despre Ioan Câmpineanu,—cu
Răspuns de *B. P. Hasdeu*.
Semințele, soiurile și rassele, de *Ion Ghica*.
Scrisori către *Vasilie Alecsandri*, de *Ion Ghica*.
Tom. III. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1880—81. 5.—
Tom. III. Sect. II. — *Memorii și notițe* (Sfârșit.)
Tom. IV. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1881—82. 3.—
Memorii despre Tetravanghelul lui Ștefan-cel-Mare de la Homor
și Tetravanghelul Mitropolitului Grigorie de la Voroneț, ambele
manuscripte, de *Episcopul Melchisedec*.
Tom. IV. Sect. II.—*Memorii și notițe* (Sfârșit.)
Pui, legendă de *Carmen Sylva* —,50
Biografia Prea Sfințitului *Dionisie Romano*, Episcop de Buzău,
de *Episcopul Melchisedec*.
Inscripțiunile bisericilor armenesei din Moldova, de *Episcopul*
Melchisedec —,40
Cronica poporului român. — Discurs de recepțiune de *S. Fl.*
Marian,—cu Răspuns de *B. P. Hasdeu* 1.—
Memorii despre mișcarea literaturii istorice în România și în
străinătate, urmărită în decursul anilor 1880 și 1881, de *V. Maniu*.
Notițe biografice asupra vieții și activității decedatului membru
al Academiei Române *Andrei Mocioni* (*Mocsanyi*), de *V. Babeș*. —,60
Tom. V. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1882—83. 3.—
Tom. V. Sect. II.—*Memorii și notițe* (Sfârșit.)
Viața și operele lui *Petru Maior*. — Discurs de recepțiune de *At.*
M. Marienescu,—cu Răspuns de *V. A. Urechiă*. 1,20
Descănțecă adunate de *G. Săulescu*. Raport de *S. Fl. Marian*. —
Din mănunchiul manuscrisurilor lui *G. Săulescu*. Raport de *N.*
Ionescu. — Raport relativ la scrierile lui *G. Săulescu*, de *Iacob*
Negruzzi.—Raport relativ la scrierile lui *G. Săulescu*, de *T. Ma-*
iorescu.
Despre icônele miraculoase de la Athon de proveniență română, de
Episcopul Melchisedec. —,20
Grigorie Ureche. Contribuiri pentru o biografie a lui, de *Ioan*
Sbiera
Tom. VI. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1883—84. 2.—
Tom. VI. Sect. II.—*Memorii și notițe*. (Sfârșit.)
Viața și scrierile lui *Grigorie Țamblac*, de *Ep. Melchisedec*. 1,20
Tom. VII. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1884—85. 3.—
Programa pentru adunarea datelor privitoare la limba română, de
B. P. Hasdeu.
Dare de seamă asupra *Marelui Etimologic al României*, de *B. P.*
Hasdeu. —,40
Tom. VII. Sect. II.—*Memorii și notițe* (Sfârșit.)
Inscripțiunea de la mănăstirea Răsboeni, județul Némțului, co-
mentată de *Episcopul Melchisedec*.
O vizită la câte-va mănăstiri și biserici antice din Bucovina, de
Episcopul Melchisedec.